

HISTORY OF ENGLAND UPTO 1688 A.D

Unit: I The Pre- Norman period:

Roman Conquest of Britain- Effects – Legacy of Rome in Britain-The Teutonic tribes-Spread of Christianity – Effects.Alfred the Great. Golden Age of the Saxons .The English life on the eve of the Norman Conquest.

Unit: II The Normans and the Plantagents:

Norman Conquest of England by William I the Conqueror-Political , Social, Economic and Religious changes after the Conquest – William II- Henry I-Stephen. Plantagents: Henry II – Richard I – John-The Magna Carta- Henry III and the Mad Parliament – Edward I's Reforms and the Model Parliament-Hundred years War-Edward III's Reforms and development of Parliament- Richard II.

Unit: III The Lancastrian Kings and the Tudors:

Henry IV to Henry VI- The wars of the Roses- Lancastrian experiment of Parliamentary government.The Yorkist Kings-Origin and development of Parliament from 13th to15th centuries.Henry VII- Henry VIII- His church policy and fall. Edward VI- Mary Tudor – Elizabeth, Relations of the Tudors with Parliament.

Unit: V Stuart Period:

James I- Struggle between James I and his Parliaments- Charles I –His First Three Parliaments- The Long Parliament – The Great Civil War- The Common wealth and the Protectorate.

Unit: V The Restoration and the Glorious Revolution:

Charles II and Restoration –Convention Parliament Cavalier Parliament – Different Ministries of Charles II.Growth of Privy Council during Charles II. James II- Glorious Revolution – Circumstances – Significance.

Prepared by

Dr. K.PAUL DURAICHI M.A., M.Phil., Ph.D.,

Assistant Professor

PG & Research Department of History

V.O.Chidambaram College

Thoothukudi 628008.

UNIT I

பிரிட்டனை ரோமன் கைப்பற்றியது

2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, பிரிட்டன் செல்ட்ஸ் என்று அழைக்கப்படும் பல்வேறு பழங்குடியினரின் தாயகமாக இருந்தது. இருப்பினும், பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு அந்த பெயர் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டதால் அவர்கள் தங்களை அப்படி அழைக்கவில்லை! இந்த பழங்குடியினர் அனைவருக்கும் டிரினோவாண்டஸ், சிலூர்ஸ் மற்றும் ஐசெனி (ஒரு காலத்தில் புகழ்பெற்ற பூடிக்காவால் ஆளப்பட்டது) போன்ற சொந்த பெயர்கள் இருந்தன.

பிரிட்டனை ரோமானியர்கள் கைப்பற்றியதற்கான காரணங்கள்: செல்ட்ஸ்

செல்ட்ஸ் நிலத்தில் விவசாயம் செய்து, இரும்பிலிருந்து ஆயுதங்களைத் தயாரிப்பது எப்படி என்று கற்றுக்கொண்ட மேம்பட்ட மக்கள். அவர்கள் வைக்கோல், மண் மற்றும் மரத்தால் செய்யப்பட்ட வட்டமான குடிசைகளின் சிறிய குடியிருப்புகளில் வாழ்ந்தனர். விலைமதிப்பற்ற உலோகங்கள், அடிமைகள் மற்றும் விவசாய நிலங்கள் போன்ற இயற்கை வளங்களையும் அவர்கள் தேடிக்கொண்டிருந்தனர். ரோமானியர்கள் தங்கள் வளர்ந்து வரும் பேரரசு மற்றும் இராணுவத்தை ஆதரிக்க தேவையான இரும்பு, ஈயம், தாமிரம், வெள்ளி மற்றும் தங்கம் உள்ளிட்ட ஏராளமான பொருட்கள் பிரிட்டனிடம் இருந்தன.

செல்டிக் பழங்குடியினர் கடுமையாகப் போரிட்டாலும், கி.பி 60 இல் பவுடிக்கா போன்ற தலைவர்களால் கிளர்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டன, அவர்கள் ரோமானிய இராணுவத்திற்கு இணையாக இல்லை. இருப்பினும், ரோமானியர்கள் பிரிட்டனுக்கு புதிய நகரங்களைக் கட்டுவது மற்றும் அவற்றை இணைக்க நல்ல சாலைகள் போன்ற பல நல்ல விஷயங்களைச் செய்ததால், அது மோசமாக இல்லை. ரோமானியர்கள் பிரிட்டனுக்கு கொண்டு வந்த சில பொருட்களின் பட்டியல் இங்கே:

- புதிய நகரங்கள்
- புதிய சாலைகள் மற்றும் கட்டமைப்புகள் (சில ரோமானிய சாலைகள் இன்றும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன)
- புதிய விலங்குகள் மற்றும் தாவரங்கள்
- மத்திய அரசு
- புதிய விவசாய முறைகள்
- வரிகள்
- எண்ணும்/அளவிடுதலின் புதிய முறைகள்

- நாணயம்
- வெவ்வேறு மதம்
- நீர்வழிகள்
- மத்திய வெப்பமாக்கல்
- கான்கிரீட்

ரோமானியர்கள் கட்டிய நகரங்களில் சில இன்றும் வாழ்கின்றன. பாத், யார்க், கேன்டர்பரி மற்றும் லண்டன் போன்ற இடங்கள் ரோமானியர்களால் நிறுவப்பட்டன. இருப்பினும், ரோமானிய இராணுவம் ஐரோப்பா முழுவதும் ஒரு பேரரசை சீராகக் கட்டியெழுப்பியதால் செல்டிக் பிரிட்டனின் வாழ்க்கை மாறவிருந்தது. இப்போது அது பிரிட்டனை வெற்றிகொள்ளும் நோக்கத்தில் இருந்தது!

முதலில் முயற்சித்தவர் ஜூலியஸ் சீசர். கிமு 55 மற்றும் 54 இல் பிரிட்டனை ஆக்கிரமிக்க முயன்றார். சீசர் பிரிட்டிஷ் பழங்குடியினரை ஆயுதங்கள் மற்றும் போர்வீரர்களுடன் கோல்களை ஆதரிப்பதைத் தடுக்க விரும்பினார். கோல் (இன்றைய பிரான்ஸ்) கிளர்ச்சிகள் காரணமாக சீசர் இரண்டு வெற்றிகளையும் முழுமையாக வெற்றிபெறும் முன் கைவிட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

கி.பி 43 கோடையின் பிற்பகுதியில் பேரரசர் கிளாடியஸின் படையெடுப்புப் படைகள் அவுலஸ் ப்ளாடியஸின் கீழ் தரையிறங்கியது. அக்டோபர் மாதத்திற்குள் பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பை அவர்கள் வெற்றிகரமாக தோற்கடித்தனர்; அவர்கள் ஒரு போரில் வெற்றி பெற்று, மெட்வே நதியைக் கடந்து, பின்னர் தேம்ஸ் நதிக்கு வடக்கே தப்பி ஓடிய பிரிட்டன்களைத் தொடர்கின்றனர். அங்கு அவர்கள் மற்றொரு போரில் ஈடுபட்டு, தேம்ஸ் நதியைக் கடப்பதில் வெற்றி பெற்றனர், பின்னர் கமுலோடுனத்தில் (நவீன கொல்செஸ்டர்) எதிர்ப்பை முன்னெடுத்து வரும் காடுவெல்லானியின் தலைநகர் வரை போராடுகிறார்கள். தேம்ஸ் கடப்பதற்கும் கமுலோடுனத்தில் அவர்கள் வந்தடைவதற்கும் இடையில் எங்கோ, கிளாடியஸ் ப்ளாட்டியஸுடன் இணைகிறார். அவர்கள் Camulodunum அடைய மற்றும் Catuvellauni தலைமையிலான பூர்வீக பிரிட்டன், சமர்ப்பிக்க. அந்த நேரத்தில் ரோமானியர்களுடன் போராடும் அனைத்து பழங்குடியினரும் சரணடைந்த நிலையில், பிரிட்டானியா மாகாணம் அறிவிக்கப்பட்டது.

சுவாரஸ்யமாக, கிளாடியஸ் பூர்வீக பிரித்தானியர்களை அதிர்ச்சியடையச் செய்ய யானைகளையும் ஒட்டகங்களையும் கொண்டு வருகிறார், அது வெற்றி பெறுகிறது. அமெரிக்காவில் ஆழ்ந்த அரசியல் பிளவு மற்றும் ஜனாதிபதி டிரம்பின் வெளியுறவுக் கொள்கையின் மூலம் உலக ஒழுங்கின் வெளிப்படையான மறுசீரமைப்பு ஆகியவை ரோமானியப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு பல

ஒப்பீடுகளைத் தூண்டியுள்ளன. ஆனால் நாம் உண்மையில் பண்டைய நாகரிகங்களைத் திரும்பிப் பார்த்து, இன்று இருக்கும் நாகரிகங்களுடன் இணையாக வரைய முடியுமா? நிகழ்காலத்தின் சவால்களைச் சமாளிக்க கடந்த காலத்தின் படிப்பினைகள் உண்மையில் நமக்கு உதவுமா?

வெற்றியின் பிரச்சாரங்கள்

கி.பி 43 இல், மாகாணம் பிரிட்டனின் தென்கிழக்கில் மட்டுமே இருக்கலாம். எவ்வாறாயினும், இந்த புதிய மாகாணத்தின் மீதான படையெடுப்பை அதன் பெரும் பணச் செலவிற்கு மதிப்பளிக்க, பிரிட்டனை இன்னும் அதிகமாக கைப்பற்ற வேண்டும் என்பதை ரோமானியர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

எனவே, மிக விரைவாக, பிரேக்அவுட் பிரச்சாரங்கள் தொடங்குகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, வெஸ்பாசியன் பிரிட்டனின் தென்மேற்கை கி.பி 40களின் பிற்பகுதி வரை கைப்பற்றி, வழியில் எக்ஸெட்டர், க்ளௌசெஸ்டர் மற்றும் சிரென்செஸ்டர் ஆகியவற்றை நிறுவினார். எனவே, இந்த பிரச்சாரத்தில் ரோமானியர்கள் லிங்கனை ஒரு படையணி கோட்டையாக நிறுவினர், பின்னர் பிரிட்டனைக் கைப்பற்றியதில் அவர்கள் யார்க்கை நிறுவினர். பிரிட்டானியா மாகாணம் விரிவடையத் தொடங்குகிறது, மேலும் ஒவ்வொரு ஆளுநரும் அதை மேலும் விரிவுபடுத்துவதற்காக பேரரசரிடமிருந்து ஒரு சுருக்கத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள். டான் குறிப்பிடத்தக்க ஃபிஷ்போரன் அரண்மனைக்குச் சென்று, பிரிட்டனில் உள்ள மிகப் பெரிய ரோமானியத் தளங்களில் அது ஏன் என்று நேரில் பார்க்கிறார். பிரிட்டனில் உள்ள அக்ரிகோலா

இது மூன்று போர்வீரர் கவர்னர்களுடன் அதன் உயரத்தை அடைகிறது: செரியாலிஸ், ஃபிராண்டினஸ் மற்றும் பெரிய அக்ரிகோலா. அவை ஒவ்வொன்றும் கிபி 70 களின் பிற்பகுதியிலும் கிபி 80 களின் முற்பகுதியிலும் அக்ரிகோலா வரை பிரிட்டனின் எல்லைகளை மேலும் விரிவுபடுத்துகின்றன. அக்ரிகோலா தான் இறுதியில் வடக்கில் பிரச்சாரம் செய்கிறார். நாம் இப்போது ஸ்காட்லாந்து என்று அழைக்கும் இடத்தில் ரோமானியர்களின் வெற்றிப் பிரச்சாரத்தில் போராடுவது அக்ரிகோலாதான்.

பிரித்தானியாவின் பிரதான தீவு முழுவதையும் கைப்பற்றியதாகக் கூறக்கூடிய ரோமானிய ஆளுநர்களில் அக்ரிகோலா மட்டுமே என்று நாம் கூறலாம். ஏனெனில் அவர் ஸ்காட்லாந்தில் மோன்ஸ் கிராபியஸ் போரில் போராடும் கலிடோனியர்களை தோற்கடித்தார். பிரிட்டனின் பிராந்திய கடற்படையான கிளாசிஸ் பிரிட்டானிகாவை பிரிட்டன் தீவு

முழுவதையும் சுற்றி வர அக்ரிகோலா உத்தரவிடுகிறார். அந்த நேரத்தில் பேரரசராக இருந்த டொமிஷியன், கென்ட்டின் கிழக்கு கடற்கரையில் உள்ள ரிச் பரோவில், ரோமன் பிரிட்டனுக்கான ஏகாதிபத்திய நுழைவாயிலில் ஒரு நினைவுச்சின்ன வளைவைக் கட்ட உத்தரவிட்டார். கி.பி 43 இல் கிளாடியன் படையெடுப்பு முதலில் நடந்த இடத்தில் இது இருந்தது. எனவே ரோமானியர்கள் பிரிட்டனைக் கைப்பற்றியதன் நினைவுச்சின்னமாக இந்த கட்டிடத்தை கட்டினார்கள். ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக, டொமிஷியனுக்கு மிகக் குறைந்த கவனம் செலுத்தப்படுகிறது, இறுதியில் அக்ரிகோலாவை வடக்கை காலி செய்யும்படி கட்டளையிட்டு அவரை மீண்டும் ரோமுக்கு அழைத்து வருகிறார்.

வடக்கு மற்றும் தெற்கு

ரோமானியப் பேரரசின் வடக்கு எல்லையான ரோமானிய பிரிட்டனின் எல்லை, சோல்வே ஃபிர்த்தின் கோட்டிற்கு கீழே குடியேறி, பின்னர் ஹாட்ரியனின் சுவரால் நினைவுகூரப்பட்டது. இதனால்தான் பிரிட்டன் ரோமானியப் பேரரசின் காட்டு மேற்காக மாறுகிறது, ஏனெனில் தூர வடக்கு ஒருபோதும் கைப்பற்றப்படவில்லை.

அது ஒருபோதும் கைப்பற்றப்படாததால், வடக்கு எல்லையை பராமரிக்க, ரோமானியப் பேரரசின் புவியியல் பகுதியில் 4% மட்டுமே ரோமானிய இராணுவ ஸ்தாபனத்தின் குறைந்தபட்சம் 12% பிரிட்டனின் மாகாணம் இருக்க வேண்டும். மாகாணத்தின் தெற்கு மற்றும் கிழக்கு ரோமன் பிரிட்டன் மாகாணத்தின் முழு கொழுப்புச் செயல்படும் பகுதியாகும், அனைத்துப் பணமும் ஏகாதிபத்திய ஃபிஸ்கஸுக்கு (கருவூலம்) செல்கிறது. எவ்வாறாயினும், வடக்கு மற்றும் மேற்கு, இன்னும் பிரிட்டனின் மாகாணத்தில் இருக்கும் போது, அதன் முழுப் பொருளாதாரமும் அதன் இராணுவ இருப்பை தக்கவைக்கும் நோக்கில் வளைந்துள்ளது.

ரோமானிய காலத்தில் வாழ்வதற்கு இது மிகவும் மோசமான இடம், ஏனென்றால் ரோமானிய இராணுவத்தின் இருப்பை நோக்கி எல்லாம் உதவுகிறது. எனவே ரோமானிய காலத்தில் பிரிட்டன் மிகவும் இருமுனை இயல்புடையது. பண்டைய கிரேக்கர்களுக்கும் ரோமானியர்களுக்கும் பல எதிரிகள் இருந்தனர். ஆயினும் கூட, அவர்களின் மிகப் பெரிய, நீடித்த எதிரிகளில் ஒருவர் நாடோடி சித்தியர்கள். பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகத்தில் டான் ஸ்னோவுடன் சேருங்கள், அங்கு அவர் செயின்ட் ஜான் சிம்ப்சனுடன் சித்தியர்கள் மற்றும் அவர்களின் அசாதாரண வாழ்க்கை முறையைப் பற்றி விவாதிக்கிறார்.

பேரரசில் பிரிட்டன்

எனவே பிரிட்டன் ரோமானியப் பேரரசில் வேறு எங்கும் இல்லை. இது வெளிப்படையாக ஓசியனஸ், ஆங்கில கால்வாய் மற்றும் வட கடல் முழுவதும் அமைந்துள்ளது. அது ரோமானியப் பேரரசின் காட்டு மேற்குப் பகுதியில் இருந்தது.

நீங்கள் ஒரு ரோமானிய செனட்டராக இருந்து, இளைஞராக உங்கள் பெயரை உருவாக்கி, உங்கள் தொழிலில் முன்னேற விரும்பினால், நீங்கள் கிழக்கு எல்லையில் பார்த்தியர்களுடனும் பின்னர் சசானிட் பெர்சியர்களுடனும் சண்டையிடலாம். அல்லது நீங்கள் பிரிட்டனுக்குச் செல்லுங்கள், ஏனென்றால் வடக்கில் உங்கள் பெயரை உருவாக்கக்கூடிய ஒரு பஞ்ச்-அப் இருக்கும் என்று நீங்கள் உத்தரவாதம் அளிக்க முடியும். எனவே பிரிட்டன், இந்த நீண்ட, ஒருபோதும் நிறைவேற்றப்படாத வெற்றியின் செயல்பாட்டின் காரணமாக ரோமானியப் பேரரசுக்குள் மிகவும் வித்தியாசமான இடமாக உள்ளது.

ரோமானியர்கள் பிரிட்டனை விட்டு வெளியேறுகிறார்கள்

ரோமானியர்களின் சான்றுகள் அவர்கள் விட்டுச் சென்றவற்றில் இன்னும் காணப்படுகின்றன. கி.பி 122 இல் பேரரசர் ஹட்ரியனால் கட்டப்பட்ட ஹாட்ரியனின் சுவர் சிறந்த உதாரணம். இங்கிலாந்தின் பிற பகுதிகளிலிருந்து வடக்கு பழங்குடியினரை விலக்கி வைப்பதற்காக சுவர் கட்டப்பட்டது. இது 10,000 வீரர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டது மற்றும் சுவர் வழியாக செல்லும் எந்தவொரு பொருட்களுக்கும் வரி விதிப்பதன் மூலம் ரோமுக்கு ஒரு பெரிய வருமான ஆதாரமாக இருந்தது.

கி.பி 410 இல் ரோமானியர்கள் பிரிட்டனை விட்டு வெளியேறினர். பிரிட்டனின் முதல் படையெடுப்பிலிருந்து நிறைய மாறிவிட்டது மற்றும் ரோமானிய வாழ்க்கை இனி நன்றாக இல்லை. ஜெர்மானிய கோத்ஸ் மற்றும் வண்டல் பழங்குடியினரால் தாக்கப்பட்ட இத்தாலியில் தங்கள் தாயகத்தைப் பாதுகாக்க ரோமானியர்கள் பிரிட்டனை விட்டு வெளியேறினர். ரோமானியர்கள் பிரிட்டனை விட்டு வெளியேறிய உடனேயே ரோமானியப் பேரரசின் மேற்குப் பகுதி கி.பி 476 இல் சரிந்தது.

1. வர்த்தகச் சாலைகள் சீர்குலைந்தன. படையெடுப்புகளால் வர்த்தகம்/பயணம் ஆபத்தானது
2. நகரங்களின் வீழ்ச்சி மற்றும் மக்கள்தொகை மாற்றங்கள் தாக்குதல்களால் மக்கள் நகரங்களை விட்டு வெளியேறினர் கட்டிடங்கள், நீர்நிலைகள், நினைவுச்சின்னங்கள் பழுதடைந்தன மேற்கில் மக்கள் தொகை கிராமப்புறங்களுக்கு மாற்றப்பட்டது

அறிஞர்கள் மற்றும் மக்கள் கான்ஸ்டான்டினோப்பிளுக்கு குடிபெயர்ந்தனர்.

3. கற்றல் சரிவு, மத்திய அரசின் பற்றாக்குறை/குழப்பம் பள்ளிகள் மூடப்பட்டன என்று அர்த்தம், தலைமுறை தலைமுறையாக மக்கள் எழுதவும் படிக்கவும் மறந்துவிட்டனர்.

4. ஒரு பொதுவான மொழி இழப்பு மக்கள் எப்போதும் உள்ளூர் பேச்சுவழக்கில் பேசினர், ஆனால் ரோம் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு மக்கள் லத்தீன் மொழியில் படிக்கும் மற்றும் எழுதும் திறனை இழந்தனர் (தேவாலயத்தைத் தவிர) இது மக்களை கலாச்சார ரீதியாக மேலும் பிரிக்கிறது.

மரபு

• பிரிட்டனின் ரோமானிய வெற்றி மற்றும் ஆக்கிரமிப்பு பிரிட்டிஷ் வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையாகும். ஆங்கிலேயர்களின் சுய-புரிதல் மற்றும் சுய-அடையாளம் பின்னர் எவ்வாறு வளர்ந்தது என்பதைப் பாதித்தது.

• ரோமானியர்கள் கைப்பற்றும் வரை, பிரிட்டன் தொலைதூரக் கடற்கரைத் தீவாக இருந்தது. இது பண்டைய கிரேக்க மற்றும் ரோமானிய உலகத்துடன் வர்த்தகம் மூலம் தொடர்பு கொண்டிருந்தது, ஆனால் வெற்றிக்குப் பிறகுதான் அது கிளாசிக் யுகத்தின் நாகரிகத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறியது. கிறித்தவத்தை அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் ரோமானியர்கள்தான், பல நூற்றாண்டுகளாக லத்தீன் மொழி மூலம் கற்றல் பெறப்பட்டது.

• ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் சொந்த சாம்ராஜ்யத்தை நிறுவும் காலம் வரை, கிரேக்க மற்றும் ரோமானிய வரலாறு மற்றும் தத்துவம் மற்றும் இலக்கியத்தின் கிளாசிக் பயிற்சிகள் ஒரு மனிதனின் கல்வியின் மையப் பலகையாக இருந்தது. கிளாசிக்ஸில் படித்த இந்த மனிதர்கள்தான் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தை நடத்தினார்கள்.

• பிரிட்டிஷாருக்கும் ரோமானியப் பேரரசுக்கும் இடையிலான ஒப்பீடு மற்றும் ஒப்புமை பொதுவானதாக இருந்தது. ஒரு காலனி வாழ்க்கை எப்படி இருந்தது என்பதை தாங்களே அனுபவித்ததால், பிரித்தானியர்கள் தங்கள் சொந்த மக்களின் சுதந்திரத்திற்கான அபிலாஷைகளை விட அதிக அனுதாபத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கலாம்.

• இருப்பினும், ஆங்கிலேயர்கள், ரோமானியப் பேரரசின் பல அம்சங்களை உணர்வுபூர்வமாக பின்பற்றினர். ரோமானியர்களைப் போலவே, அவர்களும் தங்களை நாகரீகம், சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கைப் பரப்புவதாகக் கருதினர்.

• மக்கள் கிராமப்புறங்களில் வாழத் திரும்பியதால் பிரிட்டனில் உள்ள பல ரோமானிய நகரங்கள் இடிந்து விழுந்தன. ஆனால் அவர்கள் சென்ற பிறகும், ரோமானியர்கள் நாடு முழுவதும் தங்கள் அடையாளத்தை விட்டுவிட்டனர். அவர்கள் எங்களுக்கு புதிய நகரங்கள், தாவரங்கள், விலங்குகள், ஒரு புதிய மதம் மற்றும் வாசிப்பு மற்றும் எண்ணும் வழிகளை வழங்கினர். 'பிரிட்டன்' என்ற வார்த்தை கூட ரோமானியர்களிடமிருந்து வந்தது.

• பல நாடுகளின் நவீன காலச் சட்டங்களில் ரோமானிய சட்டம் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. நடுவர் மன்றத்தின் விசாரணை, சிவில் உரிமைகள், ஒப்பந்தங்கள், தனிப்பட்ட சொத்து, சட்ட உயில்கள் மற்றும் பெருநிறுவனங்கள் போன்ற சட்ட யோசனைகள் அனைத்தும் ரோமானிய சட்டம் மற்றும் ரோமானிய விஷயங்களைப் பார்க்கும் முறை ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

• ரோமானியர்கள் முன்பு பிரிட்டன்களுக்குத் தெரியாத பல பழங்கள் மற்றும் காய்கறிகளை அறிமுகப்படுத்தினர், அவற்றில் சில இன்னும் நவீன தேசத்தின் உணவின் ஒரு பகுதியாகும்: ஒரு சில, அஸ்பாரகஸ், டர்னிப்ஸ், பட்டாணி, பூண்டு, முட்டைக்கோஸ், செலரி, வெங்காயம், லீக்ஸ், வெள்ளரிகள், பூகோளம் கூனைப்பூக்கள், அத்திப்பழங்கள், மெட்லர்கள், இனிப்பு கஷ்கொட்டைகள், செர்ரிகள் மற்றும் பிளம்ஸ் அனைத்தும் ...

• இன்றும் நாம் பயன்படுத்தும் காலண்டர்.

• மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு - மக்கள் தொகையை கணக்கிடும் நடைமுறை.

• உயர்தர நேரான சாலைகள்

• மத்திய வெப்பமாக்கல்

• நீர்வழிகள் (நீர் பாலங்கள்)

• உட்புற பிளம்பிங்

• நகரங்கள்

• முட்டைக்கோஸ்

• பட்டாணி

• பொது நூலகங்கள்

• பொது அறிவிப்பு பலகைகள்

• தீயணைப்பு வீரர்கள்

• காவல்

• கொட்டும் நெட்டில்ஸ்

• பூனைகள்

• திராட்சை

- பேரிக்காய்
- நடைபாதை வீதிகள்
- டர்னிப்ஸ்
- கேரட்
- சிமெண்ட்
- செங்கற்கள்
- சூடான குளியல்
- மொழி (லத்தீன்)

இது ஒரு முழுமையான பட்டியலிலிருந்து வெகு தொலைவில் உள்ளது, ஆனால் இது ரோமானியர்களால் பிரிட்டனுக்கு கொண்டு வரப்பட்ட பல்வேறு விஷயங்கள் மற்றும் யோசனைகளின் வரம்பைப் பற்றிய ஒரு யோசனையை உங்களுக்கு வழங்கும். ரோமானியர்கள் பிரிட்டனை விட்டு வெளியேறியபோது, அவர்கள் அறிமுகப்படுத்திய சில விஷயங்கள் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்பட்டன, மற்றவை மறக்கப்பட்டன.

தோற்றம்

ஜெர்மானிய மக்கள் (பழைய இலக்கியங்களில் டியூடோனிக், சூபியன் அல்லது கோதிக் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்கள்) வட ஐரோப்பிய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த இன-மொழியியல் இந்தோ-ஐரோப்பியக் குழுவாகும். அவர்கள் ஜெர்மானிய மொழிகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் அடையாளம் காணப்படுகிறார்கள், இது ரோமானியர்களுக்கு முந்தைய இரும்புக் காலத்தில் புரோட்டோ-ஜெர்மானியத்திலிருந்து வேறுபட்டது.

"ஜெர்மானிய" என்ற சொல் கிளாசிக்கல் காலங்களில் உருவானது, கீழ், மேல் மற்றும் கிரேட்டர் ஜெர்மானியாவில் வாழும் பழங்குடியினரின் குழுக்கள் ரோமானிய எழுத்தாளர்களால் இந்த லேபிளைப் பயன்படுத்துவதைக் குறிக்கின்றன. இந்த பழங்குடியினர் பொதுவாக கவுல்களின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் வாழ்ந்தனர். ரோமன்-ஜெர்மானியப் போர்களின் போது, குறிப்பாக டியூடோபர்க் காடுகளின் வரலாற்றுப் போரில், ஜெர்மானிய பழங்குடியினரின் கைகளில் மூன்று ரோமானியப் படைகள் தோற்கடிக்கப்பட்ட போது, ஐரோப்பிய வரலாற்றின் போக்கில் அவை முக்கியமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதாக ரோமின் வரலாற்றாசிரியர்களால் விவரிக்கப்பட்டது. மாக்னா ஜெர்மானியாவில் இருந்து ரோமானியப் பேரரசின் மூலோபாய விலகலை வீரர்கள் துரிதப்படுத்தினர்.

ஒரு மொழியியல் குழுவாக, நவீன ஜெர்மானிய மக்களில் ஆப்பிரிக்கர்கள், ஆஸ்திரியர்கள், டேன்ஸ், டச்சு, ஆங்கிலம், பிளெமிஷ், ஃப்ரிஷியன்கள், ஜெர்மானியர்கள், ஐஸ்லாண்டர்கள், லோலேண்ட்

ஸ்காட்ஸ், நோர்வேஜியர்கள், ஸ்வீடன்கள் மற்றும் பிறர் (ஐரோப்பிய அமெரிக்கர்களின் சில குழுக்கள் போன்ற புலம்பெயர்ந்த மக்கள் உட்பட) அடங்குவர். .

வடக்கு ஐரோப்பா, இப்போது டென்மார்க் மற்றும் தெற்கு ஸ்காண்டிநேவியாவின் ஐரோப்பிய சமவெளிகளைக் கொண்டுள்ளது, அங்குதான் ஜெர்மானிய மக்கள் பெரும்பாலும் தோன்றினர். இது புதிய கற்காலம் வரை "குறிப்பிடத்தக்க வகையில் நிலையானதாக" இருந்த ஒரு பகுதி, மனிதர்கள் முதன்முதலில் விவசாயம் மற்றும் விலங்குகளை வளர்ப்பதன் மூலம் தங்கள் சுற்றுச்சூழலைக் கட்டுப்படுத்தத் தொடங்கினார்கள். தொல்பொருள் சான்றுகள், ஜெர்மானிய மக்கள் தங்கள் கலாச்சாரத்தில் கிமு 750 ஆம் ஆண்டிலேயே மிகவும் சீரானவர்களாக மாறியதாகத் தெரிகிறது. அவர்களின் மக்கள்தொகை பெருகியதால், ஜெர்மானிய மக்கள் மேற்கு நோக்கி கடலோர வெள்ளப் பகுதிகளுக்கு குடிபெயர்ந்தனர், ஏனெனில் அவர்களின் அசல் குடியிருப்புகளில் மண் சோர்வுற்றது. ஜெர்மானிய பழங்குடியினர்

ஏறக்குறைய கிமு 250 வாக்கில், மத்திய ஐரோப்பாவிற்கு மேலும் தெற்கு நோக்கி விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டது, மேலும் ஜெர்மானிய மக்களின் ஐந்து பொதுவான குழுக்கள் தோன்றின, ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி மொழியியல் பேச்சுவழக்குகளைப் பயன்படுத்துகின்றன, ஆனால் ஒரே மாதிரியான மொழி கண்டுபிடிப்புகளைப் பகிர்ந்து கொண்டன. இந்த ஐந்து பேச்சுவழக்குகளும் தெற்கு ஸ்காண்டிநேவியாவில் வட ஜெர்மானிய மொழியாக வேறுபடுகின்றன; வட கடல் ஜேர்மனிக் வட கடல் மற்றும் ஜட்லாண்ட் தீபகற்பத்தில் உள்ள பகுதிகள், இது வடக்கு ஜேர்மன் மாநிலமான ஷெல்ஸ்விக்-ஹோல்ஸ்டீனுடன் சேர்ந்து டென்மார்க்கின் பிரதான நிலப்பகுதியை உருவாக்குகிறது; ரைன்-வெசர் ஜெர்மானிக் நடு ரைன் மற்றும் வெசர் நதி, இது ப்ரெமர்ஹேவன் அருகே வடக்கு கடலில் கலக்கிறது; எல்பே ஜெர்மானிக் நேரடியாக நடுத்தர எல்பே ஆற்றில்; மற்றும் கிழக்கு ஜெர்மானிய ஓடர் மற்றும் விஸ்டுலா நதிகளுக்கு நடுவில்.

தொல்பொருள் பதிவுகளில் அடையாளம் காணக்கூடிய சில போக்குகள் உள்ளன, பொதுவாகப் பேசுகையில், மேற்கு ஜெர்மானிய மக்கள், புலம்பெயர்ந்தவர்களாக இருந்தபோதிலும், புவியியல் ரீதியாக மிகவும் குடியேறினர், அதேசமயம் கிழக்கு ஜெர்மானியர்கள் நீண்ட காலத்திற்கு இடைநிலையில் இருந்தனர். மூன்று தீர்வு முறைகள் மற்றும் தீர்வுகள் முன்னுக்கு வருகின்றன; முதலாவதாக, ஒரு பிராந்தியத்தில் விவசாயத் தளத்தை நிறுவுவது, பெரிய மக்களை

ஆதரிக்க அனுமதித்தது; இரண்டாவது ஜெர்மானிய மக்கள் தங்கள் மேய்ச்சலின் வரம்பை விரிவுபடுத்துவதற்காக அவ்வப்போது காடுகளை அகற்றினர்; மூன்றாவது (மற்றும் அடிக்கடி நிகழும் நிகழ்வு) அவர்கள் உடனடியாக கிடைக்கக்கூடிய வளங்களை தீர்ந்துவிட்டதால் அவர்கள் அடிக்கடி மற்ற பகுதிகளுக்கு குடிபெயர்ந்தனர்.

ஜெர்மானிய மக்கள் இடம்பெயர்ந்ததைத் தொடர்ந்து போர் மற்றும் வெற்றிகள் தொடர்ந்தன, இதன் விளைவாக ஜெர்மனிமயமாக்க அல்லது வேறு இடங்களுக்கு இடம்பெயர வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்த செல்ட்களுடன் நேரடி மோதலுக்கு அவர்களைக் கொண்டு வந்தனர். மேற்கு ஜெர்மானிய மக்கள் இறுதியில் மத்திய ஐரோப்பாவில் குடியேறினர் மற்றும் விவசாயத்திற்கு மிகவும் பழக்கமாகிவிட்டனர், மேலும் இது பல்வேறு மேற்கத்திய ஜெர்மானிய மக்களால் சீசர் மற்றும் டாசிட்டஸால் விவரிக்கப்பட்டது. இதற்கிடையில், கிழக்கு ஜெர்மானிய மக்கள் தங்கள் புலம்பெயர்ந்த பழக்கத்தைத் தொடர்ந்தனர். ரோமானிய எழுத்தாளர்கள் பண்புரீதியாக மக்களை ஒழுங்கமைத்து வகைப்படுத்தினர், மேலும் பல்வேறு ஜெர்மானிய மக்களின் பழங்குடி வேறுபாடுகளை அங்கீகரிப்பது அவர்களின் பங்கில் நன்கு அறியப்பட்ட தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களின் நலனுக்காக இந்த வேறுபாடுகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். எவ்வாறாயினும், இந்த ஆரம்பகால ஜெர்மானிய மக்கள் ஒரு அடிப்படை கலாச்சாரத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டனர், பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தில் இதேபோல் செயல்பட்டனர், மேலும் ரோமானியர்கள் குறிப்பிடுவது போல் கிட்டத்தட்ட வேறுபடுத்தப்படவில்லை. உண்மையில், ஜெர்மானிய பழங்குடியினர் தொல்பொருள் பதிவுகளின் அடிப்படையில் பல கணக்குகளில் செல்ட்ஸிலிருந்து வேறுபடுத்துவது கடினம்.

இடம்பெயர்வு காலம்

5 ஆம் நூற்றாண்டில், மேற்கு ரோமானியப் பேரரசு இராணுவ வலிமையையும் அரசியல் ஒற்றுமையையும் இழந்ததால், மக்கள்தொகை வளர்ச்சி மற்றும் ஆசிய குழுக்களின் மீது படையெடுத்ததன் அழுத்தத்தின் கீழ் ஏராளமான நாடோடி ஜெர்மானிய மக்கள் பல்வேறு திசைகளில் பெருமளவில் குடியேறத் தொடங்கினர். - நாள் காண்டினென்டல் ஐரோப்பா முதல் மத்திய தரைக்கடல் மற்றும் வட ஆப்பிரிக்கா வரை.

காலப்போக்கில், இந்த அலைந்து திரிவது மற்ற பழங்குடிப் பகுதிகளுக்குள் ஊடுருவுவதைக் குறிக்கிறது, மேலும் நிலத்திற்கான போர்கள் ஆக்கிரமிக்கப்படாத பகுதியின் அளவு குறைந்து கொண்டே

சென்றன. அலைந்து திரிந்த பழங்குடியினர் பாதுகாப்புக்கான வழிமுறையாக நிரந்தர வீடுகளை உருவாக்கத் தொடங்கினர். இது நிலையான குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்தியது, பல பழங்குடியினர், ஒரு சக்திவாய்ந்த தலைவரின் கீழ், வெளிப்புறமாக விரிவடைந்தனர். ஆஸ்ட்ரோகோத்ஸ், விசிகோத்ஸ் மற்றும் லோம்பார்ட்ஸ் ஆகியோர் இத்தாலிக்குள் நுழைந்தனர்; வண்டல்கள், பர்குண்டியர்கள், ஃபிராங்க்ஸ் மற்றும் விசிகோத்ஸ் ஆகியோர் கவுலின் பெரும்பகுதியைக் கைப்பற்றினர்; வாண்டல்கள் மற்றும் விசிகோத்ஸ்கள் ஸ்பெயினுக்குள் தள்ளப்பட்டனர், வாண்டல்கள் கூடுதலாக வட ஆபிரிக்காவிற்குள் நுழைந்தனர்; மற்றும் அலமன்னிகள் மத்திய ரைன் மற்றும் ஆல்ப்ஸில் வலுவான இருப்பை நிறுவினர். டென்மார்க்கில், சணல்கள் டேன்களுடன் இணைந்தனர்; மற்றும் ஸ்வீடனில், கீட்ஸ் மற்றும் குட்ஸ் ஸ்வீடன்களுடன் இணைந்தனர். இங்கிலாந்தில், ஆங்கிள்ஸ் சாக்சன்கள் மற்றும் பிற குழுக்களுடன் (குறிப்பாக சணல்கள்) ஒன்றிணைந்து, சில பூர்வீக மக்களை உள்வாங்கி, ஆங்கிலோ-சாக்சன்களை (பின்னர் ஆங்கிலேயர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டது) உருவாக்கினர். அடிப்படையில், ரோமானிய நாகரிகம் 5 ஆம் நூற்றாண்டில் ஜெர்மானிய மக்களின் இந்த மாறுபாடுகளால் முறியடிக்கப்பட்டது.

ஜெர்மானிய இராச்சியங்கள் மற்றும் கிழக்கு ரோமானியப் பேரரசின் பரப்பளவைக் காட்டும் வரைபடம். கிபி 526 இல் ஜெர்மானிய இராச்சியங்கள் மற்றும் கிழக்கு ரோமானியப் பேரரசு

இராணுவம்

ஜெர்மானிய மக்கள் போரில் கடுமையாக இருந்தனர், ஒரு வலுவான இராணுவத்தை உருவாக்கினர். போரின் மீதான அவர்களின் காதல் அவர்களின் மத நடைமுறைகளுடன் இணைக்கப்பட்டது மற்றும் அவர்களின் மிக முக்கியமான இரண்டு கடவுள்களான வோடன் மற்றும் அவரது மகன் தோர் இருவரும் போரின் கடவுள்களாக நம்பப்பட்டனர். போர் பற்றிய ஜெர்மானிய யோசனை ரோம் மற்றும் கிரீஸ் நடத்திய போர்களில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது, மேலும் ஜெர்மானிய பழங்குடியினர் வளங்களைக் கைப்பற்றுவதற்கும் கௌரவத்தைப் பாதுகாப்பதற்கும் சோதனைகளில் கவனம் செலுத்தினர்.

போர்வீரர்கள் போரில் வலிமையானவர்கள் மற்றும் சிறந்த சண்டை திறன்களைக் கொண்டிருந்தனர், பழங்குடியினரை கிட்டத்தட்ட தோற்கடிக்க முடியாது. ஆண்கள் இளம் வயதிலேயே போர்ப் பயிற்சியைத் தொடங்கினர், மேலும் அவர்களுக்கு ஆண்மையின் மீது ஒரு கேடயமும் ஈட்டியும் வழங்கப்பட்டது, இது ஜெர்மானிய

வாழ்க்கையில் போரின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குகிறது. கேடயம் அல்லது ஈட்டி இழப்பு மரியாதை இழப்பைக் குறிக்கிறது. ஜெர்மானிய போர்வீரன் தனது பழங்குடி மற்றும் அவரது தலைவரின் தீவிர பக்தி பல முக்கியமான இராணுவ வெற்றிகளுக்கு வழிவகுத்தது.

தலைவர்கள் குலங்களின் தலைவர்களாக இருந்தனர், குடும்ப உறவுகளால் குலங்கள் குழுக்களாக பிரிக்கப்பட்டன. முந்தைய ஜெர்மானியர்கள் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தனர், ஆனால் காலப்போக்கில் அது பரம்பரையாக மாறியது. குலங்களில் அமைதியை நிலைநாட்டுவது தலைவரின் வேலைகளில் ஒன்றாகும், மேலும் அவர் வீரர்களை ஒன்றாகவும் ஒற்றுமையாகவும் வைத்து இதைச் செய்தார்.

இராணுவத் தலைவர்கள் பரிவாரங்களை நம்பியிருந்தனர், தலைவரால் "தக்கவைக்கப்பட்ட" பின்பற்றுபவர்களின் குழு. ஒரு தலைவரின் பரிவாரத்தில் நெருங்கிய உறவினர்கள் இருக்கலாம், ஆனால் அவை மட்டும் அல்ல. பின்தொடர்பவர்கள் இராணுவம் மற்றும் பிற சேவைகளுக்குப் படைவீரர்களைச் சார்ந்து இருந்தனர், மேலும் பதிலுக்குப் படையணியின் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்து, அவர்களுடன் போரின் கொள்ளைப் பொருட்களைப் பிரித்துக் கொண்டனர். ஒரு தலைவருக்கும் அவரைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கும் இடையிலான இந்த உறவு இடைக்கால ஐரோப்பாவில் உருவான மிகவும் சிக்கலான நிலப்பிரபுத்துவ முறைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது.

முக்கிய வரலாற்று புள்ளிவிவரங்கள்

ஓடோசர் மற்றும் தியோடெரிக் தி கிரேட் போன்ற அரசியல் மற்றும் இராஜதந்திர தலைவர்கள், கிபி 400களின் பிற்பகுதியில் வரலாற்றின் போக்கை மாற்றி, பிற்கால மன்னர்கள் மற்றும் வெற்றியாளர்களுக்கு வழி வகுத்தனர். ஓடோசர், ஒரு ஜெர்மன் ஜெனரல், மேற்கு ரோமானியப் பேரரசை தனது சொந்த பெயரில் எடுத்துக் கொண்டார், இத்தாலியின் முதல் காட்டுமிராண்டி அரசரானார். தியோடெரிக் தி கிரேட் ஓடோசரைக் கொன்ற பிறகு இத்தாலியின் காட்டுமிராண்டி மன்னரானார். அவர் ஆஸ்ட்ரோகோத்ஸ் மற்றும் ரோமானியர்களுக்கு இடையே மூன்று தசாப்தங்களாக அமைதியைத் தொடங்கினார் மற்றும் இரண்டு ஜெர்மானிய பழங்குடியினரை ஒன்றிணைத்தார். தியோடோரிக் தி கிரேட் பல ஆண்டுகளாக கான்ஸ்டான்டினோபிள் நீதிமன்றத்தில்

பணயக்கைதியாக வாழ்ந்தார் மற்றும் ரோமானிய அரசாங்கம் மற்றும் இராணுவ தந்திரோபாயங்களைப் பற்றி நிறைய கற்றுக்கொண்டார்.

TEUTONIC PEOPLES, ஐரோப்பாவின் மக்கள்தொகைக்கு ஒரு விரிவான சொல், அவை பல்வேறு ட்யூடோனிக் மொழிகளில் ஒன்று அல்லது மற்றவை பேசுகின்றன, அதாவது பிரிட்டிஷ் தீவுகளில் ஆங்கிலம் பேசும் மக்கள், ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா-ஹங்கேரி மற்றும் சுவிட்சர்லாந்தில் உள்ள ஜெர்மன் மொழி பேசும் மக்கள். பெல்ஜியத்தில் ஃபிளெமிஷ் பேசும் மக்கள், ஸ்வீடன் மற்றும் நார்வேயில் ஸ்காண்டிநேவிய மொழி பேசும் மக்கள் மற்றும் நடைமுறையில் ஹாலந்து மற்றும் டென்மார்க்கில் வசிப்பவர்கள். இவற்றுடன் இத்தாலி மற்றும் பிரான்சில் உள்ள சிறிய ஜெர்மன் மற்றும் பிளெமிஷ் மொழி பேசும் சமூகங்களையும் ரஷ்யாவில் ஓரளவு பெரிய ஜெர்மன் மற்றும் ஸ்வீடிஷ் மக்களையும் சேர்க்க வேண்டும். ஐரோப்பாவிற்கு வெளியே அமெரிக்கா, ஆப்பிரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளில் உள்ள ஏராளமான மக்கள்தொகையை நாம் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ட்யூடோனிக் மக்கள் ட்யூடோனிக் மொழிகளைப் பேசுபவர்கள் என்ற கூற்றுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு தகுதி தேவைப்படுகிறது. பிரிட்டிஷ் தீவுகளில், குறிப்பாக அயர்லாந்தில், (செல்டிக் மொழி பேசும் கூறுகளைத் தவிர) கணிசமான மக்கள்தொகை உள்ளது, அவர்கள் செல்டிக் தேசியத்தை உரிமை கொண்டாடுகிறார்கள் என்றாலும் அது ஆங்கிலத்தைத் தவிர வேறு எந்த மொழியையும் பயன்படுத்தவில்லை; மேலும் அனைத்து ட்யூடோனிக் சமூகங்களும் தங்கள் அண்டை நாடுகளின் மொழிகளை ஏற்றுக்கொண்ட சில புலம்பெயர்ந்த (குறிப்பாக செமிடிக்) கூறுகளை அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ கொண்டிருக்கின்றன.

மறுபுறம், ட்யூடோனிக் மொழியைப் பயன்படுத்தாமல் ட்யூடோனிக் தேசியம் எனக் கூறும் கணிசமான மக்கள் தொகை எங்கும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பிரான்ஸ், ஸ்பெயின், இத்தாலி மற்றும் சி., வரலாற்றுக் காலங்களுக்குள்ளேயே பெரிய மக்கள்தொகையைக் கொண்டிருந்தது என்பதை நாம் அறிவோம், அவை தோற்றம் மற்றும் மொழி இரண்டிலும் ட்யூடோனிக் இருந்தன, ஆனால் இவை இப்போது முழுமையாக உள்வாங்கப்பட்டுள்ளன. இதேபோல், இங்கிலாந்து மற்றும் கண்டத்தின் ஜெர்மன் மொழி பேசும் பகுதிகளில் வசிப்பவர்கள் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ட்யூடோனிக் அல்லாத மொழிகளைப் பேசிய மக்களிடமிருந்து வந்தவர்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இன்னும் மொத்தத்தில் மேலே

கொடுக்கப்பட்டுள்ள வரையறை தற்போது பொதுவாக உண்மையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாம்.

"டியூடோனிக்" என்ற சொல் கல்வி சார்ந்தது மற்றும் பிரபலமான தோற்றம் அல்ல என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும், மேலும் இது மற்ற சொற்களுக்கும் ("ஜெர்மானிய," "கோதிக்," மற்றும் சி.) பொருந்தும் அல்லது பயன்படுத்தப்பட்டது. உணர்வு. மொழிகளுக்கோ அல்லது மக்களுக்கோ பொதுவான பயன்பாட்டில் இப்போது பொதுவான சொல் இல்லை, ஏனெனில் அவற்றின் பொதுவான தோற்றம் மறந்துவிட்டது. இருப்பினும், டாசிடஸின் காலத்தில், டியூடோனிக் மக்கள் ஆக்கிரமித்துள்ள பகுதி, நிச்சயமாக, இப்போது இருந்ததை விட கணிசமாகக் குறைவாக இருந்தபோது, ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் உறவைப் பற்றிய உணர்வு முழுமையாகத் தக்கவைக்கப்பட்டது. ஜேர்மனியின் மூன்று முக்கிய கிளைகளான Inguaeones, Hermiones மற்றும் Istaevones - ஒரு குறிப்பிட்ட மண்ணுஸின் (ஒருவேளை "மனிதன்") மூன்று மகன்களிடமிருந்து தோன்றியவை என்று அவர் தனது சொந்த கவிதைகளை மேற்கோள் காட்டுகிறார். பூமியின் மகன் டுயிஸ்டோ; குறைந்தது நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒரு ஃபிராங்கிஷ் ஆவணத்தில் எர்மினஸ், இங்குவோ மற்றும் இஸ்டியோ என்ற மூன்று சகோதரர்களைப் பற்றி மீண்டும் கேள்விப்பட்டோம், அவர்களிடமிருந்து பல நாடுகள் தோன்றின. ஆங்கில ஆவணங்களில், பெயரிடப்பட்ட தேசிய மூதாதையர்கள் பரம்பரை மரங்களில் ஒன்றாக தொகுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம், மேலும் பல்வேறு டியூடோனிக் மக்களின் பொதுவான தோற்றம் இடைக்காலத்தின் பிற்பகுதி வரை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு நினைவுகூரப்பட்டது என்று நம்புவதற்கு காரணம் உள்ளது.

கிறிஸ்துவ மதத்தின் பரவல்

ஆறாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், ரோமில் இருந்து ஒரு மிஷனரி இங்கிலாந்திற்கு கிறிஸ்தவத்தை ஆங்கிலோ-சாக்சன்களுக்கு கொண்டு செல்லும் பணியுடன் அனுப்பப்பட்டார். அவர் கேன்டர்பரியின் முதல் பேராயர் ஆனார், இடைக்கால இங்கிலாந்தில் மிக முக்கியமான அபேஸ் ஒன்றை உருவாக்கினார், மேலும் இந்த செயல்பாட்டில் நாட்டின் கிறிஸ்தவ மத மாற்றத்திற்கு ஒரு ஊக்கியாக பணியாற்றுவார்.

ஆங்கிலோ-சாக்சன்களுக்கு கிறிஸ்தவத்தைப் பிரசங்கிக்க, 6 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஒரு ரோமானிய அதிகாரி இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பப்பட்டார். அவர் கேன்டர்பரியின் முதல் பேராயர் ஆனார், இடைக்கால இங்கிலாந்தில் மிக முக்கியமான

அபேஸ் ஒன்றை உருவாக்கினார், மேலும் இந்த செயல்பாட்டில் நாட்டின் கிறிஸ்தவ மத மாற்றத்தில் ஒரு ஊக்கியாக பணியாற்றுவார்.

கிறிஸ்துவம் பிரிட்டனில் தோன்றியது

இப்போது இங்கிலாந்தில், கிறிஸ்தவ நடைமுறையின் முதல் தடயம் கி.பி இரண்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் உள்ளது. அந்த காலத்திற்கு முன்பு பிரிட்டனில் கிறிஸ்தவர்கள் இருந்திருக்கலாம், ஆனால் இதை உறுதிப்படுத்த முடியவில்லை. ரோமர்களின் காலத்தில் பிரிட்டன் ஒரு காஸ்மோபாலிட்டன் சமூகமாக இருந்தது.

ரோமானியர்கள் கிறித்துவத்தை பிரிட்டனுக்கு கொண்டு வந்தார்களா?

ரோமன் பிரிட்டன் குறைந்தது மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ரோமானிய ஏகாதிபத்திய ஆட்சியின் சரிவு வரை ஒரு கிறிஸ்தவ சமுதாயமாக இருந்தது, வரலாற்று பதிவுகளின்படி. அகஸ்டீனிய பணியைத் தொடர்ந்து, ஏழாம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலோ-சாக்சன்கள் கிறிஸ்தவத்திற்கு மாற்றப்பட்டனர், மேலும் நிறுவன தேவாலயம் மீண்டும் நிறுவப்பட்டது.

கிறித்துவ மதம் பிரிட்டனில் உருவாகிறது

ரோமானிய கலைஞர்கள் மற்றும் வியாபாரிகள் பிரிட்டனுக்கு வந்து, உள்ளூர் மக்களிடையே இயேசுவின் கதைகளையும், அவர்களது சொந்த பேசன் தெய்வங்களின் கட்டுக்கதைகளையும் பரப்பத் தொடங்கியபோது இது தொடங்கியது. 4 ஆம் நூற்றாண்டு முழுவதும் பிரிட்டிஷ் கிறிஸ்தவம் பெருகிய முறையில் முக்கியத்துவம் பெற்றது, ஆனால் அது இன்னும் நாட்டில் வாழ்ந்த மக்களின் இதயங்களையும் மனதையும் வெல்லவில்லை.

ரோமுக்கு கிறிஸ்தவம்

கி.பி 313 இல், பேரரசர் கான்ஸ்டன்டைன் மிலனின் ஆணையை வெளியிட்டார், இது கிறிஸ்தவத்தை ரோமானியப் பேரரசின் அதிகாரப்பூர்வ மதமாக அதிகாரப்பூர்வமாக அங்கீகரித்தது. பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, கிறிஸ்தவம் ரோமானியப் பேரரசின் அதிகாரப்பூர்வ மதமாக மாறியது.

கிறித்துவத்திற்கு முன் பிரிட்டன்

கிறித்துவத்தை நாட்டிற்கு அறிமுகப்படுத்திய ரோமானியர்கள் வரும் வரை பிரிட்டனில் செல்டிக் பலதெய்வவாதம்/பேகனிசம் மேலோங்கி இருந்தது. ட்ரூயிட்சம் என்பது ட்ரூயிட்ஸ் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு பாதிரியார் வகுப்பினருடன் தொடர்புடைய மதமாகும் (இவரைப் பற்றி நாம் அனைவரும் அதிகம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம், ஆனால் உண்மையில் யாரைப் பற்றி

நமக்கு மிகக் குறைவாகவே தெரியும்). 315 ஆம் ஆண்டில், பேரரசர் கான்ஸ்டன்டைன் I கத்தோலிக்க திருச்சபையின் சிறப்புரிமைகளை முறையாக அங்கீகரித்தார்.

ரோமன் பிரிட்டனில் கிறிஸ்தவம்

கி.பி 2 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இருந்து இப்போது இங்கிலாந்தில் கிறிஸ்தவத்தின் முதல் சான்றுகள் உள்ளன. (அதற்கு முன்பு பிரிட்டனில் கிறிஸ்தவர்கள் இருந்திருக்கலாம், உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது). ரோமன் பிரிட்டன் ஒரு காஸ்மோபாலிட்டன் இடமாக இருந்தது. பேரரசு முழுவதிலுமிருந்து வணிகர்கள் அங்கு குடியேறினர் மற்றும் பல நாடுகளைச் சேர்ந்த வீரர்கள் அங்கு பணியாற்றினர், எனவே பிரிட்டனுக்கு கிறிஸ்தவத்தை முதலில் அறிமுகப்படுத்தியது யார் என்று எங்களுக்குத் தெரியாது.

அந்த நேரத்தில் பூர்வீக மக்கள் செல்ட்ஸ். அவர்கள் பலதெய்வவாதிகள் (அவர்கள் பல கடவுள்களை வணங்கினர்). ரோமானியர்களும் பலதெய்வவாதிகளாக இருந்தனர், மேலும் செல்ட்கள் தங்கள் பழைய கடவுள்களை வழிபட அனுமதிக்க அவர்கள் தயாராக இருந்தனர். இருப்பினும், ரோமானியர்கள் கிறிஸ்தவத்தை பொறுத்துக்கொள்ளவில்லை. சில நேரங்களில் துன்புறுத்தலின் அலைகள் பேரரசைக் கடந்தன. கி.பி 304 இல் வெருலமியம் என்ற நகரில் முதல் பிரிட்டிஷ் கிறிஸ்தவ தியாகியான செயின்ட் அல்பன் தூக்கிலிடப்பட்டார். வெகு காலத்திற்குப் பிறகு, புனித அல்பனுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒரு அபே கட்டப்பட்டது, அது செயின்ட் அல்பன்ஸ் நகரத்திற்கு அதன் பெயரைக் கொடுத்தது.

313 இல் பேரரசர் கான்ஸ்டன்டைன் கிறிஸ்தவர்களுக்கு வழிபாட்டு சுதந்திரத்தை வழங்கினார். எனவே துன்புறுத்தல் முடிவுக்கு வந்தது மற்றும் 4 ஆம் நூற்றாண்டில், இங்கிலாந்தில் கிறிஸ்தவம் பரவலாகியது. 314 இல், மூன்று பிரிட்டிஷ் ஆயர்கள் பிரான்சில் உள்ள ஆர்லஸில் நடந்த தேவாலய கவுன்சிலில் கலந்து கொண்டனர், யார்க்கின் எபோரியஸ் பிஷ்ப், லண்டனின் ரெஸ்டிடூஸ் பிஷ்ப், மற்றும் கேர்லியோனின் அடெலியஸ் பிஷ்ப் (க்வென்ட்). எனவே அந்த நேரத்தில், இங்கிலாந்தில் ஒரு செழிப்பான மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட தேவாலயம் இருந்தது. ஹிண்டன் செயின்ட் மேரியில், டோர்செட் 4 ஆம் நூற்றாண்டின் மொசைக் இயேசுவின் முகம் மற்றும் கிறிஸ்டோஸ் (கிறிஸ்துவுக்கு கிரேக்கம்) என்ற கிரேக்க எழுத்துக்களைக் குறிக்கும் chi rho ஆகியவை இங்கிலாந்தில் ஒரு பிரபலமான மதமாக இருந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது.

இங்கிலாந்து பேகன் நாடாக இருந்தது. அப்படியானால், கிறித்துவ மதம் இங்கிலாந்துக்கு எப்போது வந்தது? உத்தியோகபூர்வ

மற்றும் மிகவும் பொதுவான கதை என்னவென்றால், புனித அகஸ்டின் கி.பி 597 இல் புறமத மக்களை மாற்றுவதற்கு போப்-அனுமதிக்கப்பட்ட பணிக்காக வந்தார். இது பிரிட்டனில் கிறிஸ்தவத்தின் வருகை மற்றும் ஆங்கிலோ-சாக்சன்களின் கடைசி மாற்றத்துடன் நாம் பொதுவாக தொடர்புபடுத்தும் தேதியாகும். ஆனால் உண்மை இரண்டு மடங்கு. ஒன்று, கிறிஸ்தவம் அதற்கு வெகு காலத்திற்கு முன்பே வந்தது. மற்றும் இரண்டு, கி.பி முதல் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேயர்களை மதமாற்றம் செய்வதற்கான ஒரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட முயற்சி இருந்ததில்லை.

உண்மையில், கி.பி. 597 இல் கென்ட் இராச்சியத்தை கிறிஸ்தவமயமாக்குவதற்கான செயின்ட் அகஸ்டினின் வத்திக்கான்-ஆதரவு பணிக்கு குறைந்தது மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே கிறிஸ்தவம் பிரிட்டிஷ் தீவுகளுக்கு வந்தது. உதாரணமாக, அயர்லாந்து மற்றும் வேல்ஸின் புரவலர்களான புனித பேட்ரிக் மற்றும் செயின்ட் டேவிட் ஆகியோர் வாழ்ந்தனர். 5ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும், 6ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும், முதன்முதலாகப் பதிவுசெய்யப்பட்ட பிரிட்டிஷ் கிறிஸ்தவ தியாகியான செயின்ட் அல்பன், மூன்றாம் நூற்றாண்டில் தனது நம்பிக்கைகளுக்காக தியாகம் செய்யப்பட்டார்.

எனவே, கிறித்துவ மதம் இங்கிலாந்திற்கு எப்போது வந்தது? ரோமானிய கைவினைஞர்களும் வணிகர்களும் பிரிட்டனுக்கு வந்து, இயேசுவின் கதையை அவர்களின் பேசு தெய்வங்களின் கதைகளுடன் எளிமையாகச் சொன்னபோது இது தகவல்களின் துளியாகத் தொடங்கியது.

அந்த நேரத்தில், கிறிஸ்தவம் இன்று இருக்கும் ஒற்றைக்கல் அல்ல. மக்கள் அந்த உருகும் தொட்டியில் இணைந்து இருந்த பலவற்றில் இது ஒரு வழிபாட்டு முறை மட்டுமே. கிறிஸ்தவத்தின் கோரிக்கைகளுக்கும் மற்ற மதங்களின் கோரிக்கைகளுக்கும் ஒரே ஒரு முக்கிய வேறுபாடு மட்டுமே இருந்தது. பழைய மதம் மற்றும் பிற வழிபாட்டு முறைகளைப் போலல்லாமல், கிறிஸ்தவத்திற்கு அதன் பின்பற்றுபவர்களின் பிரத்யேக விசுவாசம் தேவைப்பட்டது. கிறிஸ்தவராக மாற விரும்பும் எவரும் தாங்கள் நம்பிய மற்ற கடவுள்களை கைவிட வேண்டும்.

கான்ஸ்டன்டைன் மற்றும் அகஸ்டின்

- துன்புறுத்தப்பட்ட பிரிவிலிருந்து உலகளாவிய மதமாக கிறிஸ்தவத்தின் எழுச்சியானது தைரியம், நம்பிக்கை, வாய்ப்பு, அரசியல் மற்றும் பிராவிடன்ஸ் ஆகியவற்றின் குறிப்பிடத்தக்க கதையாகும்.

- இந்த கட்டுரை பிரிட்டனில் கிறிஸ்தவத்தின் போக்கை அதன் முதல் தற்காலிக படிகளிலிருந்து புராட்டஸ்டன்ட் நம்பிக்கையின் இறுதி தீர்வு வரை விளக்குகிறது.
- கி.பி 1 ஆம் நூற்றாண்டில், பிரிட்டன் அதன் சொந்த மத சின்னங்களைக் கொண்டிருந்தது: பூமியின் பேகன் கடவுள்கள் மற்றும் வானத்தின் ரோமானிய கடவுள்கள். இந்த மூடநம்பிக்கை மற்றும் வன்முறை உலகில் கிழக்கிலிருந்து ஒரு நவீன, நாகரீகமான வழிபாட்டு முறை வந்தது: கிறிஸ்தவம்.
- கி.பி. 597 இல் அகஸ்டின் பணியுடன் பிரிட்டனில் கிறிஸ்தவத்தின் வருகையை நாம் தொடர்புபடுத்த முனைகிறோம். ஆனால் உண்மையில் கிறித்துவம் அதற்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே வந்தது, மேலும் கி.பி 1 ஆம் நூற்றாண்டில், ஆங்கிலேயர்களை மாற்றுவதற்கான ஒரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட முயற்சி இல்லை.
- பிரிட்டனுக்கு வரும் ரோமானிய கைவினைஞர்கள் மற்றும் வணிகர்கள் தங்கள் பேகன் தெய்வங்களின் கதைகளுடன் இயேசுவின் கதையையும் பரப்பியபோது இது தொடங்கியது.
- கிறிஸ்தவம் பலவற்றில் ஒரே ஒரு வழிபாடாக இருந்தது, ஆனால் ரோமின் வழிபாட்டு முறைகளைப் போலல்லாமல், கிறிஸ்தவம் அதன் பின்பற்றுபவர்களிடமிருந்து பிரத்தியேக விசுவாசத்தைக் கோரியது. இது மற்ற கடவுள்களின் இந்த சகிப்புத்தன்மை மற்றும் அதன் ரகசியம், இது ரோமானிய அதிகாரிகளை உலுக்கியது மற்றும் கிறிஸ்தவர்களை மீண்டும் மீண்டும் துன்புறுத்துவதற்கு வழிவகுத்தது. கிறிஸ்தவர்கள் இரகசியமாக சந்தித்து வழிபட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.
- ஆனால் ஒரே கடவுள் கொண்ட ஒரே மதம் ரோமானியப் பேரரசர் கான்ஸ்டன்டைனிடம் முறையிட்டது. கிறித்துவம் தனது பேரரசை ஒன்றிணைக்கவும் இராணுவ வெற்றியை அடையவும் பயன்படுத்தப்படலாம் என்று அவர் கண்டார். கி.பி 313 முதல், ரோமானியப் பேரரசுக்குள் கிறிஸ்தவ வழிபாடு பொறுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.
- 4 ஆம் நூற்றாண்டின் போது, பிரிட்டிஷ் கிறித்துவம் மிகவும் புலப்பட்டது ஆனால் அது இன்னும் மக்களின் இதயங்களையும் மனதையும் வெல்லவில்லை. பேகன் நம்பிக்கைகள் இன்னும் ஏராளமாக இருந்தன, கிறிஸ்தவம் சிறுபான்மை மதமாக இருந்தது.
- ரோமானியர்கள் வெளியேறிய பிறகு, புதிய படையெடுப்பாளர்கள்: ஆங்கிள்ஸ், சாக்சன்ஸ் மற்றும் ஜூட்ஸ் வந்தபோது, பேகனிசம் மீண்டும் கிறிஸ்தவத்தை மேம்படுத்துவது போல் தோன்றியது. ஆயினும் எப்படியோ கிறிஸ்தவம் பிரிட்டனின் மேற்கத்திய விளிம்புகளில், இருண்ட காலங்களில் கூட உயிர் பிழைத்தது. வேல்ஸ்

மற்றும் அயர்லாந்தில் மிஷனரி செயல்பாடு தொடர்ந்தது, மேற்கு ஸ்காட்லாந்தில் செயிண்ட் கொலம்பா, பிரித்தானியாவின் பிரதான நிலப்பகுதிக்கு ஒரு தனித்துவமான ஐரிஷ் பிராண்ட் கிறித்தவத்தை கொண்டு வர உதவியது.

- கி.பி 597 இல் ரோமில் போப் முதல் கென்ட் மன்னர் ஏதெல்பெர்ட் வரை அகஸ்டினின் புகழ்பெற்ற பணிதான் பிரிட்டனில் கிறிஸ்தவத்தின் எதிர்காலப் போக்கை உண்மையில் அமைத்தது, இது கிறிஸ்தவத்திற்கும் அரசாட்சிக்கும் இடையே வலுவான கூட்டணியை உருவாக்கியது என்று வாதிடலாம். நிச்சயமாக வணக்கத்திற்குரிய பேடே இதை இப்படிப் பார்க்க விரும்பினார். பெடேவைப் பொறுத்தவரை, ஒரு கிறிஸ்தவ இங்கிலாந்து கடவுளின் மாஸ்டர் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. பிராவிடன்ஸ் என்பது ஆங்கிலோ-சாக்சன்கள் ஒரே கிறிஸ்தவ தேசத்தில் ஒன்றிணைந்து கிறிஸ்தவர்களாக மாறுவது அவர்களின் விதி என்று அர்த்தம். ஆனால் இது எப்படி வரும்?

- ஆங்கிலேயர்களின் திருச்சபை வரலாற்றில் விட்பியின் ஆயர் பேரவையின் கணக்கில், செயிண்ட் கொலம்பாவால் உருவகப்படுத்தப்பட்ட ஐரிஷ் கிறித்துவம் மற்றும் அகஸ்டினால் கொண்டு வரப்பட்ட சர்வதேச ரோமானிய கிறித்துவம் பிராண்டிற்கு இடையிலான மோதலை பெடே விவரிக்கிறார்.

- பேட் தனது மதச்சார்பற்ற வரலாற்றை முடிக்கிறார், ஆங்கிலோ-சாக்சன்களின் சோம்பேறித்தனத்தை அவர் அரைமனம் கொண்ட கிறிஸ்தவர்களாக இன்னும் பேகன் நடைமுறைகளைப் பற்றிக் கொண்டிருப்பதாகக் கண்டார். பிரிட்டிஷ் மக்களின் நம்பிக்கைகள் மற்றும் நடத்தைகளை ஒழுங்குபடுத்தும் ஒரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மற்றும் ஒழுக்கமான திருச்சபை வாழ்க்கை இன்னும் முதிர்ச்சியடையவில்லை.

ஆல்ஃபிரட் மற்றும் நார்மன்ஸ்

- கிறித்துவ மதம் ஒரு பெரிய தேசிய மதமாக இருப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை நிரூபிக்க ஒரு சிறிய வழிபாட்டு முறையிலிருந்து எழுந்தது, ஆனால் இன்னும் மக்களின் இதயங்களையும் மனதையும் வெல்ல முடியவில்லை.

- படையெடுப்பு மற்றும் தாக்குதலில் இருந்து தப்பிக்க முடியும் என்பதை நம்பிக்கை ஏற்கனவே நிரூபித்திருந்தது. ஆனால் கிறித்துவத்தின் எழுச்சி தடுக்க முடியாதது போல், கி.பி 871 இல் லிண்டிஸ்பார்னின் வைக்கிங் படையெடுப்பு, கிறிஸ்தவ தேவாலயத்தை அழிக்க அச்சுறுத்தும் தொடர்ச்சியான தாக்குதல்களின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது. மடங்கள் மற்றும்

தேவாலயங்கள் சூறையாடப்பட்டன, பாதிரியார்கள் தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்ற ஒடினார்கள். புறமதவாதம் மீண்டும் கிறிஸ்தவத்தை நசுக்குவது போல் தோன்றியது.

- எடிங்டன் போரில் வைக்கிங் போர்வீரன் குத்ரம் மீது ஆல்ஃபிரட் வெற்றி பெற்றவுடன், படிப்பறிவில்லாத நாட்டு மக்களைச் சென்றடையும் வகையில் புதிய கிறிஸ்தவக் கற்றல் முறையை உருவாக்கத் தொடங்கினார். இது கிறிஸ்தவ மதம் சாதாரண மக்களின் கற்பனையைப் பிடிக்கத் தொடங்கும் என்பது ஆல்ஃபிரட்டின் நம்பிக்கை.

- 10 ஆம் நூற்றாண்டில், பிரபுக்கள் தங்கள் நிலத்தில் சிறிய தேவாலயங்களை வழங்கத் தொடங்கினர், அங்கு உள்ளூர் மக்கள் ஒரு பாதிரியாரின் சேவைகளைப் பயன்படுத்தலாம். இது திருச்சபை முறைக்கு வித்திட்டது, இன்றும் உள்ளது.

- இங்கிலாந்தில் உள்ள தேவாலயத்தின் அதிகாரத்தை உண்மையில் உறுதிப்படுத்தியது நார்மன் வெற்றியாகும். வில்லியம் தி காங்குவரர் துறவற மற்றும் பாரிஷ் மட்டத்தில் ஒரு பிரம்மாண்டமான கட்டிடத் திட்டத்தை செயல்படுத்தினார். உதாரணமாக, வின்செஸ்டரில், பழைய சாக்சன் மினிஸ்டர் ஒரு புதிய நார்மன் கட்டிடத்திற்கு வழிவகுத்தது. இந்த புதிய கல் தேவாலயங்கள் சமூக வாழ்க்கையில் தொடர்ந்து முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன: அவை பள்ளிகள், சந்தை இடங்கள் மற்றும் பொழுதுபோக்கு இடங்களாக செயல்பட்டன.

- பிரிட்டனில் உள்ள இடைக்காலக் காலம் உண்மையில் வீட்டிலும், புனிதப் பயணத்தின் நீண்ட மற்றும் ஆபத்தான பயணங்களிலும் சாதாரண மக்களின் வாழ்வில் கிறிஸ்தவம் எவ்வாறு ஆதிக்கம் செலுத்தியது என்பதற்கான கதையாகும்.

- ஆனால், இடைக்கால கிறிஸ்தவர்கள் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் தேவாலயத்திற்கு திரளான தேவாலயத்திற்கு செல்வோர் என்று நினைப்பது தவறாகும். பிரிட்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர் ரொனால்ட் ஹட்டன், சராசரியாக மக்கள் ஒரு வருடத்தில் ஒரு சில முறை மட்டுமே தேவாலயத்திற்குச் செல்வார்கள் என்று கூறுகிறார், அதில் பங்கேற்க ஒரு உண்மையான காட்சி இருக்கும் போது.

- ஆனால் வழக்கமாக தேவாலயத்திற்கு செல்லாதவர்கள் கூட சர்ச்சின் ஒழுங்குமுறையிலிருந்து தப்ப முடியவில்லை. ஷெஃபீல்ட் பல்கலைக்கழகத்தின் டாக்டர் சாரா ஃபுட் விளக்குவது போல், "மக்கள்தொகையின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும்" கிறிஸ்தவம் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதாக நீங்கள் வாதிடலாம். உண்மையில் "ஜனங்கள் பகலில் என்ன செய்தார்கள்

மற்றும் அவர்கள் படுக்கையில் என்ன செய்தார்கள் என்பதைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் சர்ச் வாழ்க்கையை ஒழுங்குபடுத்தியது".

• தொட்டில் முதல் கல்லறை வரை, மற்றும் இடையில் உள்ள ஒவ்வொரு கட்டத்திலும், சர்ச் உங்கள் கூட்டாளியாகவோ அல்லது எதிரியாகவோ இருக்கலாம், இறுதியில் உங்கள் பாஸ்போர்ட் சொர்க்கம் அல்லது நரகத்திற்குச் செல்லலாம்.

ஆங்கிலோ-சாக்சனின் பொற்காலம்:

ஆங்கிலோ-சாக்சன்களின் வரலாறு ஒரு கலாச்சார அடையாளத்தின் வரலாறு. இது மக்கள் கிறித்தவத்தை ஏற்றுக்கொண்டதுடன் இணைந்து மாறுபட்ட குழுக்களில் இருந்து உருவாக்கப்பட்டது, மேலும் பல்வேறு ராஜ்யங்களை நிறுவுவதில் ஒருங்கிணைந்ததாக இருந்தது. நீட்டிக்கப்பட்ட டேனிஷ் படையெடுப்புகளாலும், கிழக்கு இங்கிலாந்தின் ஆக்கிரமிப்பாலும் அச்சுறுத்தப்பட்ட இந்த அடையாளம் நிலைத்திருந்தது; நார்மன் வெற்றிக்குப் பிறகு அது ஆதிக்கம் செலுத்தியது.

ஆங்கிலோ-சாக்சன் வரலாறு

ஆரம்பகால ஆங்கிலோ-சாக்சன் காலம் ரோமானிய ஆட்சியின் முடிவில் இருந்து தொடங்கும் இடைக்கால பிரிட்டனின் காலத்தை உள்ளடக்கியது. 400 ஆம் ஆண்டில், தெற்கு பிரிட்டன் - ஹட்ரியனின் சுவருக்குக் கீழே உள்ள பிரிட்டன் - மேற்கு ரோமானியப் பேரரசின் ஒரு புறப் பகுதியாக இருந்தது, எப்போதாவது கிளர்ச்சி அல்லது படையெடுப்பால் இழந்தது, ஆனால் அதுவரை எப்போதும் இறுதியில் மீட்கப்பட்டது. 410 இல், பிரிட்டன் நேரடி ஏகாதிபத்திய கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பால் ஒரு கட்டத்தில் நழுவியது, இது பொதுவாக "துணை ரோமன்" என்று அழைக்கப்படுகிறது.

6 ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில், ஆங்கிலோ-சாக்சன் சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கு நான்கு கட்டமைப்புகள் பங்களித்தன: செர்லின் (விவசாயிகளின்) நிலை மற்றும் சுதந்திரம், சிறிய பழங்குடிப் பகுதிகள் பெரிய ராஜ்யங்களாக ஒன்றிணைந்தன, உயரடுக்கு வீரர்கள் முதல் மன்னர்கள் வரை வளர்ந்தது மற்றும் ஃபின்னியனின் கீழ் ஐரிஷ் துறவறம் வளரும்.

565 ஆம் ஆண்டில், அயர்லாந்தைச் சேர்ந்த கொலம்பா, செயிண்ட் ஃபின்னியனின் கீழ் உள்ள மொவில்லேயின் துறவறப் பள்ளியில் பயின்ற துறவி, சுயமாகத் திணிக்கப்பட்ட நாடுகடத்தப்பட்டவராக அயோனாவை அடைந்தார். அயோனா மடத்தின் செல்வாக்கு பீட்டர் பிரவுன் "வழக்கத்திற்கு மாறான பரந்த ஆன்மீக சாம்ராஜ்யம்" என்று விவரிக்கிறது, இது "மேற்கு

ஸ்காட்லாந்திலிருந்து ஆழமான தென்மேற்கில் இருந்து அயர்லாந்தின் இதயம் வரை நீண்டு, தென்கிழக்கு வரை வடக்கு முழுவதும் பரவியது. பிரிட்டன், அதன் சகோதரி மடாலயமான லிண்டிஸ்பார்னின் செல்வாக்கின் மூலம். மைக்கேல் ட்ரௌட் இந்த காலகட்டத்தை "பொற்காலம்" என்று அழைக்கிறார், அப்போது கற்றல் கிளாசிக்கல் அறிவில் மறுமலர்ச்சியுடன் வளர்ந்தது.

660 வாக்கில், லோலேண்ட் பிரிட்டனின் அரசியல் வரைபடம் வளர்ந்தது, சிறிய பிரதேசங்கள் ராஜ்யங்களாக ஒன்றிணைந்தன; இந்த நேரத்தில் இருந்து பெரிய ராஜ்யங்கள் சிறிய ராஜ்யங்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்த தொடங்கியது. ராஜ்யங்களை நிறுவுதல், ஒரு குறிப்பிட்ட ராஜா மேலாதிக்கமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு, ஆரம்பகால தளர்வான கட்டமைப்பிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டது. சைமன் கெய்ன்ஸ் 8 ஆம் நூற்றாண்டு-9 ஆம் நூற்றாண்டு பொருளாதார மற்றும் சமூக வளர்ச்சியின் காலகட்டமாக இருந்தது, இது தேம்ஸுக்கு கீழே மற்றும் ஹம்பருக்கு மேலே ஸ்திரத்தன்மையை உருவாக்கியது. இருப்பினும், ஹம்பர் மற்றும் தேம்ஸ் இடையே, ஒரு அரசியல் நிறுவனம், மெர்சியா இராச்சியம், செல்வாக்கிலும் அதிகாரத்திலும் வளர்ந்தது மற்றும் கிழக்கில் கவனத்தை ஈர்த்தது.

ஆல்ஃபிரட் தி கிரேட்

குழந்தைப் பருவம்

ஆல்ஃபிரட் 847 மற்றும் 849 க்கு இடையில் ஆக்ஸ்போர்டுஷையரின் இன்றைய சடங்கு கவுண்டியில் உள்ள வாண்டேஜில் பிறந்தார் (வரலாற்று ரீதியாக பெர்க்ஷையரின் வரலாற்று கவுண்டியில் இருந்தாலும்). அவர் வெசெக்ஸ் மன்னர் எதெல்வால்டின் ஐந்தாவது மற்றும் இளைய மகன், அவரது முதல் மனைவி ஆஸ்பர்கா. ஆல்ஃபிரட் மன்னன் எதெல்வுல்ஃப் மன்னரின் மகன், அவர் எக்பெர்ட்டின் மகன், அவர் எல்மண்டின் மகன், ஈஃபாவின் மகன், அவர் ஈயோப்பாவின் மகன். ஆல்ஃபிரட் மன்னரின் வாழ்க்கை ஐந்து வயதில், ஆல்ஃபிரட் ரோமுக்கு அனுப்பப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது, அங்கு ஆங்கிலோ-சாக்சன் குரோனிக்கிள் படி, அவர் போப் லியோ IV ஆல் உறுதிப்படுத்தப்பட்டார், அவர் "அவரை ராஜாவாக அபிஷேகம் செய்தார்". விக்டோரியன் எழுத்தாளர்கள் இதை வெசெக்ஸின் சிம்மாசனத்தில் அவரது இறுதி வாரிசுக்கான தயாரிப்பில் ஒரு எதிர்பார்ப்பு முடிசூட்டு விழாவாக விளக்கினர். இருப்பினும், ஆல்ஃபிரட்டுக்கு மூன்று மூத்த சகோதரர்கள் இருந்ததால், இந்த முடிசூட்டு விழாவை அந்த நேரத்தில் முன்னறிவித்திருக்க முடியாது. லியோ IV இன் கடிதம், ஆல்ஃபிரட் ஒரு 'கன்சல்' ஆக்கப்பட்டதைக் காட்டுகிறது, இந்த முதலீட்டின் தவறான விளக்கம்,

வேண்டுமென்றே அல்லது தற்செயலாக, பின்னர் குழப்பத்தை விளக்கக்கூடும். ஆல்ஃபிரட் பின்னர் தனது தந்தையுடன் உரோமைக்கு புனித யாத்திரை சென்றதையும், 854-855 ஆம் ஆண்டில் ஃபிராங்க்ஸின் மன்னரான சார்லஸ் தி பால்டின் நீதிமன்றத்தில் சிறிது நேரம் செலவிட்டதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டதாக இருக்கலாம். ஆல்ஃபிரட்டின் சகோதரர்கள் அடுத்தடுத்து.

சிறுவயதில் ஆல்ஃபிரட்டின் தாயார் ஆங்கிலோ சாக்சன் கவிதைத் தொகுதியை தனது முதல் குழந்தைகளுக்கு மனப்பாடம் செய்யக் கொடுத்தார் என்பதைப் பற்றிய கதையை அஸர் கூறுகிறார். இந்தக் கதை உண்மையாக இருக்கலாம் அல்லது இளம் ஆல்ஃபிரட்டின் கற்றல் ஆர்வத்தை விளக்குவதற்காக வடிவமைக்கப்பட்ட கட்டுக்கதையாக இருக்கலாம்.

அரசு இளவரசர் மற்றும் இராணுவ தளபதி

அவரது இரண்டு மூத்த சகோதரர்களான எதெல்பால்ட் மற்றும் எதெல்பர்ட் ஆகியோரின் குறுகிய ஆட்சிக் காலத்தில், ஆல்ஃபிரட் குறிப்பிடப்படவில்லை. இருப்பினும், 866 இல் மூன்றாவது சகோதரரான Ethelred I இன் இணைப்புடன், ஆல்ஃபிரட்டின் பொது வாழ்க்கை தொடங்கியது. இந்த காலகட்டத்தில்தான் அஸர் அவருக்கு 'செகண்டேரியஸ்' என்ற தனித்துவமான பட்டத்தைப் பயன்படுத்துகிறார், இது செல்டிக் டேனிஸ்ட் போன்ற ஒரு நிலையைக் குறிக்கலாம், இது ஆளும் மன்னருடன் நெருக்கமாக தொடர்புடைய அங்கீகரிக்கப்பட்ட வாரிசு. எதெல்ரெட் போரில் வீழ்ந்தால், சர்ச்சைக்குரிய வாரிசு ஆபத்தில் இருந்து பாதுகாப்பதற்காக, இந்த ஏற்பாட்டிற்கு வைடெனேஜ்மோட் ஒப்புதல் அளித்திருக்கலாம். ஆங்கிலோ-சாக்சன்கள் நெருங்கிய உறவுகளைக் கொண்டிருந்த ஸ்வீடன்ஸ் மற்றும் ஃபிராங்க்ஸ் போன்ற ஜெர்மானிய பழங்குடியினர் மத்தியில் ஒரு வாரிசுக்கு முடிசூட்டும் ஏற்பாடு நன்கு அறியப்பட்டதாகும்.

868 ஆம் ஆண்டில், ஆல்ஃபிரட், தனது சகோதரர் எதெல்ரெட்டுடன் சண்டையிட்டு, படையெடுக்கும் டேன்னை அருகிலுள்ள மெர்சியாவின் ராஜ்யத்திற்கு வெளியே வைத்திருக்க முயன்றார். ஏறக்குறைய இரண்டு ஆண்டுகளாக, வெசெக்ஸ் தாக்குதல்களிலிருந்து விடுபட்டது. இருப்பினும், 870 இன் இறுதியில், டேனியர்கள் அவரது சொந்த நிலத்திற்கு வந்தனர். அடுத்த ஆண்டு "ஆல்ஃபிரட்டின் போர்களின் ஆண்டு" என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஒன்பது பொது நிச்சயதார்த்தங்கள் பல்வேறு அதிர்ஷ்டங்களுடன் நடந்தன, இருப்பினும் இரண்டு போர்களின் இடம் மற்றும் தேதி பதிவு செய்யப்படவில்லை. பெர்க்ஷயரில், 870 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31 ஆம்

தேதி எங்கிள்ஃபீல்ட் போரில் ஒரு வெற்றிகரமான சண்டை, 871 ஜனவரி 5 ஆம் தேதி முற்றுக்கை மற்றும் வாசிப்புப் போரில் கடுமையான தோல்வியைத் தொடர்ந்து, நான்கு நாட்களுக்குப் பிறகு, போரில் ஒரு அற்புதமான வெற்றி. பெர்கூயர் டவுன்ஸில் ஆஷ்டவுன், ஒருவேளை காம்ப்டன் அல்லது ஆல்ட்வொர்த்துக்கு அருகில். இந்த பிந்தைய மோதலின் வெற்றிக்கு ஆல்ஃபிரட் குறிப்பாக பெருமை சேர்த்துள்ளார். இருப்பினும், அந்த மாதத்தின் பிற்பகுதியில், ஜனவரி 22 அன்று, ஆங்கிலேயர்கள் மீண்டும் பேசிங்கில் தோற்கடிக்கப்பட்டனர், அடுத்த மார்ச் 22 அன்று 'மெர்டன்' (ஒருவேளை வில்ட்ஷயரில் மார்டன் அல்லது டோர்செட்டில் உள்ள மார்டன்). அடையாளம் தெரியாத இரண்டு போர்களும் இடையில் நிகழ்ந்திருக்கலாம்.

போர் மன்னன்

ஏப்ரல் 871 இல், கிங் எதெல்ரெட் இறந்தார், பெரும்பாலும் மெர்டன் போரில் ஏற்பட்ட காயங்களால். எதெல்ரெட் இரண்டு இளம் மகன்களை விட்டுச் சென்ற போதிலும், ஆல்ஃபிரட் வெசெக்ஸின் சிம்மாசனத்திலும் அதன் பாதுகாப்பின் சுமையிலும் வெற்றி பெற்றார். சமகால கொந்தளிப்பு என்பது ஆல்ஃபிரட் - இராணுவ அனுபவம் மற்றும் ஆதரவான வளங்களைக் கொண்ட ஒரு வயது வந்தவர் - அவரது மருமகன்கள் மீது சவால் செய்யப்படவில்லை என்றாலும், அவர் அவர்களின் சொத்து உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்தார். அவர் தனது சகோதரரின் இறுதிச் சடங்குகளில் மும்முரமாக இருந்தபோது, டேன்ஸ் ஆங்கிலேயர்களை அவர் இல்லாத நேரத்தில் பெயரிடப்படாத இடத்தில் தோற்கடித்தார், பின்னர் மீண்டும் மே மாதம் வில்டனில் அவரது முன்னிலையில். இதைத் தொடர்ந்து, சமாதானம் செய்யப்பட்டு, அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு, டேனியர்கள் இங்கிலாந்தின் பிற பகுதிகளில் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டனர். இருப்பினும், 876 இல், அவர்களின் புதிய தலைவரான குத்ரூமின் கீழ், எதிரிகள் ஆங்கிலேய இராணுவத்தை கடந்து சென்று டோர்செட்டில் உள்ள வேர்ஹாம் மீது தாக்குதல் நடத்தினர். அங்கிருந்து, 877 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், பேச்சுவார்த்தை என்ற சாக்குப்போக்கின் கீழ், அவர்கள் மேற்கு நோக்கி நகர்ந்து டெவோனில் எக்ஸெட்டரை அழைத்துச் சென்றனர். அங்கு, ஆல்ஃபிரட் அவர்களை முற்றுக்கையிட்டார், ஒரு புயலால் சிதறடிக்கப்பட்ட ஒரு நிவாரண கடற்படை, டேனியர்கள் அடிபணிய வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அவர்கள் மெர்சியாவிற்குப் பின்வாங்கினர், ஆனால், ஜனவரி 878 இல், ஆல்ஃபிரட் கிறிஸ்மஸில் தங்கியிருந்த அரச அரண்மனையான சிப்பன்ஹாம் மீது திடீர்த் தாக்குதலை மேற்கொண்டனர். மரம் மற்றும் சதுப்பு நிலத்தின் மூலம்

தனது வழியை உருவாக்கினார், ஈஸ்டருக்குப் பிறகு அவர் அதெல்னியில் ஒரு கோட்டையை உருவாக்கினார், மேலும் அந்த கோட்டையிலிருந்து எதிரிக்கு எதிராக போராடினார்" (ஆங்கிலோ-சாக்சன் குரோனிகல்).

வின்செஸ்டரில் உள்ள ஆல்பிரட் தி கிரேட் சிலை

ஒரு பிரபலமான புராணக்கதை, அவர் முதன்முதலில் சோமர்செட் லெவல்களுக்குத் தப்பிச் சென்றபோது, ஆல்ஃபிரட் ஒரு விவசாயப் பெண்ணால் அவருக்கு அடைக்கலம் கொடுத்தார், அவர் தனது அடையாளத்தை அறியாமல், தீயில் சமைத்த சில கேக்குகளைப் பார்க்க அவரை விட்டுவிட்டார். தனது ராஜ்ஜியத்தின் பிரச்சனைகளில் மூழ்கியிருந்த ஆல்ஃபிரட், தற்செயலாக கேக்குகளை எரிக்க விட்டுவிட்டு, திரும்பியவுடன் அந்தப் பெண்ணால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டார். ராஜாவின் அடையாளத்தை உணர்ந்தவுடன், அந்தப் பெண் மன்னிப்புக் கோரினார், ஆனால் ஆல்ஃபிரட் அவர்தான் மன்னிப்பு கேட்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். நார்த் பீதர்லனுக்கு அருகிலுள்ள சதுப்பு நிலமான ஏதெல்னியில் உள்ள தனது கோட்டையிலிருந்து, சோமர்செட், வில்ட்ஷயர் மற்றும் ஹாம்ப்ஷயரில் இருந்து உள்ளூர் போராளிகளை அணிதிரட்டும்போது ஆல்ஃபிரட் ஒரு பயனுள்ள எதிர்ப்பு இயக்கத்தை நடத்த முடிந்தது.

குத்ரூமின் முகாமிற்குள் நுழைவதற்கும் அவரது திட்டங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கும் ஆல்ஃபிரட் எவ்வாறு தன்னை ஒரு சிறுவனாக மாறுவேடமிட்டுக் கொண்டார் என்பதை மற்றொரு கதை விவரிக்கிறது. இது வில்ட்ஷயரில் வெஸ்ட்பரிக்கு அருகிலுள்ள எடிங்டன் போருக்கு வழிவகுத்தது. இதன் விளைவாக ஆல்ஃபிரட் ஒரு தீர்க்கமான வெற்றியைப் பெற்றார். டேனியர்கள் சமர்ப்பித்து, அசர், குத்ரம் மற்றும் அவரது இருபத்தி ஒன்பது தலைவர்களின் கூற்றுப்படி, வெட்மோர் உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டபோது ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள். இதன் விளைவாக, இங்கிலாந்து இரண்டாகப் பிளவுபட்டது: தென்மேற்குப் பகுதி சாக்ஸன்களால் பராமரிக்கப்பட்டு, வடகிழக்கு பாதி லண்டன் உட்பட, டேன்லாவ் என்று அழைக்கப்பட்டது, வைக்கிங்ஸால். அடுத்த ஆண்டு (879), வெசெக்ஸ் மட்டுமல்ல, வாட்லிங் தெருவுக்கு மேற்கே உள்ள மெர்சியாவும் படையெடுப்பாளர்களிடமிருந்து அழிக்கப்பட்டது.

அலை மாறியிருந்தது. அடுத்த சில வருடங்கள் அமைதி நிலவியது, டேனியர்கள் ஐரோப்பாவில் பிஸியாக இருந்தனர். 884 அல்லது 885 இல் கென்ட்டில் ப்ளக்ஸ் கட்டருக்கு அருகில் தரையிறங்கியது, வெற்றிகரமாக விரட்டியடிக்கப்பட்டாலும், கிழக்கு ஆங்கிலியன் டேன்னை எழுச்சி பெற ஊக்கப்படுத்தியது. இந்த எழுச்சியை அடக்க

ஆல்பிரட் எடுத்த நடவடிக்கைகள் 885 அல்லது 886 இல் லண்டனை கைப்பற்றுவதில் உச்சத்தை அடைந்தது, மேலும் ஆல்ஃபிரட் மற்றும் குத்ரம் உடன்படிக்கை எனப்படும் ஆல்ஃபிரட் மற்றும் குத்ரம் இடையே ஒரு உடன்பாடு எட்டப்பட்டது. மீண்டும், சிறிது நேரம், அமைதி நிலவியது, ஆனால் 892 அல்லது 893 இலையுதிர்காலத்தில், டேனியர்கள் மீண்டும் தாக்கினர். ஐரோப்பாவில் தங்களின் நிலை சற்று ஆபத்தானதாகக் கண்டு, இரண்டு பிரிவுகளாக 330 கப்பல்களில் இங்கிலாந்துக்குச் சென்றனர். அவர்கள் பெரிய உடலாக ஆப்பிள்டோர், கென்ட் மற்றும் சிறியவர்கள், ஹேஸ்டனின் கீழ், மில்டன் கென்ட்ஹாம் தங்களை நிலைநிறுத்திக் கொண்டனர். படையெடுப்பாளர்கள் தங்கள் மனைவிகளையும் குழந்தைகளையும் அவர்களுடன் அழைத்து வந்தனர், இது வெற்றி மற்றும் காலனித்துவத்திற்கான அர்த்தமுள்ள முயற்சியைக் குறிக்கிறது. ஆல்ஃபிரட், 893 அல்லது 894 இல், இரு படகளையும் அவதானிக்கக்கூடிய ஒரு நிலையை எடுத்தார். அவர் ஹேஸ்டனுடன் பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, ஆப்பிள்டோரில் உள்ள டேனியர்கள் வெடித்து வடமேற்கு நோக்கித் தாக்கினர். ஆல்ஃபிரட்டின் மூத்த மகன் எட்வர்ட் அவர்களை முந்தினார், மேலும் சர்ரேயில் உள்ள ஃபார்ன்ஹாமில் நடந்த பொது நிச்சயதார்த்தத்தில் தோற்கடிக்கப்பட்டார். அவர்கள் Hertfordshire Colne இல் உள்ள ஒரு தீவில் தஞ்சம் புக வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது, அங்கு அவர்கள் முற்றுக்கையிடப்பட்டு இறுதியில் அடிபணிய வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. எசெக்ஸ் மீது படை மீண்டும் வீழ்ந்தது, பென்ஃப்லீட்டில் மற்றொரு தோல்வியை சந்தித்த பிறகு, ஷூபரியில் ஹேஸ்டனின் படையுடன் இணைந்தது.

ஆல்ஃபிரட், தோர்னியில் தனது மகனை விடுவிப்பதற்காகச் சென்று கொண்டிருந்தபோது, நார்த்ம்ப்ரியன் மற்றும் கிழக்கு ஆங்கிலியன் டேன்கள் எக்ஸெட்டரை முற்றுக்கையிட்டதையும், வடக்கு டெவோன் கரையில் பெயரிடப்படாத கோட்டையையும் முற்றுக்கையிட்டதைக் கேள்விப்பட்டான். ஆல்ஃபிரட் உடனடியாக மேற்கு நோக்கி விரைந்தார் மற்றும் எக்ஸிடெர் முற்றுக்கையை எழுப்பினார். மற்ற இடத்தின் விதி பதிவு செய்யப்படவில்லை. இதற்கிடையில் ஹேஸ்டனின் கீழ் உள்ள படை தேம்ஸ் பள்ளத்தாக்கு வரை அணிவகுத்துச் சென்றது, ஒருவேளை மேற்கில் உள்ள தங்கள் நண்பர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன். ஆனால் அவர்கள் மெர்சியா, வில்ட்ஷயர் மற்றும் சோமர்செட் ஆகிய மூன்று பெரிய எல்டர்மேன்களின் கீழ் ஒரு பெரிய படையால் சந்திக்கப்பட்டனர், மேலும் வடமேற்கு நோக்கிச் செல்லப்பட்டனர், இறுதியாக முந்திக்கொண்டு பட்டின்டனில் முற்றுக்கையிடப்பட்டனர்.

சிலர் இதை வை ஆற்றின் முகப்பில் உள்ள பட்டிங்டன் டம்ப்புடனும், மற்றவர்கள் வெல்ஷ்பூலுக்கு அருகிலுள்ள பட்டிங்டனுடனும் அடையாளப்படுத்துகின்றனர். ஆங்கில வரிகளை உடைக்கும் முயற்சி தோற்கடிக்கப்பட்டது. தப்பித்தவர்கள் ஷூபரிக்கு பின்வாங்கினர்.

பின்னர் வலுவூட்டல்களை சேகரித்த பிறகு, அவர்கள் இங்கிலாந்து முழுவதும் திடீர் கோடு போட்டு செஸ்டரின் பாழடைந்த ரோமானிய சுவர்களை ஆக்கிரமித்தனர். ஆங்கிலேயர்கள் குளிர்கால முற்றுக்கைக்கு முயற்சி செய்யவில்லை, ஆனால் அக்கம்பக்கத்தில் உள்ள அனைத்து பொருட்களையும் அழிப்பதில் திருப்தி அடைந்தனர். 894 (அல்லது 895) இன் ஆரம்பத்தில், டேனியர்கள் உணவு இல்லாததால் மீண்டும் எசெக்ஸுக்கு ஓய்வு பெற வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. இந்த ஆண்டின் இறுதியில் மற்றும் 895 இன் தொடக்கத்தில் (அல்லது 896), டேன்ஸ்கள் தங்கள் கப்பல்களை தேம்ஸ் மற்றும் லியா வரை இழுத்து, லண்டனில் இருந்து இருபது மைல்களுக்கு மேல் தங்களை வலுப்படுத்திக் கொண்டனர். டேனிஷ் கோடுகளின் மீதான நேரடித் தாக்குதல் தோல்வியடைந்தது, ஆனால் ஆண்டின் பிற்பகுதியில், டேனிஷ் கப்பல்கள் வெளியேறுவதைத் தடுக்க ஆல்ஃபிரட் நதியைத் தடுக்கும் வழியைக் கண்டார். தாங்கள் சூழ்ச்சி செய்யவில்லை என்பதை டேனியர்கள் உணர்ந்தனர். அவர்கள் வடமேற்கு நோக்கித் தாக்கி, பிரிட்ஜ்நார்த்தில் குளிர்காலம் செய்தனர். அடுத்த ஆண்டு, 896 (அல்லது 897), அவர்கள் போராட்டத்தை கைவிட்டனர். சிலர் நார்தம்பிரியாவிற்கும், சிலர் கிழக்கு ஆங்கிலியாவிற்கும் ஓய்வு பெற்றனர். இங்கிலாந்தில் எந்த தொடர்பும் இல்லாதவர்கள் கண்டம் விட்டு வெளியேறினர். நீண்ட பிரச்சாரம் முடிந்தது..

மறுசீரமைப்பு

டேனிஷ் படையெடுப்பாளர்களின் சிதறலுக்குப் பிறகு, ஆல்ஃபிரட் தனது கவனத்தை அரசு கடற்படையின் அதிகரிப்புக்குத் திருப்பினார், ஓரளவுக்கு புதிய படையெடுப்பாளர்கள் தரையிறங்குவதைத் தடுக்க, வெசெக்ஸ் கடற்கரையில் நார்தம்பிரியன் மற்றும் கிழக்கு ஆங்கிலியன் டேன்களின் அழிவை அடக்கினார். இது ஆங்கிலேயக் கடற்படையின் ஆரம்பம் என்று அடிக்கடி வலியுறுத்தப்படவில்லை. முன்னதாக ஆல்பிரட்டின் கீழ் கடற்படை நடவடிக்கைகள் இருந்தன. ஒரு கடற்படை நிச்சயதார்த்தம் நிச்சயமாக 851 இல் ஏதெல்வுல்பின் கீழ் நடந்தது, மற்றும் அதற்கு முந்தையவை, 833 மற்றும் 840 இல் நடந்திருக்கலாம். இருப்பினும், ஆங்கிலோ-சாக்சன் குரோனிக்கிள், மன்னரின் சொந்த வடிவமைப்புகளின்படி கட்டப்பட்ட ஒரு புதிய வகை கப்பலை நிர்மாணித்ததற்கு ஆல்ஃபிரட் பெருமை சேர்த்துள்ளது. "வேகமானது,

நிலையானது மற்றும் மற்றவற்றை விட அதிக/அதிக பதிலளிக்கக்கூடிய (ஹைரன்)". இருப்பினும், இந்த புதிய கப்பல்கள் பெரிய வெற்றியைப் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை, ஏனெனில் அவை செயலில் இறங்குவதையும் புயலில் நிலைநிறுத்துவதையும் நாம் கேள்விப்படுகிறோம். ராயல் நேவி மற்றும் யுனைடெட் ஸ்டேட்ஸ் நேவி ஆகியவை ஆல்ஃபிரட்டை தங்கள் மரபுகளின் நிறுவனர் என்று கூறுகின்றன. அமெரிக்க கடற்படையின் முன்னோடியாக கான்டினென்டல் நேவியில் இணைக்கப்பட்ட முதல் கப்பலுக்கு ஆல்பிரட் என்று பெயரிடப்பட்டது.

ஆல்ஃபிரட்டின் முக்கிய சண்டைப் படையான ஃபைர்ட் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது, "எப்போதும் பாதி வீட்டிலும் பாதி வெளியேயும் இருக்கும்" (ஆங்கிலோ-சாக்சன் குரோனிக்கிள்). இரண்டு ஷிப்புகளில் அவரது பெரிய இராணுவத்தை அணிதிரட்ட தேவையான அமைப்பின் நிலை, அதில் ஒருவர் மற்றவருக்கு உணவளித்தது, கணிசமானதாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஆல்ஃபிரட்டின் நிர்வாகம் 892 இல் அடைந்த சிக்கலானது நியாயமான நம்பகமான சாசனத்தால் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது, அதன் சாட்சிப் பட்டியலில் ஒரு திசாரியஸ், செலரேரியஸ் மற்றும் பின்செர்னா-பொருளாளர், உணவு-காப்பாளர் மற்றும் பட்லர் உள்ளனர். 893 இல் ஆல்ஃபிரட் உணர்ந்திருக்க வேண்டிய எரிச்சல் இருந்தபோதிலும், "தங்கள் அழைப்பை (தண்டு) முடித்த" ஒரு பிரிவு, ஆல்ஃபிரட் அவர்களை விடுவிப்பதற்காக நகர்ந்ததைப் போலவே, ஒரு டேனிஷ் இராணுவத்தின் முற்றுகையைக் கைவிட்டது. மொத்தத்தில் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் சிறப்பாக செயல்பட்டது.

ஆல்ஃபிரட்டின் தற்காப்புக்கு முந்தைய பலவீனங்களில் ஒன்று, ஒரு நிலையான இராணுவம் இல்லாத நிலையில், கோட்டைகள் பெரும்பாலும் ஆக்கிரமிக்கப்படாமல் விடப்பட்டன, இது ஒரு வலுவான மூலோபாய நிலையை விரைவாகப் பெற வைக்கிங் படைக்கு மிகவும் சாத்தியமானது. ஆல்ஃபிரட் வெசெக்ஸின் பாதுகாப்பின் நிலையை கணிசமாக மேம்படுத்தினார், ராஜ்யம் முழுவதும் வலுவூட்டப்பட்ட பர்குகளை (அல்லது பெருநகரங்களை) அமைத்தார். இவற்றில் குறைந்தபட்சம் நான்கின் முறையான அகழ்வாராய்ச்சியின் போது (Wareham, Cricklade, Lydford மற்றும் Wallingford இல்) "ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அல்பிரட்டின் காலத்தின் பெருநகரத்துடன் அகழ்வாராய்ச்சியாளர்களால் இணைக்கப்பட்ட அரண்மனை முதன்மை பாதுகாப்பாக இருந்தது. " (ஒடை). இந்த மற்றும் பல தளங்களின் பராமரிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பிற்கான கடமைகள், நிரந்தர காரிஸன்களுடன், பர்கல் ஹிடேஜ் எனப்படும் நிர்வாக கையெழுத்துப் பிரதியின் எஞ்சியிருக்கும் டிரான்ஸ்கிரிப்டுகளில்

மேலும் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆல்ஃபிரட் இறந்த 20 ஆண்டுகளுக்குள், உண்மையில் அவரது ஆட்சியில் இருந்து இல்லாவிட்டாலும், அது நிச்சயமாக அல்பிரடியன் கொள்கையை பிரதிபலிக்கிறது. வாலிங்ஃபோர்ட் மற்றும் வேர்ஹாமிற்கான நகரத் திட்டங்களை வின்செஸ்டருடன் ஒப்பிடுவது, "அவை ஒரே திட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டன" (வொர்மால்ட்) என்பதைக் காட்டுகிறது. இவ்வாறு புதிதாக நிறுவப்பட்ட இந்த பர்ஹாக்கள் குடியிருப்பு மற்றும் வர்த்தக மையங்களாகவும், உடனடி ஆபத்து ஏற்படும் தருணங்களில் பாதுகாப்பான இடமாகவும் திட்டமிடப்பட்டது என்ற கருத்தை ஆதரிக்கிறது. அதன்பிறகு, ஆங்கிலேயர்களின் மக்கள்தொகை மற்றும் அதன் செல்வம் போன்ற நகரங்களுக்கு இழுக்கப்பட்டது, அங்கு அது வைக்கிங் வீரர்களிடமிருந்து பாதுகாப்பானது மட்டுமல்ல, மன்னரால் வரி விதிக்கப்பட்டது.

ஆல்ஃபிரட் இவ்வாறு குறிப்பிடத்தக்க அளவிலான சிவில் மறுசீரமைப்பிற்கு பெருமை சேர்த்துள்ளார், குறிப்பாக டேன்களால் அழிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில். ஆல்ஃபிரட்டிற்கு 'பர்கல் ஹிடேஜ்' வரவு வைக்கும் ஆய்வறிக்கையை ஒருவர் நிராகரித்தாலும், மறுக்க முடியாதது என்னவென்றால், வைக்கிங்ஸிடமிருந்து ஆல்ஃபிரட் வாங்கிய மெர்சியாவின் பகுதிகளில், ஷயர் அமைப்பு இப்போது முதல் முறையாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இதுவே ஆல்ஃபிரட் ஷைர்ஸ், நூற்றுக்கணக்கான மற்றும் தசமபாகம் ஆகியவற்றைக் கண்டுபிடித்தவர் என்ற புராணக்கதையைத் தூண்டியது. நீதி நிர்வாகத்திற்கான ஆல்ஃபிரட்டின் அக்கறை வரலாறு மற்றும் புராணக்கதை இரண்டாலும் சாட்சியமளிக்கப்படுகிறது; மேலும் அவர் 'ஏழைகளின் பாதுகாவலர்' என்ற பிரபலமான பட்டத்தைப் பெற்றுள்ளார். விட்டாங்கேமோட்டின் செயல்களில், ஆல்ஃபிரட்டின் கீழ் நாம் அதிகம் கேட்கவில்லை. அவர் நிச்சயமாக அதன் உரிமைகளை மதிக்க ஆர்வமாக இருந்தார், ஆனால் அக்கால சூழ்நிலைகள் மற்றும் மன்னரின் குணாதிசயங்கள் இரண்டும் அவரது கைகளில் அதிக அதிகாரத்தை வீச முனைந்திருக்கும். ஆல்ஃபிரட்டின் சட்டம் டேனியர்களின் அழுத்தம் தளர்ந்த பிறகு, ஆட்சியின் பிற்பகுதியில் இருக்கலாம். விவரங்கள் குறைவாக இருந்தாலும், நாட்டின் நிதிநிலையிலும் அவர் கவனம் செலுத்தினார்.

வெளிநாட்டு உறவுகள்

ஆல்ஃபிரட்டின் வெளிநாட்டு சக்திகளுடனான உறவுகளைப் பற்றி அஸர் பிரமாண்டமாகப் பேசுகிறார், ஆனால் சிறிய திட்டவட்டமான தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. அவர் ஓரோசியஸின் மொழிபெயர்ப்பில் அவர் செய்த செருகல்களால் வெளி நாடுகளில்

அவருக்கு இருந்த ஆர்வம் காட்டப்படுகிறது. அவர் நிச்சயமாக ஜெருசலேமின் தேசபக்தர் எலியாஸ் III உடன் கடிதம் எழுதினார், மேலும் இந்தியாவிற்கு ஒரு தூது அனுப்பியிருக்கலாம். பாக்தாத்தில் உள்ள கல்ஃபாவுடன் தொடர்பும் ஏற்பட்டது. ரோமில் உள்ள தூதரகங்கள் போப்பிற்கு ஆங்கில பிச்சை வழங்குவது மிகவும் அடிக்கடி இருந்தது. 890 ஆம் ஆண்டில், ஹைதாபுவின் வல்ஃப்ஸ்டன் ஜட்லாந்தில் உள்ள ஹைதாபுவிருந்து பால்டிக் கடல் வழியாக பிரஷ்ய வர்த்தக நகரமான ட்ரூஸோவிற்கு ஒரு பயணத்தை மேற்கொண்டார். ஆல்ஃபிரட் தனது பயணத்தின் விவரங்களை அவரிடம் தெரிவித்ததை உறுதி செய்தார்.

பிரிட்டனின் மேற்குப் பகுதியில் உள்ள செல்டிக் இளவரசர்களுடன் ஆல்ஃபிரட்டின் உறவுகள் தெளிவாக உள்ளன. ஒப்பீட்டளவில் அவரது ஆட்சியின் ஆரம்பத்தில், அஸரின் கூற்றுப்படி, தெற்கு வெல்ஷ் இளவரசர்கள், நார்த் வேல்ஸ் மற்றும் மெர்சியாவின் அழுத்தத்தின் காரணமாக, ஆல்ஃபிரட்டைப் பாராட்டினர். பின்னர் ஆட்சியில் வட வெல்ஷ் அவர்களின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றியது, மேலும் பிந்தையவர்கள் 893 (அல்லது 894) பிரச்சாரத்தில் ஆங்கிலேயர்களுடன் ஒத்துழைத்தனர். ஆல்ஃபிரட் ஐரிஷ் மற்றும் ஐரோப்பிய மடங்களுக்கு பிச்சை அனுப்பினார் என்பது அஸரின் அதிகாரத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படலாம். 891 இல் ஆல்ஃபிரட்டுக்கு மூன்று யாத்ரீகர்களான 'ஸ்காட்ஸ்' (அதாவது, ஐரிஷ்) வருகை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி உண்மையானது. அவர் தனது குழந்தைப் பருவத்தில் செயிண்ட் மோட்வென்னாவால் குணமடைய அயர்லாந்திற்கு அனுப்பப்பட்டார் என்ற கதை, புராணமாக இருந்தாலும், அந்த தீவில் ஆல்ஃபிரட்டின் ஆர்வத்தைக் காட்டலாம்.

சட்டம்: ஆல்ஃபிரட்டின் குறியீடு, புத்தகம்

கென்ட், மெர்சியா மற்றும் வெசெக்ஸ் ஆகிய கிறித்தவ ராஜ்யங்களின் நீண்டகாலமாக நிறுவப்பட்ட சட்டங்களை சமரசம் செய்து, ஆல்ஃபிரட் தி கிரேட்டின் மிகவும் நீடித்த பணி அவரது சட்ட நெறிமுறை ஆகும். இவை ஆல்ஃபிரட்டின் "'டீமிங்ஸ்"' அல்லது "'டூம்ஸ்"' புத்தகம் (சட்டங்களின் புத்தகம்). பார்க்கவும்: டூம் புக் அல்லது ஆல்ஃபிரட்டின் குறியீடு. சர் வின்ஸ்டன் சர்ச்சில், ஆல்ஃபிரட் இவற்றை மொசைக் கோட், செல்டோ-பிரைத்தோனிக் சட்டம் மற்றும் பழைய ஜெர்மானியப் பழக்கவழக்கங்களின் கிறிஸ்தவக் கோட்பாடுகளுடன் கலந்திருப்பதைக் கவனித்தார். லீ, எஃப்.என். ஆல்ஃப்ரெட்ஸ் கோட் மற்றும் மொசைக் கோட் ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள ஒற்றுமையைக் கண்டறிந்தார். ஆல்ஃபிரட்டின் கோட் அவரது வாரிசுகளால் பெருக்கப்பட்டு, ஷைர் மற்றும் தி ஹன்ட்ரட்

கோர்ட்களால் நிர்வகிக்கப்படும் வழக்கமான சட்டமாக வளர்ந்ததாக சர்ச்சில் கூறினார். இது சுதந்திர சாசனம், ஹென்றி கி.பி. 1000க்கு வழிவகுத்தது. பின்னர் நார்மன் அரசர்கள் இந்தச் சட்டத்தை கிபி 1215 இன் கார்டா. "லாஸ் ஆஃப் எட்வர்ட் தி கன்ஃபெஸர்" என்ற தலைப்பில் மதிக்கத் தொடங்கினர்.

மதம் மற்றும் கலாச்சாரம்

ஆல்ஃபிரட்டின் கீழ் உள்ள தேவாலயத்தின் வரலாறு மிகவும் தெளிவற்றது. டேனிஷ் ஊடுருவல்கள் அதை பெரிதும் பாதித்தன. மடங்கள் தாக்குதலின் சிறப்பு புள்ளிகளாக இருந்தன, ஆல்ஃபிரட் இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்களை நிறுவி வெளிநாட்டு துறவிகளை இங்கிலாந்துக்கு அழைத்து வந்தாலும், அவருக்கு கீழ் துறவறத்தின் பொது மறுமலர்ச்சி இல்லை. டேனியர்களால் செய்யப்பட்ட கற்றல் மற்றும் கல்வியின் அழிவுக்கும், மதகுருமார்களிடையே கூட லத்தீன் மொழியின் அறிவு நடைமுறையில் அழிந்து போனதற்கும், போப் கிரிகோரியின் ஆயர் பராமரிப்பு பழைய ஆங்கிலத்தில் ஆல்ஃபிரட் மொழிபெயர்த்ததன் முன்னுரை பாரபட்சமற்ற சாட்சியமாக உள்ளது. இந்த தீமைகளை நிவர்த்தி செய்ய அவர் சார்லமேனின் உதாரணத்திற்குப் பிறகு ஒரு நீதிமன்றப் பள்ளியை நிறுவினார்; இதற்காக அவர் ஐரோப்பாவில் இருந்து கிரிம்பால்ட் மற்றும் ஜான் தி சாக்சன் மற்றும் சவுத் வேல்ஸில் இருந்து அஸர் போன்ற அறிஞர்களை இறக்குமதி செய்தார்; இதற்காக, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவர் தன்னைப் பள்ளியில் சேர்த்துக்கொண்டார், மேலும் அவரது மதகுருமார்கள் மற்றும் மக்களின் அறிவுறுத்தலுக்கான தொடர் மொழிபெயர்ப்புகளை செய்தார், அவற்றில் பெரும்பாலானவை இன்னும் உயிர்வாழ்கின்றன. இவை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி அவரது ஆட்சியின் பிற்பகுதியைச் சேர்ந்தவை, கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக இருக்கலாம், இதன் போது நாளாகமம் கிட்டத்தட்ட அமைதியாக இருந்தது.

தொலைந்து போன Handboc அல்லது Encheiridion தவிர, ராஜா வைத்திருந்த ஒரு பொதுவான புத்தகமாகத் தோன்றுகிறது, மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட ஆரம்பகால படைப்பு கிரிகோரியின் உரையாடல்கள் ஆகும், இது இடைக்காலத்தில் மிகவும் பிரபலமான புத்தகமாகும். இந்த வழக்கில், ஆல்ஃபிரட்டின் சிறந்த நண்பர் வெர்ஃபெர்த், வொர்செஸ்டர் பிஷ்ப், ராஜா ஒரு முன்னுரையை மட்டுமே அளித்தார். அடுத்ததாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய பணி கிரிகோரியின் ஆயர் பராமரிப்பு, குறிப்பாக திருச்சபை குருமார்களின் நலனுக்காக. இதில் ஆல்ஃபிரட் தனது அசலுக்கு மிக அருகில்

வைத்திருக்கிறார்; ஆனால் அவர் அதற்கு முன்னொட்டாகக் கொடுத்த அறிமுகம், ஆட்சியின் அல்லது உண்மையில் ஆங்கில வரலாற்றின் மிகவும் சுவாரஸ்யமான ஆவணங்களில் ஒன்றாகும். கையில் எடுக்கப்பட்ட அடுத்த இரண்டு படைப்புகள் வரலாற்று சார்ந்தவை, ஓரோசியஸின் உலகளாவிய வரலாறு மற்றும் ஆங்கிலேயர்களின் பேடின் எக்ஸ்சியாஸ்டிகல் வரலாறு. ஓரோசியஸுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும், ஆனால் இந்த விஷயம் மிகவும் விவாதிக்கப்பட்டது. ஓரோசியஸில், விடுபடல்கள் மற்றும் சேர்த்தல்களால், ஆல்ஃபிரட் தனது அசலை மறுவடிவமைத்து கிட்டத்தட்ட புதிய படைப்பை உருவாக்குகிறார்; பேடில் ஆசிரியரின் உரை நெருக்கமாக ஒட்டிக்கொண்டது, எந்த சேர்த்தல்களும் செய்யப்படவில்லை, இருப்பினும் பெரும்பாலான ஆவணங்கள் மற்றும் வேறு சில சுவாரஸ்யமான விஷயங்கள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. பேட் மொழிபெயர்ப்பின் ஆல்ஃபிரட்டின் படைப்புரிமை குறித்து கடைசி ஆண்டுகளில் சந்தேகங்கள் எழுப்பப்பட்டன. ஆனால் சந்தேகம் கொண்டவர்கள் தங்கள் கருத்தை நிரூபித்ததாக கருத முடியாது.

ஆல்ஃபிரட்டின் கடைசி படைப்புகளில் ஒன்று, அவர் ப்ளாஸ்ட்மேன் என்ற பெயரைக் கொடுத்தார், அதாவது, "ப்ளூம்ஸ்" அல்லது ஆந்தாலஜி. முதல் பாதி முக்கியமாக ஹிப்போவின் செயின்ட் அகஸ்டினின் சொலிலோக்விஸை அடிப்படையாகக் கொண்டது, மீதமுள்ளவை பல்வேறு ஆதாரங்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது, மேலும் ஆல்ஃபிரட்டின் சொந்த மற்றும் மிகவும் சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டுள்ளது. அதன் கடைசி வார்த்தைகளை மேற்கோள் காட்டலாம்; அவை உன்னதமான ஆங்கிலேய மன்னர்களுக்குப் பொருத்தமான கல்வெட்டை உருவாக்குகின்றன. "எனவே அவர் எனக்கு மிகவும் முட்டாள்தனமான மனிதராகவும், உண்மையிலேயே அவலமானவராகவும் தோன்றுகிறார், அவர் உலகில் இருக்கும்போது தனது புரிதலை அதிகரிக்க மாட்டார், மேலும் முடிவில்லாத வாழ்க்கையை அடைய விரும்புவார், எல்லாமே தெளிவுபடுத்தப்படும்.

ஆல்ஃபிரட்டின் இந்த படைப்புகளைத் தவிர, சாக்சன் க்ரோனிக்கிள் நிச்சயமாக, மற்றும் ஒரு சாக்சன் தியாகவியல், அதன் துண்டுகள் மட்டுமே உள்ளன, அநேகமாக அவர்களின் உத்வேகத்திற்கு அவருக்கு கடன்பட்டிருக்கலாம். முதல் ஐம்பது சங்கீதங்களின் உரைநடைப் பதிப்பு அவருக்குக் காரணம்; மற்றும் கற்பிதம், நிரூபிக்கப்படவில்லை என்றாலும், முற்றிலும் சாத்தியம். கூடுதலாக, ஆல்ஃபிரட் தி ஆவ்ல் அண்ட் தி நைட்டிங்கேலில் ஒரு பாத்திரமாக தோன்றுகிறார், அங்கு அவரது ஞானமும் பழமொழிகளின் திறமையும்

சான்றளிக்கப்படுகிறது. கூடுதலாக, 13 ஆம் நூற்றாண்டின் கையெழுத்துப் பிரதியில் நமக்காக இருக்கும் ஆல்ஃபிரட்டின் பழமொழிகள், அவற்றின் தோற்றம் ஓரளவு ராஜாவிடம் இருக்கும் சொற்களைக் கொண்டுள்ளது.

1693 ஆம் ஆண்டில் சோமர்செட்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஆல்ஃபிரட் நகை, அதன் பழைய ஆங்கிலக் கல்வெட்டுகளான “AELFRED MEC HEHT GEWYRCAN” (ஆல்ஃபிரட் என்னை உருவாக்க உத்தரவிட்டது) காரணமாக நீண்ட காலமாக கிங் ஆல்ஃபிரட்டுடன் தொடர்புடையது. அறியப்படாத பயன்பாட்டின் இந்த நினைவுச்சின்னம் நிச்சயமாக ஆல்ஃபிரட்டின் ஆட்சியிலிருந்து வந்தது, ஆனால் இது ஒரு காலத்தில் இருந்த பலவற்றில் ஒன்றாக இருக்கலாம். கடவுள் அல்லது கிறிஸ்துவை சித்தரிப்பதாக நீண்ட காலமாக நம்பப்படும் மைய உருவத்தின் அடையாளத்தை கல்வெட்டு தெளிவுபடுத்தவில்லை.

குடும்பம்

868 ஆம் ஆண்டில், லிங்கன்ஷையரின் கெய்ன்ஸ்பரோ பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களான கெய்னியின் எல்டார்மன் என்று அழைக்கப்படும் ஏதெல்ரெட்முசில்லின் மகள் எல்ஸ்வித்தை ஆல்ஃபிரட் மணந்தார். அவர் மெர்சியாவின் மன்னரின் தாய்வழி பேத்தியாகத் தெரிகிறது. அவர்களுக்கு ஐந்து அல்லது ஆறு குழந்தைகள் ஒன்றாக இருந்தனர், எட்வர்ட் தி எல்டர் உட்பட, அவர் தனது தந்தைக்குப் பிறகு வெசெக்ஸ் மன்னராக ஆனார்; எதெல்ஃப்லெடா, மெர்சியாவின் ராணியாக வருவார், மேலும் ஃபிளாண்டர்ஸ் கவுண்ட் பால்ட்வின் II ஐ மணந்த அல்ஃப்ரித் (எல்ஃப்ரிடா)

கானுட், ஹரோல்ட் ஹேர்ஃபுட், ஹார்தாகனூட், வில்லியம் தி கான்குவரர் (ஆல்ஃபிரட்டின் கொள்ளுப் பேத்தி மாடில்டாவை மணந்தவர்) மற்றும் அவரது எதிரியான ஹரோல்ட் II, ராணி உட்பட, இங்கிலாந்தின் ஒவ்வொரு மன்னரும் அதைத் தொடர்ந்து கிரேட் பிரிட்டன் மற்றும் யுனைடெட் கிங்டத்தின் ஒவ்வொரு மன்னரும் எலிசபெத் II (மற்றும் அவரது சொந்த சந்ததியினர்) நேரடியாக ஆல்ஃபிரட்டின் வழிவந்தவர்.

மரணம் மற்றும் அடக்கம்

ஆல்ஃபிரட் 26 அக்டோபர் 899 இல் இறந்தார். உண்மையான ஆண்டு உறுதியாகத் தெரியவில்லை, ஆனால் ஆங்கிலோ-சாக்சன் குரோனிக்களில் கூறப்பட்டுள்ளபடி அது 901 ஆக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அவர் எப்படி இறந்தார் என்பது தெரியவில்லை. அவர் முதலில் வின்செஸ்டரில் உள்ள ஒல்ட் மினிஸ்டரில் தற்காலிகமாக

அடக்கம் செய்யப்பட்டார், பின்னர் நியூ மினிஸ்டருக்கு மாற்றப்பட்டார் (ஒருவேளை அவரது உடலைப் பெறுவதற்காக குறிப்பாக கட்டப்பட்டிருக்கலாம்). 1110 ஆம் ஆண்டில், நியூ மினிஸ்டர் நகரின் வடக்கே உள்ள ஹைட் நகருக்குச் சென்றபோது, துறவிகள் ஆல்ஃபிரட்டின் உடலுடன் ஹைட் அபேக்கு மாற்றப்பட்டனர். 1788 இல் ஒரு புதிய சிறைச்சாலை கட்டும் போது அவரது கல்லறை தோண்டப்பட்டு எலும்புகள் சிதறடிக்கப்பட்டன. இருப்பினும், 1860 களில் இதேபோன்ற இடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட எலும்புகளும் ஆல்ஃபிரட்டின் எலும்புகளாக அறிவிக்கப்பட்டு பின்னர் ஹைட் தேவாலயத்தில் புதைக்கப்பட்டன. 1999 ஆம் ஆண்டு விரிவான அகழ்வாராய்ச்சியில், அவரது கல்லறை வெட்டப்பட்டது, ஆனால் உடல் எஞ்சவில்லை.

நார்மன் படையெடுப்பிற்கு முன்னதாக ஆங்கிலம்:

எட்வர்ட் வாக்குமூலம்

இங்கிலாந்தின் ஆங்கிலோ-சாக்சன் மன்னர்களில் கடைசி ஆனால் ஒருவரான எட்வர்ட் தனது மத நம்பிக்கைக்காக அறியப்பட்டார் (அவரது வாழ்க்கை பக்தி மற்றும் மத நம்பிக்கையால் வகைப்படுத்தப்பட்டதால் அவர் 'ஒப்புதல்காரர்' என்று அழைக்கப்படுகிறார்). அவரது ஆட்சியின் போது இங்கிலாந்து அமைதியாகவும் ஒப்பீட்டளவில் செழிப்பாகவும் இருந்தபோதிலும், அவர் ஒரு வாரிசை விட்டுச் செல்லத் தவறியதால் 1066 இல் இங்கிலாந்தின் நார்மன் படையெடுப்பிற்கு வழிவகுத்தது.

எட்வர்ட்

• எட்வர்ட் கிங் எதெல்ரெட் தி அன்ரெடி மற்றும் அவரது மனைவி ராணி எம்மா ஆகியோரின் மகன். அவருக்கு ஒரு சகோதரன், ஆல்ஃபிரட் மற்றும் ஒரு சகோதரி, காட்கிஃபு மற்றும் பல ஒன்றுவிட்ட சகோதரர்கள் இருந்தனர்.

• 1013 இல் டேனியர்கள் இங்கிலாந்து மீது படையெடுத்தனர் மற்றும் எட்வர்ட் மற்றும் அவரது குடும்பத்தினர் நார்மண்டிக்கு தப்பிச் சென்றனர். அவரது தாயார், எம்மா, ஒரு நார்மன் மற்றும் நார்மண்டி பிரபுவின் மகள்.

எட்வர்ட் நார்மண்டியில் ஏறக்குறைய இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் கழித்தார், அவர் மன்னரானபோது அவருடைய நெருங்கிய ஆலோசகர்களில் பலர் நார்மன்களாக இருந்தனர்.

• எட்வர்ட் இங்கிலாந்தின் மன்னராக இருந்தாலும், அதிகாரத்தின் பெரும்பகுதி மூன்று சாக்சன் ஏரல்களின் கைகளில் தங்கியிருந்தது: மெர்சியாவின் லியோஃப்ரிக், நார்தம்ப்ரியாவின் சிவர்ட் மற்றும்

வெசெக்ஸின் காட்வின். எட்வர்ட் தனது நார்மன் கூட்டாளிகளுக்கு பிடித்தது ஆங்கிலோ-சாக்சன் ஏர்ல்ஸை வருத்தப்படுத்தியது.

- எட்வர்டின் சகோதரர் ஆல்ஃபிரட்டின் மரணத்தில் காட்வின் ஆற்றிய பங்கின் காரணமாக, எர்ல்களில் மிகவும் சக்திவாய்ந்த ஏர்ல் காட்வினை எட்வர்ட் விரும்பவில்லை.

- 1051 இல் எட்வர்டின் நார்மன் நண்பர்கள் குழுவிற்கும் டோவர் மக்களுக்கும் இடையே சண்டை ஏற்பட்டது. உள்ளூர் மக்களைத் தண்டிக்கும்படி எட்வர்ட் ஏர்ல் காட்வினிடம் கேட்டார். காட்வின் மறுத்து, நாடுகடத்த வேண்டியதாயிற்று. காட்வின் குடும்பத்திற்கு ஆதரவு அதிகமாக இருந்தது, ஒரு வருடம் கழித்து அவர் இங்கிலாந்து திரும்பியபோது எட்வர்டுக்கு எதுவும் செய்ய முடியவில்லை.

- எட்வர்ட் ஏர்ல் காட்வினின் மகள் எடித்தை மணந்தார் ஆனால் அவருடன் குழந்தைகளைப் பெற விரும்பவில்லை.

- ஆங்கிலேய சிம்மாசனம் பரம்பரை அல்ல, புதிய அரசர்களை நியமிக்கும் அதிகாரம் அரச ஆலோசகர்களின் குழுவான விட்டனுக்கு இருந்தது. அரியணையை யாருக்கும் உறுதியளிக்க எட்வர்டுக்கு உரிமை இல்லை.

- எட்வர்ட் நார்மண்டியின் டியூக் வில்லியமுக்கு சிம்மாசனம் அளிப்பதாக உறுதியளித்ததாகக் கூறப்படுகிறது, ஆனால் அவரது மரணப் படுக்கையில், ஹரோல்ட் காட்வின்சனின் கூற்றை அவர் ஏற்றுக்கொண்டதாகக் கூறியிருக்கலாம்.

- எட்வர்ட் தனது மத நம்பிக்கைக்கு பெயர் பெற்றவர், மேலும் அவர் நோயுற்றவர்களைத் தொடுவதன் மூலம் குணப்படுத்த முடியும் என்று மக்கள் நம்பினர். இந்த வகையான குணப்படுத்துதல் ராஜாவின் தொடுதல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு கத்தோலிக்க திருச்சபை எட்வர்டை புனிதராக மாற்றியது.

இங்கிலாந்தில் நார்மன் ஆட்சியை நிறுவுதல்:

ஹேஸ்டிங்ஸில் அவரது தீர்க்கமான வெற்றிக்குப் பிறகு, கிங் வில்லியம் I இன் மிகப்பெரிய கவலை, அவர் இங்கிலாந்து முழுவதிலும் அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்துவதை உறுதி செய்வதாகும். இரண்டாம் ஹரோல்ட் மன்னரின் மரணத்திற்குப் பிறகு ராஜாவாக முடிசூட்டப்பட்ட இளம் எட்கர் அதெலிங், கேன்டர்பரி ஸ்டீபன்ட் பேராயர்களுடன் வில்லியமிடம் சரணடைந்தார். இதன் பொருள் இங்கிலாந்தின் தெற்குப் பகுதி பாதுகாப்பானது, ஆனால் வில்லியம் ஒரு வெளிநாட்டு மக்கள் மீது தனது அதிகாரத்தை வலியுறுத்துவதில் சிக்கலை எதிர்கொண்டார்.

வில்லியம் தனது அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்துகிறார்

1066 ஹேஸ்டிங்ஸ் போரைப் பற்றி நாம் அனைவரும் அறிந்திருக்கிறோம், ஆனால் ராஜாவாக இருந்திருக்க வேண்டிய மனிதன் கிட்டத்தட்ட வரலாற்றில் மறந்துவிட்டான். எட்வர்ட் 'திகன்ஃபெஸர்' என்ற புனிதமான ஆங்கிலேய அரசர், 1066 ஆம் ஆண்டில் குழந்தை இல்லாமல் இறந்துவிட்டார், ஆங்கிலேய ஆளும் குழுவின் முன்னணி பிரபுக்கள் மற்றும் ஆன்மீகத் தலைவர்கள் (விட்டான்) ஒரு பெரிய சிக்கலை ஏற்படுத்தினார். எட்வர்டின் உறவினர் நார்மண்டியின் டியூக் வில்லியம் அரியணைக்கு ஒரு சக்திவாய்ந்த உரிமையைக் கொண்டிருந்தார் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர், அவர் நிச்சயமாக ஆயுத பலத்துடன் திரும்புவார். வில்லியம் ஒரு இரக்கமற்ற மற்றும் திறமையான சிப்பாய், ஆனால் ஆங்கில சிம்மாசனத்திற்கு சிறந்த உரிமைகோரலைக் கொண்டிருந்த இளைஞரான எட்கர் தி 'ஏதெலிங்' ('உன்னதமான அல்லது அரசு அந்தஸ்து' என்று பொருள்) 14 வயதிலேயே இருந்தார், அவருக்கு சண்டை அல்லது கட்டளையிடும் அனுபவம் இல்லை. இராணுவம். எட்கர் ஒரு பிரபலமான ஆங்கில ஹீரோ எட்மண்ட் அயர்ன்சைட்டின் பேரன், ஆனால் இந்த ஆபத்தான காலங்களில் இது போதுமானதாக இருக்காது.

எனவே எட்கர் கடந்து செல்லப்பட்டார், மேலும் அன்றைய மிகவும் பிரபலமான ஆங்கில சிப்பாய் ஹரால்ட் காட்வின்சன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். எவ்வாறாயினும், அவர் வேல்ஸில் சண்டையிட்ட அத்தியாவசிய இராணுவ அனுபவத்தைப் பெற்றிருந்தார். முதலில், விட்டான் ஒரு நல்ல தேர்வு செய்ததைப் போல் தோன்றியது: ஹரோல்ட் ஒரு சக்திவாய்ந்த இராணுவத்தையும் கடற்படையையும் எழுப்பி, கோடை முழுவதும் தெற்கில் காவலில் நின்றார், ஆனால் பின்னர் வடக்கில் ஒரு புதிய அச்சுறுத்தல் வந்தது.

ஒரு பெரிய வைக்கிங் இராணுவம் யார்க்கிற்கு வெளியே ஒரு ஆங்கில இராணுவத்தை தரையிறக்கி அழித்தது. ஹரோல்ட் தனது இராணுவத்தை தெற்கில் இருந்து யார்க்ஷயரில் உள்ள ஸ்டாம்போர்ட் பாலம் வரை வெறும் ஐந்து நாட்களில் திறமையாக அணிவகுத்தார். அவர் வைக்கிங்ஸை அழித்தார், ஆனால் சில நாட்களுக்குப் பிறகு வில்லியமின் நார்மன்ஸ் தெற்கில் இறங்கினார். ஹரோல்ட் தனது இராணுவத்தை அணிவகுத்துச் சென்று போரில் அவர்களைச் சந்திக்க நேரமில்லாமல், சற்று வெளியே உயரமான நிலத்தில்... ஹேஸ்டிங்ஸ். வில்லியம், மெர்சியா மற்றும் நார்தம்ப்ரியாவின் ஆங்கிலோ-சாக்சன் ஏர்ல்ஸ், எட்வின் மற்றும் மோர்கார், ஹேஸ்டிங்ஸில் வில்லியமுக்கு எதிராகப் போரிடாததால், அவர்களது நிலங்களை வைத்திருக்க அனுமதித்தார். ஒரே நிபந்தனை என்னவென்றால், அவர்கள்

வில்லியமின் அதிகாரத்தை ராஜாவாகவும் தங்கள் நிலப்பிரபுத்துவ பிரபுவாகவும் ஏற்றுக்கொண்டனர்.

வில்லியம் நில உரிமையை அவருக்கு ஆதரவளிக்காத பிரபுக்களிடமிருந்து நார்மன் பேரன்களுக்கு மாற்றினார். அவர் நம்பி நம்பியிருக்கக்கூடிய மனிதர்கள் இவர்கள். 1066 வெற்றிக்குப் பிறகு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மிகப்பெரிய மாற்றம் நிலப்பிரபுத்துவ முறையின் அறிமுகமாகும். நார்மன் நிலப்பிரபுத்துவம் ஆங்கிலோ-சாக்சன் அமைப்பிலிருந்து ஒரு முக்கியமான வழியில் வேறுபட்டது - கிங் வில்லியம் நிலம் முழுவதையும் வைத்திருந்தார். நிலத்தை யாருக்கு குத்தகைக்கு விடுவது என்பதை வில்லியம் இப்போது தீர்மானிக்க முடியும்.

நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பு

கடமைகளுக்கு ஈடாக நிலம் வழங்கும் முறை நார்மன் வெற்றிக்கு முன்பே இருந்தது, ஆனால் வில்லியம் ஆங்கிலோ-சாக்சன்களிடமிருந்து நிலத்தை பறிமுதல் செய்தார், இது ஒரு புதிய அதிகார அமைப்பை உருவாக்கியது. நார்மன் நிலப்பிரபுத்துவம் அரசு பலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

- ஒரு ராஜா, ஒரு பாரன் மற்றும் ஒரு வில்லனின் அதிகார அமைப்பு
- ராஜா அனைத்து நிலத்தையும் சொந்தமாக வைத்திருந்தார், ஆனால் சிலவற்றை பாரன்களுக்கு வழங்கினார்.
- பாரோன்கள் ராஜாவுக்காக போராட வேண்டியிருந்தது மற்றும் அவருக்கு மாவீரர்களைப் பயிற்றுவித்தது. மாவீரர்கள் பின்னர் பாரன்களிடமிருந்து சிறிது நிலத்தைப் பெற்றனர்.
- வில்லன்கள் மாவீரர்கள் மற்றும் பாரன்களுக்காக நிலத்தில் வேலை செய்தனர். அவர்கள் அவர்களுக்கு வரி செலுத்தினர் மற்றும் அவர்களின் பயிர்களில் சிலவற்றைக் கொடுத்தனர், அத்துடன் அவர்கள் சட்டத்தை மீறினால் அபராதம் விதிக்கப்பட்டனர்.

UNIT II

வில்லியம் I

இங்கிலாந்தின் மன்னரான வில்லியம் தி காங்குவரரின் கொள்கைகள் 1066 முதல் 1087 இல் அவர் இறக்கும் வரை, இறுதியில் பிரிட்டனை ஐரோப்பாவில் மிகவும் சக்திவாய்ந்த நாடாக மாற்றுவதற்கு பெரிதும் காரணமாக இருக்கலாம்.

எட்டு வயதில், வில்லியம் தி காங்குவரர் நார்மண்டியின் பிரபுவாகவும் பின்னர் இங்கிலாந்தின் மன்னராகவும் ஆனார். வன்முறை அவரது ஆரம்பகால ஆட்சியை பாதித்தது, ஆனால் பிரான்சின் மன்னர் ஹென்றி I இன் உதவியுடன், வில்லியம் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் உயிர்வாழ முடிந்தது. ஹேஸ்டிங்ஸ் போருக்குப் பிறகு, 1066 இல், அவர் இங்கிலாந்தின் மன்னராக முடிசூட்டப்பட்டார். அவர் ஒருபோதும் ஆங்கிலம் பேசவில்லை மற்றும் கல்வியறிவற்றவராக இருந்தார், ஆனால் அவர் ஆங்கில மொழியின் பரிணாம வளர்ச்சியில் அதற்கு முன்னும் பின்னும் எவரையும் விட அதிக செல்வாக்கு செலுத்தினார். வில்லியம் செப்டம்பர் 9, 1087 அன்று பிரான்சின் ரூவெனில் இறக்கும் வரை இங்கிலாந்தை ஆண்டார்.

ஆரம்ப கால வாழ்க்கை

பிரான்ஸின் நார்மண்டியில் உள்ள ஃபலைஸில் சுமார் 1028 இல் பிறந்த வில்லியம் தி காங்குவரர், நார்மண்டியின் பிரபு ராபர்ட் I இன் முறைகேடான குழந்தை, அவர் 1035 இல் ஜெருசலேமுக்கு புனித யாத்திரை சென்று திரும்பியபோது இறந்தார்.

எட்டு வயதில், வில்லியம் நார்மண்டியின் புதிய டியூக் ஆனார். நிலப்பிரபுத்துவ பாரோன்கள் அவரது பலவீனமான ஆட்சியைக் கட்டுப்படுத்தப் போராடியதால், வன்முறை மற்றும் ஊழலால் அவரது ஆரம்பகால ஆட்சியைப் பாதித்தது. வில்லியமின் காவலர்களில் சிலர் இறந்தனர் மற்றும் அவரது ஆசிரியர் கடுமையான அராஜகத்தின்

போது கொலை செய்யப்பட்டார். பிரான்சின் மன்னர் ஹென்றி I இன் உதவியுடன், வில்லியம் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் உயிர்வாழ முடிந்தது.

சிம்மாசனத்திற்கான போர்

1042 இல் பிரான்சின் மன்னர் ஹென்றி I வில்லியமை நைட்டியாக அறிவித்தார். அரசியல் நிகழ்வுகளில் ஒரு புதிய நிலைப்பாட்டை எடுத்து, வில்லியம் இறுதியாக தனது டச்சியின் மீது உறுதியான கட்டுப்பாட்டைப் பெற்றார் (அவரது முறைகேடான பிறப்பு காரணமாக அவரது எதிரிகள் பொதுவாக அவரை "பாஸ்டர்ட்" என்று அழைத்தனர்.) 1064 வாக்கில் அவர் இரண்டு அண்டை மாகாணங்களான பிரிட்டானி மற்றும் மைனேவைக் கைப்பற்றி வென்றார். இதற்கிடையில், இங்கிலாந்தின் குழந்தை இல்லாத ராஜா - எட்வர்ட் தி கன்ஃபெஸர், அவரது தாயார் வில்லியமின் தாத்தாவின் சகோதரி - வில்லியம் ஆங்கிலேய அரியணைக்கு வாரிசாக உறுதியளித்தார்.

ஹரோல்ட் காட்வின்

இருப்பினும், எட்வர்ட் 1066 இல் இறந்தபோது, அவரது மைத்துனரும் ஆங்கிலேய பிரபுக்களில் மிகவும் சக்திவாய்ந்தவருமான ஹரோல்ட் காட்வின், இங்கிலாந்தின் சிம்மாசனத்தை தனக்காகக் கோரினார் (அவரது கூற்றை ஆதரிப்பதற்காக வில்லியமிடம் அவர் சத்தியம் செய்த போதிலும்). வாரிசுரிமையை தீர்மானிப்பதில் பொதுவாக பங்கேற்ற ஆங்கில பிரபுக்களின் குழுவான விட்டான், ஹரோல்டை ஆதரித்தார். துரோகத்தால் கோபமடைந்த வில்லியம், இங்கிலாந்தை ஆக்கிரமித்து தனது கோரிக்கையை அமல்படுத்த முடிவு செய்தார்.

வில்லியம் பிரெஞ்சு கடற்கரையில் ஒரு கடற்படையையும் இராணுவத்தையும் கூட்டினார், ஆனால் இடைவிடாத வடக்கு காற்று காரணமாக, அவர்களின் முன்னேற்றம் பல வாரங்களுக்கு தாமதமானது. இதற்கிடையில், நோர்வே இராணுவம் வட கடலில் இருந்து இங்கிலாந்து மீது படையெடுத்தது. தெற்கிலிருந்து வில்லியமின் படையெடுப்புக்குத் தயாராகிக்கொண்டிருந்த ஹரோல்ட், நோர்வேயில் இருந்து இங்கிலாந்தைப் பாதுகாக்க தனது இராணுவத்தை விரைவாக வடக்கே நகர்த்தினார். நோர்வேஜியர்களை தோற்கடித்த பிறகு, ஹரோல்ட் விவேகமின்றி தனது படைகளை வில்லியமை சந்திக்க, ஓய்வு இல்லாமல் பின்வாங்கினார்.

ஹேஸ்டிங்ஸ் போர்

அக்டோபர் 14, 1066 அன்று, புகழ்பெற்ற ஹேஸ்டிங்ஸ் போரில் இரு படைகளும் சந்தித்தன. மன்னன் ஹரோல்ட் மற்றும் அவரது இரண்டு சகோதரர்கள் போரில் கொல்லப்பட்டனர், மேலும் ஒரு புதிய இராணுவத்தை உயர்த்துவதற்கு அந்தஸ்தில் யாரும் இல்லை

என்பதால், வில்லியம் அரியணைக்கு செல்லும் பாதை தெளிவாக இருந்தது. கிறிஸ்மஸ் தினத்தன்று இங்கிலாந்தின் மன்னராக முடிசூடினார்.

நார்மன்களுக்கான நில அபகரிப்பு

அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளில் பல கிளர்ச்சிகள் நடந்தன, வில்லியம் ஆங்கிலேய நிலத்தை அபகரித்து அதை தனது தனிப்பட்ட சொத்தாக அறிவிக்க ஒரு சாக்காகப் பயன்படுத்தினார். பின்னர் அவர் தனது தனித்துவமான நிலப்பிரபுத்துவ முறையை திணித்த நார்மன் பின்பற்றுபவர்களுக்கு நிலத்தை விநியோகித்தார். இறுதியில், நார்மன்கள் முழு ஆங்கிலோ-சாக்சன் பிரபுத்துவத்தையும் மாற்றினர். இருப்பினும், வில்லியம் இங்கிலாந்தின் பெரும்பாலான நிறுவனங்களைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார் மற்றும் அவரது புதிய சொத்து பற்றி அறிந்து கொள்வதில் தீவிர ஆர்வம் காட்டினார். இங்கிலாந்தின் மக்கள் தொகை மற்றும் சொத்துக்கள் பற்றிய விரிவான மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பை நடத்த அவர் உத்தரவிட்டார் - இது தி டோம்ஸ்டே புக் (இப்போது மதிப்புமிக்க வரலாற்று தகவல்களின் ஆதாரமாக உள்ளது மற்றும் லண்டனில் உள்ள பொது பதிவு அலுவலகத்தில் உள்ளது) இல் தொகுக்கப்பட்டது.

இறப்பு மற்றும் மரபு

வில்லியம் செப்டம்பர் 9, 1087 அன்று பிரான்சின் ரூவெனில் இறந்தார். அவர் ஒருபோதும் ஆங்கிலம் பேசவில்லை மற்றும் கல்வியறிவற்றவராக இருந்தாலும், அவர் ஆங்கில மொழியின் பரிணாம வளர்ச்சியில் முன் அல்லது பின் எவரையும் விட அதிக செல்வாக்கு செலுத்தினார் - ஆங்கில அகராதியில் பிரெஞ்சு மற்றும் லத்தீன் சொற்களை சேர்த்தார். திறமையான நார்மன் நிர்வாகிகளின் அறிமுகம் இறுதியில் இங்கிலாந்தை ஐரோப்பாவில் மிகவும் சக்திவாய்ந்த அரசாங்கமாக மாற்றுவதற்குப் பெரிதும் காரணமாக இருக்கலாம். வில்லியம் தி கான்குவரருக்கு நான்கு மகன்கள் மற்றும் ஐந்து மகள்கள் இருந்தனர், மேலும் இங்கிலாந்தின் ஒவ்வொரு மன்னரும் அவரது நேரடி வழித்தோன்றலாக இருந்தனர்.

நார்மன் வெற்றியின் விளைவுகள்:

இங்கிலாந்தின் வரலாற்றில் மிகவும் செல்வாக்கு மிக்க முடியாட்சிகளில் ஒன்று 1066 CE இல் நார்மண்டி டியூக் வில்லியம் தலைமையிலான நார்மன் வெற்றியுடன் தொடங்கியது. இதன்

விளைவாக அரசியல், பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக ரீதியாக இங்கிலாந்து என்றென்றும் மாற்றப்படும்.

நார்மண்டியின் வில்லியம் (1028-1087) இன் 1066 ஆம் ஆண்டு நார்மன் வெற்றியின் வெற்றி, அவர் ஹரால்ட் II (1022-1066) இலிருந்து கிரீடத்தைக் கைப்பற்றியபோது, இங்கிலாந்தில் பல புதிய சட்ட, அரசியல் மற்றும் சமூக மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்த பெருமை ஒரு காலத்தில் இருந்தது. ஆங்கில வரலாற்றில் ஒரு புதிய யுகத்தின் தொடக்கமாக 1066ஐ திறம்படக் குறித்தது. நார்மன்கள் தங்கள் புதிய நிலத்தில் நார்மண்டியை மீண்டும் உருவாக்குவதைக் காட்டிலும், ஆங்கிலோ-சாக்ஸன்களிடமிருந்து மரபுரிமை பெற்றதுடன், இங்கிலாந்தில் என்ன நடக்கிறது என்பதற்கான எதிர்வினையாக இது மிகவும் நுணுக்கமானது என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் இப்போது நம்புகிறார்கள். ஆயினும் கூட, நார்மன் வெற்றி இன்னும் பல மாற்றங்களை வாங்கியது. பின்வரும் முக்கிய விளைவுகளின் பட்டியல்.

உயரடுக்குகளை பாதிக்கும் மாற்றங்கள்

இங்கிலாந்தின் மிகப்பெரிய நில உரிமையாளர்களான ஆங்கிலோ-சாக்சன் உயரடுக்குகள் பிராங்கோ-நார்மன்களால் மாற்றப்பட்டனர். 1066 போர்களில் இருந்து தப்பிய அந்த ஆங்கிலோ-சாக்சன் பிரபுக்கள் வில்லியமுக்கு சேவை செய்யவும், அதிகாரத்தையும் நிலத்தையும் தக்கவைத்துக்கொள்ளவும் வாய்ப்பு கிடைத்தது, ஆனால் பலர் சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சினைகளில் கிளர்ச்சி செய்தனர், விரைவில் வில்லியம் சமரசத்திலிருந்து விலகி, கண்டத்திலிருந்து விசுவாசமான மனிதர்களை இறக்குமதி செய்தார். வில்லியமின் மரணத்தால், ஆங்கிலோ-சாக்சன் பிரபுத்துவம் அனைத்தும் மாற்றப்பட்டது. 1086 இன் டோம்ஸ்டே புத்தகத்தில், நான்கு பெரிய ஆங்கில நில உரிமையாளர்கள் மட்டுமே உள்ளனர். இருப்பினும், வில்லியம் இறந்தபோது இரண்டு மில்லியன் மக்கள் தொகையில் சுமார் 25,000 பிராங்கோ-நார்மன்கள் மட்டுமே இருந்திருக்கலாம். ஒரு புதிய நார்மன் மக்கள் பெருமளவில் இறக்குமதி செய்யப்படவில்லை, மேலே உள்ள மக்கள் மட்டுமே.

ஒரு நில உரிமையாளர் இரண்டு வகையான நிலங்களை வைத்திருந்தார் என்ற எண்ணம் - அவரது "பரம்பரை", அவர் பரம்பரையாக பெற்ற குடும்ப நிலம், மற்றும் அவர் கைப்பற்றிய அவரது நீட்டிக்கப்பட்ட நிலங்கள் - மற்றும் இந்த நிலங்கள் வெவ்வேறு வாரிசுகளுக்குச் செல்லலாம் என்ற எண்ணம், இங்கிலாந்துக்கு வந்தது. நார்மன்ஸ். பெற்றோருக்கு வாரிசுகளின் குடும்ப உறவுகள், இதன் விளைவாக மாறியது.

ஆங்கிலோ-சாக்சன் கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு காதுகளின் சக்தி குறைக்கப்பட்டது. ஏர்ல்ஸ் அவர்களின் நிலங்களை அவர்களிடமிருந்து பறித்தனர், அதற்கேற்ப குறைந்த செல்வம் மற்றும் செல்வாக்கு.

அதிக வரிகள்: பெரும்பாலான மன்னர்கள் கடுமையான வரிகளுக்காக விமர்சிக்கப்படுகிறார்கள், வில்லியம் I விதிவிலக்கல்ல. ஆனால் அவர் இங்கிலாந்தின் ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் சமாதானத்திற்காக நிதி திரட்ட வேண்டியிருந்தது.

தேவாலயத்தில் மாற்றங்கள்

நிலவுடைமை உயரடுக்கினரைப் போலவே, தேவாலய அரசாங்கத்தின் பல உயர்நிலைகளும் மாற்றப்பட்டன. 1087 வாக்கில், பதினைந்து ஆயர்களில் பதினொரு பேர் நார்மன், மற்ற நான்கு பேரில் ஒருவர் மட்டுமே ஆங்கிலேயர். தேவாலயத்திற்கு மக்கள் மற்றும் நிலத்தின் மீது அதிகாரம் இருந்தது, இப்போது வில்லியம் அவர்கள் மீது அதிகாரம் கொண்டிருந்தார்.

காண்டினென்டல் மடாலயங்களுக்கு ஆங்கிலேய நிலம் கொடுக்கப்பட்டது, அது நார்மன் வெற்றிக்கு முன், 'அன்னிய முன்னுரிமைகளாக' நடத்தப்பட்டது. உண்மையில், இங்கிலாந்தில் அதிகமான மடங்கள் நிறுவப்பட்டன.

கட்டமைக்கப்பட்ட சூழலில் மாற்றங்கள்

காண்டினென்டல் கட்டிடக்கலை பெருமளவில் இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. வெஸ்ட்மின்ஸ்டரைத் தவிர ஒவ்வொரு பெரிய ஆங்கிலோ-சாக்சன் கதீட்ரல் அல்லது அபேயும் பெரியதாகவும் நாகரீகமாகவும் மீண்டும் கட்டப்பட்டது. பாரிஷ் தேவாலயங்களும் பரவலாக கல்லில் மீண்டும் கட்டப்பட்டன. ஆங்கிலோ-சாக்சன்கள் பொதுவாக அரண்மனைகளைக் கட்டவில்லை, மேலும் நார்மன்கள் தங்கள் அதிகாரத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக நார்மன் அரண்மனைகளில் ஒரு பெரிய கட்டிடத் திட்டத்தைத் தொடங்கினர். மிகவும் பொதுவான ஆரம்ப வகை மரமானது, ஆனால் கல் பின்பற்றப்பட்டது. நார்மன்களின் கோட்டை கட்டும் பழக்கம் இங்கிலாந்தில் இன்னும் கண்ணுக்குத் தெரியும் ஒரு அடையாளத்தை விட்டுச் சென்றது (மற்றும் சுற்றுலாத் துறை அதற்கு நன்றி தெரிவிக்கிறது.) அரசு காடுகள், அவற்றின் சொந்த சட்டங்களுடன் உருவாக்கப்பட்டன.

சாமானியர்களுக்கான மாற்றங்கள்

விசுவாசம் மற்றும் சேவைக்கு ஈடாக ஒரு ஆண்டவரிடமிருந்து நிலத்தைப் பெறுவதன் முக்கியத்துவம் நார்மன்களின் கீழ் பெரிதும் வளர்ந்தது, அவர்கள் ஐரோப்பாவில் ஒப்பிடமுடியாத நில உரிமை

முறையை உருவாக்கினர். இந்த அமைப்பு எவ்வளவு ஒரே மாதிரியாக இருந்தது (அநேகமாக இல்லை), மற்றும் அதை நிலப்பிரபுத்துவம் என்று அழைக்கலாமா (அநேகமாக இல்லை) இன்னும் விவாதிக்கப்படுகிறது. ஆக்கிரமிப்புக்கு முன், ஆங்கிலோ-சாக்சன்கள் நிலம் வைத்திருக்கும் முறைப்படுத்தப்பட்ட அலகுகளின் அடிப்படையில் ஒரு தொகை சேவையை செலுத்த வேண்டியிருந்தது; பின்னர், அவர்கள் தங்கள் அதிபதி அல்லது ராஜாவுடன் அடைந்த உடன்பாட்டின் அடிப்படையில் முற்றிலும் சேவை செய்ய வேண்டியிருந்தது. புதிய நிலப்பிரபுக்களைத் தேடி தங்கள் நிலத்தை விட்டு வெளியேறக்கூடிய கீழ் வர்க்கத் தொழிலாளர்களான இலவச விவசாயிகளின் எண்ணிக்கையில் பெரிய சரிவு ஏற்பட்டது.

நீதி அமைப்பில் மாற்றங்கள்

லார்ட்ஸ், கௌரவ அல்லது சீனியோரியல் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு புதிய நீதிமன்றம் உருவாக்கப்பட்டது. அவர்கள் பெயர் குறிப்பிடுவது போல, அவர்களது குத்தகைதாரர்களுக்காக பிரபுக்களால் நடத்தப்பட்டனர், மேலும் அவர்கள் "பிரபுத்துவ" அமைப்பின் முக்கிய பகுதியாக அழைக்கப்பட்டனர். முர்ட்ரம் அபராதம்: ஒரு நார்மன் கொல்லப்பட்டு, கொலையாளி அடையாளம் காணப்படாவிட்டால், முழு ஆங்கில சமூகத்திற்கும் அபராதம் விதிக்கப்படலாம். இந்த சட்டம் தேவைப்பட்டது நார்மன் ரவுடிகள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளை பிரதிபலிக்கிறது. போர் மூலம் சோதனை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

சர்வதேச மாற்றங்கள்

ஸ்காண்டிநேவியாவுக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் இடையிலான தொடர்புகள் ஆழமாக துண்டிக்கப்பட்டன. அதற்கு பதிலாக, இங்கிலாந்து பிரான்சிலும், கண்டத்தின் இந்த பிராந்தியத்திலும் நடந்த நிகழ்வுகளுக்கு நெருக்கமாக கொண்டு வரப்பட்டது, இது Angevin பேரரசு மற்றும் பின்னர் நூறு ஆண்டுகால போருக்கு வழிவகுத்தது. 1066 க்கு முன்னர் இங்கிலாந்து ஸ்காண்டிநேவியன் சுற்றுப்பாதையில் தங்குவதற்கு விதிக்கப்பட்டதாகத் தோன்றியது, அதன் வெற்றியாளர்கள் பிரிட்டிஷ் தீவுகளின் பெரிய பகுதிகளை கைப்பற்றினர். 1066க்குப் பிறகு இங்கிலாந்து தெற்கே பார்த்தது. அரசாங்கத்தில் எழுத்தின் பயன்பாடு அதிகரித்தது. ஆங்கிலோ-சாக்சன்கள் சில விஷயங்களை எழுதி வைத்திருந்தாலும், ஆங்கிலோ-நார்மன் அரசாங்கம் அதை பெருமளவில் அதிகரித்தது. 1070 க்குப் பிறகு, லத்தீன் ஆங்கிலத்தை அரசாங்க மொழியாக மாற்றியது.

நார்மன் வெற்றியின் முடிவுகள் அடுத்த ஆண்டுகளில் இங்கிலாந்தை பிரான்சுடன் இணைத்தது. ஆங்கில மொழிக்கு பிரெஞ்சு

வார்த்தைகளை அறிமுகப்படுத்தியதுடன், வில்லியமும் அவரது பிரபுக்களும் பிரான்ஸ் மற்றும் ஐரோப்பிய கண்டத்தின் விவகாரங்களில் ஆர்வத்தைத் தக்கவைத்துக்கொண்டதால், பிரெஞ்சு செல்வாக்கு அரசியலிலும் உணரப்பட்டது.

வில்லியம் II

வில்லியம் II (c. 1056 - 2 ஆகஸ்ட் 1100), வில்லியம் I திகான்குவரரின் இரண்டாவது மகன், 1087 முதல் 1100 வரை இங்கிலாந்தின் மன்னராக இருந்தார், நார்மண்டி மீதும் அதிகாரங்கள் மற்றும் ஸ்காட்லாந்தில் செல்வாக்கு இருந்தது. வேல்ஸில் தனது கட்டுப்பாட்டை விரிவுபடுத்துவதில் அவர் குறைவான வெற்றியைப் பெற்றார். வில்லியம் பொதுவாக "ரூஃபஸ்" என்று அழைக்கப்பட்டார், ஒருவேளை அவரது சிவப்பு முக தோற்றம் காரணமாக இருக்கலாம்.

வில்லியம் ஒரு திறமையான சிப்பாய் என்றாலும், அவர் ஒரு இரக்கமற்ற ஆட்சியாளர் மற்றும் அவர் ஆட்சி செய்தவர்களால் அதிகம் விரும்பப்படவில்லை; ஆங்கிலோ-சாக்சன் குரோனிக்கிள் படி, அவர் "அவருடைய எல்லா மக்களாலும் வெறுக்கப்பட்டார்." அவருடைய காலத்தின் வரலாற்றாசிரியர்கள் ரூஃபஸை ஒரு மங்கலான பார்வையை எடுத்தனர், ஏனெனில் அன்றைய பல கல்வியறிவு பெற்றவர்கள் சர்ச்சின் ஆண்கள், ரூஃபஸ் கடுமையாகவும் நீண்ட காலமாகவும் போராடினார்; மற்றும் நார்மன் பாரம்பரியத்தில், வில்லியம் ரூஃபஸ் ஆங்கிலோ-சாக்சன்களையும் அவர்களின் கலாச்சாரத்தையும் இகழ்ந்தார்.

வில்லியம் ஒரு ஆடம்பரமான பாத்திரம் போல் தெரிகிறது, மற்றும் அவரது ஆட்சி அவரது போர்க்குணமிக்க குணத்தால் குறிக்கப்பட்டது. அவர் ஒருபோதும் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை அல்லது முறைகேடான குழந்தைகளைப் பெறவில்லை; வில்லியமின் விருப்பமானவர் ரனூல்ஃப் ஃப்ளம்பார்ட், அவரை 1099 இல் டர்ஹாம் பிஷ்ப்பாக நியமித்தார், அரசியல் தேவைகளின் அடிப்படையில் ஒரு நியமனம், அதே நேரத்தில் ஒரு பெரிய நிலப்பிரபுத்துவ துரோகமாக இருந்தது. வில்லியம் அவரது காலத்திலும் அவரது மரணத்திற்குப் பிறகும் அவரது ஏராளமான ஓரினச்சேர்க்கை தொடர்புகளுக்காக கடுமையாக கண்டிக்கப்பட்டார்.

ஆரம்ப ஆண்டுகளில்

வில்லியமின் சரியான பிறந்த தேதி தெரியவில்லை, ஆனால் அது 1056 மற்றும் 1060 ஆண்டுகளுக்கு இடையில் இருந்தது. அவர் நான்கு மகன்களில் மூன்றாவதாக இருந்தார், அவர் தனது தந்தையின் டச்சி ஆஃப் நார்மண்டியில் பிறந்தார், இது அவரது மூத்த சகோதரர் ராபர்ட்

கர்தோஸால் சரியான நேரத்தில் பெறப்படும். அவரது இளமைப் பருவத்தில், அவர் லான்ஃபிராங்கின் கண்களுக்குக் கீழ் கல்வி கற்றார் மற்றும் வெற்றியாளரின் இரண்டாவது மகனின் மரணம் அவரை வாரிசு வரிசையில் வைக்கும் வரை, ஒரு பெரிய ஆண்டவராக இருக்க வேண்டும் ஆனால் ஒரு ராஜாவாக இருக்கவில்லை. அவரது தந்தையின் விருப்பமான மகன், வில்லியம் தனது தந்தையின் மரணத்திற்குப் பிறகு இங்கிலாந்தின் அரியணைக்கு வந்தார், ஆனால் அவருக்கும் அவரது மூத்த சகோதரருக்கும் இடையே எப்போதும் விரோதம் இருந்தது - 1091 இல் அவர்களின் இளைய சகோதரர் ஹென்றியின் சதி முயற்சிக்குப் பிறகு அவர்கள் சமரசம் செய்தனர்.

மூன்று சகோதரர்களுக்கு இடையிலான உறவுகள் ஒருபோதும் சிறப்பாக இருந்ததில்லை; ஆர்டெரிக் விட்டலிஸ் 1077 அல்லது 1078 இல் லைகில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தை விவரிக்கிறார்: வில்லியம் மற்றும் ஹென்றி, பகடைகளை வார்ப்பதில் சலிப்படைந்ததால், தங்கள் சகோதரர் ராபர்ட் மீது மேல் கேலரியில் இருந்து துர்நாற்றம் வீசும் தண்ணீரை ஊற்றி குறும்பு செய்ய முடிவு செய்தனர், இதனால் அவரை கோபப்படுத்தி அவமானப்படுத்தினர். ஒரு சண்டை வெடித்தது, அவர்களின் தந்தை கிங் வில்லியம் பரிந்துரை செய்து ஒழுங்கை மீட்டெடுக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

மால்மெஸ்பரியின் வில்லியமின் கூற்றுப்படி, வில்லியம் ரூஃபஸ் "தடிமனாகவும், நீண்டுகொண்டிருக்கும் தொப்பையுடன் தசையாகவும் இருந்தார்; நாகரீகத்தின் உயரத்தில் உடையணிந்த ஒரு டான்டி, எவ்வளவு மூர்க்கமானதாக இருந்தாலும், அவர் தனது மஞ்சள் நிற முடியை நீளமாக அணிந்திருந்தார், அவரது நெற்றியை வெறுமையாக இருக்கும்படி மையத்திலும் முகத்திலும் பிரித்திருந்தார்; மற்றும் அவரது சிவப்பு, கோலரிக் முகத்தில் மாறக்கூடிய நிறத்தின் கண்கள் இருந்தன, அவை ஒளியின் புள்ளிகளால் ஆனது".

இங்கிலாந்து மற்றும் பிரான்ஸ்

வில்லியம் தி கான்குவரரின் நிலங்களை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிப்பது சேனலின் இருபுறமும் நிலத்தை வைத்திருந்த அந்த பிரபுக்களுக்கு ஒரு சங்கடத்தை அளித்தது. இளைய வில்லியம் மற்றும் ராபர்ட் இயற்கையான போட்டியாளர்களாக இருந்ததால், இந்த பிரபுக்கள் தங்கள் இரு பிரபுக்களையும் மகிழ்விப்பதில் நம்பிக்கை இல்லை என்று கவலைப்பட்டனர், இதனால் ஒரு ஆட்சியாளர் அல்லது மற்றொருவரின் (அல்லது அவர்கள் இருவரின்) ஆதரவை இழக்கும் அபாயம் ஏற்பட்டது. ஒரே தீர்வு, அவர்கள் பார்த்தது போல், இங்கிலாந்து மற்றும் நார்மண்டியை மீண்டும் ஒரு ஆட்சியாளரின் கீழ் இணைக்க வேண்டும். இந்த நோக்கத்தின் பின்தொடர்தல் வில்லியமுக்கு எதிராக

1088 ஆம் ஆண்டு கிளர்ச்சியில் ராபர்ட்டுக்கு ஆதரவாக கிளர்ச்சி செய்ய வழிவகுத்தது, வில்லியம் தி கான்குவரரின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரரான பேயூக்ஸின் சக்திவாய்ந்த பிஷ்ப் ஓடோவின் தலைமையில். ராபர்ட் தனது ஆதரவாளர்களைத் திரட்ட இங்கிலாந்தில் தோன்றத் தவறிவிட்டார், மேலும் வில்லியம் ஆங்கிலேயர்களின் ஆதரவை வெள்ளி மற்றும் சிறந்த அரசாங்கத்தின் வாக்குறுதிகளுடன் வென்றார், மேலும் கிளர்ச்சியைத் தோற்கடித்தார், இதனால் அவரது அதிகாரத்தைப் பாதுகாத்தார். 1090 இல் அவர் நார்மண்டி மீது படையெடுத்தார், ராபர்ட்டின் படைகளை நசுக்கினார் மற்றும் அவரது நிலத்தின் ஒரு பகுதியை விட்டுக்கொடுக்க அவரை கட்டாயப்படுத்தினார். இருவரும் தங்கள் கருத்து வேறுபாடுகளை உருவாக்கினர் மற்றும் வில்லியம் பிரான்சிடம் இழந்த நிலங்களை ராபர்ட் மீட்க உதவ ஒப்புக்கொண்டார், குறிப்பாக மைனே.

இவ்வாறு வில்லியம் ரூஃபஸ் ஐரோப்பாவில் (சாலியன் பேரரசர்களின் சமகால கிரகணத்துடன்) மிகவும் சக்திவாய்ந்த இராச்சியத்தில் பாதுகாப்பாக இருந்தார், மேலும் இங்கிலாந்திற்குள் நிலப்பிரபுத்துவக் கடமைகளால் மிகக் குறைவாகவே தள்ளப்பட்டார். நார்மண்டியைப் போலவே, அவரது பிஷ்ப்புகளும் மடாதிபதிகளும் நிலப்பிரபுத்துவக் கடமைகளால் அவருக்குக் கட்டுப்பட்டிருந்தனர்; சாலியன் பேரரசர் ஹென்றி IV மீது பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்ட முதலீட்டு சர்ச்சையின் காலத்தில், நார்மன் பாரம்பரியத்தில் அவரது முதலீட்டு உரிமை ராஜ்யத்திற்குள் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படவில்லை. ஆங்கிலோ-நார்மன் அரசு நிறுவனங்கள் இடைக்கால ஐரோப்பாவில் அறியப்படாத ஒரு செயல்திறனை அடைந்தன, மேலும் ஒரு திறமையான மற்றும் விசுவாசமான வாய்ப்பு மூலம் ராஜாவின் தனிப்பட்ட சக்தி பிரான்சில் ஒப்பிடமுடியாத அளவிற்கு உள்ளூர் மட்டத்தில் ஊடுருவியது. திருச்சபையின் படிநிலையுடன் எப்போதும் சிக்கிக்கொண்ட அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட முடியாட்சியின் சித்தாந்த பொறிகள் இல்லாமல், ராஜாவின் நிர்வாகமும் அரசரின் சட்டமும் ராஜ்யத்தை ஒருங்கிணைத்தன, வில்லியம் ரூஃபஸின் ஆட்சியை நிரூபித்தது போல, ஆங்கில மன்னரை ஒப்பீட்டளவில் போப்பாண்டவர் கண்டனம் செய்ய இயலாது.

அதிகாரப் போராட்டங்கள்

வில்லியம் ரூஃபஸ் ஆங்கிலோ-நார்மன் குடியேற்றத்தை மரபுரிமையாகப் பெற்றார், அதன் விவரங்கள் டோம்ஸ்டே புக் (1086) இல் பிரதிபலிக்கின்றன, அந்த நேரத்தில் ஐரோப்பாவில் வேறு எங்கும் மேற்கொள்ளப்படாத ஒரு கணக்கெடுப்பு மற்றும் முடியாட்சியின் கட்டுப்பாட்டின் சமிக்ஞை; ஆனால் அவர் வில்லியமின்

கவர்ச்சியையோ அரசியல் திறமையையோ பெறவில்லை. சில வருடங்களில் வில்லியமின் ஆலோசகரும் நம்பிக்கையாளருமான இத்தாலிய நார்மன் லான்ஃபிராங்க், கேன்டர்பரி பேராயர் 1089 இல் இறந்தார்.

வில்லியம் மற்றும் தேவாலயம்

வில்லியமின் ஆட்சியின் பெரும்பகுதி தேவாலயத்துடன் சண்டையிடுவதிலேயே கழிந்தது; பேராயர் லான்ஃபிராங்கின் மரணத்திற்குப் பிறகு, அவர் ஒரு புதிய பேராயரை நியமிப்பதைத் தாமதப்படுத்தினார், அதே நேரத்தில் அவர் இடைக்காலத்தில் திருச்சபை வருவாயைப் பெற்றார், இது நீடித்தது, இதற்காக அவர் மிகவும் விமர்சிக்கப்பட்டார். இறுதியாக, 1093 இல் வில்லியம் கடுமையான நோயின் போது பீதியடைந்த நேரத்தில், மற்றொரு நார்மன்-இத்தாலியன், அன்செல்ம் ஆஃப் பெக் - அவரது தலைமுறையின் மிகப் பெரிய இறையியலாளர் என்று கருதப்பட்டார் - பேராயர் என்று பெயரிடப்பட்டார், மேலும் இது தேவாலயத்திற்கும் அரசுக்கும் இடையே நீண்டகால விரோதத்திற்கு வழிவகுத்தது. லான்ஃபிராங்க் இருந்ததை விட, சர்ச்சில் கிரிகோரியன் சீர்திருத்தங்களுக்கு ஆன்செல்ம் வலுவான ஆதரவாளராக இருந்தார். வில்லியம் மற்றும் ஆன்செல்ம் பல திருச்சபை பிரச்சினைகளில் உடன்படவில்லை, மேலும் ஆங்கில மதகுருமார்கள், தங்கள் விருப்பங்கள் மற்றும் வாழ்க்கைக்காக ராஜாவை நம்பி, அன்செல்மை பகிரங்கமாக ஆதரிக்க முடியவில்லை. வில்லியம் 1095 இல் ராக்கிங்ஹாமில் ஒரு சபையை அழைத்தார், அன்செல்மை குதிகால் கொண்டு வர, ஆனால் தேவாலயக்காரர் ரோமிடம் முறையிட்டார். அக்டோபர் 1097 இல், அன்செல்ம் நாடுகடத்தப்பட்டார், போப்பிடம் தனது வழக்கை எடுத்துச் சென்றார். புதிய போப் இராஜதந்திர மற்றும் நெகிழ்வான நகர்ப்புற II ஆவார், அவர் மேலும் அரசு எதிரிகளை உருவாக்கும் நிலையில் இல்லை. ஜேர்மனியின் பேரரசர் ஒரு எதிர்போப்பை ஆதரித்தார், மேலும் அர்பன் வில்லியம் ரூஃபஸுடன் ஒரு உடன்பாட்டிற்கு வந்தார்: வில்லியம் அர்பனை போப்பாக அங்கீகரித்தார், மேலும் அர்பன் ஆங்கிலோ-நார்மன் திருச்சபை அந்தஸ்துக்கு ஒப்புதல் அளித்தார். அன்செல்ம் நாடுகடத்தப்பட்ட வரையில் வில்லியம் கேன்டர்பரியின் பேராயரின் வருவாயைப் பெற முடிந்தது, மேலும் வில்லியமின் வாரிசான ஹென்றி I இன் ஆட்சி வரை அன்செல்ம் நாடுகடத்தப்பட்டார்.

ஒழுக்கமின்மை மற்றும் வன்முறைக்கான நார்மன் பிரபுக்களின் நாட்டத்தை வழிநடத்துவதில் வில்லியம் ரூஃபஸ் தனது தந்தையை விட குறைவான திறன் கொண்டவர். 1095 ஆம் ஆண்டில், நார்தம்ப்ரியாவின்

ஏரல் ராபர்ட் டி மௌப்ரே, வில்லியம்ஸ் கியூரியா ரெஜிஸ் நீதிமன்றத்திற்கு மூன்று முறை வரமாட்டார், அங்கு முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டு பெரிய பிரபுக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன, பின்னர் வில்லியம் அவருக்கு எதிராக ஒரு இராணுவத்தை வழிநடத்தி அவரை தோற்கடித்தார்; காதை வெளியேற்றப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். மற்றொரு உன்னதமான, Eu இன் வில்லியம், துரோகம் செய்ததாக குற்றம் சாட்டப்பட்டு, கண்மூடித்தனமாக மற்றும் வார்ப்பிரும்பு செய்யப்பட்டார். அதே ஆண்டில், வில்லியம் II வேல்ஸுக்குள் ஒரு தோல்வியுற்ற பயணத்தையும் மேற்கொண்டார். அவர் 1097 இல் வெற்றிக்கு சமமான பற்றாக்குறையுடன் மீண்டும் முயற்சித்தார். அவர் 1097 இல் நார்மண்டிக்குத் திரும்பினார், அதிலிருந்து 1099 வரை பிரான்சில் பிரச்சாரம் செய்தார், வடக்கு மைனேவைப் பாதுகாத்து வைத்திருந்தார், ஆனால் வெக்சின் பிராந்தியத்தின் பிரெஞ்சு கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பகுதியைக் கைப்பற்றத் தவறினார். அவர் இறக்கும் போது, தென்மேற்கு பிரான்சில் உள்ள அக்விடைனை ஆக்கிரமிக்க திட்டமிட்டிருந்தார்.

ஸ்காட்டிஷ் மன்னருடன் சண்டை

வில்லியம் ஸ்காட்டிஷ் அரசர் III உடன் சண்டையிட்டார், அவரை 1091 இல் மரியாதை செலுத்தும்படி கட்டாயப்படுத்தினார், மேலும் 1092 இல் எல்லை நகரமான கார்லிஸ்லே மற்றும் கும்ப்ரியாவைக் கைப்பற்றினார். அல்ன்விக் போரில், 13 நவம்பர் 1093 மால்கம் மற்றும் அவரது மகன் எட்வர்ட் III. சகோதரர் டொனால்ட் அரியணையைக் கைப்பற்றினார். வில்லியம் மால்கமின் மகன் டங்கனை ஆதரித்தார், அவர் சிறிது காலம் ஆட்சியில் இருந்தார், பின்னர் எட்கர், 1094 இல் லோதியனைக் கைப்பற்றினார், இறுதியாக 1097 இல் எட்கர் அதெலிங் தலைமையிலான பிரச்சாரத்தில் வில்லியமின் உதவியுடன் டொனால்டை அகற்றினார். லோதியன் மீது வில்லியமின் அதிகாரத்தை எட்கர் அங்கீகரித்து வில்லியமின் நீதிமன்றத்தில் கலந்து கொண்டார்.

1096 இல், வில்லியமின் சகோதரர் ராபர்ட் கர்தோஸ் முதல் சிலுவைப் போரில் சேர்ந்தார். இந்த முயற்சிக்கு நிதியளிக்க அவருக்கு பணம் தேவைப்பட்டது, மேலும் 10,000 மதிப்பெண்களை செலுத்துவதற்காக வில்லியமிடம் அவரது டச்சியை அடகு வைத்தார் - இது வில்லியமின் ஆண்டு வருவாயில் நான்கில் ஒரு பங்கிற்கு சமம். கான்குவரரால் துவக்கப்பட்ட நார்மன் வரிவிதிப்பு செயல்திறனை வெளிப்படுத்தும் வகையில், வில்லியம் இங்கிலாந்து முழுவதும் ஒரு சிறப்பு, கனமான மற்றும் மிகவும் கோபமடைந்த வரியை விதித்து பணத்தை திரட்டினார். ராபர்ட் இல்லாத நேரத்தில் வில்லியம்

நார்மண்டியை ரீஜண்டாக ஆட்சி செய்தார் - வில்லியம் இறந்த ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு செப்டம்பர் 1100 வரை ராபர்ட் திரும்பவில்லை.

வில்லியம் II இன் நீதிமன்றம்

வில்லியம் ரூஃபஸ் தேவாலயத்தின் மீது அவதூறான அலட்சியத்தைக் கொண்டிருந்தார், அவர் பலன்களை நிரப்பாமல் விட்டுவிட்டு அதைக் கெடுத்தார். அவரது மிகவும் உணர்ச்சிவசப்பட்ட எதிர்ப்பாளர்கள் மதகுருமார்கள் மத்தியில் காணப்படுகின்றனர். எட்மர் இரண்டு சம்பவங்களில் வில்லியம் ரூஃபஸ், மதம் மாறிய யூதர்களை யூத மதத்திற்குத் திரும்பும்படி சமாதானப்படுத்தினார் அல்லது அவ்வாறு செய்ய முயன்றார். கேன்டர்பரியின் அன்செல்முடன் அவர் சண்டையிட்டபோது, ராஜா, "அவர் நேற்று அவரை மிகவும் வெறுத்தார், இன்று அவர் அவரை மிகவும் வெறுத்தார், மேலும் மேலும் மேலும் நாளை மற்றும் ஒவ்வொரு நாளும் அவரை வெறுக்கிறார்" என்று அறிவித்தார்.

மால்மெஸ்பரியின் வில்லியம் வில்லியம் ரூஃபஸின் நீதிமன்றத்தை நிராகரிக்கிறார், இது "வளைந்த புள்ளிகள் கொண்ட காலணிகளில்" ஆடம்பரமான ஆடைகளை அணிந்த "பெண்மை" இளைஞர்களால் நிரப்பப்படுவதாக அவர் விவரிக்கிறார். வில்லியம் ரூஃபஸின் ஆட்சியின் போது ஆதரவாக இருந்த "விபச்சாரிகள் மற்றும் சோடோமைட்டுகள்" பற்றி ஆர்டெரிக் விட்டலிஸ் குறிப்பிடுகிறார், மேலும் ஹென்றி அரசரானதும், அவரது முதல் செயல்களில் ஒன்று அவரது அரசவைகளின் நீண்ட தலைமுடியைக் கத்தரிப்பது என்று ஒப்புதல் அளிக்கிறார்.

வில்லியம் II இன் அசாதாரண மரணம்

வில்லியம் ரூஃபஸின் வாழ்க்கையில் மறக்கமுடியாத நிகழ்வு அவரது மரணம், இது வில்லியம் புதிய காட்டில் வேட்டையாடும்போது நிகழ்ந்தது. அவர் நுரையீரல் வழியாக ஒரு அம்பு மூலம் கொல்லப்பட்டார், ஆனால் சூழ்நிலைகள் தெளிவாக இல்லை.

கற்பனையான சிகிச்சைகள்

வில்லியம் ரூஃபஸ் வலேரி ஆனந்தின் வரலாற்று நாவலான கிங் ஆஃப் தி லூட்டில் (1989) ஒரு முக்கிய பாத்திரம். அவர் பார்க் காட்வினின் ராபின் அண்ட் தி கிங் (1993), ராபின் ஹூட் லெஜண்டின் காட்வினின் மறுவிளக்கத்தில் இரண்டாவது தொகுதி. வில்லியம் II மறைமுகமாக ஜார்ஜ் ஷிப்பேயின் தி பாலாடின் மற்றும் தி வுல்ஃப் டைம் எனப்படும் இரண்டு வரலாற்று நாவல்களுக்கு பொருள். நாவலின் முக்கிய கதாபாத்திரம் வால்டர் டயர்ல் (அல்லது டைரெல்) மன்னன் வில்லியமின் கொலையாளி என்று கூறப்படுகிறார், மேலும்

நாவல்களின் சதித்திட்டத்தின் முக்கிய உந்துதல் என்னவென்றால், படுகொலை ஹென்றியால் வடிவமைக்கப்பட்டது. வில்லியம் ரூஃபஸின் மரணம் எட்வர்ட் ரதர்ஃபோர்டின் கற்பனையான புதிய வன வரலாற்றில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது, இது தி ஃபாரஸ்ட் (2001) என்று அழைக்கப்படுகிறது. ரதர்ஃபோர்டின் நிகழ்வுகளின் பதிப்பில், ராஜாவின் மரணம் ரூஃபஸ் ஸ்டோனுக்கு அருகில் எங்கும் நிகழவில்லை, மேலும் வால்டர் டைரெல் சக்திவாய்ந்த கிளேர் குடும்பத்தால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், பர்கிஸ் ஒரு புத்திசாலித்தனமான கதை சொல்பவர், அவர் தனது மூதாதையர்களில் ஒருவர் சம்பந்தப்பட்டதாக சார்லஸ் II ஐ நம்ப வைக்க (மிகவும் பின்னர்) நிர்வகிக்கிறார்.

ஹென்றி I

ஹென்றி I (சுமார் 1068 - 1 டிசம்பர் 1135) வில்லியம் தி கான்குவரரரின் நான்காவது மகன் மற்றும் 1066 நார்மன் வெற்றிக்குப் பிறகு இங்கிலாந்தில் பிறந்தவர். அவர் தனது மூத்த சகோதரர் வில்லியம் II க்குப் பிறகு 1100 இல் இங்கிலாந்தின் மன்னராக பதவியேற்றார் மற்றும் அவரது மூத்த சகோதரரை தோற்கடித்தார். ராபர்ட் கர்தோஸ், 1106 இல் நார்மண்டியின் பிரபுவாக ஆனார். அவர் தனது அறிவார்ந்த ஆர்வங்களுக்காக பியூக்லர்க் என்றும், அக்கால அடிப்படை நிர்வாக மற்றும் சட்டமன்ற இயந்திரங்களில் அவர் கொண்டு வந்த செம்மைகளுக்காக நீதியின் சிங்கம் என்றும் அழைக்கப்பட்டார்.

ஹென்றியின் ஆட்சி அதன் அரசியல் சந்தர்ப்பவாதத்திற்காக குறிப்பிடத்தக்கது. அவரது சகோதரர் ராபர்ட் முதல் சிலுவைப் போரில் இல்லாதபோது அவரது வாரிசு செய்யப்பட்டது மற்றும் அவரது ஆட்சியின் ஆரம்பம் இங்கிலாந்து மற்றும் நார்மண்டியின் கட்டுப்பாட்டிற்காக ராபர்ட்டுடனான போர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது. 1087 இல் தனது தந்தையின் மரணத்திற்குப் பிறகு முதல் முறையாக அவர் இரண்டு பகுதிகளையும் வெற்றிகரமாக மீண்டும் இணைத்தார். அவரது வாரிசுக்குப் பிறகு அவர் பாரோனேஜுக்கு சுதந்திர சாசனத்தை வழங்கினார், இது மன்னர்களின் உரிமைகள் மீதான அடுத்தடுத்த சவால்களுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது மற்றும் மாக்னா கார்ட்டாவை முன்வைத்தது, இது ராஜாவுக்கு உட்பட்டது. சட்டத்திற்கு. ஹென்றியின் எஞ்சிய ஆட்சிக்காலம் நீதித்துறை மற்றும் நிதி சீர்திருத்தங்களால் நிரப்பப்பட்டது. அவர் கருவூலத்தை சீர்திருத்துவதற்காக இரு வருட கருவூலத்தை நிறுவினார். உள்ளூர் மற்றும் பிராந்திய மட்டத்தில்

அதிகார துஷ்பிரயோகங்களைத் தடுக்க அவர் பயண அதிகாரிகளைப் பயன்படுத்தினார், மக்களின் பாராட்டைப் பெற்றார். ஆங்கிலோ-சாக்சன் மற்றும் நார்மன் மக்களிடையே வேறுபாடுகள் அவரது ஆட்சியின் போது உடைக்கத் தொடங்கின, மேலும் அவர் பழைய சாக்சன் அரசு வீட்டின் மகளை மணந்தார். அவர் தனது சகோதரரின் ஆட்சியின் சர்ச்சைகளுக்குப் பிறகு தேவாலயத்துடன் சமாதானம் செய்தார், ஆனால் அவரது மூத்த மகன் வில்லியம் வெள்ளைக் கப்பலின் சிதைவில் பேரழிவுகரமான இழப்பிற்குப் பிறகு அவரது வாரிசை மென்மையாக்க முடியவில்லை. அவரது விருப்பத்திற்குப் பிறகு அவரது மகள் மகாராணி மாடிஸ்டா பதவியேற்க வேண்டும், ஆனால் அவரது கடுமையான ஆட்சி அராஜகம் எனப்படும் உள்நாட்டுப் போரைத் தொடர்ந்து வந்தது.

ஆரம்ப கால வாழ்க்கை

ஹென்றி மே 1068 மற்றும் மே 1069 க்கு இடையில் பிறந்தார், அநேகமாக இங்கிலாந்தின் வடகிழக்கில் யார்க்ஷயரில் உள்ள செல்பியில் பிறந்தார். அவரது தாயார், ஃபிளாண்டர்ஸின் ராணி மாடிஸ்டா, சாக்சன் கிங் ஆல்ஃபிரட் தி கிரேட்டிலிருந்து வந்தவர் (ஆனால் முக்கிய மேற்கு சாக்சன் ராயல் வரிசை வழியாக அல்ல). ராணி மாடிஸ்டா குழந்தைக்கு இளவரசர் ஹென்றி என்று பெயரிட்டார், அவரது மாமா, பிரான்சின் மன்னர் ஹென்றி I. குடும்பத்தின் இளைய மகனாக, அவர் ஒரு பிஷப் ஆக வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டார், மேலும் அக்கால இளம் பிரபுவுக்கு வழக்கத்தை விட விரிவான பள்ளிப்படிப்பு வழங்கப்பட்டது. மால்மெஸ்பரியின் க்ரோனிக்லர் வில்லியம், ஹென்றி ஒருமுறை கல்வியறிவற்ற அரசன் ஒரு முடிசூட்டப்பட்ட கழுதை என்று குறிப்பிட்டதாகக் கூறுகிறார். ஆங்கிலத்தில் சரளமாகத் தெரிந்த முதல் நார்மன் ஆட்சியாளர் இவர்தான். வில்லியம் I இன் மூன்றாவது மகன் ரிச்சர்ட் தனது தந்தையை புதிய காட்டில் வேட்டையாடும் விபத்தில் கொல்லப்படுவதற்கு முன்பே இறந்துவிட்டார், எனவே 1087 இல் அவர் இறந்த பிறகு, வில்லியம் தனது ஆதிக்கத்தை தனது மூன்று மகன்களுக்கு பின்வரும் முறையில் வழங்கினார்:

ராபர்ட் டச்சி ஆஃப் நார்மண்டியைப் பெற்று டியூக் ராபர்ட் III ஆனார் வில்லியம் ரூஃபஸ் இங்கிலாந்து இராச்சியத்தைப் பெற்று இரண்டாம் வில்லியம் மன்னரானார் ஹென்றி பியூக்லெர்க் 5,000 பவுண்டுகள் வெள்ளியைப் பெற்றார் பழைய அரசர் ஹென்றியிடம் அறிவித்ததாக தி க்ரோனிக்லர் ஆர்டெரிக் விட்டலிஸ் தெரிவிக்கிறது:

"உன் காலத்தில் நான் சம்பாதித்த எல்லா ஆட்சிகளையும் நீயே பெறுவாய், செல்வத்திலும் அதிகாரத்திலும் உன் இரு சகோதரர்களை விடவும் பெரியவனாவாய்." ஹென்றி தனது சகோதரர்களை ஒருவரையொருவர் ஏமாற்ற முயன்றார், ஆனால் இறுதியில், அவரது வஞ்சக சூழ்ச்சிக்கு எச்சரிக்கையாக, அவர்கள் ஒன்றாகச் செயல்பட்டு, இளவரசர் ஹென்றியை இரு சிம்மாசனங்களிலிருந்தும் தடுக்க முயன்ற ஒரு அணுகல் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டனர், இது மன்னர் வில்லியம் அல்லது டியூக் ராபர்ட் வாரிசு இல்லாமல் இறந்தால். , அவர்களின் தந்தையின் இரண்டு ஆதிக்கங்களும் எஞ்சியிருக்கும் சகோதரரின் கீழ் மீண்டும் இணைக்கப்படும்.

இங்கிலாந்தின் சிம்மாசனத்தைக் கைப்பற்றியது

1100 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 2 ஆம் தேதி, புதிய காட்டில் நடந்த மற்றொரு வேட்டை விபத்தில் வில்லியம் II அம்புக்குறியால் கொல்லப்பட்டபோது, டியூக் ராபர்ட் முதல் சிலுவைப் போரிலிருந்து இன்னும் திரும்பவில்லை மற்றும் அவர் இல்லாததால், நார்மன் பிரபுக்கள் மத்தியில் அவரது மோசமான நற்பெயருடன், இளவரசரை அனுமதித்தார். வின்செஸ்டர், ஹாம்ப்ஷயரில் உள்ள அரச கருவூலத்தை ஹென்றி கைப்பற்றினார் - அங்கு அவர் இறந்த சகோதரனை அடக்கம் செய்தார். அவர் முன்னணி பேரன்களால் ராஜாவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார் மற்றும் மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு ஆகஸ்ட் 5 அன்று வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் அபேயில் முடிசூட்டப்பட்டார். அவர் பிரபுக்கள் மத்தியில் தனது நிலையை அரசியல் திருப்திப்படுத்தும் செயலின் மூலம் உறுதிப்படுத்தினார்: அவர் சுதந்திர சாசனத்தை வெளியிட்டார், இது மேக்னா கார்ட்டாவின் முன்னோடியாகக் கருதப்படுகிறது.

முதல் திருமணம்

11 நவம்பர் 1100 இல் ஹென்றி மூன்றாம் மால்கம் மன்னரின் மகள் எடித்தை மணந்தார். எடித் எட்கர் அதெலிங்கின் மருமகள் மற்றும் எட்வர்ட் தி கன்ஃபெசரின் தந்தைவழி ஒன்றுவிட்ட சகோதரர் எட்மண்ட் அயர்ன்சைடன் கொள்ளுப் பேத்தி என்பதால், திருமணம் நார்மன் வரிசையை பழைய ஆங்கில மன்னர்களுடன் ஒன்றிணைத்தது. இருப்பினும், இந்த திருமணம் நார்மன் பரோன்களை பெரிதும் அதிருப்திக்குள்ளாக்கியது, மேலும் அவர்களின் உணர்வுகளுக்கு ஒரு சலுகையாக எடித் ராணி ஆனவுடன் தனது பெயரை மாடிட்டா என்று மாற்றினார். எவ்வாறாயினும், இந்த நாணயத்தின் மறுபக்கம், ஹென்றி, அவரது திருமணத்தின் மூலம், ஆங்கிலோ-சாக்சன் மக்களால் மிகவும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக ஆனார்.

மால்மெஸ்பரியின் க்ரோனிக்லர் வில்லியம் ஹென்றியை இவ்வாறு விவரித்தார்: "அவர் நடுத்தர உயரத்தில் இருந்தார், சிறியதை விட பெரியவர், ஆனால் மிக உயரமானவர்; அவரது தலைமுடி கருப்பு மற்றும் நெற்றியில் மீண்டும் அமைக்கப்பட்டது; அவரது கண்கள் லேசான பிரகாசம்; அவரது மார்பு துணிச்சல்; அவரது உடல் சதைப்பற்றுள்ளது."

நார்மண்டியின் வெற்றி

அடுத்த ஆண்டு, 1101 இல், ராபர்ட் கர்தோஸ் இங்கிலாந்தை ஆக்கிரமித்து கிரீடத்தைக் கைப்பற்ற முயன்றார். ஆல்டன் உடன்படிக்கையில், ராபர்ட் தனது சகோதரர் ஹென்றியை இங்கிலாந்தின் மன்னராக அங்கீகரித்து அமைதியுடன் நார்மண்டிக்குத் திரும்ப ஒப்புக்கொண்டார், ஆண்டுத் தொகையான 2000 மதிப்பெண்களைப் பெற்ற பிறகு, ஹென்றி செலுத்தத் தொடங்கினார். 1105 ஆம் ஆண்டில், ராபர்ட் கர்த்தோஸிடமிருந்து தொடர்ந்த அச்சுறுத்தலை அகற்றவும் மற்றும் அவரது நிதி ஆதாரங்களை வெளியேற்றவும், ஹென்றி ஆங்கிலக் கால்வாய் முழுவதும் ஒரு பயணப் படையை வழிநடத்தினார்.

Tinchebray போர்

வில்லியம் இங்கிலாந்தில் தரையிறங்கி சரியாக 40 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, செப்டம்பர் 28, 1106 அன்று காலையில், அவரது இரண்டு மகன்களான ராபர்ட் கர்தோஸ் மற்றும் ஹென்றி பியூக்லெர்க் ஆகியோருக்கு இடையேயான தீர்க்கமான போர் டின்செப்ரே என்ற சிறிய கிராமத்தில் நடந்தது. இந்தப் போர் முற்றிலும் எதிர்பாராதது மற்றும் ஆயத்தமில்லாதது. ஹென்றி மற்றும் அவரது இராணுவம் டோம்ஃபிரண்டிற்கு செல்லும் வழியில் பார்ஃப்ளூரிலிருந்து தெற்கே அணிவகுத்துக்கொண்டிருந்தது மற்றும் ராபர்ட் தனது இராணுவத்துடன் ஃபாலெஸிலிருந்து மோர்டெய்ன் செல்லும் வழியில் அணிவகுத்துக்கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் டின்செப்ரேயின் குறுக்கு வழியில் சந்தித்தனர், அதன் விளைவாக நடந்த ஓட்டப் போர் பல கிலோமீட்டர்களுக்கு பரவியது. சண்டைகள் அதிகம் நடந்த இடம் இன்று கிராமத்து விளையாட்டு மைதானம். மாலையில் ராபர்ட் பின்வாங்க முயன்றார், ஆனால் ஹென்றியின் ஆட்களால் டிஞ்சப்ரேக்கு வடக்கே மூன்று கிலோமீட்டர் (இரண்டு மைல்களுக்கு கீழ்) ஒரு இடத்தில் கைப்பற்றப்பட்டார், அங்கு இன்று டி22 சாலையில் "பிரைஸ்" (எடுக்கப்பட்டது) என்ற பெயருடைய பண்ணை உள்ளது. மூன்று மாவீரர்களின் கல்லறைகள் அதே சாலையில் அருகில் உள்ளன.

இங்கிலாந்து மன்னர் மற்றும் நார்மண்டி டியூக்

ஹென்றி தனது சகோதரரின் நார்மன் இராணுவத்தை டின்செப்ரேயில் தோற்கடித்த பிறகு, அவர் ராபர்ட்டை சிறையில் அடைத்தார், ஆரம்பத்தில் லண்டன் கோபுரத்திலும், பின்னர் டிவைசஸ் கோட்டையிலும் பின்னர் கார்டிஃப்லும். ஒரு நாள் சவாரி செய்யும் போது ராபர்ட் கார்டிஃபில் இருந்து தப்பிக்க முயன்றார், ஆனால் அவரது குதிரை சதுப்பு நிலத்தில் சிக்கியதால் அவர் மீண்டும் கைப்பற்றப்பட்டார். மேலும் தப்பிப்பதைத் தடுக்க ஹென்றி ராபர்ட்டின் கண்களை எரித்தார். ஹென்றி டச்சி ஆஃப் நார்மண்டியை இங்கிலாந்து இராச்சியத்தின் உடைமையாகக் கைப்பற்றி தனது தந்தையின் ஆட்சியை மீண்டும் இணைத்தார்.

அவர் தனது மூத்த மகன் வில்லியம் அடெலினை, ஜெருசலேமின் ஃபுல்க் (ஃபுல்க் V என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்), கவுண்ட் ஆஃப் அஞ்சோவின் மகளுக்கு திருமணம் செய்து வைப்பதன் மூலம் நார்மண்டியில் சிரமங்களைக் குறைக்க முயன்றார். எட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, வில்லியமின் அகால மரணத்திற்குப் பிறகு, ஹென்றியின் மகள், பேரரசி மாடீல்டா மற்றும் ஃபுல்க்கின் மகன் ஜெஃப்ரி பிளாண்டஜெனெட் ஆகியோருக்கு இடையே ஒரு மிக முக்கியமான தொழிற்சங்கம் உருவாக்கப்பட்டது, இது இறுதியில் பிளாண்டஜெனெட் கிங்ஸின் கீழ் இரண்டு பகுதிகளை ஒன்றிணைத்தது.

ஒரு ராஜாவாக செயல்பாடுகள்

ஹென்றி I காஸலின் இங்கிலாந்து வரலாற்றில் (1902) சித்தரிக்கப்பட்டார். ஹென்றி I காஸலின் இங்கிலாந்து வரலாற்றில் (1902) சித்தரிக்கப்பட்டார். ஹென்றி தனது நிலையை ஒருங்கிணைக்க நிதி தேவை, மையப்படுத்தப்பட்ட அரசாங்கத்தின் செயல்பாடுகள் அதிகரிக்க வழிவகுத்தது. ராஜாவாக, ஹென்றி சமூக மற்றும் நீதித்துறை சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டார்:

சுதந்திர சாசனத்தை வழங்குதல்

கிங் எட்வர்ட் தி கன்ஃபெசரின் சட்டங்களை மீட்டமைத்தல். ஹென்றி சில மிருகத்தனமான செயல்களுக்கும் பெயர் பெற்றவர். அவர் ஒருமுறை கோனன் பிலாடஸ் என்ற துரோகி பர்கரை ரூவன் கோபுரத்திலிருந்து தூக்கி எறிந்தார்; அன்றிலிருந்து இந்த கோபுரம் "கோனன்ஸ் லீப்" என்று அறியப்பட்டது. 1119 இல் நடந்த மற்றொரு நிகழ்வில், ஹென்றியின் மருமகன் யூஸ்டேஸ் டி பேசி மற்றும் ஐவ்ரியின் காவலரான ரால்ப் ஹார்னெக் ஆகியோர் தங்கள் குழந்தைகளை பணயக்கைதிகளாக மாற்றினர். யூஸ்டேஸ் ஹார்னெக்கின் மகனைக் குருடாக்கியபோது, ஹார்னெக் பழிவாங்கக் கோரினார். ஹென்றியின் சொந்த பேரக்குழந்தைகளான யூஸ்டேஸின்

இரண்டு மகள்களை குருட்டு மற்றும் சிதைக்க ஹர்னெக்கை மன்னர் ஹென்றி அனுமதித்தார். யூஸ்டஸ் மற்றும் அவரது மனைவி ஜூலியான் ஆகியோர் ஆத்திரமடைந்தனர் மற்றும் கிளர்ச்சி செய்ய அச்சுறுத்தப்பட்டனர். ஹென்றி தனது மகளை Breteuil இல் ஒரு பார்லியில் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்தார், ஜூலியன் குறுக்கு வில் வரைந்து தன் தந்தையை படுகொலை செய்ய முயன்றார். அவள் பிடிக்கப்பட்டு கோட்டைக்குள் அடைக்கப்பட்டாள், ஆனால் ஜன்னலில் இருந்து கீழே உள்ள அகழிக்குள் குதித்து தப்பித்தாள். சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஹென்றி தனது மகள் மற்றும் மருமகனுடன் சமரசம் செய்தார்.

முறையான குழந்தைகள்

அவர் 1118 இல் இறந்த மாடிட்டா (எடித்) மூலம் இரண்டு குழந்தைகளைப் பெற்றார்: மாடிட்டா, பிப்ரவரி 1102 இல் பிறந்தார், மற்றும் வில்லியம் அடெலின், நவம்பர் 1103 இல் பிறந்தார். அவரது ஒரே முறையான மகன் வில்லியம் நவம்பர் 25 அன்று வெள்ளைக் கப்பலின் சிதைவில் இறந்தபோது பேரழிவு ஏற்பட்டது. நார்மண்டி கடற்கரையில் 1120. இறந்தவர்களில் ஹென்றியின் இரண்டு முறைகேடான குழந்தைகளும், மருமகள் லூசியா-மஹாட் டி ப்ளோயிஸும் அடங்குவர். ஹென்றியின் துக்கம் தீவிரமானது, வாரிசு நெருக்கடியில் இருந்தது.

இரண்டாவது திருமணம்

29 ஜனவரி 1121 இல், அவர் லியூவனின் காட்ஃப்ரே I இன் மகள் அடெலிசாவை மணந்தார், லோயர் லோதாரிங்கியாவின் டியூக் மற்றும் பிரபாண்டின் லேண்ட்கிரேவ், ஆனால் இந்த திருமணத்திலிருந்து குழந்தைகள் இல்லை. ஆண் வாரிசுகள் இல்லாமல், ஹென்றி முன்னோடியில்லாத வகையில், புனித ரோமானியப் பேரரசர் ஹென்றி V இன் விதவையான தனது மகள் பேரரசி மாடிட்டாவை தனது வாரிசாக ஏற்றுக்கொள்வதற்கு தனது பேரன்களை உறுதியளித்தார்.

இறப்பு மற்றும் மரபு

ஹென்றி தனது இளம் பேரன்களான மாடிட்டா மற்றும் ஜெஃப்ரியின் குழந்தைகளைப் பார்க்க 1135 இல் நார்மண்டிக்கு விஜயம் செய்தார். அவர் தனது பேரக்குழந்தைகளில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார், ஆனால் விரைவில் அவரது மகள் மற்றும் மருமகனுடன் சண்டையிட்டார், மேலும் இந்த சர்ச்சைகள் அவர் முதலில் திட்டமிட்டதை விட நீண்ட காலம் நார்மண்டியில் தங்குவதற்கு வழிவகுத்தது.

ஹென்றி டிசம்பர் 1, 1135 அன்று நார்மண்டியில் உள்ள Saint-Denis-en-Lyons (இப்போது Lyons-la-Forêt) இல் "ஒரு சர்ஃபிட் லாம்ப்ரேஸ்" (அவர் மிகவும் விரும்பினார்) சாப்பிட்டதால் உணவு விஷத்தால் இறந்தார்.

ஸ்டீபன்

ஸ்டீபன் (c. 1096 - 25 அக்டோபர் 1154), ஹவுஸ் ஆஃப் ப்ளாய்ஸ் மற்றும் கவுண்ட் ஆஃப் பவுலோனின் திருமணத்தின் மூலம் இங்கிலாந்தின் ஒரே மன்னர், 1135 முதல் 1154 வரை ஆட்சி செய்தார். அல்லது Plantagenet கிங்ஸ்.

ஆரம்ப கால வாழ்க்கை

ஸ்டீபன் பிரான்சில் உள்ள ப்ளோயிஸில் பிறந்தார், ஸ்டீபன், கவுண்ட் ஆஃப் ப்ளாய்ஸ் மற்றும் அடெலா (வில்லியம் தி காங்குவரரின் மகள்) ஆகியோரின் மகனாகப் பிறந்தார். அவரது சகோதரர்கள் ஷாம்பெயின் கவுண்ட் தியோபால்ட் II மற்றும் வின்செஸ்டரின் பிஷப் ப்ளாய்ஸின் ஹென்றி.

ஸ்டீபன் 1106 இல் தனது மாமா, கிங் ஹென்றி I இன் ஆங்கிலேய நீதிமன்றத்தில் வளர்க்க அனுப்பப்பட்டார். அவர் 1115 ஆம் ஆண்டில் கவுண்ட் ஆஃப் மோர்டெயன் ஆனார், மேலும் 1125 ஆம் ஆண்டில் கவுண்ட் ஆஃப் பவுலோனின் மகள் மாடிஸ்டாவை மணந்தார், அவர் விரைவில் கவுண்டஸ் ஆனார். Boulogne இன். ஸ்டீபன் 1128 இல் கூட்டு ஆட்சியாளரானார். 1150 இல் அவர் இணை ஆட்சியை நிறுத்தினார், மேலும் 1151 இல், கவுண்டி அவரது மகன் யூஸ்டேஸ் IV க்கு வழங்கப்பட்டது. யூஸ்டேஸ் குழந்தை இல்லாமல் இறந்தபோது, ஸ்டீபனின் அடுத்த உயிருள்ள மகன் வில்லியம் பிரதேசத்தைப் பெற்றார்.

இங்கிலாந்தின் சிம்மாசனத்தைக் கைப்பற்றுகிறது

1135 இல் இங்கிலாந்தின் கிங் ஹென்றி I இறப்பதற்கு முன், இங்கிலாந்தின் பெரும்பான்மையான பாரோன்கள் ஹென்றியின் மகளை ஆதரிப்பதாக சத்தியம் செய்தனர் (எம்பிரஸ் மாடிஸ்டா, வில்லியம் தி காங்குவரரின் பேத்தி), மற்றும் அவர் அரியணைக்கு உரிமை கோரினார். இருப்பினும், ஸ்டீபன் (அவரது தாயின் மூலம் தி காங்குவரரின் பேரக்குழந்தை மற்றும் ஹென்றியின் நீதிமன்றத்தில் வளர்க்கப்பட்டவர்) அரியணைக்கு உரிமை கோரினார். அவர் தனது மாமா, கிங் ஹென்றி, தனது மரணப் படுக்கையில் தனது மனதை மாற்றிக்கொண்டதாகவும், ஸ்டீபனை தனது வாரிசாக பெயரிட்டதாகவும் கூறினார். ஸ்டீபன் முடிசூட்டப்பட்டவுடன், அவர் பெரும்பான்மையான பாரன்கள் மற்றும் போப் இன்னசென்ட் II ஆகியோரின் ஆதரவைப் பெற்றார். அவரது ஆட்சியின் முதல் சில ஆண்டுகள் அமைதியானவை, ஆனால் 1139 வாக்கில் அவர்

பலவீனமான மற்றும் உறுதியற்றவராக காணப்பட்டார், பொதுவாக அராஜகம் என்று அழைக்கப்படும் உள்நாட்டுப் போருக்கு நாட்டை அமைத்தார்.

ஸ்ரீபனிடம் பல குணாதிசயங்கள் இருந்தன, அவை மேலோட்டமாக அவரை அரசு பதவிக்கு ஏற்றதாக தோன்றின: அவரது உயர் பிறப்பு, வெற்றியாளரிடமிருந்து அவரது வம்சாவளி, அவரது அழகு, அவரது தைரியம் மற்றும் அவரது நல்ல இயல்பு. ஆனால் அவர் வாழ்ந்த இரக்கமற்ற காலத்திற்குத் தேவையான இரக்கமற்ற தன்மை எதுவும் அவரிடம் இல்லை. அவரைப் பற்றிய ஒரு சாதகமற்ற சிறு உருவப்படம் வால்டர் மேப் (மாடிஸ்டாவின் மகன் ஹென்றி II இன் ஆட்சியின் போது எழுதியவர்) மூலம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது: "ஒரு குறிப்பிட்ட வயதுடைய ஒரு மனிதர், குறிப்பிடத்தக்க வகையில் கடினமானவர். -வேலை செய்தல் ஆனால் மற்றபடி ஒரு சாராத தன்மை [இடியோடா] அல்லது ஒருவேளை தீமையில் சாய்ந்திருக்கலாம்.

ஸ்ரீபனின் ஆட்சி உண்மையில் ஒரு கொந்தளிப்பான காலகட்டமாக இருந்தது, நார்மண்டியில் பரோன்கள் மத்தியில் மேலாதிக்கத்திற்கான போராட்டங்கள் ஓரளவிற்கு நிரம்பி வழிகின்றன. ஆனால் அவர் தனது ஆட்சி முழுவதும் பெரும்பான்மையான ஆங்கிலேயர்களின் ஆதரவைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார், முக்கியமாக லண்டன் குடிமக்கள். சமகால பதிவுகள் சிறியவை, முக்கியமாக சாசனங்கள் வடிவில் உள்ளன, அவை பெரும்பாலும் துல்லியமாக தேதியிடுவது கடினம், மேலும் குறிப்பிடத்தக்க வகையில், முக்கிய கிளர்ச்சியாளர் ராபர்ட் ஆஃப் க்ளூசெஸ்டரின் உத்தரவின் பேரில் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ ஆசிரியர்கள் எழுதப்பட்டவை. இவர்களே வின்செஸ்டர் பிஷ்ப் ஹென்றியை அவரது சகோதரர் ஸ்ரீபனின் எதிரியாக முன்வைத்தனர்; ஆனால் ஸ்ரீபனின் அரசாட்சியை இன்னசென்ட் II ஆதரித்ததாலும், ஹென்றி போப்பாண்டவர் லெகேட் என்பதாலும், சில சந்தேகங்கள் பொருத்தமானவை. ஆட்சியை மறுமதிப்பீடு செய்ய வேண்டும், ஆனால் அது எளிதானது அல்ல.

மாடிஸ்டாவுடன் போர்

லிங்கன் போர் மற்றும் பெவர்ஸ்டன் கோட்டை போர் உட்பட பல இடங்களில் பேரரசி மாடிஸ்டாவின் படைகளை ஸ்ரீபன் எதிர்கொண்டார். லிங்கன் போருக்கு முன்பு (2 பிப்ரவரி 1141) கெட்ட சகுனங்கள் அவரை வேட்டையாடின. ஸ்ரீபன் தனது கிளர்ச்சியாளர்களான ராபர்ட், 1 வது ஏர்ல் ஆஃப் க்ளோசெஸ்டர் (பேரரசியின் முறைகேடான ஒன்றுவிட்ட சகோதரர்) மற்றும் செஸ்டர் ஏர்ல் ரனூல்ஃப் ஆகியோரை எதிர்கொண்டார். அவர் மிகவும்

தைரியமாக போரில் போரிட்டார், அவரது போர் கோடாரி உடைந்தது. அவர் ஒரு வாளை உருவி, அது உடைக்கும் வரை தொடர்ந்து சண்டையிட்டார், அவர் வில்லியம் டி கஹெனஸ் (நன்கு அறியப்பட்ட பொருளாதார நிபுணர் ஜான் மேனார்ட் கெய்ன்ஸ் உட்பட கெய்ன்ஸ் குடும்பத்தின் மூதாதையரான ரனூல்பின் உறவினர்) என்பவரால் பிடிக்கப்பட்டார். ஸ்டீபன் தோற்கடிக்கப்பட்டார், மேலும் அவர் தனது உறவினரான மகாராணி மாடில்டாவின் முன் கொண்டுவரப்பட்டார்.

ஸ்டீபன் பிரிஸ்டலில் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார், ஆனால் அவரது மனைவி கவுண்டஸ் மாடில்டா நம்பிக்கை வைத்திருந்தார், மேலும் பேரரசி விரைவில் லண்டனில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டார். அவரது மிகவும் திறமையான லெப்டினன்ட், க்ளோசெஸ்டர் ஏர்ல் கைப்பற்றப்பட்டதன் மூலம், மாடில்டா இறுதியில் ஸ்டீபனை சிறையிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது, மேலும் அதே ஆண்டு நவம்பரில் அவர் மீண்டும் அரியணைக்கு திரும்பினார். டிசம்பர் 1142 இல், பேரரசி ஆக்ஸ்போர்டில் முற்றுகையிடப்பட்டார், ஆனால் அவர் தனது ஆதரவாளரான பிரையன் ஃபிட்ஸ்கவுண்டால் நடத்தப்பட்ட வாலிங்ஃபோர்ட் கோட்டைக்கு பனியைக் கடந்து தப்பிக்க முடிந்தது.

1147 ஆம் ஆண்டில், பேரரசி மாடில்டாவின் இளமைப் பருவ மகன் ஹென்றி (இறுதியில் இரண்டாம் ஹென்றி மன்னர்), கூலிப்படையின் ஒரு சிறிய படையை எழுப்பி இங்கிலாந்து மீது படையெடுப்பதன் மூலம் போர் முயற்சியில் உதவ முடிவு செய்தார். இந்த இராணுவத்தின் அளவு பற்றிய வதந்திகள் ஸ்டீபனைத் தக்கவைத்தவர்களை பயமுறுத்தியது, இருப்பினும் உண்மையில் படை மிகவும் சிறியதாக இருந்தது. போரில் இரண்டு முறை தோற்கடிக்கப்பட்டதால், தனது கூலிப்படைக்கு பணம் செலுத்த பணம் இல்லாமல், இளம் ஹென்றி உதவிக்காக தனது மாமா ராபர்ட்டிடம் முறையிட்டார், ஆனால் அவர் திருப்பி அனுப்பப்பட்டார். விரக்தியிலும், ரகசியத்திலும், சிறுவன் ஸ்டீபனிடம் உதவி கேட்டான். கெஸ்டாஸ்டெபனியின் கூற்றுப்படி, "செய்தியைப் பெற்றவுடன், ராஜா அந்த இளைஞனுக்குச் செவிசாய்த்தார்..." மேலும் அவருக்கு பணம் மற்றும் பிற ஆதரவை வழங்கினார்.

ஹென்றியை தனது வாரிசாக அங்கீகரித்து இறக்கிறார் ஸ்டீபன் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் சிம்மாசனத்தில் தனது ஆபத்தான பிடியைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார். எவ்வாறாயினும், ஹென்றியுடன் வாலிங்ஃபோர்டில் இராணுவ மோதலுக்குப் பிறகு, 1153 இல் அவரது மகனும் வாரிசுமான யூஸ்டேஸ் இறந்ததைத் தொடர்ந்து, அவர் பேரரசி மாடில்டாவுடன் (வாலிங்ஃபோர்ட் அல்லது வின்செஸ்டர்

உடன்படிக்கை என அழைக்கப்படுகிறார்) ஒரு சமரசத்தை அடைய அவர் வற்புறுத்தப்பட்டார். ஸ்டீபனுக்குப் பிறகு ஆங்கிலேய அரியணையில் இரண்டாம் ஹென்றி மன்னராக பதவியேற்றார். ஸ்டீபன் டோவர் ப்ரியரியில் டோவரில் இறந்தார், மேலும் அவர் கவுண்டஸ் மாடிஸ்டாவுடன் 1147 இல் நிறுவிய ஃபேவர்ஷாம் அபேயில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார். இங்கிலாந்தின் ஹென்றி II (5 மார்ச் 1133 - 6 ஜூலை 1189) கவுண்ட் ஆஃப் அஞ்செள, நார்மண்டி டியூக் என ஆட்சி செய்தார். இங்கிலாந்தின் மன்னராக (1154-1189) மற்றும் பல்வேறு காலங்களில், வேல்ஸ், ஸ்காட்லாந்து, கிழக்கு அயர்லாந்து மற்றும் மேற்கு பிரான்சின் பகுதிகளை கட்டுப்படுத்தினார். "கர்ட் மேன்டில்" (அவர் அணிந்திருந்த நடைமுறைக் குட்டையான ஆடைகள்), "ஃபிட்ஸ் பேரரசி" மற்றும் சில சமயங்களில் "தி லயன் ஆஃப் ஜஸ்டிஸ்" ஆகியவை அடங்கும், இது அவரது தாத்தா ஹென்றி I க்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது. அவர் பிளாண்டஜெனெட்டில் முதல் இடத்தில் உள்ளார். அல்லது ஆஞ்செவின் கிங்ஸ். கிங் ஸ்டீபனின் சர்ச்சைக்குரிய ஆட்சியைத் தொடர்ந்து, ஹென்றியின் ஆட்சி திறமையான ஒருங்கிணைப்பைக் கண்டது. இரண்டாம் ஹென்றி இங்கிலாந்தின் தலைசிறந்த இடைக்கால மன்னர்களில் ஒருவராகப் புகழ் பெற்றார்.

சுயசரிதை

பிராந்திய சொத்துக்கள் மற்றும் ஆதாயங்கள்: வெளிநாட்டு எதிரிகள், கூட்டாளிகள் மற்றும் நிருபர்கள் அரியணைக்கு வருவதற்கு முன்பு அவர் கண்டத்தில் நார்மண்டி மற்றும் அஞ்சோவை ஏற்கனவே கட்டுப்படுத்தினார்; 1152 ஆம் ஆண்டு மே 18 ஆம் தேதி அக்விடைனின் எலினருடன் திருமணம் செய்துகொண்டார், டூரைன், அக்விடைன் மற்றும் கேஸ்கனி உள்ளிட்ட அவரது சொத்துக்களை அவருடன் சேர்த்தார். அவர் இவ்வாறு திறம்பட பிரான்சின் ராஜாவை விட சக்திவாய்ந்தவராக ஆனார் - சோல்வே ஃபிர்த்தில் இருந்து கிட்டத்தட்ட மத்தியதரைக் கடல் மற்றும் சோம்மில் இருந்து பைரனீஸ் வரை பரவிய ஒரு பேரரசுடன் (ஏஞ்செவின் பேரரசு). ராஜாவாக, அவர் அயர்லாந்தை தனது பரந்த டொமைனின் ஒரு பகுதியாக மாற்றுவார். அவர் பைசான்டியத்தின் பேரரசர் மானுவல் I காம்னெனஸுடன் உற்சாகமான தொடர்பைப் பேணி வந்தார்.

அவர் 1133 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 5 ஆம் தேதி லீ மான்ஸில் பேரரசி மாடிஸ்டா மற்றும் அவரது இரண்டாவது கணவர் ஜியோஃப்ரி தி ஃபேர், கவுண்ட் ஆஃப் அஞ்சோவுக்கு மகனாகப் பிறந்தார். அஞ்சோவில் வளர்ந்த அவர், 1149 இல் இங்கிலாந்துக்கு விஜயம் செய்து, ஆங்கிலேய

சிம்மாசனத்திற்கான சர்ச்சைக்குரிய உரிமையில் தனது தாய்க்கு உதவினார்.

அவர் 18 மே 1152 இல் அக்விடைனின் எலினரை மணந்தார், ஆனால் மே முதல் ஆகஸ்ட் வரை அவர் எலினரின் முன்னாள் கணவர் பிரான்சின் லூயிஸ் VII மற்றும் அவரது கூட்டாளிகளுடன் சண்டையிடுவதில் ஈடுபட்டார். ஆகஸ்ட் மாதம் ஹென்றி அவளிடம் விரைந்தார், அவர்கள் பல மாதங்கள் ஒன்றாகக் கழித்தனர். நவம்பர் 1152 இறுதியில் அவர்கள் பிரிந்தனர்: ஹென்றி தனது தாயுடன் சில வாரங்களைக் கழிக்கச் சென்றார், பின்னர் 6 ஜனவரி 1153 இல் இங்கிலாந்துக்கு கப்பலில் வந்தார். சில வரலாற்றாசிரியர்கள் தம்பதியரின் முதல் குழந்தையான வில்லியம், கவுண்ட் ஆஃப் போயிட்டியர்ஸ், 1153 இல் பிறந்தார் என்று நம்புகிறார்கள். ஹென்றியின் வாரிசு 1153 இல் வாலிங்ஃபோர்ட் உடன்படிக்கையால் நிறுவப்பட்டது, அவர் வாலிங்ஃபோர்ட் கோட்டையில் ஸ்டீபனின் படைகளுக்கு சவால் விடுத்தார். ஸ்டீபனின் மரணத்தில் ஹென்றி அரசனாவான் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

சிவில் மற்றும் சட்ட சீர்திருத்தம்: பாரன்களுடன் போராட்டம்

ஸ்டீபனின் ஆட்சியின் போது, பேரரசர்கள் சாம்ராஜ்யத்தின் மீதான மன்னரின் பிடியைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்த, விவகாரங்களின் நிலையைத் தகர்த்தனர்; ஹென்றி II இந்த அதிகார மாற்றத்தை மாற்றியமைப்பதை தனது முதல் பணியாகக் கண்டார். உதாரணமாக, ஹென்றி, ஸ்டீபனின் ஆட்சியின் போது பேரன்கள் அனுமதியின்றி கட்டிய அரண்மனைகளை இடித்துத் தள்ளினார், மேலும் 1159 வாக்கில், இராணுவ சேவைக்குப் பதிலாக அடிமைகள் செலுத்தும் கட்டணமான ஸ்கடேஜ், ராஜாவின் இராணுவ அமைப்பின் மைய அம்சமாக மாறியது. இந்த வரிவிதிப்பை ஒழுங்குபடுத்தும் வகையில் பதிவு செய்தல் வியத்தகு முறையில் மேம்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஹென்றி II இங்கிலாந்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் நீதிமன்றங்களை நிறுவினார் மற்றும் மகுடத்தின் பெயரில் பரந்த அளவிலான சிவில் விஷயங்களில் சட்டரீதியான முடிவுகளை வழங்குவதற்கான அதிகாரத்தை நீதிபதிகளுக்கு வழங்கும் அரசு நடைமுறையை முதலில் நிறுவினார். அவரது ஆட்சியில் முதல் எழுதப்பட்ட சட்டப் பாடநூல் தயாரிக்கப்பட்டது, இன்றைய "பொதுச் சட்டத்தின்" அடிப்படையை வழங்குகிறது.

கிளாரெண்டனின் உதவியால் (1166), நடுவர் மன்றத்தின் விசாரணை வழக்கமாகிவிட்டது. நார்மன் வெற்றிக்குப் பிறகு, ஜூரி விசாரணைகள் பெரும்பாலும் சோதனையால் மாற்றப்பட்டு, "போரில்

பந்தயம்" (ஆங்கில சட்டம் 1819 வரை ஒழிக்கப்படவில்லை). 1176 ஆம் ஆண்டில் கிளாரெண்டனில் உள்ள முந்தைய ஒப்பந்தங்களின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்ட நார்தாம்ப்டனின் உதவியுடன் நீதி மற்றும் நிலப் பாதுகாப்பு வழங்குதல் மேலும் கடுமையாக்கப்பட்டது. இந்த சீர்திருத்தம் இங்கிலாந்தின் சமூக வரலாற்றில் ஹென்றியின் முக்கிய பங்களிப்புகளில் ஒன்றாகும்.

அயர்லாந்துடனான தொடர்புகள்

அவரது முடிசூட்டுக்குப் பிறகு, ஹென்றி புதிதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட போப் அட்ரியன் IVக்கு ஒரு தூதரகத்தை அனுப்பினார். Lisieux இன் பிஷ்ப் அர்னால்ட் தலைமையில், மதகுருக்கள் குழு அட்ரியனிடம் அயர்லாந்தின் மீது படையெடுக்க ஹென்றிக்கு அதிகாரம் அளிக்கும் சலுகையை கோரியது. இது பாப்பல் காளை லாடாபிலிட்டர் என்று பெரும்பாலான வரலாற்றாசிரியர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். டபிள்யூ.எல். ஹென்றி ஒரு "காண்டர்பரி சதி;" செல்வாக்கின் கீழ் செயல்பட்டதாக வாரன் வலியுறுத்துகிறார். பெக்கின் பேராயர் தியோபால்ட், சாலிஸ்பரியின் ஜான் மற்றும் பிற கேண்டர்பரி மதகுருமார்கள் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட ஐரிஷ் மறைமாவட்டக் கட்டமைப்பின் மீது தங்கள் படிநிலை மேலாதிக்கத்தை உறுதிப்படுத்த விரும்பினர். மற்ற வரலாற்றாசிரியர்கள் அதற்கு பதிலாக ஹென்றி தனது இளைய சகோதரர் வில்லியமுக்கு அயர்லாந்தை ஒரு பிரபுவாகப் பாதுகாக்க விரும்பினார் என்று வாதிட்டனர்.

அதன்பிறகு, ஹென்றியின் கண்ட விவகாரங்கள் அவரை திசை திருப்பியது. வில்லியம் இறந்தார், ஆங்கிலேயர்கள் அயர்லாந்தை புறக்கணித்தனர். 1166 இல்தான் அது மீண்டும் மேலெழும்பியது. அந்த ஆண்டில், டெர்மட் மேக்முரோ, லீன்ஸ்டரில் உள்ள தனது ராஜ்யத்திலிருந்து விரட்டப்பட்டதால், ஹென்றியைப் பின்தொடர்ந்து அக்விடைன் சென்றார். கட்டுப்பாட்டை மீண்டும் நிலைநாட்ட உதவுமாறு அவர் ஆங்கிலேய மன்னரிடம் கேட்டார்; ஹென்றி தனது நார்மன் வாசல்களில் இருந்து ஆதரவாளர்களைச் சேகரிக்க டெர்மட்டை அனுமதிக்க ஒப்புக்கொண்டார். இவர்களில் மிகவும் முக்கியமானவர் வெல்ஷ் நார்மன், ரிச்சர்ட் டி கிளேர், பெம்ப்ரோக்கின் 2வது ஏரல், "ஸ்ட்ராங்போ" என்று செல்லப்பெயர் பெற்றவர். அவரது விசுவாசத்திற்கு ஈடாக, டெர்மோட் ஏரல் ரிச்சர்டுக்கு அவரது மகள் அயோஃப் (ஈவ்) திருமணம் செய்து அவரை ராஜ்யத்தின் வாரிசாக மாற்றினார்.

நார்மன்கள் டெர்மட்டை அவரது பாரம்பரிய சொத்துக்களுக்கு விரைவாக மீட்டெடுத்தனர், மேலும் அவர் ஆர்ட்ரி அல்லது ஹை கிங்

என்ற பட்டத்திற்கு சவால் விடும் யோசனையுடன் கூட விளையாடினார். இருப்பினும், 1171 இல், ஹென்றி தனது மேலாதிக்கத்தை உறுதிப்படுத்த பிரான்சில் இருந்து வந்தார். அனைத்து நார்மன்களும், பல ஐரிஷ் இளவரசர்களுடன் சேர்ந்து, ஹென்றிக்கு மரியாதை செலுத்துவதாக உறுதிமொழி எடுத்துக் கொண்டனர், மேலும் அவர் ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு வெளியேறினார். அவர் திரும்பி வரவில்லை, ஆனால் பின்னர் அவர் தனது இளம் மகனுக்கு, இங்கிலாந்தின் வருங்கால மன்னர் ஜான், அயர்லாந்தின் பிரபு என்று பெயரிட்டார்.

தேவாலயம் மற்றும் தாமஸ் பெக்கெட் உடனான போராட்டம்

சட்ட அமைப்பில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்களின் விளைவாக, தேவாலய நீதிமன்றங்களின் அதிகாரம் குறைந்தது. சர்ச் இயற்கையாகவே இதை எதிர்த்தது மற்றும் ஹென்றி மற்றும் அவரது அதிபரின் நெருங்கிய நண்பரான கேன்டர்பரியின் பேராயர் தாமஸ் பெக்கெட்டிடம் அதன் மிகத் தீவிரமான செய்தித் தொடர்பாளரைக் கண்டார்.

மதச்சார்பற்ற குற்றத்தைச் செய்த மதகுருமார்களை மதச்சார்பற்ற நீதிமன்றங்கள் விசாரிக்கலாமா என்ற தகராறில் பெக்கெட்டுடனான மோதல் திறம்பட தொடங்கியது. ஹென்றி பெக்கெட்டையும் அவரது சக தேவாலயத்தினரையும் "சாம்ராஜ்யத்தின் பழக்கவழக்கங்களுக்கு" கீழ்ப்படிவதாக சத்தியம் செய்து அவர்களை அடிபணியச் செய்ய முயன்றார், ஆனால் இந்த பழக்கவழக்கங்கள் என்ன என்பதில் சர்ச்சை ஏற்பட்டது, மேலும் தேவாலயம் அடிபணியத் தயங்கியது. ஹென்றியின் நீதிமன்றத்தில் நடந்த சூடான கருத்துப் பரிமாற்றத்தைத் தொடர்ந்து, கர்தினால்கள் கல்லூரியில் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடு காரணமாக பிரான்சில் நாடுகடத்தப்பட்ட போப் அலெக்சாண்டர் III மற்றும் பிரான்சின் மன்னர் லூயிஸ் VII ஆகியோரின் ஆதரவை நேரில் கோருவதற்காக பெக்கெட் 1164 இல் இங்கிலாந்திலிருந்து பிரான்சுக்கு புறப்பட்டார். 1170 ஆம் ஆண்டு வரை லூயிஸ் மற்றும் போப் அலெக்சாண்டரின் பாதுகாப்பில் பெக்கெட் தளர்வாக நாடுகடத்தப்பட்ட போதிலும், அவரது சொந்த ஆபத்தான நிலை காரணமாக, அலெக்சாண்டர் விவாதத்தில் நடுநிலை வகித்தார். 1170 இல் நார்மண்டியில் ஹென்றி மற்றும் தாமஸ் இடையே சமரசம் ஏற்பட்ட பிறகு, பெக்கெட் இங்கிலாந்து திரும்பினார். பெக்கெட் மீண்டும் ஹென்றியை எதிர்கொண்டார், இந்த முறை இளவரசர் ஹென்றியின் முடிசூட்டு

விழாவில் (கீழே காண்க). அதிகம் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட, அநேகமாக அபோக்ரிபல் என்றாலும், ஹென்றி II இன் வார்த்தைகள் பல நூற்றாண்டுகளாக எதிரொலிக்கின்றன: "இந்த இடையூறு விளைவிக்கும் பாதிரியாரை யாரும் என்னை விடுவிக்க மாட்டார்களா?" பல ஆண்டுகளாக பெக்கெட்டுக்கு எதிரான ஹென்றியின் வன்முறைக் கூச்சல்கள் நன்கு ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், இம்முறை அவனது நான்கு மாவீரர்கள் தங்கள் ராஜாவை நிஜமாகவே எடுத்துக் கொண்டார்கள் (பின்னர் அவர் அதை மறுத்தாலும், அவர் அவ்வாறு செய்ய நினைத்திருக்கலாம்) உடனடியாக இங்கிலாந்துக்குச் சென்றார், அங்கு அவர்கள் பெக்கெட்டை படுகொலை செய்தனர். 29 டிசம்பர் 1170 அன்று கேன்டர்பரி கதீட்ரலில்.

இந்த செயலுக்காக ஹென்றி வெளியேற்றப்பட்டார், ஆனால் மோன்ட் செயின்ட் மைக்கேலின் மடாதிபதியான ராபர்ட் டி டோரிக்னியின் முயற்சியால் அவருக்கு மறுவாழ்வு கிடைத்தது. பெக்கட்டின் மரணத்திற்கான தவத்தின் ஒரு பகுதியாக, ஹென்றி தனது கல்லறைக்கு சாக்கு உடையில் யாத்திரை மேற்கொண்டார் (செயின்ட் டன்ஸ்டன்ஸ், கேன்டர்பரியையும் பார்க்கவும்), மேலும் பாலஸ்தீனத்தில் உள்ள சிலுவைப்போர் நாடுகளுக்கு பணம் அனுப்ப ஒப்புக்கொண்டார். புனித யாத்திரை அல்லது சிலுவைப் போரில் அதைப் பயன்படுத்த ஹென்றி வரும் வரை பாதுகாப்பார். அதன்பிறகு, 21 மே 1172 அன்று, நார்மண்டியில் உள்ள அவரது தலைநகரான அவ்ராஞ்சஸில் உள்ள கதீட்ரலின் கதவுக்கு முன், அவர் பொது இடத்தில், நிர்வாணமாக, சாட்டையால் அடிக்கப்பட்டார். ஹென்றி தனது சிலுவைப் போரை பல ஆண்டுகளாகத் தாமதப்படுத்தினார், 1184 இல் ஜெருசலேமின் தேசபக்தர் ஹெராக்ளியஸ் அவரைச் சந்தித்த போதிலும், ஜெருசலேம் இராச்சியத்தின் கிரீடத்தை வழங்கிய போதிலும், இறுதியில் ஒருபோதும் செல்லவில்லை. 1188 இல் அவர் ஒரு புதிய சிலுவைப் போருக்குச் செலுத்த சலாடின் தசமபாகத்தை விதித்தார்; 1187 இல் சலாதினிடம் வீழ்ந்த ஜெருசலேமை மீண்டும் கைப்பற்றுவதற்கான கருக்கலைப்பு சிலுவைப் போருக்கு பணம் திரட்டுவதற்காக விதிக்கப்பட்ட தசமபாகத்திற்கான தெய்வீக தண்டனையாக அவரது மரணத்தை வேல்ஸின் மதகுரு மற்றும் அரசவைத் தலைவர் ஜெரால்ட் பரிந்துரைத்தார்.

ஹென்றியின் முதல் மகன் வில்லியம், கவுண்ட் ஆஃப் போயிட்டியர்ஸ் குழந்தை பருவத்திலேயே இறந்துவிட்டார். 1170 ஆம் ஆண்டில், ஹென்றி மற்றும் எலினரின் பதினைந்து வயது மகன் ஹென்றி, மன்னராக முடிசூட்டப்பட்டார் (தாமஸ் பெக்கெட்டுடனான

பிளவுக்கு மற்றொரு காரணம், பெக்கட்டின் நாடுகடத்தலின் போது அவரது மற்ற ஆயர்கள் இதை ஒப்புக்கொண்டனர்), ஆனால் அவர் உண்மையில் ஆட்சி செய்யவில்லை மற்றும் பட்டியலில் இடம் பெறவில்லை. இங்கிலாந்து மன்னர்களின்; இங்கிலாந்தின் தனது மருமகன் ஹென்றி III இலிருந்து அவரை வேறுபடுத்துவதற்காக அவர் ஹென்றி தியங் கிங் என்று அறியப்பட்டார்.

ஹென்றி மற்றும் அவரது மனைவி, அக்விடைனின் எலினாருக்கு ஐந்து மகன்கள் மற்றும் மூன்று மகள்கள் இருந்தனர்: வில்லியம், ஹென்றி, ரிச்சர்ட், ஜெஃப்ரி, ஜான், மாடிஸ்டா, எலினோர் மற்றும் ஜோன். ஹென்றி தனது நிலங்களை எலினரிடமிருந்து (மற்றும் அவரது வாரிசு ரிச்சர்ட்டிடமிருந்து) கைப்பற்றுவதற்கான முயற்சிகள் ஒருபுறம் ஹென்றிக்கும் மறுபுறம் அவரது மனைவி மற்றும் முறையான மகன்களுக்கும் இடையே மோதல்களுக்கு வழிவகுத்தது.

ரோசாமுண்ட் கிளிஃபோர்டுடன் ஹென்றியின் இழிவான தொடர்பு, புராணத்தின் "சிகப்பு ரோசாமுண்ட்", அநேகமாக 1165 இல் அவரது வெல்ஷ் பிரச்சாரங்களில் ஒன்றின் போது தொடங்கி, 1176 இல் அவர் இறக்கும் வரை தொடர்ந்தது. இருப்பினும், 1174 ஆம் ஆண்டு வரை, அவர் எலினருடன் முறித்துக் கொள்ளும் நேரத்தில் இல்லை. , ஹென்றி ரோசாமுண்டை தனது எஜமானியாக ஒப்புக்கொண்டார். ஏறக்குறைய ஒரே நேரத்தில் அவர் பிரான்சின் மன்னர் லூயிஸ் VII இன் மகள் அலிஸை திருமணம் செய்து கொள்வதற்காக தனது திருமணத்தை ரத்து செய்ய பேச்சுவார்த்தை நடத்தத் தொடங்கினார் மற்றும் ஹென்றியின் மகன் ரிச்சர்ட்டுக்கு ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்டார். ஆலிஸுடனான ஹென்றியின் உறவு சில வருடங்கள் தொடர்ந்தது, மேலும் ரோசாமுண்ட் கிளிஃபோர்ட் போலல்லாமல், ஹென்றியின் முறைகேடான குழந்தைகளில் ஒருவரை ஆலிஸ் பெற்றெடுத்தார்.

ஹென்றிக்கு பல்வேறு பெண்களால் பல முறைகேடான குழந்தைகளும் பிறந்தன, மேலும் எலினோர் அந்த குழந்தைகளில் பலவற்றை தனது சொந்த குழந்தைகளுடன் ராயல் நர்சரியில் வளர்த்தார்; சிலர் இளமைப் பருவத்தில் குடும்ப உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். அவர்களில் வில்லியம் டி லாங்ஸ்பீ, சாலிஸ்பரியின் 3 வது ஏர்ல், அவருடைய தாயார் ஐடா, நோர்ஃபோக் கவுண்டஸ்; ஜெஃப்ரி, யார்க்கின் பேராயர், யெக்கெனாய் என்ற பெண்ணின் மகன்; மோர்கன், டர்ஹாம் பிஷ்ப்; மற்றும் மாடிஸ்டா, அபேஸ் ஆஃப் பார்கிங்.

வாரிசு நெருக்கடி

ஹென்றி II தனது பட்டங்களைத் தனது மகன்களுக்குப் பிரித்து, அவர்களுடன் தொடர்புடைய அதிகாரத்தை வைத்து, அவர்களுக்கு

ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்களை (1173-1174 இன் கிளர்ச்சியைப் பார்க்கவும்), குறைந்தபட்சம் ஹென்றியின் பார்வையில் தேசத்துரோகமாக இருந்தது. வேல்ஸ் அரசர் ஹென்றி தனது மகன் ரிச்சர்டுக்கு அமைதி முத்தம் கொடுத்தபோது, "உன்னிடம் உரிய பழிவாங்கும் வரை இறைவன் என்னை இறக்க அனுமதிக்கக் கூடாது" என்று மெதுவாகக் கூறியதாக ஜெரால்ட் ஆஃப் வேல்ஸ் தெரிவிக்கிறது.

மரணம் மற்றும் சட்டபூர்வமானது

ஹென்றியின் முறையான மகன்கள் அவருக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்தபோது, அவர்கள் பெரும்பாலும் பிரான்சின் மன்னர் லூயிஸ் VII இன் உதவியைப் பெற்றனர். ஹென்றி தி யங் கிங் 1183 இல் இறந்தார். ஹென்றி தி யங் கிங் இறந்த பிறகு, எஞ்சியிருந்த மூன்று மகன்களுக்கு இடையே அதிகாரப் போட்டி ஏற்பட்டது. ஜான் அடுத்த ராஜாவாக வர வேண்டும் என்று ஹென்றி விரும்பினார், ஆனால் எலினோர் ரிச்சர்டை ஆதரித்தார். ஹென்றி எப்போதுமே மற்ற மகன்களை விட ஜானை அதிகமாக நேசித்தார். ஜான் மற்றும் ரிச்சர்ட் இருவரையும் வெல்ல ஜெஃப்ரி முயன்றார், ஆனால் அவர் வெற்றிபெறவில்லை. ஒரு குதிரை மற்றொரு மகனான ஜெஃப்ரி II, பிரிட்டானி பிரபு (1158-1186) மிதித்து இறந்தது. ஹென்றியின் மூன்றாவது மகன், ரிச்சர்ட் தி லயன்ஹார்ட் (1157-1199), பிரான்சின் பிலிப் II அகஸ்டஸின் உதவியுடன், ஜூலை 4, 1189 இல் ஹென்றியைத் தாக்கி தோற்கடித்தார்; ஹென்றி ஜூலை 6, 1189 இல் சேட்டோ சினோனில் இறந்தார், மேலும் இன்றைய பிரான்சின் அஞ்சோ பிராந்தியத்தில் சினோன் மற்றும் சௌமூர் அருகே உள்ள ஃபோண்டேவ்ராட் அபேயில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார். ஹென்றியின் முறைகேடான மகன் ஜெஃப்ரி, யார்க் ஆர்ச் பிஷ்ப்பும் அவருக்கு முழு நேரமும் துணை நின்றார், ஹென்றியின் மரணப் படுக்கையில் அவருடைய மகன்கள் மத்தியில் தனியாக இருந்தார். அவரது கடைசி வார்த்தைகள், ஜெரால்ட் ஆஃப் வேல்ஸின் கூற்றுப்படி, "வெட்கப்பட்ட ராஜாவுக்கு வெட்கம், அவமானம்". மன்னரின் கடைசி வார்த்தைகளின் மற்றொரு பதிப்பு, அவரது மரணப் படுக்கையில் கலந்துகொண்ட ஒரே மகன் அவரது முறைகேடான மகன் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது: "என் மற்ற மகன்கள் உண்மையான பாஸ்டர்ட்ஸ்". ரிச்சர்ட் தி லயன்ஹார்ட் பின்னர் இங்கிலாந்தின் மன்னரானார். ஹென்றிக்கு இது துரதிர்ஷ்டவசமாக இருந்தது, ஏனெனில் அவர் எப்போதும் தனது இளைய மகன் ஜான் தனக்குப் பின் வர வேண்டும் என்று விரும்பினார். 1199 இல் ரிச்சர்டின் மரணத்திற்குப் பிறகு ஜான் அரியணை ஏறினார், ஜெஃப்ரியின் குழந்தைகளான ஆர்தர் ஆஃப் பிரிட்டானி மற்றும் எலினோர் ஆகியோரின் கூற்றுக்களை ஒதுக்கி வைத்தார்.

ரிச்சர்ட் I

கிங் ரிச்சர்ட் I முதன்முதலில் 1187 இல் "சிங்கம்" என்று குறிப்பிடப்பட்டார், ஆனால் மூன்றாம் சிலுவைப் போரின் போது அவரது செயல்களைத் தொடர்ந்து "லயன்ஹார்ட்" என்று அறியப்பட்டார். ரிச்சர்ட் ஏக்கர் நகரத்தை வெற்றிகரமாக கைப்பற்றினார், ஆனால் ஜெருசலேமை சலாடினிடம் இருந்து மீட்க முடியவில்லை.

ரிச்சர்ட் இங்கிலாந்தின் ஆக்ஸ்போர்டில் செப்டம்பர் 8, 1157 இல் பிறந்தார். அவர் ஹென்றி II மற்றும் அக்விடைனின் எலினரின் மூன்றாவது மகனாவார். தம்பதியரின் மூத்த மகன் வில்லியம் சிறுவயதிலேயே இறந்துவிட்டார். ரிச்சர்டின் மூத்த சகோதரர் ஹென்றி இங்கிலாந்தின் சிம்மாசனத்தின் வெளிப்படையான வாரிசாக இருந்தார்.

ஹென்றி II எலினருடன் திருமணம் செய்துகொண்டதன் மூலம் இங்கிலாந்தின் கிங், நார்மண்டி டியூக் மற்றும் டியூக் ஆஃப் அக்விடைன் உட்பட பல பட்டங்களை வைத்திருந்தார். ஹென்றி தனது பட்டங்களை தனது மகன்களுக்கு இடையில் பிரித்து, அவர்களுக்கு முக்கியமான பதவிகளை வழங்கினார், ஆனால் ஒரு பரந்த ராஜ்யமாக மாறியதை உடைத்தார். அவரது மகன்கள் 1173 இல் அவருக்கு எதிராக ஒரு கிளர்ச்சியைத் தொடங்கினர், ரிச்சர்ட் தனது மூத்த சகோதரருடன் இணைந்தார், அவர் ஹென்றி தி யங் கிங் என்று அறியப்பட்டார். கிளர்ச்சி இறுதியில் தோல்வியடைந்தது, ஆனால் ஆங்கிலேய மகுடத்தின் எதிர்காலம் பற்றிய கவலைகள் அப்படியே இருந்தன.

ஹென்றி தி யங் கிங் 1183 இல் இறந்தார், ரிச்சர்டை ஆங்கில கிரீடத்தின் வாரிசாக உயர்த்தினார். இருப்பினும், ஹென்றி II தனது ஒவ்வொரு மகன்களுக்கும் முக்கியமான பட்டங்களை வழங்குவதற்கான தனது விருப்பத்தில் தொடர்ந்து இருந்தார், குறிப்பாக இளவரசர் ஜானுக்கு டச்சி ஆஃப் அக்விடைன் கொடுக்க விரும்பினார்.

ரிச்சர்ட் தனது இளைய சகோதரருக்கு வழங்கப்பட்ட தனது உரிமையான வாரிசைக் கருதுவதைப் பார்க்க மறுத்துவிட்டார். 1189 இல், அவர் மீண்டும் கிளர்ச்சி செய்தார், இந்த முறை பிரான்சின் மன்னர் பிலிப் II இன் ஆதரவுடன். ரிச்சர்ட் ஒரு சிறந்த தளபதி மற்றும் அவரது சகோதரர் தனது தந்தையை தோற்கடிப்பதன் மூலம் செய்யத் தவறியதை நிறைவேற்றினார். ஹென்றி II ஜூலை 1189 இல் இறந்தார், ரிச்சர்ட் சரியான ராஜாவா இல்லையா என்ற கேள்விக்கு முடிவுகட்டினார்.

மூன்றாவது சிலுவைப் போர்

ரிச்சர்ட் முடிசூட்டப்பட்டபோது, அவர் ஏற்கனவே மூன்றாம் சிலுவைப் போரில் போராடுவதாக உறுதியளித்தார். 1187 இல் சலாதினின் முஸ்லீம் படைகள் ஜெருசலேமைக் கைப்பற்றியது மற்றும் கத்தோலிக்க தலைவர்கள் அதை திரும்பப் பெறுவதில் உறுதியாக இருந்தனர். 1190 ஆம் ஆண்டில், கிங் ரிச்சர்ட் I புனித பூமிக்கு பயணம் செய்தார். அவரது கடற்படையின் ஒரு பகுதி சைப்ரஸ் கடற்கரையில் அழிக்கப்பட்டது. ரிச்சர்ட் தனது மக்களில் சிலரை மீட்க தீவில் விட்டுச் சென்றார், ஆனால் அவர்கள் சைப்ரஸின் பேரரசர் ஐசக்கால் சிறையில் அடைக்கப்பட்டதை அறிந்ததும் அதிருப்தி அடைந்தார்.

ரிச்சர்ட் ஐசக்கின் செயல்களுக்கு பதிலளித்தார், தீவுக்குத் திரும்பி அதைக் கைப்பற்றினார், சைப்ரஸின் மன்னராக ஆனார். சைப்ரஸில் இருந்தபோது, அவர் முன்பு நிராகரித்த நவரே மன்னரின் மகள் பெரெங்கரியாவை மணந்தார். ரிச்சர்ட் இறுதியில் ஜூன் 1191 இல் புனித பூமிக்கு வந்தபோது, அவர் தனது பார்வையை ஏக்கர் மீது அமைத்தார், இது அதன் கடலோர இருப்பிடத்தின் காரணமாக பிராந்தியத்தில் மிகவும் மூலோபாய ரீதியாக முக்கியமான நகரங்களில் ஒன்றாகும். சிலுவைப் போரின் முதல் அர்த்தமுள்ள வெற்றிகளில் ஒன்றைக் குறிக்கும் வகையில், ரிச்சர்ட் நகரைக் கைப்பற்றினார்.

சலாடினின் படைகளுக்கு எதிராக மேலும் வெற்றிகள் தொடர்ந்தன, ஆனால் மூன்றாம் சிலுவைப் போரின் உண்மையான நோக்கம் ஜெருசலேமை மீண்டும் கைப்பற்றுவதாகும். சிலுவைப்போர் இழுத்துச் செல்ல, அந்தப் பணியின் சிரமம் அதிகமாகத் தெரிந்தது. சிலுவைப் போரின் தலைவர்கள், ரிச்சர்ட் மற்றும் பிரான்ஸ் மற்றும் ஜேர்மனியில் இருந்து வந்த அவரது சகாக்கள் உட்பட, ஒருவருக்கொருவர் பெருகிய முறையில் விரோதமாக மாறினர்.

பிந்தைய சிலுவைப்போர்

வெல்ல முடியாத போரில் மேலும் தேவையற்ற இரத்தம் சிந்துவதைத் தவிர்ப்பதற்காக, ரிச்சர்ட் சலாடினுடன் ஒரு தற்காலிக

போர்நிறுத்தம் செய்து தனது வீட்டிற்குப் பயணம் செய்தார். அவருடைய கஷ்டங்கள் தீரவில்லை; வீட்டிற்கு செல்லும் வழியில், அவர் வெனிஸ் அருகே ஓடினார். ரிச்சர்ட் மறைநிலையில் இருக்க முயன்றார், ஆனால் விரைவில் ஆஸ்திரியாவின் டியூக் லியோபோல்டால் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். ரிச்சர்ட் 150,000 மதிப்பெண்களை பெரும் மீட்கும் தொகையை செலுத்த வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது, அதை அவர் தனது மக்கள் மீது கடுமையான வரி விதிப்பதன் மூலம் நிறைவேற்றினார். அவர் இறுதியில் பிப்ரவரி 1194 இல் விடுவிக்கப்பட்டார் மற்றும் சிலுவைப் போர்களின் ஹீரோவாக வீடு திரும்பினார். ரிச்சர்ட் தனது தந்தைக்கு எதிரான கிளர்ச்சிகளின் போது தனது இராணுவ திறமையை வெளிப்படுத்தியதிலிருந்து "சிங்கம்" என்று குறிப்பிடப்பட்டார். மத்திய கிழக்கில் அவர் செய்த செயல்கள்தான் அவரை மக்களின் பார்வையில் "சிங்க இதயம்" என்று திடப்படுத்தியது.

அவர் திரும்பி ஒரு மாதம் கழித்து, ரிச்சர்ட் ஐரோப்பிய நிலப்பரப்பில் தனது சொத்துக்களை பாதுகாக்க நார்மண்டிக்கு பயணம் செய்தார். அவர் தனது முன்னாள் கூட்டாளியான பிலிப் II உடன் போரிட்டார், மேலும் சாலஸ் கோட்டையை முற்றுகையிட்டபோது ஒரு அம்பு தோளில் தாக்கப்பட்டார். காயம் பாதிக்கப்பட்டது மற்றும் ரிச்சர்ட் தி லயன்ஹார்ட் ஏப்ரல் 6, 1199 இல் இறந்தார். இங்கிலாந்தின் மிகக் குறைந்த பிரபலமான மன்னர்களில் ஒருவரான ஜானுக்கு ஆங்கில கிரீடம் கிடைத்தது, அதன் மிகவும் பிரபலமான ஒரு மன்னர்.

கிங் ஜான்

கிங் ஜான் இங்கிலாந்தின் மன்னராக இருந்தார் மற்றும் மாக்னா கார்ட்டா ஆவணத்தில் கையெழுத்திட்டதற்காக மிகவும் பிரபலமானார். அவர் 1166 ஆம் ஆண்டு கிறிஸ்துமஸுக்கு அருகில் ஆக்ஸ்போர்டில் பிறந்தார். அவர் இரண்டாம் ஹென்றி மன்னரின் இளைய மற்றும் விருப்பமான மகன். 1189 இல் இரண்டாம் ஹென்றி மன்னர் இறந்தபோது, அவரது மூத்த மகன் ரிச்சர்ட் மன்னரானார். ஜான் புதிதாக முடிசூட்டப்பட்ட சகோதரரிடமிருந்து நிறைய நிலங்களையும் பட்டங்களையும் பெற்றார், ஆனால் இது போதாது. அவர் ராஜாவாக விரும்பினார். அவர் நீண்ட நேரம் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை: அவரது சகோதரர் 1199 இல் இறந்தார் மற்றும் வாரிசு இல்லாமல், ஜான் ராஜா என்று பெயரிடப்பட்டார்.

ஜானின் ஆட்சியின் ஆரம்பம் பிரான்சுடன் புதுப்பிக்கப்பட்ட போர் மற்றும் இங்கிலாந்தில் கிளர்ச்சிகளால் சிதைக்கப்பட்டது.

நார்மன் கிங்ஸ்

கிங் ஜான் பிரான்சின் ஹவுஸ் ஆஃப் நார்மண்டியின் உறுப்பினராக இருந்தார் மற்றும் நார்மனாக ஆட்சி செய்தார். கிங் ஜானுக்கு முன் வில்லியம் தி கான்குவரர் தொடங்கி ஏழு நார்மன் மன்னர்கள் இருந்தனர். ஹேஸ்டிங்ஸில் ஆங்கிலோ-சாக்சன் இராணுவத்தை தோற்கடித்த பின்னர் கிங் வில்லியம் இங்கிலாந்தில் தனது அதிகாரத்தை நிறுவினார். அவர் இங்கிலாந்தில் நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பை நிறுவினார், அதில் சாதாரண மக்கள் ஒரு நிலப்பிரபு அல்லது பாரன் சேவையில் விவசாயிகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டனர். அவர்களின் நம்பிக்கை மற்றும் சேவைக்கு ஈடாக அரசர் பாரன்களுக்கு நிலத்தையும் அதிகாரத்தையும் வழங்கினார்.

ஜான் மன்னர் அரியணை ஏறிய நேரத்தில், பேரன்கள் ஏற்கனவே அமைதியின்றி வளர்ந்திருந்தனர். அவர்கள் தங்கள் நிலங்கள் மற்றும் குடிமக்கள் மீது மேலும் மேலும் அதிகாரத்தையும் கட்டுப்பாட்டையும் விரும்பினர். துரதிருஷ்டவசமாக, ஜான் கிங், அவர் கூட்டாளிகளை நன்றாக உருவாக்கவில்லை மற்றும் அச்சுறுத்தல் மற்றும் அபராதம் மூலம் தனது பேரன்களை வரிசையில் வைத்திருக்க விரும்பினார்.

ஜான் மன்னருக்கு அந்த நேரத்தில் பாரன்கள் மற்றும் பிரபுக்கள் மத்தியில் நல்ல இமேஜ் இல்லை. பிரான்ஸுடனான போரில் அவர் இழந்ததால் அவர் 'கோழை' என்று அவர்கள் உணர்ந்தனர். அவர் மிகவும் கொடூரமானவராக அறியப்பட்டார் மற்றும் அவரது கட்டளைகளுக்கு செவிசாய்க்காத பாரன்களை அச்சுறுத்துவதையோ அல்லது தாக்குவதையோ அனுபவித்தார்.

நார்மன் வெற்றிக்குப் பிறகு இங்கிலாந்தில் வாழ்க்கை

ஜான் மன்னரின் ஆட்சியின் கீழ், நிலப்பிரபுத்துவம் வேலை மற்றும் வாழ்க்கையின் முக்கிய அமைப்பாக இருந்தது. இந்த முறை அரசனுக்கு நிலம், பட்டங்கள் மற்றும் அதிகாரம் அனைத்தையும் கொண்டிருந்தது மற்றும் சில தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாரன்கள் அல்லது பிரபுக்களுக்கு வழங்குவதை அடிப்படையாகக் கொண்டது. பதிலுக்கு, பாரன்ஸ் போர்களில் ராஜாவுக்காக போராட வேண்டியிருந்தது மற்றும் ராஜாவுக்காக போராடும் மாவீரர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். விவசாயிகள் மாவீரர்கள் மற்றும் பாரன்களுக்காக நிலத்தில் வேலை செய்தனர், அவர்கள் தங்கள் நில உரிமையாளருக்கு வரி மற்றும் வாடகை செலுத்தினர்.

பரோன்கள் தங்கள் செல்வந்த குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து வரிகளை வசூலிக்க முனைந்தனர், மேலும் அந்த வரிப் பணத்தை ராஜாவைக் கவர அல்லது பெரிய மேனர் வீடுகளைக் கட்டவும், வேட்டையாடும் விருந்துகளை நடத்தவும் பயன்படுத்துவார்கள். பல

பேரன்கள் மிகவும் செல்வந்தர்களாகவும் சக்திவாய்ந்தவர்களாகவும் ஆனார்கள், அவர்கள் ஐல் ஆஃப் வைட் போன்ற அரசருக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்யத் தொடங்கினர். இருப்பினும், இந்த கிளர்ச்சிகள் மற்றவர்களை உருவாக்குவதைத் தடுக்க ராஜாவால் அடிக்கடி நசுக்கப்பட்டன.

ஒரு விவசாயியின் வாழ்க்கை நிலத்துடனும் பருவங்களுடனும் இணைக்கப்பட்டது. பயிர்கள் மற்றும் தானியங்களை அறுவடை செய்ய ஆண்கள் வயல்களில் வேலை செய்தனர். விலங்குகளை கவனித்து உணவு தயாரிப்பது பெண்களின் பொறுப்பாகும். இருப்பினும், அறுவடையின் போது, பரோனுக்கு முடிந்த அளவு உணவை அறுவடை செய்ய அனைவரும் வயலில் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

ராஜாக்கள் மற்றும் பாரோன்கள்

நிலப்பிரபுத்துவ முறைக்கு சாதாரண அரசர்களுக்கும் பாரோன்களுக்கும் இடையிலான உறவு மிகவும் முக்கியமானது. ஒரு மன்னன் தனக்குப் பிடித்தமான மற்றும் போர் அல்லது போரின் போது அவனுக்கு உதவுபவர்களுக்கு மட்டுமே பட்டங்களையும் நிலத்தையும் கொடுப்பான். மறுபுறம், பாரோன்கள் மற்ற பிரபுக்களைக் காட்டிலும் அதிக சக்தியைப் பெறுவதில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் இருந்தனர், மேலும் சில சமயங்களில் கிரீடத்தைத் தாக்க போதுமான மாவீரர்களையும் குடிமக்களையும் சேகரிப்பார்கள். ஜான் மன்னருக்கு எதிராக பாரன்கள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். ஜான் மன்னரின் ஆட்சியின் போது, பிரபுக்களின் மற்ற உறுப்பினர்களுடன் அவரது புகழ் குறைந்தது மற்றும் குறைந்தது.

பிரான்சில் தோல்வி

1206 இல், ஜான் பிரான்சில் போருக்குச் சென்றார், வில்லியம் தி கான்குவரர் முதல் ஆங்கில இராச்சியத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்த பல நிலங்களை இழந்தார். அவர் நார்மண்டி, அஞ்சோ, மைனே மற்றும் போய்டோய் பகுதிகளை இழந்தார். இந்த இழப்புகள் இங்கிலாந்தில் உள்ள மற்ற பிரபுக்களுக்கு பெரும் தோல்வியாக கருதப்பட்டது. கிங் ஜான் தனது நற்பெயருக்கு சேதம் விளைவித்ததையும், போரின் போது அவர் நிறைய பணத்தை இழந்ததையும் அறிந்திருந்தார். பதிலுக்கு, அவர் வரிகளை அதிகரிக்கத் தொடங்கினார் மற்றும் பாரன்கள் மீதான தனது உரிமைகளை சுரண்டினார். பேரன்ஸ் கிளர்ச்சி செய்து லண்டனைக் கைப்பற்றினார்

ஜான் மன்னன் மீதும் அவனது கொடூரமான வழிகள் குறித்தும் பாரன்கள் அதிக அக்கறை கொண்டுள்ளனர். பரோன்கள் தங்கள் அதிருப்தியை சந்தித்து விவாதிக்கத் தொடங்கினர். 1214 ஆம்

ஆண்டில், ஜான் மன்னர் மற்றும் அவரது பாரன்களுக்கு இடையே தொடர்ச்சியான பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்தன - எந்த முடிவும் எட்டப்படவில்லை. பாரன்கள் அதிகரித்த வரிகள் மற்றும் அபராதங்களை செலுத்த மறுத்துவிட்டனர், மேலும் ஜான் கிங் பாரன்கள் தங்கள் 'பண்டைய சுதந்திரங்கள்' என்று அழைத்ததைத் திரும்பக் கொடுக்க மறுத்துவிட்டார்.

மே 1215 இல், 40 பேரன்கள் கொண்ட குழு, அவர்களின் மாவீரர்கள் மற்றும் விவசாய வீரர்களுடன் கிரீடத்திற்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்து, தங்கள் விசுவாசத்தைத் துறந்து லண்டனைக் கைப்பற்றியபோது 'உள்நாட்டுப் போர்' வெடித்தது. கிங் ஜான் பேரன்களுடன் பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடர வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது, ஜூன் 19, 1215 அன்று ரன்னிமீட் ஆன் தி ரிவர் தீம்ஸில், அவர் பேரன்களின் நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொண்டு மேக்னா கார்ட்டாவில் கையெழுத்திட்டார்.

மாக்னா கார்ட்டா

மாக்னா கார்ட்டா (லத்தீன் மொழியில் 'பெரிய ஒப்பந்தம்' என்று பொருள்) ஒரு ஒப்பந்தம், இது ராஜாவால் என்ன செய்ய முடியும் மற்றும் செய்ய முடியாது என்பது பற்றிய 63 வாக்குறுதிகளைக் கொண்ட கையால் எழுதப்பட்ட ஆவணமாகும். ஜான் கிங் மற்றும் அவரைப் பின்தொடர்ந்த எந்த ராஜாவும் அல்லது ராணியும் தங்கள் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதை உறுதிசெய்ய வேலை செய்யும் 25 பேரன்களைக் கொண்ட ஒரு கவுன்சிலையும் இது அமைத்தது.

மேக்னா கார்ட்டாவின் நன்மைகள்

பேரன்கள் தங்களால் இயன்ற அளவு அதிகாரத்தையும் உரிமைகளையும் வைத்திருப்பதை உறுதி செய்வதற்காக மாக்னா கார்ட்டா வடிவமைக்கப்பட்டது. அது அவர்களுக்கு நேரடியாகப் பலனளித்தது மற்றும் அவர்களது சொந்த நிலங்களில் தொடர்ந்து ஆட்சி செய்ய அனுமதித்தது. சில வாக்குறுதிகள் நிலப்பிரபுத்துவ சமூகத்தின் மற்ற வகுப்பினருக்கு பயனளித்தன.

மாக்னா கார்ட்டா விளைவுகள்

இந்த ஆவணத்தில் கையொப்பமிட்டது, கிங் ஜான், அவரது ராஜ்யம் மற்றும் பல நூற்றாண்டுகளாக பிரிட்டன் நாட்டிற்கு பல விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. மாக்னா கார்ட்டாவின் விளைவுகளில் முதன்மையானது கிங் ஜான் ஆவணத்தில் கையெழுத்திட்ட சில நாட்களுக்குப் பிறகு தோன்றியது. அந்த ஆவணத்தை புறக்கணிக்க அனுமதி கோரி அவர் போப்பிடம் முறையிட்டார் - பாரன்களால் கையொப்பமிட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது என்ற அடிப்படையில்.

உதவிக்கான கிங் ஜானின் வேண்டுகோளை போப் புறக்கணித்தார், இரண்டாவது கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு, பிரெஞ்சுக்காரர்கள் இங்கிலாந்தை ஆக்கிரமித்தனர், ஜான் மன்னர் பின்வாங்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

மாக்னா கார்ட்டா விளைவுகளில் இரண்டாவது காரணம் பிரெஞ்சு படையெடுப்பு. கிங் ஜான் தனது பொருட்கள், பொக்கிஷங்கள் மற்றும் ஆதரவுகள் அனைத்தையும் இழந்தார் மற்றும் அவரது உடல்நிலை சரிந்தது. அக்டோபர் 2016 இல், ஜான் மன்னர் நாடுகடத்தப்பட்ட நிலையில் இறந்தார்.

கிங் ஜானின் மரணத்திற்குப் பிறகு, அவரது மகன், ஹென்றி III மாக்னா கார்ட்டாவைப் புதுப்பித்து, அரசு குடும்பத்திற்கும் பாரன்களுக்கும் இடையே ஆதரவை அதிகரிக்க அதைப் பயன்படுத்தினார். மாக்னா கார்ட்டாவில் முதலில் கையெழுத்திட்ட 50 ஆண்டுகளுக்குள், இங்கிலாந்து அரசருக்கு பாரோன்களின் விருப்பத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த ஒரு பாராளுமன்றத்தை உருவாக்கியது, மேலும் எந்த மன்னராலும் மீண்டும் 'தடையின்றி' ஆட்சி செய்ய முடியவில்லை.

மாக்னா கார்ட்டா விளைவுகளில் மூன்றாவது, ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சட்டங்கள் மற்றும் விதிகள் பிரிட்டிஷ் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாக மாறியது, அவற்றில் சில இன்றும் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. இவற்றில் மிகவும் பிரபலமானது 'நியாயமான விசாரணைக்கான உரிமை'. ஒரு நடுவர் மன்றத்தின் தீர்ப்பு இல்லாமல் யாரையும் கைது செய்யவோ அல்லது சிறையில் அடைக்கவோ அனுமதி இல்லை என்று மேக்னா கார்ட்டாவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஹென்றி III:

ஹென்றி III (1 அக்டோபர் 1207 - 16 நவம்பர் 1272) இங்கிலாந்தின் மன்னராக ஜான் லாக்லாண்டின் மகன் மற்றும் வாரிசு ஆவார், 1216 முதல் அவர் இறக்கும் வரை ஐம்பத்தாறு ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தார். இடைக்கால ஆங்கில மன்னர்கள் தங்கள் பெயர்களுக்குப் பிறகு எண்களைப் பயன்படுத்தவில்லை, மேலும் அவரது சமகாலத்தவர்கள் அவரை வின்செஸ்டரின் ஹென்றி என்று அறிந்திருந்தனர். நார்மன் வெற்றிக்குப் பிறகு இங்கிலாந்தின் முதல் குழந்தை மன்னன். அவரது நீண்ட ஆட்சி இருந்தபோதிலும், அவரது தனிப்பட்ட சாதனைகள் மெலிதானவை மற்றும் அவர் அரசியல் மற்றும் இராணுவ தோல்வியாக இருந்தார். எவ்வாறாயினும், இங்கிலாந்து அவரது நூற்றாண்டில் செழித்தது மற்றும் அவரது மிகப்பெரிய

நினைவுச்சின்னம் வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் ஆகும், அதை அவர் தனது அரசாங்கத்தின் இருக்கையாக ஆக்கினார், மேலும் அங்கு அவர் எட்வர்ட் தி கன்ஃபெசரின் ஆலயமாக அபேயை விரிவுபடுத்தினார்.

பிரபலமான வில்லியம் மார்ஷலின் ஆட்சியின் கீழ் அவர் கிரீடத்தை ஏற்றுக்கொண்டார், ஆனால் அவர் மரபுரிமையாக பெற்ற இங்கிலாந்து அவரது தந்தையின் ஆட்சியில் பல கடுமையான மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டது. அவர் தனது ஆட்சியின் பெரும்பகுதியை மாக்னா கார்ட்டா மற்றும் அரசு உரிமைகள் மீது பேரன்களுடன் சண்டையிட்டார், இறுதியில் 1264 இல் முதல் "பாராளுமன்றம்" என்று அழைக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அவர் கண்டத்திலும் தோல்வியுற்றார், அங்கு அவர் ஆங்கிலக் கட்டுப்பாட்டை மீண்டும் நிறுவ முயன்றார். நார்மண்டி, அஞ்சோ மற்றும் அக்விடைன்.

ஹென்றி III 1207 இல் வின்செஸ்டர் கோட்டையில் பிறந்தார். அவர் அங்கூலேமின் மன்னர் ஜான் மற்றும் இசபெல்லாவின் மகன்.

1216 இல் அவரது தந்தை ஜான் இறந்த பிறகு, அப்போது ஒன்பது வயதாக இருந்த ஹென்றி, க்ளெளசெஸ்டர் கதீட்ரலில் அவசரமாக முடிசூட்டப்பட்டார்; 1066 இல் இங்கிலாந்தின் நார்மன் படையெடுப்பிற்குப் பிறகு அவர் முதல் குழந்தை மன்னராக இருந்தார். ஜானின் ஆட்சியின் கீழ், பிரான்ஸ் இளவரசர் லூயிஸின் படையெடுப்பை பரோன்கள் ஆதரித்தனர், ஏனெனில் ஜான் நாட்டை ஆண்ட விதத்தை அவர்கள் விரும்பவில்லை. இருப்பினும், இளம் இளவரசன் ஒரு பாதுகாப்பான விருப்பம் என்பதை அவர்கள் விரைவாகக் கண்டார்கள். ஹென்றியின் ஆட்சியாளர்கள் உடனடியாக மாக்னா கார்ட்டாவால் ஆள வேண்டும் என்று தங்கள் விருப்பத்தை அறிவித்தனர், அதை அவர்கள் ஹென்றியின் சிறுபான்மையினரின் போது செய்தனர். மாக்னா கார்ட்டா 1217 இல் மீண்டும் வெளியிடப்பட்டது, இது பாரோன்களுக்கு நல்லெண்ணத்தின் அடையாளமாக இருந்தது, மேலும் நாடு 1227 வரை ஆட்சியாளர்களால் ஆளப்பட்டது.

அவரது ஆட்சியின் போது அணுகுமுறைகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் ஹென்றி முதிர்ச்சி அடைந்தவுடன், பிரெஞ்சு முடியாட்சியின் எதேச்சதிகார மாதிரியை நோக்கி, அரசு அதிகாரத்தை மீட்டெடுக்க ஆர்வமாக இருந்தார். ஹென்றி புரோவென்ஸின் எலினரை மணந்தார், மேலும் அவர் தனது பிரெஞ்சு உறவினர்கள் பலருக்கு அதிகாரம் மற்றும் செல்வத்தின் உயர் பதவிகளை உயர்த்தினார். உதாரணமாக, ஒரு Poitevin, Peter des Riveaux, குடும்பத்தின் பொருளாளர், கிங்ஸ் அலமாரியின் கீப்பர், லார்ட் ப்ரிவி சீல் மற்றும் இருபத்தி ஒரு ஆங்கில மாவட்டங்களின் ஷெரிஃப்டோம்களை ஒரே

நேரத்தில் வகித்தார். தங்கள் செயல்கள் மற்றும் முடிவுகளுக்குப் பொறுப்பேற்கக்கூடிய பொது-நியமிக்கப்பட்ட அமைச்சர்கள் இல்லாமல் நீண்ட காலத்திற்கு ஆட்சி செய்யும் ஹென்றியின் போக்கு, விஷயங்களை எளிதாக்கவில்லை. பல ஆங்கிலேயப் பார்ப்பனர்கள் அவருடைய ஆட்சி முறையை அந்நியராகக் கண்டு வந்தனர்.

1161 இல் புனிதர் பட்டம் பெற்ற ஆங்கிலோ-சாக்சன் துறவி அரசர் எட்வர்ட் கன்ஃபெசரின் வழிபாட்டு முறைகளில் ஹென்றி பெரிதும் ஈர்க்கப்பட்டார். செயின்ட் எட்வர்ட் கண்டிப்பான உடைகளை அணிந்திருந்தார், ஹென்றி அதையே செய்து எளிமையான ஆடைகளை மட்டுமே அணிந்தார் என்று கூறினார். உறங்குவதற்கு முன்னும் பின்னும் உத்வேகத்திற்காக தனது படுக்கையறையில் துறவியின் சுவரோவியத்தை வரைந்தார், மேலும் அவரது மூத்த மகனுக்கு எட்வர்ட் என்று பெயரிட்டார். செயின்ட் எட்வர்ட் அபேயை நிறுவிய வெஸ்ட்மின்ஸ்டரை ஹென்றி நியமித்தார், இங்கிலாந்தில் அதிகாரத்தின் நிலையான இருக்கை மற்றும் வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் ஹால் முறைப்படி இராச்சியத்தின் மிகப் பெரிய சடங்கு இடமாக மாறியது, அங்கு பிரபுக்கள் சபையும் கூடினர். கோதிக் பாணியில் வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் அபேயை புதுப்பிக்க ஹென்றி ரைம்ஸில் இருந்து பிரெஞ்சு கட்டிடக் கலைஞர்களை நியமித்தார். 1245 ஆம் ஆண்டில், பெரும் செலவில் வேலை தொடங்கியது. ஹென்றியின் புதுப்பிக்கப்பட்ட வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் அபேயின் மையப்பகுதி, வாக்குமூல அரசரான எட்வர்டின் சன்னதியாக இருக்க வேண்டும். எட்வர்ட் தி கன்ஃபெசருக்கு ஹென்றியின் ஆலயம் 1269 இல் முடிக்கப்பட்டது மற்றும் புனிதரின் நினைவுச்சின்னங்கள் நிறுவப்பட்டன.

ஹென்றி மிகவும் பக்தி கொண்டவராக இருந்தார், மேலும் ஒரு நாளைக்கு பலமுறை மாஸ் கேட்க வேண்டும் என்ற அவரது வற்புறுத்தலால் அவரது பயணங்கள் அடிக்கடி தாமதமாகின. அவர் பிரெஞ்சு நீதிமன்றத்திற்கு வருகை தருவதற்கு நீண்ட நேரம் எடுத்துக்கொண்டார், அவருடைய மைத்துனர் பிரான்சின் மன்னர் லூயிஸ் IX, ஹென்றியின் வழியில் பாதுகாப்பை தடை செய்தார். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், வென்டோவரின் ரோஜர் கூறியது போல், கிங் ஹென்றி போப்பாண்டவர்களுடன் சந்தித்தபோது, அவர் கூறினார், "கடவுளைப் பற்றி நான் எவ்வளவு பயப்படுகிறேன் என்பதையும், நான் எவ்வளவு புண்படுத்த விரும்பவில்லை என்பதையும் (தலைமைகள்) அறிந்திருந்தால். அவர்கள், பழைய மற்றும் தேய்ந்து போன காலணியைப் போல் என்னை மிதிப்பார்கள்."

விமர்சனங்கள்

ஹென்றியின் வெளிநாட்டு விருப்பமானவர்களின் முன்னேற்றம், குறிப்பாக அவரது மனைவியின் சவோயார்ட் மாமாக்கள் மற்றும் அவரது சொந்த லூசிக்னன் உடன்பிறந்தவர்கள், அவரது குடிமக்கள் மற்றும் பாரன்களிடம் செல்வாக்கற்றதாக இருந்தது. அவர் ஆடம்பரமாகவும் பேராசை கொண்டவராகவும் இருந்தார்; அவரது முதல் குழந்தை, இளவரசர் எட்வர்ட் பிறந்த போது, ஹென்றி லண்டன் மக்கள் அவரை கொண்டாட பணக்கார பரிசுகளை கொண்டு வர வேண்டும் என்று கோரினார். தனக்குப் பிடிக்காத பரிசுகளைக் கூட திருப்பி அனுப்பினார். “இந்தக் குழந்தையைக் கடவுள் நமக்குத் தந்தார், ஆனால் அரசர் அதை எங்களுக்கு விற்கிறார்” என்று சிலர் கூறியதாக மத்தேயு பாரிஸ் தெரிவிக்கிறார்.

போர்கள் மற்றும் கிளர்ச்சிகள்

டி மான்ட்ஃபோர்ட் தலைமையிலான ஆங்கிலேய பாரன்கள், ராஜ்யத்தை நடத்துவதில் மேலும் கூறக் கோருவதால் ஹென்றியின் ஆட்சி உள்நாட்டுக் கலவரங்களால் குறிக்கப்பட்டது. பிரெஞ்சு-பிறந்த சைமன் டி மான்ட்ஃபோர்ட், ஹென்றியின் வெளிநாட்டு கவுன்சிலர்கள் என பலரால் வெறுக்கப்பட்ட வெளிநாட்டவர்களில் ஒருவராக இருந்தார்; ஹென்றியின் சகோதரி எலினரை மணந்த பிறகு, ஹென்றியைக் கலந்தாலோசிக்காமல், இருவருக்கும் இடையே பகை உருவானது. 1250களில் டி மான்ட்ஃபோர்ட் ஆங்கிலக் கால்வாயில் கடைசியாக எஞ்சியிருந்த பிளான்ட்ஜெனெட் நிலமான காஸ்கோனியின் லெப்டினன்ட்டாக அவர் எடுத்த நடவடிக்கைகளுக்காக போலிக் குற்றச்சாட்டுகளின் கீழ் வளர்க்கப்பட்டபோது அவர்களது உறவு நெருக்கடியை அடைந்தது. ராஜாவின் அதிருப்திக்கு ஆளான அவர், சாம்ராஜ்யத்தின் சகாக்களால் விடுவிக்கப்பட்டார்.

ஹென்றி தனது இரண்டாவது மகன் எட்மண்டிற்குப் பட்டத்திற்குப் பதிலாக போப்பின் சார்பாக சிசிலியில் ஒரு போருக்கு நிதியுதவி செய்வதில் சிக்கினார், இது அவரது தந்தை கிங் ஜானின் அடிச்சுவடுகளை ஹென்றி பின்பற்றுகிறார் என்று பல பேரன்களை பயமுறுத்தியது. கட்டுக்குள் வைத்திருக்க வேண்டும். மாக்னா கார்ட்டாவை மீண்டும் நிலைநிறுத்த விரும்புவோரின் தலைவராக டி மான்ட்ஃபோர்ட் ஆனார், மேலும் ராஜாவை பரோனிய சபைக்கு அதிக அதிகாரத்தை ஒப்படைக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தினார். 1258 ஆம் ஆண்டில், ஏழு முன்னணி பேரன்கள் ஹென்றியை ஆக்ஸ்போர்டின் விதிகளுக்கு ஒப்புக் கொள்ளும்படி கட்டாயப்படுத்தினர், இது முழுமையான ஆங்கிலோ-நார்மன் முடியாட்சியை திறம்பட ஒழித்தது, அரசாங்கத்தின் வணிகத்தை கையாள்வதற்கு பதினைந்து

பேரன்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவிற்கு அதிகாரம் அளித்தது மற்றும் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்தது. பாராளுமன்றம் அவர்களின் செயல்பாட்டை கண்காணிக்க வேண்டும். ஆக்ஸ்போர்டின் விதிகளுக்கு கூட்டுப் பிரமாணப் பிரமாணத்தில் ஹென்றி பங்கேற்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

அடுத்த ஆண்டுகளில், டி மான்ட்ஃபோர்டை ஆதரிப்பவர்களும் ராஜாவை ஆதரிப்பவர்களும் மேலும் மேலும் துவப்படுத்தப்பட்டனர். ஹென்றி 1262 இல் ஒரு போப்பாண்டவர் காளையைப் பெற்றார், அவருக்கு அவரது சத்தியப் பிரமாணத்திலிருந்து விலக்கு அளித்தார் மற்றும் இரு தரப்பினரும் படைகளை உயர்த்தத் தொடங்கினர். ராயல்ஸ்டுகள் ஹென்றியின் மூத்த மகன் இளவரசர் எட்வர்ட் தலைமையில் இருந்தனர். இரண்டாம் பேரன்ஸ் போர் என்று அழைக்கப்படும் உள்நாட்டுப் போர் தொடர்ந்து வந்தது.

கவர்ச்சியான டி மான்ட்ஃபோர்ட் மற்றும் அவரது படைகள் 1263 இல் தென்கிழக்கு இங்கிலாந்தின் பெரும்பகுதியைக் கைப்பற்றினர், மேலும் 14 மே 1264 இல் லீவ்ஸ் போரில் ஹென்றி தோற்கடிக்கப்பட்டு டி மான்ட்ஃபோர்டின் இராணுவத்தால் சிறைபிடிக்கப்பட்டார். ஹென்றி ஒரு ஃபிகர்ஹெட் மன்னராக குறைக்கப்பட்டாலும், டி மான்ட்ஃபோர்ட் இங்கிலாந்தின் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தையும் பல முக்கிய நகரங்களையும் உள்ளடக்கிய பிரதிநிதித்துவத்தை விரிவுபடுத்தினார்-அதாவது, பிரபுக்களுக்கு அப்பாற்பட்ட குழுக்களுக்கு. ஹென்றியும் எட்வர்டும் வீட்டுக்காவலில் தொடர்ந்தனர். 1649-1660 காமன்வெல்த் காலம் வரை இங்கிலாந்து முடியாட்சியை முழுமையாக ஒழிக்க நெருங்கிய குறுகிய காலம் இருந்தது, ஆரம்பத்தில் டி மான்ட்ஃபோர்ட்டை ஆதரித்த பல பேரன்கள் அவர் தனது சீர்திருத்த ஆர்வத்தால் வெகுதூரம் சென்றுவிட்டதாக சந்தேகிக்கத் தொடங்கினர். . லண்டனில் உள்ள வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் அபேயில் அரசர் III ஹென்றியின் கல்லறை

ஆனால் பதினைந்து மாதங்களுக்குப் பிறகு இளவரசர் எட்வர்ட் சிறையிலிருந்து தப்பினார் (அவரது உறவினர் ரோஜர் மார்டிமரால் விடுவிக்கப்பட்டார்) அரச குடும்பத்தை மீண்டும் போருக்கு அழைத்துச் சென்றார், மேலும் அவர் 1265 இல் ஈவ்ஷாம் போரில் டி மான்ட்ஃபோர்ட் மேசைகளைத் திருப்பினார். இந்த வெற்றியைத் தொடர்ந்து காட்டுமிராண்டித்தனமான பழிவாங்கல் விதிக்கப்பட்டது. கிளர்ச்சியாளர்கள் மீது.

இறப்பு

ஹென்றியின் ஆட்சி 1272 இல் இறந்தவுடன் முடிவடைந்தது, அதன் பிறகு அவருக்குப் பிறகு அவரது மகன் எட்வர்ட் I பதவியேற்றார். அவரது உடல் தற்காலிகமாக, எட்வர்ட் தி கன்ஃபெசரின் கல்லறையில் வைக்கப்பட்டது, அதே நேரத்தில் வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் அபேயில் அவரது சொந்த சர்கோபகஸ் கட்டப்பட்டது.

தோற்றம்

நிக்கோலஸ் ட்ரெவெட்டின் கூற்றுப்படி, ஹென்றி ஒரு குறுகிய நெற்றி மற்றும் தொங்கிய இடது கண்ணிமை (அவரது மகன், எட்வர்ட் I மூலம் மரபுரிமையாக) கொண்ட நடுத்தர உயரமுள்ள ஒரு தடித்த மனிதர்.

திருமணம் மற்றும் குழந்தைகள்

1236 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 14 ஆம் தேதி, கேன்டர்பரி, கென்ட், கேன்டர்பரி கதீட்ரல், எலினோர் ஆஃப் ப்ரோவென்ஸுக்கு திருமணம், குறைந்தது ஐந்து குழந்தைகளுடன் பிறந்தார்: எட்வர்ட் I (1239-1307), மார்கரெட் (1240-1275), இங்கிலாந்தின் பீட்ரைஸ், ஸ்காட்லாந்தின் மன்னர் அலெக்சாண்டர் III ஐ மணந்தார். (1242-1275), ஜான் II, பிரிட்டானி டியூக், எட்மண்ட் க்ரூச்பேக் (1245-1296), கேத்தரின் (1253-1257) ஆகியோரை மணந்தார்.

ஆக்ஸ்போர்டின் ஏற்பாடுகள் - 1258:

ஆக்ஸ்போர்டின் விதிகள் ஆங்கிலப் பொதுச் சட்டத்தில் சீர்திருத்தங்களைக் கோட்டுக் காட்டும் ஆவணமாகும். சீர்திருத்தங்கள் மாக்னா கார்ட்டாவில் வகுக்கப்பட்ட பல கொள்கைகளை வலுப்படுத்தியது மற்றும் செம்மைப்படுத்தியது, சாம்ராஜ்யத்தின் சட்டங்களின் கீழ் சுதந்திரமான மனிதர்களுக்கு அதிக உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்களுக்கு வழி வகுத்தது. விதிகளின் கீழ், அரச அதிகாரம் குறைக்கப்பட்டது, வெளிநாட்டு ஆலோசகர்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர், ஊழல் அதிகாரிகள் அம்பலப்படுத்தப்பட்டனர், மேலும் சாம்ராஜ்யத்தை ஆள்வதில் ராஜாவுக்கு 'உதவி' செய்ய ஆலோசகர்களின் அமைப்பு அமைக்கப்பட்டது.

ஆக்ஸ்போர்டின் விதிகள் மற்றும் அதைத் தொடர்ந்து நடந்த நிகழ்வுகளைப் புரிந்து கொள்ள, நார்மன் இங்கிலாந்தின் தோற்றத்தை ஒருவர் திரும்பிப் பார்க்க வேண்டும். வில்லியம் தி கான்குவரர் 1066 இல் ஹேஸ்டிங்ஸ் போரில் சாக்சன்களை தோற்கடித்தபோது, அவர் சாக்சன் நிலங்களின் பெரும்பகுதியை தனது ஆதரவாளர்களுக்குப் பிரித்தார். இவ்வாறு பின்பற்றுபவர்களில் பலர் கால்வாயின் இருபுறமும் நிலங்களை வைத்திருந்தனர், அது இங்கிலாந்து மற்றும் பிரான்ஸ் நாடுகளாக மாறும். பல ஆண்டுகளாக, இங்கிலாந்தின்

பாரன்கள் இந்த பிளவு அடையாளத்தை, இரு நாடுகளிலும் உள்ள பிரதேசத்தின் மீது பிரபுக்களாக வைத்திருந்தனர்.

பல ஆண்டுகளாக, பிரான்சில் உள்ள பெரும்பாலான நிலங்கள் படிப்படியாக இழக்கப்பட்டன, இதன் விளைவாக இங்கிலாந்தில் உள்ள பல சக்திவாய்ந்த பிரபுக்கள் தங்களை மாற்றியமைக்கப்பட்ட நார்மன்களாகவும், மேலும் சக்திவாய்ந்த ஆங்கிலேயர்களாகவும் கருதத் தொடங்கினர். சிங் ஜானின் கொள்கைகள் பிரான்சில் பெரும்பாலான ஆங்கிலப் பகுதிகளை இழக்க வழிவகுத்தபோது, இறக்கப்பட்டது.

ஆங்கிலேய பிரபுக்கள் தங்கள் கவனத்தை உள்நோக்கி இங்கிலாந்து பக்கம் திருப்பத் தொடங்கினர். அவர்கள் கண்டத்தில் சண்டையிடும் விருப்பத்தை குறைத்துக்கொண்டனர், மேலும் அவர்களின் ஆங்கில விவகாரங்களில் வெளிநாட்டு செல்வாக்கை ஊக்குவித்த மகுட கொள்கைக்கு மிகவும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். எவ்வாறாயினும், முடியாட்சி, பிளாண்டஜெனெட் மன்னர்களின் ஆளுமையில், ஒரு டிரான்ஸ்-சேனல் பேரரசின் கனவில் இருந்தது.

ஹென்றி III இங்கிலாந்தின் அரசியல் கட்டமைப்பை செம்மைப்படுத்தினார், மேலும் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகள் நீடிக்கும் மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டமைப்புகளை நிறுவினார். ஆனால் அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், அவர் பாரோனேஜின் செல்வாக்குமிக்க கால்விரல்களை மிதித்தார். சாம்ராஜ்யத்தின் பெரிய பிரபுக்கள் உள்ளூர் அரசாங்கத்தை தாங்களே கட்டுப்படுத்த விரும்பினர்; அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த நாடுகளிலேயே குட்டி ராஜாக்களைப் போல இருந்தனர், மேலும் அவர்கள் தங்கள் உரிமைகள் மற்றும் சலுகைகளில் தலையிடுவதை விரும்பவில்லை. பட்டத்து அதிகாரிகள் பகிரங்கமாக பொறுப்புக்கூற வேண்டும் என்று பேரன்கள் விரும்பினர், அதை ராஜா ஏற்க வெறுத்தார்.

மிக அடிப்படையாக, உள்ளூர் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்காக பேரன்களும் ராஜாவும் மல்யுத்தம் செய்தனர். எவ்வாறாயினும், ஒவ்வொரு தரப்பும் கருத்து வேறுபாட்டில் உயர்ந்த தார்மீக மற்றும் மத அடித்தளத்தை எடுத்தது. ராஜா தன்னை கடவுளின் விகாரராகக் கருதினார், தனது மக்களின் நலனுக்காக ஊழியம் செய்யும் பொறுப்பைக் கொண்டிருந்தார், அதே நேரத்தில் பாரன்கள் தங்களை 'ராஜ்யத்தின் சமூகத்தின்' பிரதிநிதிகளாக காட்டிக் கொண்டனர்.

ஹென்றி III இன் பேரழிவுகரமான வெளியுறவுக் கொள்கைக்காக விஷயங்கள் இருந்திருக்கலாம். ஹென்றியின் மகன் எட்வர்ட் சிசிலியின் மன்னராக வருவதற்கு போப் இன்னசென்ட் IV இன்

அழைப்பை ஹென்றி ஏற்றுக்கொண்டார். அரசு பதவிக்கு ஈடாக, ஹோஹென்ஸ்டாஃபன் வம்சத்திற்கு எதிரான போப்பாண்டவரின் போராட்டத்தில் ஆதரவளிப்பதாக ஹென்றி உறுதியளித்தார்.

அந்த ஆதரவு பெரும் பணத்தின் வடிவில் வந்தது, இது ஆங்கில கருவூலத்தை உடைக்கும் நிலைக்கு தள்ளியது. மான்ட்ஃபோர்டின் சைமனின் தலைமையின் கீழ் பாரன்கள் ஹென்றியின் செயல்களால் கோபமடைந்தனர். 1258 ஆம் ஆண்டின் 'மேட் பார்லிமென்ட்' ஹென்றி தனது செயல்களுக்கு பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்று குரல் எழுப்பியது. ஆக்ஸ்போர்டின் விதிகள், குறைகள் மற்றும் நிவர்த்திக்கான பரிந்துரைகளை வழங்கும் ஆவணம்.

விதிகள், அரசாங்கத்தின் பரந்த சீர்திருத்தத்திற்கு அழைப்பு விடுத்தன, குறிப்பாக, அரசியல் நிர்வாகத்தை மேற்பார்வையிட பல ஆலோசனைக் குழுக்கள் மற்றும் குழுக்களை நிறுவுதல். ஜனநாயகத்தை நோக்கிய ஒரு படியாக இந்த சபைகளை நினைப்பது மிகவும் எளிதானது, ஒருவேளை; கவுன்சில்களின் உறுப்பினர்கள் ஒரு சில சக்திவாய்ந்த குடும்பங்களில் இருந்து பெறப்பட்டவர்கள், மேலும் அவர்கள் அரசாங்க சீர்திருத்தம் மற்றும் பொறுப்புக்கூறல் ஆகியவற்றின் அதே கொள்கைகளை தங்கள் சொந்த தோட்டங்களின் நிர்வாகம் மற்றும் ஷைர்களின் நிர்வாகத்தில் பயன்படுத்துவதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை.

ஹென்றி ஆக்ஸ்போர்டின் விதிகளை ஒப்புக்கொண்டார், அவருக்கு வேறு வழியில்லை, மேலும் பல சந்தர்ப்பங்களில் அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதை உறுதிப்படுத்தினார், ஆனால் அவற்றைக் கவனிக்கும் எண்ணம் அவருக்கு இருந்ததா என்பது சந்தேகமே. இறுதியில், அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்கான போராட்டம் பிரபுக்களை ராஜாவை ஆதரிப்பவர்கள் மற்றும் சைமன் டி மான்ட்ஃபோர்டை ஆதரிப்பவர்கள் என துவப்படுத்தியது. இந்தப் போராட்டம் இறுதியில் பரோனின் போர் வெடிப்பதற்கு வழிவகுத்தது.

எட்வர்ட் I

இங்கிலாந்தின் முதலாம் எட்வர்ட் கிபி 1272 முதல் 1307 வரை மன்னராக ஆட்சி செய்தார். எட்வர்ட் தனது தந்தையான இங்கிலாந்தின் ஹென்றி III (ஆர். 1216-1272 CE) க்குப் பிறகு பதவியேற்றார், மேலும் அவரது ஈர்க்கக்கூடிய உயரத்திற்காக

'லாங்ஷாங்க்ஸ்' என்றும், ஸ்காட்லாந்தின் மீதான அவரது தொடர்ச்சியான தாக்குதல்களுக்காக 'ஸ்காட்ஸின் சுத்தியல்' என்றும் அறியப்பட்டார். ஒரு நிகழ்வு நிறைந்த மற்றும் அடிக்கடி மிருகத்தனமான ஆட்சியில், அவர் ஒரு சிலுவைப் போரில் போராடினார், வேல்ஸை அடக்கினார், ஸ்காட்லாந்தை வெல்வதில் நன்றாக இருந்தார், மேலும் பல சிறந்த அரண்மனைகளைக் கட்டினார், அவை இன்றும் எஞ்சியிருக்கின்றன, குறிப்பாக வடக்கு வேல்ஸில். அவருக்குப் பிறகு இங்கிலாந்தின் அவரது மகன் எட்வர்ட் II (r. 1307-1327 CE) மற்றும் அவரது பேரன் இங்கிலாந்தின் எட்வர்ட் III (r. 1327-1377 CE).

இரண்டாம் பரோனின் போர் & வாரிசு

இளவரசர் எட்வர்ட் கிபி 17 அல்லது 18 ஜூன் 1239 இல் பிறந்தார், இங்கிலாந்தின் ஹென்றி III மற்றும் புரோவென்ஸின் எலினோர் (1223-1291 CE) ஆகியோரின் மூத்த மகனாகப் பிறந்தார். அவரது உக்கிரமான மனநிலை மற்றும் தன்னம்பிக்கைக்கு பெயர் பெற்ற எட்வர்ட், அவரது உயரம் - 1.9 மீட்டர் (6 அடி. 2 அங்குலங்கள்) காரணமாக 'லாங்ஷாங்க்ஸ்' என்று செல்லப்பெயர் பெற்றார், இது இடைக்காலத்தில் வழக்கத்திற்கு மாறாக ஈர்க்கக்கூடிய உயரம். அவர் வலிமையானவர், தடகள வீரர், வாள்வீரரைப் போலவே சிறந்த குதிரை வீரர். எட்வர்ட் இடைக்காலப் போட்டியின் தீவிர ஆதரவாளராக இருந்தார், அவர் அடிக்கடி தனிப்பட்ட முறையில் பங்கேற்ற ஒரு நிகழ்வில், ஒருமுறை சலோனில் நடைபெற்ற போட்டியில் கவுன்ட் ஆஃப் சாலோனை பிரபலமாக வீழ்த்தினார். ராஜாவாக இருக்க விதிக்கப்பட்ட, இளம் இளவரசர் தனது தந்தையின் மற்றும் அவரது சொந்த சிம்மாசனத்தை அபகரிப்பவர்களிடமிருந்து பாதுகாப்பாக இருப்பதை உறுதிப்படுத்த இன்னும் கடுமையாக போராட வேண்டியிருக்கும்.

ஹென்றி III தனது தந்தை இங்கிலாந்தின் ஜான் மன்னர் ஆட்சியின் (r. 1199-1216 CE) மீதான அதிருப்தி மற்றும் சுதந்திரத்திற்கான மாக்னா கார்ட்டா சாசனத்தை மதிக்கத் தவறியதால் தூண்டப்பட்ட பேரன்ஸ் போருக்கு வெற்றிகரமாக முற்றுப்புள்ளி வைத்தார். ஹென்றி மற்றும் அவரது ரீஜண்ட் சர் வில்லியம் மார்ஷல், பெம்ப்ரோக் ஏர்ல் (கி.பி. 1146-1219 CE), அனைத்து இடைக்கால மாவீரர்களிலும் மிகப் பெரியவராகக் கருதப்பட்டார், 20 மே 1217 CE இல் லிங்கனில் நடந்த போரில் கிளர்ச்சியாளர்களை தோற்கடித்தார். துரதிர்ஷ்டவசமாக, ஹென்றி படிப்பினையைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை மற்றும் அவரது பயனற்ற இராணுவப் பிரச்சாரங்கள், அவர்களுக்காக செலுத்த வேண்டிய அதிக வரிகள் மற்றும் அவரது பிரெஞ்சு உறவினர்களின் அதிகப்படியான

அனுசரணை ஆகியவை இரண்டாவது பாரன்ஸ் போருக்கு வழிவகுத்தன.

பேரன்கள் அரசு அதிகாரத்திற்கு வரம்பைக் கோரினர் மற்றும் ஆக்ஸ்போர்டின் 1258 CE விதிகளில் வரிகள் கருவூலத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்றும் அரசனின் விருப்பத்திற்குக் கிடைக்கக்கூடாது என்றும் 15 பேரன்களைக் கொண்ட ஆளும் குழு ராஜாவுக்கு ஆலோசனை வழங்க வேண்டும் என்றும் விதித்தது. மற்றொரு அமைப்பு, ஒரு பாராளுமன்றம், கொள்கை விவாதத்திற்கான இடமாக நிறுவப்பட்டது, இதில் மாவட்டங்களின் மாவீரர்கள் மற்றும் சில பெருநகரங்களின் பர்கெஸ்கள் பங்கேற்க அழைக்கப்பட்டனர். ஹென்றி 1262 CE இல் விதிகளை நிராகரித்தார், அதனால் ஒரு உள்நாட்டுப் போர் வெடித்தது.

சைமன் டி மான்ட்ஃபோர்ட்

கிபி 14 மே 1264 இல், லீவெஸ் போருக்குப் பிறகு, ராஜா மற்றும் இளவரசர் எட்வர்ட் இருவரும் கிளர்ச்சித் தலைவரான சைமன் டி மான்ட்ஃபோர்ட், எர்ல் ஆஃப் லெய்செஸ்டர் (எல். சி. 1208-1265 கிபி) என்பவரால் கைப்பற்றப்பட்டனர், பின்னர் அவர் கிபி 1264 இல் தன்னை ராஜாவாக்கினார். அதிர்ஷ்டவசமாக ஹென்றிக்கு, அவரது மகன் எட்வர்ட் மே 1265 CE இல் சிறையிலிருந்து தப்பிக்க முடிந்தது, எனவே சரியான மன்னரை அரியணைக்கு மீட்டெடுக்க உதவ முடியும்.

வேல்ஸில் தனது தந்தையின் பிரச்சாரங்களில் இருந்து மதிப்புமிக்க இராணுவ அனுபவத்தை ஏற்கனவே பெற்றிருந்த எட்வர்ட், விசுவாசிகளின் இராணுவத்தை உருவாக்கினார் மற்றும் டி மான்ட்ஃபோர்ட்டின் சுய-தேடும் கொள்கைகளால் ஏற்கனவே வருத்தப்பட்ட அந்த பேரன்கள் மற்றும் கிளர்ச்சியாளர்களை 4 ஆகஸ்ட் 1265 இல் வொர்செஸ்டர்ஷையரில் ஈவ்ஷாம் போரில் தோற்கடித்தார். டி மான்ட்ஃபோர்ட் கொல்லப்பட்டார், ஹென்றி மீட்கப்பட்டார், ஆனால் அவரது பிற்காலங்களில் அரசியலில் இருந்து விலகி நாட்டின் கட்டிடக்கலை நினைவுச்சின்னங்களான வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் அபே மற்றும் லிங்கன் கதீட்ரல் போன்றவற்றை மேம்படுத்தினார். எட்வர்ட் சில சமயங்களில் ஒன்பதாவது சிலுவைப் போர் (1271-2 CE) என்று அழைக்கப்படுவதைப் போலவே இருந்தார்.), உண்மையான முடிசூட்டு விழா 19 ஆகஸ்ட் 1274 CE வரை நடைபெறவில்லை, வழக்கம் போல் வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் அபேயில். எட்வர்ட் கிபி 1307 வரை ஆட்சி செய்தார்.

தனிப்பட்ட வாழ்க்கை

எட்வர்ட் காஸ்டிலின் எலினரை (பி. சி. 1242 கிபி) 1254 ஆம் ஆண்டு அக்டோபரில் அவளுக்கு 12 வயதாக இருந்தபோது திருமணம் செய்து கொண்டார், அவருக்கு 15 வயதுதான் இருந்தது, ஆனால் போட்டி

நன்றாக முடிந்தது. எலினோர் தனது கணவருடன் அவரது சிலுவைப் போரில் கூட சென்றார், மேலும் அவர் கிபி 1290 இல் இறந்தபோது, எட்வர்ட் அவரது இழப்பை பெரிதும் சந்தித்தார். லிங்கனிலிருந்து லண்டனுக்கு அவரது சவப்பெட்டி கடந்து சென்றது 12 நினைவுச்சின்ன சிலுவைகளை அமைப்பதன் மூலம் நினைவுகூரப்பட்டது, மேலும் அவற்றில் ஒன்று, பாதையில் கடைசியாக, லண்டனின் சேரிங் கிராஸுக்கு அதன் பெயரைக் கொடுக்கும். எட்வர்ட், ஏற்கனவே 11 மகள்கள் மற்றும் நான்கு மகன்களைக் கொண்ட குடும்பத்துடன், 10 செப்டம்பர் 1299 CE இல், பிரான்சின் பிலிப் III இன் மகள் மார்கரெட்டை (c. 1282-1318 CE) (r. 1270-1285 CE) மீண்டும் திருமணம் செய்து கொண்டார். மார்கரெட் எட்வர்டை விட 40 வயதுக்கு மேற்பட்டவர், ஆனால் திருமணம் மற்றொரு வெற்றியாக இருந்தது

வேல்ஸின் அடிப்பணிதல்

ஹென்றி III இன் வேல்ஸில் (1228, 1231, மற்றும் 1232 CE) இராணுவத் தோல்விகளின் சரம் ஹென்றிக்கு Llywelyn Gruffudd (c. 1223-1282 CE) வேல்ஸ் இளவரசர் என்ற பட்டத்தை வழங்க வழிவகுத்தது. கிபி 1274 இல் எட்வர்டின் முடிசூட்டு விழாவில் கலந்துகொள்ள மறுத்தபோது வெல்ஷ்மேனின் சுதந்திரம் மேலும் வலியுறுத்தப்பட்டது. புதிய ராஜா தனது தந்தையை விட போரில் சிறந்தவராக இருந்தார், இருப்பினும், எட்வர்ட் சிறியதாக பழிவாங்கும் நோக்கத்துடன் இருந்தார். கிபி 1276 இல் ஒரு பெரிய இராணுவத்தை ஒழுங்கமைத்து, ஆங்கிலேய மன்னர் வேல்ஸுக்கு அணிவகுத்து, லீவெலினின் நிலங்களை பறித்தார், இருப்பினும் அவர் இப்போது அர்த்தமற்ற அரசு பட்டத்தை வைத்திருக்க அனுமதித்தார். ஆயினும் கூட, வெல்ஷ் இன்னும் ஆங்கிலேய ஆட்சியிலிருந்து சுதந்திரம் பெறுவதற்கான லட்சியங்களைக் கொண்டிருந்தார், மேலும் லீவெலினின் சகோதரர் டாஃபிட் மற்றொரு கிளர்ச்சியைத் தூண்டினார். கிளர்ச்சியாளர்கள்

தோற்கடிக்கப்பட்டனர் மற்றும் 1282 CE இல் Llywelyn கொல்லப்பட்டார், அவரது தலை வெற்றிகரமான ஆங்கில மன்னருக்கு வழங்கப்பட்டது, பின்னர் லண்டன் கோபுரத்தில் காட்டப்பட்டது. Dafydd இறுதியில் பிடிப்பட்டார், மேலும் அவரும் தூக்கிலிடப்பட்டார், துரோகிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட மிருகத்தனமான முறையைப் பயன்படுத்தி: தொங்கல், வரைதல் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவரைக் காலி செய்தல்.

எட்வர்ட் இப்போது பிராந்தியத்தின் மீது, குறிப்பாக கிளர்ச்சியாளர்கள் தங்கள் தலைமையகத்தைக் கொண்டிருந்த வடக்கு வேல்ஸில், தொடர்ச்சியான வலிமைமிக்க அரண்மனைகளைக் கட்டுவதன் மூலம் முழுமையாக தனது ஆதிக்கத்தைச் சுமத்துவதில் உறுதியாக இருந்தார். கிபி 1283 முதல் கேர்னார்ஃபோன் கோட்டை,

கான்வி கோட்டை மற்றும் ஹார்லெக் கோட்டை போன்ற அற்புதமான கோட்டைகள் கட்டப்பட்டன. வெல்ஷ் பிராந்தியத்தில் ஒரு புதிய ஒழுங்கு தொடங்கிவிட்டது என்று ஒரு தெளிவான செய்தியை அனுப்புவதற்காக தனது அரண்மனைகள் பெரும்பாலும் கலாச்சார மற்றும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களில் கட்டப்பட்டிருப்பதை மன்னர் உறுதி செய்தார். 25 ஏப்ரல் 1284 CE இல் வேல்ஸில் உள்ள ஆங்கில நிர்வாகத்தின் இதயமான Caernarfon கோட்டையில் தனது மகன் எட்வர்ட் பிறந்ததை உறுதிசெய்யும் அளவுக்கு அவர் சென்றார், பின்னர் அவருக்கு வேல்ஸ் இளவரசர் என்ற பட்டத்தை வழங்கினார் (முறையாக 1301 CE இல் வழங்கப்பட்டது). அதன்பிறகு, ஒரு ஆங்கிலேய மன்னர் அவர்களின் மூத்த மகனுக்கு இந்தப் பட்டத்தை வழங்குவது வழக்கமாகிவிட்டது.

அரண்மனைகள் மற்றும் அரசு பிரச்சாரம் இருந்தபோதிலும், வெல்ஷ் மிகவும் அடக்கப்படவில்லை மற்றும் மற்றொரு பெரிய கிளர்ச்சி வெடித்தது, இந்த முறை 1294 CE இல் MadogapLlywelyn தலைமையில். எட்வர்ட், கான்வி கோட்டையில் குளிக்காலத்திற்கு கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட போதிலும், 1295 CE இல் கேர்னார்ஃபோன் கோட்டையின் கட்டுப்பாட்டை மீண்டும் பெற முடிந்தது. மார்ச் 1295 இல் MaesMoydog இல் வார்விக் ஏரல் தலைமையிலான இராணுவத்தால் மடோக் தோற்கடிக்கப்பட்டார், மேலும் வேல்ஸ் இங்கிலாந்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்ததைப் போல நிர்வகிக்கப்பட்டது, இப்பகுதி ஏற்கனவே 1284 CE ருட்லான் சட்டத்தில் ஷைர்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. பழைய பாரம்பரிய சாம்ராஜ்யங்களை உடைப்பதற்காக. தொடர்ந்து கீழ்ப்படிதலை உறுதி செய்வதற்காக ஒரு புதிய தொடர் அரண்மனைகள் அமைக்கப்பட்டன, அதில் பியூமரிஸ் கோட்டையும் அடங்கும், இது ஒரு செறிவான இடைக்கால கோட்டையின் மிகச் சிறந்த உதாரணம்.

இங்கிலாந்தில் நிர்வாகம்

எட்வர்ட் தனது முன்னோடிகளின் தவறுகளைத் தவிர்க்க முயன்றார், இங்கிலாந்தின் சொந்த தளம் பாதுகாப்பாக இருப்பதை உறுதிசெய்தார். ராஜா பாரன்கள் மற்றும் அவர்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுவதை உறுதி செய்தார், மேலும் நில அளவீடு (1274-5 CE) மற்றும் சிறந்த பதிவுகள் (நூறு ரோல்கள்) மூலம் உள்ளூர் நிர்வாகம் மேம்படுத்தப்பட்டது. 1275 CE வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் சட்டமானது 51 புதிய சட்டங்களை குறியாக்கியது, பல மேக்னா கார்ட்டாவை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நடுவர் மன்றத்தின் விசாரணை கட்டாயமாக்கப்பட்டது (முன்னர் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் அதற்கு

சம்மதிக்க வேண்டும்) மற்றும் சமாதான நீதிபதிகள் நியமிக்கப்பட்டனர்.

மாதிரி பாராளுமன்றம்

1295 CE இல் முதல் முறையாக மாதிரி பாராளுமன்றம் கூடியது, இதில் மதகுருமார்கள் மற்றும் மாவீரர்கள் மற்றும் பெரிய தோட்ட உரிமையாளர்கள் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர், இதில் ஒவ்வொரு ஷைர் மற்றும் நகரத்திலிருந்து (அல்லது பெருநகரம்) இரண்டு பிரதிநிதிகள் இருந்தனர். பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பதவி இன்னும் செல்வம் உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே வழங்கப்பட்டது, ஆனால் எட்வர்ட் தனது அதிக வருவாய் கோரிக்கைகளுக்கு ஆதரவைப் பெறுவதற்கான சிறந்த வழிகளை நாடியதால் அது முன்பை விட பரந்ததாக இருந்தது. ஸ்காட்லாந்தில் எட்வர்டின் முன்மொழியப்பட்ட இராணுவ பிரச்சாரத்திற்கும் பாராளுமன்றம் ஒப்புதல் அளித்தது. ராஜா தனது சொந்த அதிகாரத்தை மட்டுப்படுத்துவதிலோ அல்லது உயரடுக்கினரின் அதிகாரத்தை அதிகரிப்பதிலோ எந்த ஆர்வமும் கொண்டிருக்கவில்லை, ஆனால் வரிகளை உயர்த்தும் நோக்கங்களுக்காக அவர் வழக்கமாக பாராளுமன்றத்தை அழைப்பது, ஆங்கில அரசாங்கத்தில் எப்போதும் இருக்கும் நிறுவனமாக உடலை கிக்ஸ்டார்ட் செய்தது. அதன் சொந்த முன்னுரிமை. செல்வந்தர்கள் ஆனால் பெயரிடப்படாத உறுப்பினர்களைச் சேர்ப்பது பொது மன்றமாக மாறுவதற்கான தொடக்கமாகும்.

ராஜ்யத்தின் யூதர் மீது தாக்குதல்

நிதி தேவையின் மற்றொரு விளைவு ராஜ்யத்தின் யூத சமூகத்தின் மீதான தாக்குதலாகும். கிபி 1287 இல், எட்வர்ட் தனது ராஜ்யத்திலிருந்து அனைத்து யூதர்களையும் மகிழ்ச்சியுடன் வெளியேற்றத் தொடங்கினார், அவருடைய போர்க் கருவூலத்தை அதிகரிக்கவும், பணம் கொடுப்பவர்களை அச்சுறுத்தலாகக் கருதிய திருச்சபையை சமாதானப்படுத்தவும் அவர்களின் சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்தார். கிபி 1290 வாக்கில், கொள்கையின் விளைவாக ராஜ்யத்தில் இருந்த கிட்டத்தட்ட 2,000 யூதர்கள் ஒரு வழி அல்லது வேறு வெளியேறினர், மேலும் எட்வர்ட் தனது கொள்கையில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார், அதை அவர் காஸ்கோனியில் மீண்டும் செய்தார்.

ஸ்காட்லாந்து மீதான தாக்குதல்கள்

எட்வர்ட் இங்கிலாந்து மற்றும் வேல்லை ஆட்சி செய்வதில் திருப்தி அடையவில்லை, ஆனால் ஸ்காட்லாந்தில் தனது பார்வையை வைத்தார். ஸ்காட்லாந்தின் மன்னர் மூன்றாம் அலெக்சாண்டரின்

பேத்தியும் வாரிசுமான நார்வேயின் பணிப்பெண் மார்கரெட் என்பவரை தனது மகனுக்கு திருமணம் செய்து வைக்க அவர் ஏற்பாடு செய்தபோது அமைதியான வழிகளில் ஸ்காட்லாந்தின் கட்டுப்பாட்டைப் பெற முடியும் என்று ஆங்கிலேய மன்னர் நம்பினார் (r. 1249-1286 CE). துரதிர்ஷ்டவசமாக, செப்டம்பர் 1290 CE இல் Orkney இல் மார்கரெட் நோயால் இறந்தபோது இந்த திட்டங்கள் எதுவும் நடக்கவில்லை. அலெக்சாண்டரின் வாரிசு யார் என்பதை எட்வர்ட் தீர்மானிக்க வேண்டியிருந்தது (பெரும்பாலும் பெரிய காரணம் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு நிகழ்வு): சக்திவாய்ந்த பிரபு ஜான் பாலியோல் (பி. சி. 1249 கிபி) அல்லது ராபர்ட் புரூஸ் (பி. 1210 கிபி மற்றும் அவரது மிகவும் பிரபலமான பெயருடைய தாத்தா). 1292 CE இல், எட்வர்ட் பாலியோலுக்காக பம்பு செய்தார், ஒருவேளை அவர் இருவரில் பலவீனமானவராக இருந்ததால், அவரை எளிதாகக் கையாள முடியும். அது முடிந்தவுடன், எட்வர்டின் ஆதிக்கத்திற்கு பாலியோலின் பயனற்ற பதில்களால் ஸ்காட்டுகள் சோர்வடைந்தனர் மற்றும் திறந்த கிளர்ச்சி காற்றில் இருந்தது.

இறப்பு & வாரிசு

எட்வர்ட் ஸ்காட்லாந்துக்கு எதிராக மற்றொரு பிரச்சாரத்தில் ஈடுபடவிருந்தபோது, 68 வயதில், 1307 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 7 ஆம் தேதி, கார்லிஸ்லுக்கு அருகிலுள்ள பர்க் பை சாண்ட்ஸ் என்ற இடத்தில் 68 வயதில், வயிற்றுப்போக்கு காரணமாக இறந்தார். அவர் வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் அபேயில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார், அவருடைய சொந்த கட்டளைப்படி, அவரது கல்லறையில் பின்வரும் புராணக்கதை பொறிக்கப்பட்டது: 'எட்வர்ட் I, ஸ்காட்லாந்தின் சுத்தியல். நம்பிக்கையை வைத்திருங்கள்'. அவருக்குப் பிறகு இங்கிலாந்தின் அவரது மகன் எட்வர்ட் II 1327 CE வரை ஆட்சி செய்தார், அவருடைய ஆட்சி இராணுவத் திறமையின்மை, அவரது நண்பர்களின் அதிகப்படியான அனுசரணை, வீட்டில் அவரது சொந்த பாரன்கள் மத்தியில் அராஜகம் மற்றும், வெகு தொலைவில் உள்ள அற்புதமான அரசு கேக்கில் செர்ரி ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்பட்டது. ஜூன் 1314 CE இல் Bannockburn இல் ஸ்காட்லாந்தின் தோல்வி. அவருக்குப் பின் மற்றொரு எட்வர்ட், இங்கிலாந்தின் எட்வர்ட் III, எட்வர்ட் I இன் பேரன் மற்றும் இடைக்கால இங்கிலாந்தின் (1272-1377 CE) 'எட்வர்டியன்' காலத்தை நிறைவு செய்த மூவரின் இறுதிப் பகுதி.

நூறு வருடப் போர்

நூறு ஆண்டுகாலப் போர் என்பது நூறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நீடித்த போர்களின் தொடர். பிரெஞ்சு சிம்மாசனத்தின் மீது சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த ஹவுஸ் ஆஃப் வாலோயிஸ் மற்றும் பிளாண்டாஜெனெட் ஆகிய இரண்டு அரச வீடுகளுக்கிடையே போர் நடந்தது. அந்த நேரத்தில் பிரெஞ்சு மன்னர்களின் கேட்டியன் வரிசையின் மறைவு காரணமாக அது காலியாக இருந்தது. இது அனைத்தும் முதலில் தொடங்கியது, ஏனெனில் ஹவுஸ் ஆஃப் வாலோயிஸ் பிரான்சின் ராஜா என்ற பட்டத்தை கோர முயன்றார், நிச்சயமாக இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த பிளாண்டாஜெனெட் அவர்களுக்கும் அரியணையில் சில பங்குகள் இருப்பதாக நினைத்தார்கள். பிளாண்டஜெனெட் 12 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து அரசர்கள். அஞ்சோ மற்றும் நார்மண்டி என்ற பிரெஞ்சு பிராந்தியத்தில் அவர்களுக்கு வம்சாவளி இருந்தது என்பது கொஞ்சம் தந்திரமானதாக இருக்கும். இது 116 ஆண்டுகள் நீடித்த போருக்கு வழிவகுத்தது

போர் நடந்த 116 வருடங்கள் முழுவதும் சில அமைதியான தருணங்கள் இருந்தன. ஆனால் பெரும்பாலும் இந்தப் போர் நூறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நீடித்தது. சிலர் இதை ஒரு போர் என்று கூட அழைக்க மாட்டார்கள், ஆனால் நான் பார்த்த புத்தகங்களில் இது "மோதல்களின்" தொடராக இருந்தது. மோதல்கள் நான்கு கட்டங்களாக பிரிக்கப்பட்டன.

எட்வர்டியன் போர்

இந்த கட்டங்களில் முதல் கட்டம் 1337-1360 வரையிலான எட்வர்டியன் போர் ஆகும். இது பிரெட்டிக்னி உடன்படிக்கையால் உருவானது. இந்தப் போர் பெரும்பாலும் ஆங்கிலேயர்களின் வெற்றிகளால் குறிக்கப்பட்டது. போரின் ஒரு கட்டத்தில், பிரான்ஸ் தங்களுக்குள் கிட்டத்தட்ட முழுமையான அராஜகம் மற்றும் உள்நாட்டுப் போரின் நிலையை அடைந்தது. இந்த கட்டத்தின் விளைவாக ஒரு சமாதான ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது, இது எழுத்தாளர் டெஸ்மண்ட் செவார்டின் கருத்துப்படி, பிரான்சை 'அவமானப்படுத்தியது'. இருப்பினும் அமைதி பத்து ஆண்டுகள் கூட நீடிக்கவில்லை மற்றும் கரோலின் போருக்கு வழிவகுத்தது.

கரோலின் போர்

கரோலின் போர் பிரான்சின் ஐந்தாம் சார்லஸுக்குப் பிறகு உருவாக்கப்பட்டது. இது 1369-1389 வரை நீடித்த மோதல். பிரெட்டிக்னி ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட வேண்டிய கட்டாயத்திற்குப் பிறகு பிரெஞ்சுக்காரர்கள் போரை மீண்டும் தொடங்க விரும்பினர். கறுப்பு இளவரசர் பிரான்சுக்கு வர மறுத்ததில் இருந்து போர் உருவானது. இது சட்டவிரோத சம்மன் என அவர் உணர்ந்தார். சார்லஸ் இளவரசர்

அவரை பாரிஸில் சந்திக்க விரும்பினார், நிச்சயமாக அவர் போரை அறிவிக்கவில்லை. அவர்கள் கொண்டிருந்த ஒன்பது வருட அமைதி முடிவுக்கு வந்தது. ஆனால் இந்த முறை பிரெஞ்சுக்காரர்கள் வெற்றி பெற்றனர். ஒரு காலத்தில் ஒப்பந்தத்தில் இழந்த பிரதேசங்களை அவர்களால் திரும்பப் பெற முடிந்தது. இந்த கட்டத்தில் பிரெஞ்சு மற்றும் ஆங்கிலேயர்கள் "அமைதியில்" ஒன்றாக வர முடிந்தது.

லான்காஸ்ட்ரியன் போர்

இந்த அமைதி 1415 ஆம் ஆண்டு வரை தொடர முடிந்தது. அப்போதுதான் லான்காஸ்ட்ரியன் போர் தொடங்கியது. ஹென்றி IV ஆல் கருதப்பட்ட உண்மையின் பெயரால் இது பெயரிடப்பட்டது. அந்த நேரத்தில் இங்கிலாந்தின் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்த முதல் ஹவுஸ் ஆஃப் லான்காஸ்டர் யார். ஆனால் இந்த கட்டத்தில் இங்கிலாந்தின் ஹென்றி V நார்மண்டி மீது படையெடுத்தார். 1429 இல் ஜோன் ஆஃப் ஆர்க் வரும் வரை ஆங்கிலேயர்கள் இந்தப் போரில் வெற்றிகரமாக ஆதிக்கம் செலுத்தினர். இந்த கட்டத்தில் தொடர்ச்சியான தோல்வி முயற்சிகளால் ஆங்கிலேயர்கள் மீண்டும் பின்வாங்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால் ஒரு குறுகிய காலத்திற்கு மட்டுமே, இந்த போரின் முடிவு இது வரை இங்கிலாந்து கொண்டிருந்த அதிக சக்தியைக் கண்டது. பாரிஸில் ஒரு ஆங்கிலேய அரசர் முடிசூட்டப்பட்டார்.

ஜோன் ஆஃப் ஆர்க்கின் வருகை

இருப்பினும் 1429 இல் ஜோன் ஆஃப் ஆர்க் வருகைக்குப் பிறகு போர் குறையத் தொடங்கியது. போரின் அதிக செலவுகள் காரணமாக பிரிட்டனின் செல்வம் குறையத் தொடங்கியது. இதனால் தொடர் மோதல்கள் உருவானது. அவை பிரெட்டன் வாரிசுப் போர், காஸ்டிலியன் உள்நாட்டுப் போர், தி வார் ஆஃப் டூ பீட்டர்ஸ் மற்றும் இறுதியாக 1383-1385 நெருக்கடி.

போர்கள் எப்போதும் வெற்றுக் களங்களில் மட்டும் நடைபெறவில்லை. இது ஒரு அதிகாரப் போராகும், இது நகரங்களை பட்டினி கிடப்பதையும், அரசர்களை அவர்களின் ராஜ்யங்களிலிருந்து வெளியேற்றுவதையும் குறிக்கும். இவை இரண்டும் நன்கு வேருன்றிய நாடுகளாக இருந்தன என்பதே உண்மை.

கருப்பு மரணம்

போரின் முடிவில் ஆங்கிலேயர்களும் சமமாகவே இருந்தனர். அவர்கள் உடல் ரீதியாக அதிக பாதிப்புகளை சந்திக்க வேண்டியதில்லை. தொடர்ந்து நடந்த போராட்டத்தால் பொருளாதாரச் சூமைகள் மிச்சமிருந்தன. இங்கிலாந்தின் அரசியல் நிலைப்பாடுகளை

வடிவமைக்க போர் உதவியது என்பது மிகப்பெரிய மாற்றங்களில் ஒன்றாகும். போருக்குப் பிறகு இங்கிலாந்தில் போருக்கான ஆர்வம் குறைந்துவிட்டது. போரினால் ஏற்பட்ட நிதி நெருக்கடியால், ஒரு நாடாக அவர்களுக்கு முழுமையாகப் பயனளிக்காத மோதல்களில் பங்கேற்பதை நிறுத்தினர். முன்பை விட போருக்குப் பிறகு இங்கிலாந்து மிகவும் வலிமையான நாடாக இருந்தது. துரதிர்ஷ்டவசமாக மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, கருப்பு மரணம் வெடித்ததால் அவர்கள் இருவரும் பாரிய இழப்பை உணர்ந்தனர்.

நூறு வருடப் போர் என்பது அதிகாரத்திற்காக நடந்த போர். அது எந்த விதமான சமூக இயக்கத்துக்காகவோ அல்லது மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவோ அல்ல. இது வெறுமனே ஒரு வம்ச அடிப்படையிலான மோதல். இது பலவீனமான தலைவர்களால் போராடப்பட்டது மற்றும் மக்களின் சோகத்தால் குறிக்கப்பட்டது. ஆனால் இறுதியில், பிரெஞ்சுக்காரர்கள் ஆங்கிலேயர்களை தங்கள் நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றவும், அவர்களுக்குச் சொந்தமான சிம்மாசனத்தை மீண்டும் பெறவும் போர் அவசியம் என்று கருதப்பட்டது.

எட்வர்ட் III

எட்வர்ட், இளவரசர்

பதினான்காம் நூற்றாண்டு இங்கிலாந்தின் வரலாற்றில் எட்வர்ட் இளவரசரை விட சில பெயர்கள் நன்கு அறியப்பட்டவை. ஜூன் 15, 1330 இல் லூட்ஸ்டாக்கில், ஹைனால்ட் கவுண்டின் வில்லியமின் மகள் பிலிப்பாவிற்கும், இங்கிலாந்தின் இளம் எட்வர்ட் III என்ற அவரது கணவருக்கும் பிறந்த சிறுவன், மே 1333 இல் செஸ்டர் ஏர்ல் மற்றும் நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, டியூக் ஆஃப் செஸ்டர் உருவாக்கப்பட்டது. கார்ன்வால், இங்கிலாந்தில் முதன்முறையாக டூகல் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. மே 1343 இல் அவர் வேல்ஸின் இரண்டாவது இளவரசரானார். அவர் இப்போது ராஜாவின் மூத்த மகன் மற்றும் வாரிசுடன் தொடர்புடைய மூன்று பட்டங்களை வைத்திருந்தார்.

எட்வர்ட் III மற்றும் கிரெசி போர்

ஜெனோயிஸ் குறுக்கு வில் வீரர்கள் சாய்வின் அடிவாரத்தில் நிறுத்தப்பட்டனர். அது ஒரு நீண்ட வெப்பமான நாளாக இருந்தது, ஆங்கில இராணுவத்தை எதிர்கொள்ள அணிவகுத்துச் சென்றது, அது கடைசியில் பார்வைக்கு வந்தது. ஜியோவானி மலையில் ஒரு குழுவைக் கண்டார், அவருக்கு ஆச்சரியமாக அவர்கள் அனைவரும்

இறக்கப்பட்டனர். அவர் ஒரு ஏற்றப்பட்ட இராணுவத்தை எதிர்பார்த்தார், ஒருவேளை சிறியதாக இருக்கலாம், ஆனால் அவருக்குப் பின்னால் வரும் பிரெஞ்சு துருப்புகளைப் போலவே, அவர்களின் அற்புதமான குதிரைகள் மற்றும் பதாகைகளுடன். அதற்குப் பதிலாக, மனிதர்களின் வரிசைகள் இருந்தன, அவர்களின் கவசம் அவர்கள் மாவீரர்களா இல்லையா என்பதைக் காட்டவில்லை, யாருடைய கேடயங்களை அவரால் தூரத்தில் உருவாக்க முடியவில்லை. குழுவின் இருபுறமும் வண்டிகள் இருந்தன, அடிக்கடி போர்க்களத்தில் இருந்தன, மேலும் அவை பக்கவாட்டில் இருந்து தாக்குதலைத் தடுக்க ஒரு கடினமான தடையாக நிறுத்தப்பட்டதாக அவர் கருதினார். ஒரு எளிதான வேலை, அது விரைவில் முடிந்துவிடும், வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்ல சில கொள்ளைகளுடன், குறிப்பாக ஆங்கிலேயர்கள் பல வாரங்களாக வயலில் இருந்ததால், பொருட்கள் பற்றாக்குறையாக இருப்பதாகக் கூறப்பட்டது.

எட்வர்ட் III: தி ஃப்ளவர் ஆஃப் கிங்ஸ் பாஸ்ட்

இங்கிலாந்தின் மிகப் பெரிய ராஜா யார் என்பது குறித்து ஆங்காங்கே ஆனால் தொடர்ந்து விவாதம் நடந்து வருகிறது. ஆல்ஃபிரட் தி கிரேட் இங்கிலாந்தின் அரசராக இல்லாவிட்டாலும், வெசெக்ஸின் மன்னராக இருந்தாலும் சிலர் அவரை ஆதரிக்கின்றனர்; சிலர் வில்லியம் தி காங்குவரரை தேர்வு செய்கிறார்கள். தொடர்ந்து குறிப்பிடப்படும் மற்ற வேட்பாளர்கள் ஹென்றி VIII மற்றும் அவரது மகள் எலிசபெத் I. எந்தவொரு தீவிர வர்ணனையாளரும் அறிந்தபடி, இந்த செயல்முறை ஒரு பார்லர் கேம் - தீங்கற்ற வேடிக்கையானது, இது ஒரு அம்சத்தில் சில ஆர்வத்தைத் தூண்டினால் சில மதிப்பை நிரூபிக்கலாம். கடந்த காலம். ஆனால், 'எல்லா காலத்திலும் சிறந்த ஆல்பம்' பட்டியல்களைப் போலவே, மீண்டும் மீண்டும் விமர்சனக் கவனம் செலுத்தப்படுவதால், அதே சில வேட்பாளர்கள் மீண்டும் மீண்டும் மேற்கோள் காட்டப்படுகிறார்கள்; மற்றும் பொதுவான வரலாற்று அறிவின் மிகக் குறைந்த பொது வகுப்பிற்கு எதிராக சோதிக்கப்பட்டது, இதன் விளைவாக விக்டோரிய இலட்சியங்கள் மற்றும் தற்போதைய வரலாற்று அனுமானங்களைப் பற்றி தனிநபர்களின் உண்மையான தாக்கத்தை விட சோர்வாக மீண்டும் மீண்டும் சுருக்கப்பட்ட பட்டியல் கூறுகிறது.

அரசியல் நெருக்கடிகள், 1371-1377

புதிய போரின் ஆரம்ப கட்டங்கள் அரசு மீட்கும் தொகை மற்றும் மறைமுக வரிவிதிப்பு மற்றும் மதகுரு மானியங்களின் வருமானத்தில் இருந்து செலுத்தப்பட்டன, மேலும் 1371 வரை கிரீடம் நேரடி வரிகளுக்காக பாராளுமன்றத்தை அணுகியது. ஒரு தசாப்த கால சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, காமன்ஸ் £50,000 திரட்ட வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு சோதனை வரியை முன்மொழிந்தது, நிலத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு திருச்சபைக்கும் ஒரு நிலையான கட்டணத்தை நிர்ணயித்து, மதிப்பீட்டாளர்களை உள்ளூர் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப தொகையை உயர்த்த அல்லது குறைக்க அனுமதித்தது. அதிபர், பிஷ்ப் வைகேஹாம், பொருளாளர், தாமஸ் பிராண்டிங்காம், எக்ஸெட்டரின் பிஷ்ப், மற்றும் அந்தரங்க முத்திரையின் கீப்பர் பீட்டர் லாசி ஆகியோரை பதவி நீக்கம் செய்து, அவர்களுக்குப் பதிலாக சாமானியர்களை நியமிக்க எட்வர்ட் இந்த வரிக்கு அதிக அரசியல் விலையை செலுத்த வேண்டியிருந்தது. 1340-41 இன் முந்தைய நெருக்கடியின் போது ராஜா கடைப்பிடித்த அதே கொள்கையையே பாராளுமன்றம்-குறிப்பாக பாராளுமன்ற காமன்ஸ் பின்பற்றுகிறது; 1377 ஜனவரி வரை மீண்டும் அதிபர் மற்றும் பொருளாளர் பதவிக்கு திருச்சபையினர் நியமிக்கப்படவில்லை என்பதன் மூலம் அரசாங்கத்தின் போக்கை ஆணையிடும் அதன் திறன் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

1376 வாக்கில் 1371 மற்றும் 1373 நாடாளுமன்றங்களில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வரிகள் அனைத்தும் செலவழிக்கப்பட்டு, அரசாங்கத்திற்கு பணப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. 1376 இல் ப்ரூக்ஸின் போர்நிறுத்தம் மேலும் ஒரு வருடத்திற்கு புதுப்பிக்கப்பட்ட போதிலும், கிரீடத்தின் நிதி மிகவும் மந்தமான நிலையில் இருந்தது, பாராளுமன்றம் அழைக்கப்பட்டு மேலும் பொருட்களைக் கேட்க வேண்டியிருந்தது. குட் பார்லிமென்ட், சமகாலத்தவர்கள் என்று பின்னர் குறிப்பிடப்பட்டது, ஏப்ரல் 1376 இல் கூடியது. அது கடைசியாக நேரடி வரிகளை அங்கீகரிக்க மறுத்தது, இருப்பினும், 1360 களின் போது அமைதியான ஆண்டுகளில், கம்பளி மானியத்தை நீட்டிக்க ஒப்புக்கொண்டது. எவ்வாறாயினும், அவ்வாறு செய்வதற்கு முன், அது அரசு அரசாங்கத்தின் மீது இடைக்கால பாராளுமன்றத்தில் இதுவரை கண்டிராத மிகவும் வியத்தகு மற்றும் சேதப்படுத்தும் தாக்குதலை நடத்தியது.

எட்வர்ட் III குட் பார்லிமென்ட்டில் கலந்து கொள்ள முடியாத அளவுக்கு உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருந்தார், மேலும் அவரது மூத்த மகன் அமர்வின் போது இறந்துவிடுவார், எனவே சட்டசபைக்கு ஜான் ஆஃப் கவுண்ட் தலைமை தாங்கினார். மன்னன் இல்லாதது லார்ட்ஸ்

மற்றும், இன்னும் குறிப்பாக, கிரீடத்திற்கு எதிரான அவர்களின் குறைகளை பற்றி காமன்ஸ் குறைவான தயக்கம் காட்டலாம். காமன்ஸ், வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் அபேயின் அத்தியாய இல்லத்தில் கூடி, சர் பீட்டர் டி லா மேரைத் தங்கள் செய்தித் தொடர்பாளராகத் தேர்ந்தெடுத்தனர். சிறிது தாமதத்திற்குப் பிறகு, அவர்கள் மார்ச் மாத ஏரல் மற்றும் பிஷப் வைக்ஹாம் உட்பட ஒரு புதிய கவுன்சிலின் நியமனத்தைப் பெற்றனர், அவர்கள் இருவரும் நீதிமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எதிராக தனிப்பட்ட குறைகளைக் கொண்டிருந்தனர். பின்னர், மே 12 அன்று, டி லா மேரே கவுன்ட் முன் ஆஜராகி, காமன்ஸ் சார்பாக, வில்லியம் லாடிமர், ராஜாவின் சேம்பர்லைன், ராபியின் ஜான் நெவில், வீட்டுப் பொறுப்பாளர், லண்டன் வணிகர் ரிச்சர்ட் லியான்ஸ் மற்றும் ஆகியோர் மீது சில குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைத்தார். பல பிற நிதியாளர்கள். காமன்ஸ் கோபத்தின் முக்கிய இலக்குகளான லாடிமர் மற்றும் லியான்ஸ், ராஜாவின் கருவூலத்திற்கு பணம் திரட்ட வடிவமைக்கப்பட்ட சர்ச்சைக்குரிய நிதி திட்டங்களிலிருந்து லாபம் ஈட்டுவதாக குற்றம் சாட்டப்பட்டது. 1360களின் நடுப்பகுதியில் ராணி பிலிப்பாவுக்குப் பதிலாக எட்வர்டின் படுக்கையிலும் பாசத்திலும் இருந்த ராஜாவின் எஜமானி ஆலிஸ் பெர்ரர்ஸ் (இ. 1400/01) மேலும் குற்றம் சாட்டப்பட்டார். நீதிமன்றத்தில் அவளது செல்வாக்கின் விளைவாக அவள் கூறப்படும் பேராசை அவளை ஒரு சர்ச்சைக்குரிய நபராக மாற்றியது. காமன்ஸின் குற்றச்சாட்டுகள் லார்ட்ஸ் முன் கேட்கப்பட்டன (இதனால் பாராளுமன்ற குற்றச்சாட்டுக்கான நடைமுறையை நிறுவியது), மேலும் லாடிமர் மற்றும் நெவில்லை பதவி நீக்கம் செய்வதையும், லியான்ஸை சிறையில் அடைப்பதையும் மற்றும் ஆலிஸ் பெர்ரர்ஸை மன்னரின் நிறுவனத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதையும் தவிர அரசாங்கத்திற்கு வேறு வழியில்லை. ஜூலை 10 ஆம் தேதி அமர்வு முடிவடைந்த நேரத்தில் நீதிமன்றம் முற்றிலும் குழப்பமடைந்தது.

நல்ல பாராளுமன்றம்

எவ்வாறாயினும், நல்ல பாராளுமன்றத்தின் அரசியல் வெற்றி குறுகிய காலமே இருந்தது. அக்டோபர் 1376 வாக்கில், இடம்பெயர்ந்த நீதிமன்ற உறுப்பினர்கள் மன்னிக்கப்பட்டு, அவர்களது பதவிகளுக்கு மீட்டெடுக்கப்பட்டனர், இல்லையெனில் அவர்களது அலுவலகங்களுக்கு. ஜனவரி 1377 இல் வெஸ்ட்மினிஸ்டரில் கூடிய பாராளுமன்றம், கவுண்டின் விருப்பத்திற்கு அசாதாரணமான முறையில் இணங்கியது, முந்தைய குற்றச்சாட்டுகளின் தலைகீழ் மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொண்டது மற்றும் 4d என்ற விகிதத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வாக்கெடுப்பு வரியின் புதிய வடிவத்தில் மேலும்

நேரடி வரிவிதிப்புக்கு அங்கீகாரம் அளித்தது. பதினான்கு வயதுக்கு மேற்பட்ட அனைவருக்கும் தலைக்கு. 1341 இல் இருந்ததைப் போலவே, கிரீடத்திற்கு அதன் விருப்பத்திற்கு எதிராக செய்யப்பட்ட அரசியல் சலுகைகளைத் துறக்க உரிமை உண்டு என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் பாராளுமன்றம் ஏற்பட்டது. உடனடியாக அது போரின் உடனடி புதுப்பித்தல் மற்றும் பிரெஞ்சு படையெடுப்பு பற்றிய வதந்தியை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இந்த நெருக்கடியின் போது, ஆட்சியின் ஸ்திரத்தன்மையின் ஒரு அங்கம் - ராஜாவே - அகற்றப்பட உள்ளது என்பதும் தெளிவாகியது.

எட்வர்ட் III இன் வட்ட மேசை

ராணியின் 80வது பிறந்தநாளைக் குறிக்கும் வகையில், 2006 வங்கி விடுமுறை வார இறுதியில், பக்கிங்ஹாம் அரண்மனை, வின்ட்சர் கோட்டை மற்றும் ஹோலிரூட் ஹவுஸ் ஆகிய இடங்களில் ஒரே நேரத்தில் தோண்டுவதற்கு சேனல் ஃபோரின் 'டைம் டீம்' அனுமதி பெற்றபோது, தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்களால் அதிகம் ஆராயப்படாத இந்த தளங்கள் இருக்கலாம் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது. அரசு அரண்மனைகள் பற்றிய மதிப்புமிக்க புதிய தகவல்களை உருவாக்க. ஆக்ஸ்போர்டு தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியின் ஆலோசனையின் பேரில், டைம் டீம் வின்ட்சரின் மிகவும் மர்மமான கட்டமைப்புகளில் ஒன்றைத் தங்கள் விசாரணைக்காகத் தேர்ந்தெடுத்தது. இது ஒருபோதும் முடிக்கப்படாத ஒரு கட்டிடமாகும், மேலும் அது ஓரளவு மட்டுமே கட்டப்பட்டபோது கைவிடப்பட்டதாக பொதுவாக நம்பப்பட்டது, ஏனெனில் அது நம்பிக்கையற்ற வகையில் அதிக லட்சியமாக இருந்தது. அதன் எந்த தடயமும் இல்லை, மேலும் அது எங்கு அமைந்துள்ளது என்பது குறித்து பல்வேறு கோட்பாடுகள் இருந்தன.

எட்வர்ட் III இன் கீழ் போர் மற்றும் ஆங்கில ஜென்ட்ரி

செப்டம்பர் 1586 இல், சிவால்ரி நீதிமன்றத்தின் அதிகாரிகள் ஸ்கார்பரோவில் உள்ள அவரது வீட்டிற்கு ஜான் டி ரித்ரே எஸ்குயரை சந்தித்தனர். அவர் ஒரு அறுபத்தாறு வயதான போர் வீரராக இருந்தார், மேலும் அவர்கள் சர் ரிச்சர்ட் ஸ்க்ரோப் மற்றும் சர் ராபர்ட் க்ரோஸ்வெனருக்கு இடையே ஆயுதங்கள் நீலநிறம் அல்லது வளைவை வைத்திருப்பது தொடர்பான தகராறு தொடர்பான ஆதாரங்களை சேகரிக்க வந்திருந்தனர். ஸ்க்ரோப்பின் கூற்றுக்கு ஆதரவாக ரித்ரேவின் கருத்து, பிரச்சார நினைவுகளின் கவர்ச்சிகரமான பட்டியலை வழங்குகிறது, முக்கியமாக ஸ்க்ரோப் குடும்பத்தின் இராணுவ சுரண்டல்கள் பற்றிய அவரது நினைவுகளில் கவனம் செலுத்துகிறது, ஆனால் அதே நேரத்தில் அவரது சொந்த நீண்ட மற்றும்

வண்ணமயமான இராணுவ வாழ்க்கையின் முக்கிய நிகழ்வுகளை கோடிட்டுக் காட்ட உதவுகிறது. .

ஹென்றி III இன் கடைசி காலம்

எட்வர்ட் III அரசியல் மற்றும் போரில் திறமையானவர், ஸ்காட்லாந்துக்கு எதிராக ஹாலிடன் ஹில் (1333) மற்றும் நெவில்லின் கிராஸ் (1346) ஆகிய இடங்களில் வெற்றி பெற்றார். பிரெஞ்சு கிரீடத்திற்கான அவரது உரிமைகோரல் நூறு ஆண்டுகாலப் போரைத் தொடங்கியது, அதில் ஸ்லூயிஸ், க்ரெசி, கலேஸ் மற்றும் போய்ட்டியர்ஸ் போர்களில் அவரது நற்பெயர் அற்புதமான வெற்றிகளால் செய்யப்பட்டது. அவரது பிந்தைய ஆண்டுகள் நிதி சிக்கல்கள் மற்றும் வீழ்ச்சியால் குறிக்கப்பட்டன. எட்வர்டின் ஆட்சியில் கருப்பு மரணம் வெடித்தது.

ரிச்சர்ட் III

அக்டோபர் 1452 இல் ஃபோதெரிங்ஹே கோட்டையில் பிறந்தார், அவர் ரிச்சர்ட், டியூக் ஆஃப் யார்க் மற்றும் அவரது மனைவி செசிலி நெவில் ஆகியோரின் பதினொன்றாவது குழந்தை. சிறுவயதில் அவர் தனது உறவினரான வார்விக் ஏர்லின் செல்வாக்கின் கீழ் விழுந்தார், அவர் ஒரு மாவீரராக பயிற்சியில் அவருக்கு வழிகாட்டி பயிற்சி அளித்தார். ரோசஸ் போரில் இருந்து வெளிப்படும் அதிகாரப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டதற்காக ஏர்ல் பின்னர் "கிங்மேக்கர்" என்று அறியப்பட்டார். இதற்கிடையில், அவரது தந்தை மற்றும் அவரது மூத்த சகோதரர், எட்மண்ட் டிசம்பர் 1460 இல் வேக்ஃபீல்ட் போரில் கொல்லப்பட்டனர், ரிச்சர்ட் மற்றும் அவரது மற்றொரு சகோதரர் ஜார்ஜ் ஆகியோர் கண்டத்திற்கு அனுப்பப்பட்டனர்.

வார் ஆஃப் தி ரோஸஸ் ஹவுஸ் ஆஃப் யார்க் மற்றும் லான்காஸ்டர் இரண்டிற்கும் அதிர்ஷ்டத்தை மாற்றியமைத்ததால், டவுட்டன் போரில் யார்க்கிஸ்ட் வெற்றியைப் பெற்ற பிறகு ரிச்சர்ட் தனது தாயகத்திற்குத் திரும்புவதைக் கண்டார். அவரது தந்தை போரில் கொல்லப்பட்டதால், அவரது மூத்த சகோதரர் எட்வர்ட் கிரீடத்தை ஏற்றுக்கொண்டார் மற்றும் ரிச்சர்ட் தனது முடிசூட்டு விழாவில் 28 ஜூன் 1461 அன்று கலந்து கொண்டார், அவரது சகோதரர் இங்கிலாந்தின் எட்வர்ட் IV மன்னராக மாறுவதைக் கண்டார், அதே நேரத்தில் ரிச்சர்ட்டுக்கு க்ளூசெஸ்டர் டியூக் என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

எட்வர்ட் இப்போது ஆட்சியில் இருப்பதால், வார்விக் ஏர்ல் தனது மகர்களுக்கு சாதகமான திருமணங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்து,

உத்திகளை வகுத்தார். எவ்வாறாயினும், காலப்போக்கில், எட்வர்ட் IV மற்றும் கிங்மேக்கர் வார்விக் இடையேயான உறவு மோசமடைந்தது, வார்விக்கின் மகள் இசபெல்லை மணந்த ஜார்ஜ், தனது புதிய மாமனாருடன் இணைந்தார், அதே நேரத்தில் ரிச்சர்ட் தனது சகோதரரான ராஜாவான எட்வர்ட் IV க்கு ஆதரவாக இருந்தார். இப்போது சகோதரர்களுக்கிடையேயான குடும்பப் பிளவுகள் தெளிவாகத் தெரிந்தன: அஞ்சோவின் மார்கரெட், லான்காஸ்டர் மாளிகையின் ராணி, ரிச்சர்ட் மற்றும் எட்வர்ட் ஆகியோருக்கு வார்விக் விசுவாசத்தைத் தொடர்ந்து அக்டோபர் 1470 இல் கண்டத்திற்குத் தப்பிச் செல்ல வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

பர்கண்டி டியூக்கை மணந்த சகோதரி மார்கரெட் அவர்களை பர்கண்டியில் உள்ள பாதுகாப்பான புகலிடத்திற்கு வரவேற்றார். ஒரு வருடம் கழித்து, எட்வர்ட் பார்னெட் மற்றும் டெவ்க்ஸ்பரியில் நடந்த வெற்றிகளுக்குப் பிறகு திரும்பி வந்து தனது கிரீடத்தை மீட்டெடுப்பார். இளம் ரிச்சர்ட் பதினெட்டு வயதாக இருந்தாலும் கருவியாக நிரூபிப்பார். அவரது சகோதரர்களைப் போல வலுவாக இல்லாவிட்டாலும், ஒரு மாவீரராக அவரது பயிற்சி அவரை நல்ல நிலையில் வைத்திருந்தது மற்றும் அவர் ஒரு வலுவான சண்டை சக்தியாக மாறினார்.

அவர் பார்னெட் மற்றும் டெவ்கெஸ்பரி ஆகிய இரு இடங்களிலும் மோதலில் ஈடுபட்டார், கிங்மேக்கர் மற்றும் அவரது சகோதரரான வார்விக் வீழ்ச்சியைக் கண்டார், இறுதியாக லான்காஸ்ட்ரியப் படைகள் மீது தோல்வியைச் செய்து எட்வர்டை அரியணையில் அமர்த்தினார். அவரது சகோதரர் கிங் எட்வர்ட் IV ஆக மீட்டெடுக்கப்பட்டவுடன், ரிச்சர்ட் அன்னை நெவில்லை மணந்தார், அவர் வார்விக் ஏர்லின் இளைய மகளாகவும் இருந்தார். இது அவரது இரண்டாவது திருமணமாக இருந்தது, அவரது கணவர், வெஸ்ட்மின்ஸ்டரின் எட்வர்ட், ஒரு லான்காஸ்ட்ரியன், போரில் கொல்லப்பட்டதால், பார்னெட் போரில் அவரது முதல் திருமணம் முடிந்தது.

ரிச்சர்ட் III மற்றும் அவரது மனைவி அன்னை நெவில்

இப்போது ரிச்சர்டை மணந்துள்ள இந்த நிச்சயதார்த்தம், இங்கிலாந்தின் வடக்கில் உள்ள பெரிய நிலப்பரப்பைக் கட்டுப்படுத்தி, நாட்டின் மிகப் பெரிய நில உரிமையாளர்களில் ஒருவராக ரிச்சர்டின் நிலையைப் பாதுகாக்கும். அத்தகைய கணிசமான நிதி ஆதாயத்துடன் பெரும் பொறுப்பு வந்தது. ரிச்சர்ட் மீண்டும் சந்தர்ப்பத்திற்கு உயர்ந்தார், பிராந்தியத்தின் நிர்வாகத்தை ஒரு புத்திசாலித்தனமான தந்திரோபாயமாக கையாண்டார்.

1482 இல் அவரது நேர்மறையான மற்றும் பலனளிக்கும் ஸ்காட்டிஷ் பிரச்சாரத்தால் இது மேம்படுத்தப்பட்டது, தன்னை ஒரு தலைவர் மற்றும் இராணுவ நபராக நிரூபித்தார். பிராந்தியத்தில் இருந்து எந்த உத்தியோகபூர்வ பட்டத்தையும் சுமக்கவில்லை என்றாலும், "வடக்கின் இறைவன்" என்ற அவரது சேவை மிகவும் வெற்றிகரமாக நிரூபிக்கப்பட்டது, ஒழுக்கக்கேட்டுக்கு வளர்ந்து வரும் நற்பெயரைக் கொண்டிருந்த அவரது முடியாட்சி சகோதரரிடமிருந்து தனித்தனியாக பொறுப்புகளைக் கையாளும் திறனை வெளிப்படுத்தினார்.

இந்த கட்டத்தில் எட்வர்ட் IV பெருகிய முறையில் மோசமான நற்பெயரால் பாதிக்கப்பட்டார், பலர் அவரது நீதிமன்றத்தை கலைக்கப்பட்டதாகவும் ஊழல் நிறைந்ததாகவும் கருதினர். ராஜாவாக அவருக்கு பல எஜமானிகள் இருந்தனர் மற்றும் அவரது சகோதரர் ஜார்ஜ், டியூக் ஆஃப் கிளாரன்ஸ் மீது தேசத்துரோக குற்றச்சாட்டு சுமத்தப்பட்டு 1478 இல் கொலை செய்யப்பட்டார். ரிச்சர்ட் இதற்கிடையில் எட்வர்டின் மனைவி எலிசபெத் வுட்வில்லே மற்றும் அவரது சகோதரரின் சாதகமற்ற நற்பெயரிலிருந்து தன்னைத் தூர விலக்கிக் கொள்ள விரும்பினார். அவளுடைய நீட்டிக்கப்பட்ட உறவுகள். ரிச்சர்ட், எலிசபெத் தனது சகோதரன் ஜார்ஜ், டியூக் ஆஃப் கிளாரன்ஸ் கொலையில் அவரது செல்வாக்கை சந்தேகிக்கிறார், மன்னரின் முடிவுகளின் மீது பெரும் ஆதிக்கம் செலுத்துவதாக நம்பினார். 1483 ஆம் ஆண்டில், எட்வர்ட் IV எதிர்பாராத விதமாக இறந்தபோது, இரண்டு மகன்கள் மற்றும் ஐந்து மகள்களை விட்டு வெளியேறியபோது, அத்தகைய அவநம்பிக்கை மற்றும் சந்தேகம் தலை தூக்கியது. அவரது மூத்த மகன் அரியணைக்கு வாரிசாக இருந்தார் மற்றும் எட்வர்ட் V ஆக விதிக்கப்பட்டார்.

எட்வர்ட் ஏற்கனவே தனது மகனின் நலனை "லார்ட் ப்ரொடெக்டர்" ஆக நியமிக்கப்பட்ட ரிச்சர்ட்டிடம் ஒப்படைத்து ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தார். இது எட்வர்ட் V மற்றும் அவர் அரியணை ஏறுவது தொடர்பாக ரிச்சர்ட் மற்றும் உட்வில்லஸ் இடையே அதிகாரப் போட்டியின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கும். இளம் எட்வர்ட் V இன் மாமாவான ஏர்ல் ரிவர்ஸ் உட்பட உட்வில்லிஸ், அவரது வளர்ப்பில் வலுவான செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்தனர் மற்றும் ரிச்சர்டின் பாதுகாவலராக இருந்த பாத்திரத்தை மாற்றியமைக்க ஆர்வமாக இருந்தனர், அதற்கு பதிலாக எட்வர்ட் V ஐ உடனடியாக அரசனாக்கும் ஒரு ரீஜென்சி கவுன்சிலை அமைத்தனர், அதே நேரத்தில் அதிகாரம் அவர்களிடம் இருந்தது.

ரிச்சர்டைப் பொறுத்தவரை, எலிசபெத் உட்வில்லே மற்றும் அவரது குடும்பத்தாரின் இத்தகைய செல்வாக்கு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது, இதனால் அவர் யார்க் சிம்மாசனத்தின் தலைவிதியை தன்னுடன் பாதுகாக்கும் திட்டத்தை வகுத்தார், அதே நேரத்தில் பன்னிரண்டு வயதுடைய இளம் எட்வர்ட் V, இணை சேதமாக மாறும். வரவிருக்கும் வாரங்களில், எட்வர்ட் V இன் முடிசூட்டு விழாவிற்கு முன்னதாக, ரிச்சர்ட் அரசு கட்சியினரை இடைமறித்து, அவர்களை கலைந்து செல்லும்படி கட்டாயப்படுத்தினார் மற்றும் ஏர்ல் ரிவர்ஸ் மற்றும் எட்வர்டின் மூத்த ஒன்றுவிட்ட சகோதரர் ஆகியோரைக் கைது செய்தார். இருவரும் தூக்கிலிடப்பட்டனர்.

ரிச்சர்டின் தலையீட்டின் உதவியுடன், எட்வர்ட் மற்றும் அவரது இளைய உடன்பிறப்புகள் சட்டவிரோதமானவர்கள் என்று பாராளுமன்றம் அறிவித்தது, ரிச்சர்டை அரியணைக்கு புதிய வாரிசாக விட்டுச் சென்றது.

எட்வர்ட் V, அனைத்து எதிர்ப்புகளையும் மீறி, ரிச்சர்டுடன் தனிப்பட்ட முறையில் லண்டன் கோபுரத்திற்குச் சென்றார், பின்னர் அவரது இளைய சகோதரர் மட்டுமே இணைந்தார். "கோபுரத்தில் உள்ள இளவரசர்கள்" என்று அறியப்பட்ட இரண்டு சிறுவர்களும் மீண்டும் ஒருபோதும் காணப்படவில்லை, கொலை செய்யப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. ரிச்சர்ட் 1483 இல் இங்கிலாந்தின் மன்னராக தனது மருமகனை வெற்றிகரமாக அபகரித்தார்.

1483 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 6 ஆம் தேதி ரிச்சர்ட் அவரது மனைவி அன்னைவுடன் முடிசூட்டப்பட்டார், இது கொந்தளிப்பான இரண்டு ஆண்டு ஆட்சியின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கிறது. அரியணையில் ஒரு வருடத்திற்குப் பிறகு, அவரது ஒரே மகன் எட்வர்ட் ஜூலை 1483 இல் இறந்தார், ரிச்சர்டுக்கு இயற்கையான வாரிசுகள் இல்லை, இதனால், ஊகங்கள் மற்றும் அரியணையைக் கைப்பற்றுவதற்கான முயற்சிகளைத் திறந்தார். இதற்கிடையில், தனது மகனுக்காக துக்கத்தில் சிக்கிய ராணி அன்னைவும் தனது இருபத்தி எட்டு வயதில் வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் அரண்மனையில் காலமானார். ரிச்சர்ட், தனது மகனையும் வாரிசையும் இழந்ததால், லிங்கனின் ஏர்ல் ஜான் டி லா போலை தனது வாரிசாக பரிந்துரைக்கத் தேர்வு செய்தார். அத்தகைய நியமனம் லான்காஸ்ட்ரியன் படைகளை வாரிசுக்கு தங்கள் சொந்த பிரதிநிதியை தேர்ந்தெடுக்க வழிவகுத்தது:

ஹென்றி டியூடர்.மன்னராக இருந்த இரண்டு ஆண்டுகளில், ரிச்சர்ட் தனது அரசு பதவிக்கு அச்சுறுத்தல்களையும் சவால்களையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும், ஹென்றி டியூடர் ரிச்சர்டின் ஆட்சி மற்றும் ஹவுஸ் ஆஃப் யார்க் ஆகியவற்றிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க

ஆர்வமாக இருந்தார். கிளர்ச்சியின் மற்றொரு முன்னணி நபரும் அவரது முன்னாள் கூட்டாளிகளில் ஒருவரான ஹென்றி ஸ்டாஃபோர்ட், பக்கிங்ஹாம்மின் 2 வது டியூக். அவரது முடிசூட்டுக்கு இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு, ரிச்சர்ட் பக்கிங்ஹாம் டியூக்கால் ஒரு கிளர்ச்சியை எதிர்கொண்டார், இது ராஜாவுக்கு அதிர்ஷ்டவசமாக எளிதில் அடக்கப்பட்டது.

இருப்பினும், இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, ஹென்றி டுடோர் மிகவும் தீவிரமான அச்சுறுத்தலைக் கொண்டிருந்தார், அவரும் அவரது மாமா ஜாஸ்பர் டியூடரும் தெற்கு வேல்ஸுக்கு பிரெஞ்சு துருப்புக்களைக் கொண்ட ஒரு பெரிய படையுடன் வந்தடைந்தனர். புதிதாக சேகரிக்கப்பட்ட இந்த இராணுவம் அந்தப் பகுதி வழியாக அணிவகுத்துச் சென்றது, வேகத்தை அதிகரித்தது மற்றும் அவர்கள் செல்லும்போது புதிய ஆட்களைப் பெற்றது. இறுதியாக, ரிச்சர்டுடனான மோதல் ஆகஸ்ட் 1485 இல் போஸ்வொர்த் மைதானத்தில் விளையாடத் திட்டமிடப்பட்டது. இந்த காவியப் போர் இறுதியாக ஆங்கில வரலாற்றின் இந்த காலகட்டத்தை வரையறுத்திருந்த வம்சப் போருக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும். ரிச்சர்ட் போரிடத் தயாராகி, மார்க்கெட் போஸ்வொர்த் அருகே ஹென்றி டியூடரின் இராணுவத்தை இடைமறித்து ஒரு பெரிய இராணுவத்தை அவசரமாக ஒன்றிணைத்தார்.

போஸ்வொர்த் போர்

இந்த போரில் மற்றொரு முக்கியமான நபர் ஹென்றியின் மாற்றாந்தாய், லார்ட் தாமஸ் ஸ்டான்லி, அவர் எந்தப் பக்கத்தை ஆதரிப்பார் என்பதை தீர்மானிக்கும் முக்கிய சக்தியைக் கொண்டிருந்தார். இறுதியில் அவர் ரிச்சர்டிடமிருந்து தனது ஆதரவைத் தவிர்த்து, ஹென்றி டியூடரிடம் தனது விசுவாசத்தை மாற்றினார், தன்னுடன் சுமார் 7,000 போராளிகளை அழைத்துச் சென்றார்.

ரிச்சர்டின் இராணுவம் இன்னும் ஹென்றியின் ஆட்களை விட அதிகமாக இருந்தது, மேலும் அவர் நோர்போக் மற்றும் நார்தம்பர்லேண்ட் ஏர்லின் கட்டளையின் கீழ் தனது படைகளை வழிநடத்தத் தேர்ந்தெடுத்தார், அதே நேரத்தில் ஹென்றி டியூடர் அனுபவம் வாய்ந்த ஆக்ஸ்போர்டின் ஏர்லைத் தேர்ந்தெடுத்தார், பின்னர் அவர் நார்போக்கின் ஆட்களை போர்க்களம் முழுவதும் கட்டாயப்படுத்தினார்.

நார்தம்பர்லேண்ட் பயன்றது என்பதை நிரூபிப்பார், மேலும் ரிச்சர்ட் தனது போட்டியாளரைக் கொன்று வெற்றியை அறிவிக்கும் நோக்கத்துடன் போர்க்களம் முழுவதும் தனது ஆட்களுடன் குற்றம் சாட்டப்பட வேண்டும் என்பதை உணர்ந்தார். இருப்பினும்,

துரதிர்ஷ்டவசமாக, ரிச்சர்ட் ஸ்டான்லி பிரபு மற்றும் அவரது ஆட்களால் சூழப்பட்டதைக் கண்ட ரிச்சர்டுக்கு அத்தகைய திட்டம் நிறைவேறவில்லை, இதன் விளைவாக அவர் போர்க்களத்தில் இறந்தார். ரிச்சர்டின் மரணம் ஹவுஸ் ஆஃப் யார்க்கின் முடிவைக் குறித்தது. போரில் இறந்த கடைசி ஆங்கிலேய அரசரும் இவரே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

UNIT III

லான்காஸ்ட்ரியன் அரசர்கள் மற்றும் டியூடர்கள் ஹென்றி IV "போலிங்ப்ரோக்" (ஆட்சி 1399-1413)

உறவினர்களான ரிச்சர்ட் மற்றும் ஹென்றி போலிங்ப்ரோக் பத்து மற்றும் பதினொரு வயதாக இருந்தபோது, அவர்கள் ஆர்டர் ஆஃப் திகார்டரில் அனுமதிக்கப்பட்டனர். இரண்டு குழந்தைகளும் ஒருவரையொருவர் தாக்க மாட்டோம் என்று சத்தியம் செய்தனர். இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, ஹென்றி தனது உறவினர் ரிச்சர்ட்டிடமிருந்து கிரீடத்தை அபகரித்தார்.

ஹென்றி IV, ரிச்சர்ட்டின் இளம் இரண்டாவது மனைவியான வலோயிஸின் இசபெல்லாவிடம், இப்போது ஒரு விதவையான தன் மகனுக்கு ஹென்றி என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளதை அவள் திருமணம் செய்து கொள்வாயா என்று கேட்டாள். லிட்டில் இசபெல்லா இந்த வாய்ப்பை நிராகரித்தார், இறுதியில் பிரான்சுக்குத் திரும்பினார், அங்கு அவரது தந்தை சார்லஸ் VI மனநோயால் பாதிக்கப்பட்டார்.

ஷ்ரூஸ்பரி போர்

ஹென்றி IV மற்றும் ஹென்றி "ஹாட்ஸ்பர்" பெர்சி இடையே ஷ்ரூஸ்பரி போரின் வரைபடம். அரசர் ஹென்றி IV ஐ ஆதரிப்பவர்கள் ராயல்ஸ்டுகள்.

ஹென்றியின் ஆட்சி கிளர்ச்சி மற்றும் தாக்குதல்களால் பாதிக்கப்பட்டது. இங்கிலாந்தின் வடக்கில் இருந்து சக்திவாய்ந்த பெர்சி குடும்பம், ஒரு காலத்தில் ஹென்றி IV இன் கூட்டாளியாக இருந்தது, வெல்ஷ் தலைவரான ஓவன் க்ளென்டோவருடன் இணைந்தது, அவர் தன்னை வேல்ஸ் இளவரசராக அறிவித்தார். ஜூலை 21, 1403 இல், ஹென்றி IV, அவரது மகன் ஹென்றி ஆஃப் மான்மெளத்துடன், ஹென்றி "ஹாட்ஸ்பர்" பெர்சி மற்றும் வெல்ஷ் ஆகியோரை ஷ்ரூஸ்பரியில் தோற்கடித்தார். "ஹாட்ஸ்பர்" போரில் கொல்லப்பட்டார். ஹென்றி IV தனது பிற்கால ஆட்சியில் தோல் நோயால் பாதிக்கப்பட்டார், அவர் மார்ச் 1413 இல் இறந்தார்.

ஹென்றி V "மான்மவுத்" (ஆட்சி: 1413-1422):

ஹென்றி V 1386 இல் மான்மவுத் கோட்டையில் பிறந்தார். லான்காஸ்டரின் அரச குடும்பத்திற்கு எதிரான பல கிளர்ச்சிகளின் போது ஹென்றி தனது தந்தையுடன் சண்டையிட்டார். ஷ்ரூஸ்பரி போரில், 16 வயதில், ஹென்றி முகத்தில் அம்பினால் சுடப்பட்டார். ஒரு

நல்ல அறுவை சிகிச்சை நிபுணரின் உதவியால்தான் ஹென்றி சாத்தியமான மரணத்திலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டார்.

ஹென்றி V ஒரு லட்சிய மன்னராக இருந்தார், அவர் பிரான்சுடனான நூறு ஆண்டுகாலப் போரை உயிர்ப்பித்தார், சவுத்தாம்ப்டனில் இருந்து ஆங்கிலக் கால்வாய் வழியாக பிரெஞ்சு துறைமுக நகரமான ஹார்ப்லூரைத் தாக்கினார். அவர் கப்பலேறுவதற்கு முன், ராஜாவை படுகொலை செய்வதற்கான சதித்திட்டம் வெளிப்பட்டது. ஹென்றி V தனது உறவினரான ரிச்சர்ட், கேம்பிரிட்ஜ் ஏர்ல் ஆகியோருடன் சேர்ந்து அவருக்கு எதிராக சதித்திட்டம் தீட்டினார், அவர் பிரான்சுக்குச் செல்வதற்கு முன்பு தூக்கிலிடப்பட்டார்.

ஹென்றி ஹார்ஃபினூர் நகரைக் கைப்பற்ற பெரும் முயற்சி செய்தார். குறைந்த வளங்கள் மற்றும் அவரது பல ஆண்கள் நோய்வாய்ப்பட்டதால், ஹென்றி பிரான்சின் மீதான தாக்குதலைத் தொடர முடியவில்லை. ஹென்றி தனது இராணுவத்தை பிரான்சின் வடக்கே ஹார்ஃபினூரிலிருந்து ஆங்கிலேயர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த கலேஸ் நகருக்கு அணிவகுத்துச் சென்றார். இந்த அணிவகுப்பில் ஆங்கிலேய இராணுவம் மிகப் பெரிய பிரெஞ்சு இராணுவத்தை எதிர்கொண்டது, அஜின்கோர்ட் கிராமத்திற்கு அருகிலுள்ள கலேஸ் நோக்கி தனது அணிவகுப்பைத் துண்டித்தது. அகின்கோர்ட் போர், அக்டோபர் 25, 1415

அஜின்கோர்ட் இடைக்காலத்தின் மிகப்பெரிய போர்களில் ஒன்றாகும். அகின்கோர்ட்டில், ஹென்றி V மற்றும் அவரது சிறிய படையான சோர்வுற்ற மற்றும் நோய்வாய்ப்பட்ட வீரர்கள், பிரெஞ்சுப் படைகளின் புதிய இராணுவத்தை 6 முதல் 1 வரையிலான ஆங்கிலேயர்களின் எண்ணிக்கையை விட பெரிய அளவில் தோற்கடித்தனர். எண்ணிக்கையில் அதிகமாக இருந்தாலும், ஆங்கிலேயர்கள் போர்க்களத்தில் தங்கள் ராஜாவைக் கொண்டிருப்பதன் நன்மையைப் பெற்றனர், அதே சமயம் பிரெஞ்சு மன்னர் சார்லஸ் VI, தனது மாவீரர்களை வழிநடத்தும் திறன் கொண்டவர் அல்ல. அதீத நம்பிக்கையுடைய பிரெஞ்சுக்காரர்கள் மீண்டும் ஒருமுறை, கிரேசியைப் போலவே, ஆங்கிலேய இராணுவத்தின் வெல்ஷ் லாங்போமேன்களால் வானத்தில் வீசப்பட்ட அம்புகளின் ஆலங்கட்டி மழையால் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு விஷயங்களை மோசமாக்குவதற்கு, போர்க்களம் முந்தைய இரவு மழையால் சேறும், உழவுமற்ற களமாக இருந்தது. குதிரைகள் தங்கள் கால்களை இழந்தன மற்றும் பிரெஞ்சு மாவீரர்கள் தரையில் சிந்தப்பட்டனர்.

அகின்கோர்ட்டில் ஹென்றி

அகின்கோர்ட்டு போருக்குப் பிறகு, பிரெஞ்சுக்காரர்கள் ஆங்கிலேயர்களுடன் சமாதான ஒப்பந்தம் செய்ய முடிவு செய்தனர். 1420 இல் கையெழுத்திடப்பட்ட ட்ராய்ஸ் ஒப்பந்தம் நூறு ஆண்டுகாலப் போரை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் முயற்சியாகும். பிரான்சின் சார்லஸ் VI அவர் இறக்கும் வரை தனது பட்டத்தை வைத்திருக்க அனுமதிக்கப்பட்டார். ஹென்றி V, மன்னரின் மகனும், ரிச்சர்ட் II இன் ஒரு காலத்தில் அரசியாக இருந்த இசபெல்லாவின் தங்கையுமான கேத்தரின் வலோயிஸை மணக்கவிருந்தார். ஹென்றி அல்லது கேத்தரினுடனான அவரது திருமணத்திலிருந்து எந்த மகன்களும் பிரெஞ்சு சிம்மாசனத்தைப் பெறுவார்கள். பிரெஞ்சு மன்னரின் மகனான டாபின் சார்லஸ் இந்த உடன்படிக்கையால் மரபுரிமை பெறவில்லை.

ஹென்றி V பிரான்சின் ராஜாவாகும் வாய்ப்பைப் பெறவில்லை, அவர் 1422 இல் வயிற்றுப்போக்கால் எதிர்பாராத விதமாக இறந்தார், ட்ராய்ஸ் உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிட்ட இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 35 வயதில். ஹென்றி மற்றும் கேத்தரின் ஒரு குழந்தை, இளவரசர் ஹென்றி, மன்னரானார். 9 மாத வயதில் இங்கிலாந்து. ஹென்றி V இன் சகோதரர்களில் ஒருவரான ஜான் குழந்தை-ராஜாவுக்கு ரீஜெண்டாக செயல்பட்டார். ஹென்றி V இறந்த சில மாதங்களுக்குப் பிறகு, பிரான்சின் VI சார்லஸ் 1422 இல் இறந்தார். இப்போது சிறிய ஹென்றி VI ட்ராய்ஸ் உடன்படிக்கையின் மூலம் பிரான்சின் அரசராகவும் இருந்தார்.

ஹென்றி V இங்கிலாந்தின் மிகவும் மரியாதைக்குரிய மன்னர்களில் ஒருவர். பின்னர் பிரபல ஆங்கில நாடக ஆசிரியரான வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் தனது நாடகத்தில் ஹென்றி V ஐ அதே பெயரில் அழியாக்கினார். அந்த நாடகத்தின் மிகவும் பிரபலமான வரிகள் அகின்கோர்ட்டு போருக்கு சற்று முன்பு வருகிறது, போருக்கு முன் ஹென்றி தனது படைகளுக்கு ஒரு உத்வேகமான உரையை அளித்து, பணக்காரர் மற்றும் ஏழை, உன்னதமான மற்றும் சாமானியர்கள், இந்த பெரிய போருக்காக ஒன்றிணைந்த வீரர்கள் பற்றி பேசுகிறார், " நாங்கள், சிலர், நாங்கள் மகிழ்ச்சியான சிலர், நாங்கள் சகோதரர்களின் குழு."

ஆதாரங்கள்

வார்ஸ் ஆஃப் தி ரோசஸ் என்பது இங்கிலாந்தின் சிம்மாசனத்திற்காக இரண்டு போட்டியிடும் அரச குடும்பங்களுக்கு இடையேயான இரத்தக்களரி உள்நாட்டுப் போர்களாகும்: ஹவுஸ் ஆஃப் யார்க் மற்றும் ஹவுஸ் ஆஃப் லான்காஸ்டர், இருவரும் பழமையான

ராயல் பிளாண்டஜெனெட் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். 1455 மற்றும் 1485 க்கு இடையில் நடத்தப்பட்டது, வார்ஸ் ஆஃப் தி ரோஸஸ் அதன் மலர் பெயரைப் பெற்றது, ஏனெனில் வெள்ளை ரோஜா யார்க்ஸின் அடையாளமாக இருந்தது, மற்றும் சிவப்பு ரோஜா லான்காஸ்ட்ரியன்களின் அடையாளமாக இருந்தது. 30 ஆண்டுகால அரசியல் கையாளுதல், கொடூரமான படுகொலைகள் மற்றும் குறுகிய கால அமைதிக்குப் பிறகு, போர்கள் முடிவடைந்து ஒரு புதிய அரச வம்சம் உருவானது.

ஹென்றி VI மற்றும் ரோஸ்ஸின் போர்

1422 ஆம் ஆண்டில், ஹென்றி VI தனது தந்தை ஹென்றி Vக்குப் பிறகு இங்கிலாந்தின் அரசரானார் - ஒன்பது மாத வயதில். அவரது தந்தையின் இராணுவ வெற்றிகளுக்கு நன்றி, ஹென்றி VI பிரான்சின் சர்ச்சைக்குரிய மன்னராகவும் ஆனார். 1445 ஆம் ஆண்டில், ஹென்றி VI அஞ்சோவின் மார்கரெட்டை மணந்தார், ஒரு உன்னதமான மற்றும் வலுவான விருப்பமுள்ள பிரெஞ்சுப் பெண்மணியின் லட்சியம் மற்றும் அரசியல் அறிவாற்றல் அவரது கணவரின் நிழலை மறைத்தது.

மன்னன் ஹென்றி அரசவையில் எல்லாம் சரியாக இல்லை. அரசியலில் சிறிதும் ஆர்வம் இல்லாத அவர் பலவீனமான ஆட்சியாளராக இருந்தார். இது அவரது சாம்ராஜ்யம் முழுவதும் பரவலான சட்ட விரோதத்தைத் தூண்டியது மற்றும் அதிகார வெறி கொண்ட பிரபுக்கள் மற்றும் கிங்மேக்கர்களுக்கு அவரது முதுகுக்குப் பின்னால் சதி செய்ய கதவைத் திறந்தது.

யார்க் ரிச்சர்ட்

ஹென்றியின் தலைமைத்துவமின்மை, பிரான்சில் அவர் வைத்திருந்த அனைத்து சொத்துக்களையும் இழக்க வழிவகுத்தது. இதுவும், இங்கிலாந்தின் ஊழல் மற்றும் அதிகார நிர்வாகத்தின் தவறான நிர்வாகமும், அதிக வரி விதிப்பைக் குறிப்பிடாமல், விரக்தியடைந்த சொத்து உரிமையாளர்கள் மற்றும் கென்ட் விவசாயிகளை 1450 இல் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட வைத்தது. ஜாக் கேட் தலைமையில், லண்டனுக்கு அணிவகுத்துச் சென்று ஹென்றியிடம் கோரிக்கைகள் அடங்கிய பட்டியலை முன்வைத்தனர். "கென்ட்டின் ஏழை காமன்ஸ் பற்றிய புகார்."

கேடின் கோரிக்கைகளுக்கு ஹென்றி அதிகாரப்பூர்வமாக ஒப்புக்கொள்ளவில்லை, அதில் ஒன்று ரிச்சர்ட், டியூக் ஆஃப் யார்க், அயர்லாந்தில் இருந்து இங்கிலாந்துக்குத் திரும்புவது. யார்க்கின் ரிச்சர்ட் - கிங் எட்வர்ட் III இன் கொள்ளுப் பேரனாக - ஆங்கிலேய சிம்மாசனத்தில் வலுவான போட்டி உரிமையைக் கொண்டிருந்தார். தொடர்ச்சியான மோதல்களுக்குப் பிறகு, ஹென்றி கேடின்

கிளர்ச்சியை முறியடித்தார் மற்றும் கிளர்ச்சியாளர்களை மன்னித்தார் ஜாக் கேட் தவிர, அவர் கைது செய்யப்பட்ட போது ஒரு மரண காயத்தால் இறந்தார். கேடின் கிளர்ச்சியின் பின்னணியில் யார்க்கின் ரிச்சர்ட் இருப்பதாக ஹென்றி நம்பினார் (யார்க் டியூக் இதில் ஈடுபட்டார் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் குறைவாக இருந்தாலும்). இந்த போட்டியானது மூன்று தலைமுறை யார்க்ஸ் மற்றும் லான்காஸ்டர்களை உள்ளடக்கிய அதிகாரத்திற்கான 30 ஆண்டுகால போர்களுக்கு களம் அமைத்தது.

கிங் ஹென்றி VI இன் பைத்தியம்

1452 வாக்கில், யார்க்கின் ரிச்சர்ட் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பினார், மேலும் ஹென்றியை அவரது ஊழல் ஆலோசகர்களிடமிருந்து, குறிப்பாக எட்மண்ட் பியூஃபோர்ட், டியூக் ஆஃப் சோமர்செட் ஆகியவற்றிலிருந்து விடுவிப்பதே அவரது வாழ்க்கையின் நோக்கம் என்று முடிவு செய்தார். அவர் ஒரு இராணுவத்தை எழுப்பி லண்டனுக்கு அணிவகுத்துச் சென்றார், ஹென்றிக்கு விசுவாசத்தை அறிவித்தார், அதே நேரத்தில் சோமர்செட்டை அவரது பதவியில் இருந்து அகற்றும்படி கட்டாயப்படுத்தினார். ஆனால் 1454 இல் ஹென்றி தனது முதல் பைத்தியக்காரத்தனத்திற்கு அடிபணியும் வரை சோமர்செட் காத்திருந்தார், இதனால் அவரை கிட்டத்தட்ட கேடலோனிக் மற்றும் ஆட்சி செய்ய முடியவில்லை.

ஹென்றியின் நோயின் போது, ரிச்சர்ட் இங்கிலாந்தின் லார்ட் ப்ரொடெக்டர் ஆனார் மற்றும் லண்டன் கோபுரத்தில் சோமர்செட்டை சிறையில் அடைத்தார். இருப்பினும், இது ஒரு கசப்பான வெற்றி: 1453 இல் ராணி மார்கரெட் ஹென்றியின் ஒரே மகனான எட்வர்ட் ஆஃப் லான்காஸ்டரைப் பெற்றெடுத்தார், இது ரிச்சர்டின் அரியணை உரிமையை பலவீனப்படுத்தியது. பிப்ரவரி 1455 இல், ஹென்றி தனது பைத்தியக்காரத்தனத்திலிருந்து மீண்டார், அவர் அதற்கு அடிபணிந்தார். ரிச்சர்ட் மற்றும் அவரது அமைச்சர்கள் அனுப்பப்பட்டனர் மற்றும் சோமர்செட் மீண்டும் பதவியில் அமர்த்தப்பட்டார்.

புனித அல்பான்ஸ்

மே 22, 1455 அன்று, வார்விக் ஏர்ல் ரிச்சர்ட் நெவில்லுடன் இணைந்த ரிச்சர்ட் ஆஃப் யார்க், ஹென்றிக்கு எதிராக செயின்ட் ஆல்பன்ஸில் அணிவகுத்தார். தோல்வியுற்ற பேச்சுவார்த்தைகளுக்குப் பிறகு, சுருக்கமான ஆனால் தீய போர் நகரத்தின் தெருக்களில் வெடித்தது மற்றும் சோமர்செட் இறந்தது மற்றும் ஹென்றி காயமடைந்தார். யார்க்ஸ் ஹென்றியை சிறைபிடித்தார் மற்றும்

ரிச்சர்ட் மீண்டும் லார்ட் ப்ரொடெக்டர் ஆனார். ராணி மார்கரெட் மற்றும் அவரது இளம் மகன், தங்கள் உயிருக்கு பயந்து, நாடுகடத்தப்பட்டனர்.

ப்ளோர் ஹீத் போர்

ரிச்சர்ட் இங்கிலாந்தில் ஒரு நடுங்கும் பிடியைப் பராமரித்ததால், மார்கரெட் ஹென்றியை மீண்டும் அரியணையில் அமர்த்துவதற்கு திரைக்குப் பின்னால் பணியாற்றினார், மேலும் அவரது சரியான வாரிசாக அவரது மகனின் இடத்தை நிலைநிறுத்தினார். தனது நாட்கள் எண்ணப்பட்டுவிட்டன என்று பயந்து, ரிச்சர்ட் சாலிஸ்பரி பிரபு தலைமையில் ஒரு இராணுவத்தை உருவாக்கினார். சாலிஸ்பரியின் இராணுவம் செப்டம்பர் 23, 1459 அன்று ஸ்டாஃபோர்ட்ஷையரில் ப்ளோர் ஹீத்தில் லார்ட் ஆட்லியின் தலைமையில் மார்கரெட்டின் பெரிய மற்றும் நன்கு பொருத்தப்பட்ட இராணுவத்தை சந்தித்தது. இரண்டுக்கு ஒன்று என்ற எண்ணிக்கையில் இருந்தபோதிலும், யார்க்ஸ் லான்காஸ்ட்ரியர்களை தோற்கடித்தார்.

லுட்ஃபோர்ட் பாலம் மற்றும் நார்தாம்ப்டன் போர்கள்

லுட்ஃபோர்ட் பாலம் போர் வெடிமருந்துகளுடன் நடத்தப்படவில்லை, ஆனால் விருப்பமும் தைரியமும் கொண்ட போர். 1459 இலையுதிர்காலத்தில், ஹென்றியும் அவரது ராணியும் மீண்டும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க இராணுவத்தைத் திரட்டினர், அதில் இப்போது பல யார்க் தப்பியோடியவர்களும் அடங்குவர். ரிச்சர்ட் ஆஃப் யார்க், சாலிஸ்பரி, வார்விக் மற்றும் அவர்களது படைகள் ஹென்றி மற்றும் அவரது ஆட்களுக்கு எதிராக நிற்க ஷ்ரோப்ஷையரின் லுட்ஃபோர்டுக்கு அருகிலுள்ள லுட்லோ பாலத்திற்கு பின்வாங்கினர். அக்டோபர் 12 இரவு, பல யோர்க்கர்கள் விலகிச் சென்றனர் மற்றும் அவர்களின் தலைவர்கள் ஓடிவிட்டனர்; ரிச்சர்ட் அயர்லாந்திற்குத் திரும்பினார்.

ரிச்சர்ட் மற்றும் அவரது ஆதரவாளர்கள் ஹென்றி மற்றும் மார்கரெட்டை துன்புறுத்துவதை முடிக்கவில்லை. ஜூன் 1460 இல், ரிச்சர்ட்டின் கூட்டாளியான வார்விக் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்களுடன் லண்டனுக்குள் நுழைந்தார். அவர்கள் நார்தாம்ப்டனில் ஹென்றியின் இராணுவத்தில் முன்னேறியபோது, வெற்றி சாத்தியமில்லை என்று தோன்றியது. ஆனால் ஹென்றிக்கு தெரியாமல், அவரது லான்காஸ்ட்ரியன் தளபதிகளில் ஒருவர் டர்ன்கோட் மற்றும் ஹென்றியின் முகாமுக்கு வார்விக்கின் ஆட்களை அணுக அனுமதித்தார். மார்கரெட் மீண்டும் தப்பி ஓடியதால் யார்க்ஸ் எளிதாக போரில் வெற்றி பெற்றார் மற்றும் மன்னர் ஹென்றியை கைப்பற்றினார்.

வேக்ஃபீல்ட் போர்

ஹென்றி தனது கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதால், ரிச்சர்ட் மீண்டும் தன்னையும் அவரது வாரிசுகளையும் ஹென்றியின் வாரிசுகளாக அறிவித்தார். ஹென்றி தனது மரணம் வரை கிரீடத்தை தக்க வைத்துக் கொள்ளும் வரை ஒப்புக்கொண்டார். அவர்களது ஒப்பந்தம் ஆங்கிலேய நாடாளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டு, அக்கார்ட் சட்டம் என்று அழைக்கப்பட்டது. இருப்பினும், லட்சிய ராணி மார்கரெட், இந்த சமரசம் எதையும் கொண்டிருக்கவில்லை, மேலும் யார்க்ஸுக்கு எதிராக எழுச்சி பெற மற்றொரு இராணுவத்தை எழுப்பினார். ரிச்சர்ட் தனது படைகளுடன் மார்கரெட்டின் இராணுவத்தை தோற்கடித்து, வாரிசு விவகாரத்தை ஒருமுறை தீர்த்து வைத்தார். சேண்டல் கோட்டைக்கு அருகிலுள்ள வேக்ஃபீல்ட் கிரீன் என்ற இடத்தில் இராணுவங்கள் மோதின. ஆனால் ரிச்சர்ட் திட்டமிட்டபடி விஷயங்கள் நடக்கவில்லை. அவர் கொல்லப்பட்டார்; அவரது துண்டிக்கப்பட்ட தலை காகித கிரீடம் அணிந்து காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டது.

டவுட்டன் போர்

ரிச்சர்டின் மகன் எட்வர்ட், எர்ல் ஆஃப் மார்ச், அவரது தந்தைக்குப் பிறகு பதவியேற்றார். லான்காஸ்ட்ரியர்களுக்கு எதிராக ரிச்சர்ட் விட்டுச் சென்ற இடத்தையும் அவர் கைப்பற்றினார். 1461 குளிர்காலத்தின் நடுப்பகுதியில், அவரது யார்க் படைகள் மார்டிமர்ஸ் கிராஸ் போரில் லான்காஸ்ட்ரியர்களை தோற்கடித்தனர். சில வாரங்களுக்குப் பிறகு, செயின்ட் அல்பன்ஸின் இரண்டாவது போரில் லான்காஸ்ட்ரியர்களால் அவர்கள் நசுக்கப்பட்டனர். இங்குதான் ஹென்றி மன்னன் மீட்கப்பட்டு அவனது ராணியுடன் மீண்டும் இணைந்தான், ஆனால் எட்வர்ட் கைவிடவில்லை. மார்ச் 1461 இல், எட்வர்ட் லான்காஸ்ட்ரியன் இராணுவத்தை வடக்கு யார்க்ஷயரின் டவுட்டனுக்கு அருகிலுள்ள ஒரு வயலின் நடுவில் ஒரு பனிப்புயலில் எதிர்கொண்டார். 50,000 க்கும் மேற்பட்ட ஆண்கள் கொடூரமான சண்டையில் ஈடுபட்டதாகவும், சுமார் 28,000 பேர் இறந்ததாகவும் நம்பப்படுகிறது.

டவுட்டன் போர் இங்கிலாந்து வரலாற்றில் இரத்தக்களரியான ஒரு நாள் போர். யார்க்ஸ் வெற்றிபெற்றது மற்றும் ஹென்றி, மார்கரெட் மற்றும் அவர்களது மகன் இங்கிலாந்தின் எட்வர்ட் மன்னரை விட்டு ஸ்காட்லாந்திற்கு தப்பிச் சென்றனர்.

அதிகாரம் மீண்டும் மீண்டும் கைகளை மாற்றுகிறது

எட்வர்ட் IV அரியணையைப் பெற்றிருக்கலாம், ஆனால் அவர் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்ட ராணி மார்கரெட்டின் திருட்டுத்தனத்தையும் லட்சியத்தையும் குறைத்து மதிப்பிட்டார்.

பிரான்சில் உள்ள தனது தோழர்களின் உதவியுடன், அவர் எட்வர்டை வெளியேற்றி, அக்டோபர் 1470 இல் தனது கணவரை மீண்டும் அரியணையில் அமர்த்தினார். எட்வர்ட் தலைமறைவானார், ஆனால் அவர் சும்மா இருக்கவில்லை. அவர் ஒரு இராணுவத்தைத் திரட்டினார் மற்றும் பார்னெட் போர் மற்றும் டெவ்க்ஸ்பரி போரில் யார்க் வெற்றிகளைப் பெற்றார். டெவ்ஸ்க்பரியில், ஹென்றி மற்றும் மார்கரெட்டின் ஒரே மகன் கொல்லப்பட்டனர் மற்றும் அரசு தம்பதியினர் கைப்பற்றப்பட்டு லண்டன் டவரில் வைக்கப்பட்டனர்; இங்கிலாந்தின் சிம்மாசனம் மீண்டும் எட்வர்டிடம் திரும்பியது. மே 21, 1471 இல், பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்ட மன்னர் ஆறாம் ஹென்றி சோகத்தால் இறந்தார், இருப்பினும் சில வரலாற்றாசிரியர்கள் எட்வர்ட் அவரைக் கொன்றதாக நம்புகிறார்கள். ராணி மார்கரெட் இறுதியில் விடுவிக்கப்பட்டு, பிரான்சில் உள்ள அஞ்சோவுக்குத் திரும்பிச் சென்றார், அங்கு அவர் 1482 இல் இறந்தார்.

கோபுரத்தில் இளவரசர்கள்

கிங் எட்வர்ட் IV 1483 இல் இறந்தார் மற்றும் அவரது இளம் மகன் எட்வர்ட் V. ரிச்சர்ட் III, எட்வர்ட் IV இன் லட்சிய சகோதரர், அவரது மருமகன் எட்வர்டின் லார்ட் ப்ரொடெக்டர் ஆனார் - ஆனால் அவர் எட்வர்ட் V மற்றும் அவரது இளைய சகோதரரை சட்டவிரோதமாக அறிவிக்க திட்டமிட்டார்.

அவரது சிம்மாசனத்திற்கு எந்த அச்சுறுத்தலையும் அகற்ற, ரிச்சர்ட் III தனது இளம் மருமகன்களை லண்டன் கோபுரத்தில் வைத்திருந்தார், அவர்களின் பாதுகாப்பிற்காக. இரண்டு சிறுவர்களும்-இப்போது கோபுரத்தில் இளவரசர்கள் என்று அறியப்பட்டவர்கள்-மறைந்தபோது, ரிச்சர்ட் அவர்களைக் கொலை செய்ய உத்தரவிட்டதாக குற்றம் சாட்டப்பட்டபோது, ராஜா விரைவில் தனது மக்களிடம் ஆதரவை இழந்தார்.

டியூடர்கள்

ரிச்சர்டின் சிம்மாசனத்திற்கான உரிமை பலவீனமாக மாறியதால், லான்காஸ்ட்ரியன் ஹென்றி டியூடர் - பிரான்ஸ் மற்றும் பல பிரபுக்களின் உதவியுடன் - கிரீடத்திற்கு தனது உரிமையை கோரினார். அவர் ஆகஸ்ட் 22, 1485 அன்று போஸ்வொர்த்தில் போர்க்களத்தில் ரிச்சர்டை சந்தித்தார். வீரத்துடன் போராடிய பிறகு, ரிச்சர்ட் III கொல்லப்பட்டார். ரிச்சர்ட் விழுந்த இடத்திலேயே ஹென்றியின் தலையில் அவரது கிரீடம் வைக்கப்பட்டதாக புராணக்கதை கூறுகிறது. ஹென்றி ஏழாம் ஹென்றி மன்னராக அறிவிக்கப்பட்டார். அவரது உத்தியோகபூர்வ முடிசூட்டுக்குப் பிறகு, ஹென்றி நீண்டகாலமாக சண்டையிட்ட லான்காஸ்டர் மற்றும் யார்க்

வீடுகளை சமரசம் செய்ய யார்க்கின் எலிசபெத்தை மணந்தார். இந்த தொழிற்சங்கம் ரோஜாக்களின் போர்களை முடிவுக்கு கொண்டு வந்து டியூடர் வம்சத்தை உருவாக்கியது.

ஐக்கிய இராச்சியம்

லான்காஸ்டர் மற்றும் யார்க்

ஆக்கபூர்வமான சாதனைகள் குறைவாக இருந்தபோது, 15 ஆம் நூற்றாண்டு ஒரு உண்மையுள்ள பிரபுக்களின் ஆதிக்கம் செலுத்திய காலகட்டம் என்ற பார்வையை மாற்றுவதற்கு சமீபத்திய புலமைப்பரிசில்கள் அதிகம் செய்துள்ளன. குறிப்பாக, பிரபுக்களின் குணாதிசயங்கள் மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்டுள்ளன, மேலும் நூற்றாண்டு மிகவும் நேர்மறையான வெளிச்சத்தில் வெளிப்பட்டது. அரசியலிலும் நிர்வாகத்திலும் கூட டியூடர்களின் சாதனைகளை எதிர்பார்த்து அதிகம் செய்யப்பட்டுள்ளது, அதே நேரத்தில் பொருளாதாரத்தில் எதிர்கால வளர்ச்சி மற்றும் செழிப்புக்கான அடித்தளங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

ஹென்றி VI (1399–1413)

லான்காஸ்டரின் ஹென்றி தனது முன்னோடியான ரிச்சர்ட் II ஐ விட தனது மக்களுடன் சிறந்த உறவை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்று உறுதியளித்தார். அவர் ஜெருசலேமுக்குப் பயணம் செய்து பிரஷ்யாவில் காஃபிர்களுக்கு எதிராகப் போரிட்ட பெரும் புகழ் பெற்ற போர்வீரன். அவர் நட்புறவு மற்றும் அரசியல்வாதிகள் போன்ற சுயக்கட்டுப்பாட்டிற்காகவும் நற்பெயரைக் கொண்டிருந்தார், மேலும் அவர் "சாம்ராஜ்யத்தின் தோட்டங்களின்" ஆதரவுடன் தனது கிரீடத்தை வென்றார். அது பாராளுமன்றத்தை அர்த்தப்படுத்துகிறதா அல்லது இன்னும் தெளிவற்ற மற்றும் அடையாளமான ஒன்றைக் குறிக்கிறதா என்பது பெரிய விஷயமல்ல. எவ்வாறாயினும், ஹென்றி, கிரீடத்தின் சிறப்புரிமைகளுடன் ஒரு உண்மையான அரசராக ஆட்சி செய்ய விரும்பினார், அதேசமயம், அவரது பாராளுமன்றங்கள், முதலில், அவர் தனது கவுன்சிலின் ஆலோசனை மற்றும் ஒப்புதலுடன் ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தார், மேலும் பணத்திற்கான கோரிக்கைகள் தொடர்பாக பாராளுமன்றத்தைக் கேட்க வேண்டும். . ஆகவே, ஹென்றி சரியான ஆலோசனையைப் பெற விரும்புவதாகவும், பொதுவான ஆலோசனை மற்றும் ஆலோசனையால் அவர் ஆளப்பட விரும்புவதாகவும் 1399 இல் பேராயர் அருண்டெல் வலியுறுத்தினாலும், சில வாக்குவாதங்களும் மோதலும் தவிர்க்க முடியாததாக இருந்தது.

கிளர்ச்சிகள்

ஹென்றியின் உடனடி பணி, ரிச்சர்டை மீட்டெடுக்க அச்சுறுத்தும் ஒரு கிளர்ச்சியைக் குறைப்பதாகும். ரட்லாண்ட், கென்ட் மற்றும் ஹண்டிங்டனின் ஏர்ல்கள், கார்லிஸ்லின் பிஷ்பின் ஆதரவுடன், ராஜாவுக்கு எதிராக சதி செய்தனர். எழுச்சி எதிர்பாராதது, ஆனால் ஹென்றி லண்டனில் ஆதரவை வென்றார் மற்றும் சிரன்செஸ்டர் அருகே கிளர்ச்சியாளர்களை தோற்கடித்தார். 1399 இல் வெடித்து 1402 இல் தீவிரமான ஓவைன் க்ளின் டவர் கிளர்ச்சி மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது. க்ளின் டவர் ஒரு பிரெஞ்சு கூட்டணியை நாடினார் மற்றும் ரிச்சர்ட் II இன் முறையான வாரிசான மார்ச் மாதத்தின் மாமா எட்மண்ட் மோர்டிமரைக் கைப்பற்றினார். மார்டிமர் கிளர்ச்சியில் சேர வற்புறுத்தப்பட்டார், இது இப்போது மார்ச் மாதத்தை அரசனாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. 1403 இல் வெல்ஷ் கிளர்ச்சியாளர்கள் பெர்சிஸ் ஆஃப் நார்தம்பர்லேண்டில் ஒரு சக்திவாய்ந்த கூட்டணியில் இணைந்தனர். இளைய பெர்சி, "ஹாட்ஸ்பர்" 1403 இல் ஷ்ரூஸ்பரியில் கொல்லப்பட்டார். மூத்தவர் மன்னிக்கப்பட்டார், 1405 இல் மீண்டும் கிளின் டவருடன் இணைந்து மீண்டும் கிளர்ச்சி செய்தார். ஹென்றி ஷிப்டன் மூரில் வெற்றியுடன் கூட்டணியை உடைத்தார். பெர்சி இறுதியாக 1408 இல் கொல்லப்பட்டார், ஆனால் க்ளின் டவர், நார்த் வேல்ஸ் மலைகளுக்குள் தள்ளப்பட்டார், ஒருபோதும் கைப்பற்றப்படவில்லை.

ஹென்றி IV மற்றும் பாராளுமன்றம்

அவரது பாராளுமன்றங்களுடனான ஹென்றியின் உறவுகள் சங்கடமானதாக இருந்தது. முக்கிய பிரச்சனை, நிச்சயமாக, பணம். ஹென்றி, லான்காஸ்டரின் பிரபுவாக, ஒரு செல்வந்தராக இருந்தார், ஆனால் ராஜாவாக அவர் ரிச்சர்ட் II இன் தந்திரோபாயங்களை நிராகரிப்பதன் மூலம் தனது வருமானத்தில் சிலவற்றை இழந்தார், இருப்பினும் அவர் ரிச்சர்டின் ஊதாரித்தனத்தையும் தவிர்த்தார். இங்கிலாந்தில் கிளர்ச்சி மற்றும் பிரான்சில் போரால் அச்சுறுத்தப்பட்டதால் அவரது தேவைகள் இன்னும் அதிகமாக இருந்தன. 1404 இல் இருந்ததைப் போலவே, 1366 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வழங்கப்பட்ட மற்றும் குத்தகைக்கு விடப்பட்ட அனைத்து அரச நிலங்களையும் மன்னர் திரும்பப் பெற வேண்டும் என்பது பாராளுமன்றத்தின் கோரிக்கையாக இருந்தது. பெரும் எழுச்சியை ஏற்படுத்தும் ஒரு நடவடிக்கையை அரசரால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. 1406 இல் வாதங்கள் மிகவும் நீடித்தன, பாராளுமன்றம் 159 நாட்கள் கூடி, இடைக்காலத்தின் மிக நீண்ட பாராளுமன்றமாக மாறியது. பல சமயங்களில் காமன்ஸ் அவர்கள் விரும்பிய வழியில்

வரிகள் செலவிடப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியது, முதன்மையாக சாம்ராஜ்யத்தின் பாதுகாப்பிற்காக. ஹென்றியின் ஆட்சியின் பிந்தைய பாராளுமன்றங்கள் புதிய பிரச்சனைகளை கொண்டு வரவில்லை, ஆனால் ராஜா நோயினால் மேலும் மேலும் இயலாமையாக இருந்ததால் அரசாங்கத்தில் குறைந்த சுறுசுறுப்பாக இருந்தார். 1408 முதல் 1411 வரை அரசாங்கம் முதலில் பேராயர் அருண்டெல் மற்றும் பின்னர் மன்னரின் மகன் ஹென்றி ஆகியோரால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டது, அவர் கேத்ரின் ஸ்வின்ஃபோர்டின் ஜான் ஆஃப் கவுண்டின் மகன்களான பியூஃபோர்ட் சகோதரர்களின் ஆதரவுடன் சபையின் மீது கட்டுப்பாட்டைப் பெற முயன்றார். உள்நாட்டுப் போர் மூலும் பிரான்சில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய சிறந்த அரசியல் மூலோபாயம் பற்றி அதிக விவாதம் இருந்தது; இளம் ஹென்றி பிரான்சில் போரை மீண்டும் தொடங்க விரும்பினார், ஆனால் மன்னர் சமாதானத்தை விரும்பினார். 1411 இல் ராஜா தனது அதிகாரத்தை மீட்டெடுத்தார், மேலும் வேல்ஸ் இளவரசர் சபையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். இளவரசருக்கும் அவரது தந்தைக்கும் இடையிலான அமைதியற்ற உறவுகள் 1413 இல் ஹென்றி IV இறக்கும் வரை நீடித்தது.

ஹென்றி VII (1485-1509)

ஹென்றி VII டுடர் வம்சத்தின் நிறுவனர் ஆவார், ரோஜாக்களின் போர்களில் போரிடும் பிரிவுகளை ஒன்றிணைத்தார். ரிச்சர்ட் III தனது மருமகனான எட்வர்ட் V இன் படியினால் அந்நியப்படுத்தப்பட்ட லான்காஸ்ட்ரியன்கள் மற்றும் யார்க்கிஸ்டுகளால் ஆதரிக்கப்பட்டாலும், ஹென்றி VII இன் முதல் பணி அவரது நிலையை உறுதிப்படுத்துவதாகும். 1486 ஆம் ஆண்டில் அவர் எட்வர்ட் IV இன் மூத்த மகனான யார்க்கின் எலிசபெத்தை மணந்தார், இதனால் ஹவுஸ் ஆஃப் யார்க் மற்றும் லான்காஸ்டரை ஒன்றிணைத்தார், ஆனால் எட்வர்ட் IV இன் குழந்தைகளின் சட்டவிரோதத்திற்கு 1483 இல் சேர்க்கப்பட்ட சான்றுகள் அடக்கப்பட்டன.

கூட்டணிகளை உருவாக்குதல்

பல குறிப்பிடத்தக்க கூட்டணிகள் ஹென்றி டியூடருக்கு அரியணைக்கு அவரது பாதையைப் பாதுகாக்க உதவியது. முதலாவதாக, ரிச்சர்ட் III ஐ ஆதரிக்காத யார்க்கிஸ்டுகளுக்கு அவர், ஹென்றி டியூடர் மன்னராக முடிசூட்டப்பட்டால், யார்க் மற்றும் லான்காஸ்டரின் வீடுகளை மீண்டும் இணைக்கும் ஒரு வழியாக

யார்க்கின் எலிசபெத்தை திருமணம் செய்து கொள்வதாக அவர் உறுதியளித்தார். யார்க்கின் எலிசபெத் மறைந்த எட்வர்ட் IV இன் மகள், கோபுரத்தில் உள்ள இளவரசர்களின் சகோதரி மற்றும் ரிச்சர்ட் III இன் மருமகள். இது ரிச்சர்ட் III இன் ஆட்சியை ஏற்காத ஹவுஸ் ஆஃப் யார்க் உறுப்பினர்களிடமிருந்து நிறைய ஆதரவைப் பெற்ற ஒரு சக்திவாய்ந்த வாக்குறுதியாகும்.

ஹென்றி டியூடர் ஹவுஸ் ஆஃப் லான்காஸ்டரின் ஆதரவையும் கொண்டிருந்தார். லான்காஸ்ட்ரியர்களுக்கு சிம்மாசனத்தை மீண்டும் பெறுவதற்கான நம்பிக்கை இருந்தால், அவர் எஞ்சியிருக்கும் சிறந்த விருப்பமாக இருந்தார். லான்காஸ்ட்ரியர்கள் மற்றும் பல யார்க்கிஸ்டுகளின் ஆதரவைத் தவிர, ஹென்றி டியூடர் ரிச்சர்ட் III இன் அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளான பிரெஞ்சுக்காரர்களுடன் கூட்டணிகளை உருவாக்கினார். பல ஆண்டுகளாக பிரான்சில் நாடுகடத்தப்பட்ட அவர், நாடுகளுக்கு இடையே அமைதிக்கான சலுகைகளுடன் ஆதரவைப் பெற முடிந்தது.

சிம்மாசனத்தை வெல்வது

ஹென்றி டியூடர் 1485 இல் இங்கிலாந்து வந்து போஸ்வொர்த் களப் போரில் பங்கேற்றார். ரோஜாப் போரில் இதுவே இறுதி முக்கியமான போர். போரின் போது, ரிச்சர்ட் III கொல்லப்பட்டார் மற்றும் ஹென்றி டியூடர் ஹென்றி VII ஆனார். ஹென்றி VII ஒரு போர்க்கள வெற்றியின் விளைவாக அரியணையைக் கைப்பற்றிய கடைசி ஆங்கில மன்னர் ஆவார் மற்றும் அவரது கூற்று பொதுவாக மக்கள் ஆதரவைப் பெற்றது. அவர் யார்க்கின் எலிசபெத்தை திருமணம் செய்து கொள்வதாக உறுதியளித்தார், ரோஜாக்களின் போரை முடித்து, யார்க் மற்றும் லான்காஸ்டர் வீடுகளை ஒன்றிணைத்தார். போரின் போது, ஒவ்வொரு வீடும் ரோஜாக்களின் உருவங்களுடன் அடையாளமாக குறிப்பிடப்பட்டது: யார்க்கில் ஒரு வெள்ளை ரோஜாவும், லான்காஸ்டரில் ஒரு சிவப்பு ரோஜாவும் இருந்தது. ஹென்றி VII இன் புதிய கோட் ஆஃப் ஆர்ம்ஸில் சிவப்பு மற்றும் வெள்ளை இரண்டு கூறுகளுடன் கூடிய ஒற்றை ரோஜா இருந்தது, இது வீடுகளின் அமைதியான ஒற்றுமையைக் குறிக்கிறது. ஹென்றியின் ஆட்சிக்காலம் (1485-1509) கிளர்ச்சிகளால் குழப்பமடைந்தது, சில சமயங்களில் எட்வர்ட் V அல்லது அவரது சகோதரனைப் போல ஆள்மாறாட்டம் செய்த பாசாங்கு செய்பவர்கள் (பெர்கின் வார்பெக் மற்றும் லம்பேர்ட் சிம்னல் போன்றவர்கள்) ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். இதைக் கருத்தில் கொண்டு, 1485 ஆம் ஆண்டில், ஹென்றி தனது ஆதரவாளர்களிடமிருந்து ஒரு தனிப்பட்ட மெய்க்காவலரை உருவாக்கினார், இது 'யோமன் ஆஃப் தி காவலர்'

(இன்று இருக்கும் மிகப் பழமையான இராணுவப் படை). அரசு நிர்வாகத்தை இறுக்குவதற்கும் வருவாயை அதிகரிப்பதற்கும் பாரம்பரிய அரசாங்க முறைகளைப் பயன்படுத்தி ஹென்றி முடியாட்சியின் அதிகாரத்தை வலுப்படுத்தினார் (கணக்குகளின் தினசரி ஆய்வு உட்பட).

ஹென்றியின் ஆட்சியின் முடிவில் அரசு வருமானம் ஆண்டு சராசரியான £52,000 இலிருந்து £142,000 ஆக உயர்ந்தது. அரசருக்கும் பாராளுமன்றத்திற்கும் இடையே சிறிய ஒத்துழைப்பு தேவைப்பட்டது; ஹென்றியின் 24 ஆண்டுகால ஆட்சியில், ஏழு நாடாளுமன்றங்கள் சுமார் பத்தரை மாதங்கள் அமர்ந்தன.

ஹென்றி இங்கிலாந்தில் தனது வம்சத்தை நிறுவவும் அமைதியைப் பேணவும் வம்ச அரசு திருமணங்களைப் பயன்படுத்தினார். ஒரு மகள், மார்கரெட், ஸ்காட்லாந்தின் ஜேம்ஸ் IV ஐ மணந்தார் (இவரிடமிருந்து ஸ்காட்லாந்தின் ராணி மேரி மற்றும் அவரது மகன், ஸ்காட்லாந்தின் ஜேம்ஸ் VI மற்றும் இங்கிலாந்தின் ஜேம்ஸ் I ஆகியோர் வம்சாவளியினர்); மற்ற மகள் பிரான்சின் லூயிஸ் IX ஐ மணந்தார். ஹென்றி புத்திசாலித்தனமாக பணத்தை செலவழித்தார் மற்றும் 1509 இல் அவர் இறந்தபோது முழு கருவூலத்தையும் விட்டுவிட்டார், அவருக்குப் பிறகு அவரது மகன் ஹென்றி VIII ஆனார்.

ஹென்றி VIII

ஆரம்ப கால வாழ்க்கை

கிரீன்விச்சில் உள்ள பிளாசென்டியா அரண்மனையில் பிறந்த ஹென்றி, ஹென்றி VII மற்றும் யார்க்கின் எலிசபெத்தின் மூன்றாவது குழந்தை. ஹென்றியின் ஆறு உடன்பிறந்தவர்களில் ஆர்தர், வேல்ஸ் இளவரசர், மார்கரெட் டுடோர் மற்றும் மேரி டுடர் (பிரான்சின் ராணி மனைவி) ஆகிய மூவர் மட்டுமே குழந்தைப் பருவத்தில் தப்பிப்பிழைத்தனர். அவரது தந்தை வெற்றியின் மூலம் ராஜாவானார், ஆனால் இங்கிலாந்தின் எட்வர்ட் V இன் சகோதரியான எலிசபெத்தை திருமணம் செய்து தனது பிடியை உறுதிப்படுத்தினார். 1493 ஆம் ஆண்டில், இரண்டு வயதுடைய இளம் ஹென்றி, டோவர் கோட்டையின் காவலராகவும், சின்க் துறைமுகத்தின் வார்டனாகவும் நியமிக்கப்பட்டார். டோவர் கால்வாய் வழியாக ஐரோப்பாவிற்கு

பயணம் செய்வதற்கான முக்கிய பாதையாகவும், இறக்குமதியின் மீதான வரி-வருவாயின் ஆதாரமாகவும் இருந்தது. 1494 இல், அவர் யார்க் டியூக் உருவாக்கப்பட்டது. அவர் குழந்தையாக இருந்தாலும் இங்கிலாந்தின் ஏர்ல் மார்ஷல் மற்றும் அயர்லாந்தின் லார்ட் லெப்டினன்ட் ஆக நியமிக்கப்பட்டார்.

முக்கிய செயல்

1536-1543 யூனியன் சட்டங்களுக்கு ஹென்றி தனது ஒப்புதலை வழங்கினார், இது வேல்ஸை முறையாக இணைத்து, இங்கிலாந்து மற்றும் வேல்ஸை ஒரு தேசமாக இணைத்தது. வேல்ஸில் உள்ள உத்தியோகபூர்வ நடவடிக்கைகளில் ஆங்கிலத்தை மட்டுமே பயன்படுத்துவதற்கு சட்டம் வழங்கியது, இது வெல்ஷ் மொழியைப் பேசும் ஏராளமானவர்களுக்கு சிரமத்தை ஏற்படுத்தியது.

ஹென்றி தனது மத எதிர்ப்பாளர்களைத் துன்புறுத்துவதைத் தொடர்ந்தார். 1536 ஆம் ஆண்டில், வடக்கு இங்கிலாந்தில் அருள் யாத்திரை என்று அழைக்கப்படும் ஒரு எழுச்சி வெடித்தது. கலகக்கார ரோமன் கத்தோலிக்கர்களை சமாதானப்படுத்த, ஹென்றி பாராளுமன்றம் அவர்களின் கவலைகளைத் தீர்க்க அனுமதிக்க ஒப்புக்கொண்டார்.

ராஜாவின் பெரிய விஷயம்

ஹென்றி VIII இன் இணைவு பல வருடங்களில் இங்கிலாந்து கண்ட முதல் அமைதியான ஒன்றாகும்; இருப்பினும், புதிய டியூடர் வம்சத்தின் சட்டபூர்வமான தன்மை இன்னும் சோதிக்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயர்கள் பெண் ஆட்சியாளர்கள் மீது அவநம்பிக்கை கொண்டவர்களாகத் தோன்றினர், மேலும் ஒரு ஆண் வாரிசு மட்டுமே அரியணையைப் பாதுகாக்க முடியும் என்று ஹென்றி உணர்ந்தார். ராணி கேத்தரின் குறைந்தது ஏழு முறை கருவுற்றிருந்தாலும் (கடைசியாக 1518 இல்), இளவரசி மேரி மட்டுமே குழந்தைப் பருவத்தைத் தாண்டி உயிர் பிழைத்திருந்தார். ஹென்றி முன்பு மேரி போலின் மற்றும் எலிசபெத் பிளவுண்ட் உட்பட எஜமானிகளுடன் மகிழ்ச்சியாக இருந்தார், அவருக்கு ஒரு பாஸ்டர்ட் மகன், ஹென்றி ஃபிட்ஸ்ராய், ரிச்மண்ட் மற்றும் சோமர்செட்டின் 1வது டியூக் இருந்தார். 1526 ஆம் ஆண்டில், ராணி கேத்தரின் இனி குழந்தைகளைப் பெற முடியாது என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தபோது, அவர் மேரி போலீனின் சகோதரி அன்னை பொலினைப் பின்தொடரத் தொடங்கினார். ஆண் வாரிசு வேண்டும் என்ற ஹென்றியின் ஆசைதான் கேத்தரினை விவாகரத்து செய்யத் தீர்மானித்தது என்றாலும், ஆனியின் குழந்தைப்பேறு அனுபவமின்மை மற்றும் பிரபலமாகத் தெரிந்த தோற்றம் இருந்தபோதிலும், அன்னை மீது அவர் மிகவும் மோகம்

கொண்டிருந்தார். ராணி கேத்தரின் உடனான தனது திருமணத்தை முடிக்க ஹென்றியின் நீண்ட மற்றும் கடினமான முயற்சி 'ராஜாவின பெரிய விஷயம்' என்று அறியப்பட்டது.

ரோமன் கத்தோலிக்க தேவாலயத்தில் இருந்து உடைப்பு

இந்த இடைக்கால புனித புத்தகங்கள் மற்றும் சுருள்களில் உள்ள பிரார்த்தனைகள் பெரும்பாலும் லத்தீன் மொழியில் அனைத்து மேற்கத்திய கிறிஸ்தவர்களும் ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் ஒரு பகுதியாக இருந்தன என்பதைக் குறிக்கும். இருப்பினும், போப் கிளெமென்ட் VII ஆன்னை திருமணம் செய்து கொள்வதற்காக அரகோனின் கேத்தரின் உடனான தனது திருமணத்தை ரத்து செய்ய மறுத்ததால், ஹென்றி முறைப்படி போப் மற்றும் ரோமன் தேவாலயத்துடன் முறித்துக் கொண்டார். ஒருவன் தன் சகோதரனின் விதவையை திருமணம் செய்வதைத் தடை செய்யும் லேவியராகமம் 20. 21ஐ மேற்கோள்காட்டி, அவர்களது சங்கம் வேதவசனங்களுக்கு முரணானது என்ற அடிப்படையில், இரத்து செய்வதற்கான அவரது முறையீடு இருந்தது.

1533 ஆம் ஆண்டில் ஆங்கிலப் பாராளுமன்றம் மேல்முறையீடுகளைத் தடுக்கும் சட்டத்தை நிறைவேற்றியது, இது இங்கிலாந்தில் போப்பாண்டவரின் அதிகார வரம்பை மறுத்தது மற்றும் ரோமில் நீதிமன்ற வழக்குகளின் மேல்முறையீடுகளை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தது. 1534 ஆம் ஆண்டு மேலாதிக்கச் சட்டம் ராஜாவை இங்கிலாந்தில் உள்ள சர்ச்சின் உச்ச தலைவராக அங்கீகரித்தது, நிறுவனத்தை 'சீர்திருத்த' மற்றும் அனைத்து பிழைகள் மற்றும் பித்தலாட்டங்களை 'திருத்த' 'முழு அதிகாரம் மற்றும் அதிகாரம்'. ஹென்றி மற்றும் அவர் புதிதாக நியமிக்கப்பட்ட 'ஆன்மிக விவகாரங்களில் துணை ஜெனரல்', தாமஸ் குரோம்வெல், உடனடியாக சீர்திருத்தத் திட்டத்தைத் தொடங்கினார்கள். குரோம்வெல்லின் 1536 மற்றும் 1538 இன் உத்தரவுகள் உருவ வழிபாடு, யாத்திரைகள் மற்றும் பிற 'மூடநம்பிக்கைகளை' தாக்கின. சிறிய மடங்கள் 1536 இல் மூடப்பட்டன, மீதமுள்ள மடங்கள் அடுத்த சில ஆண்டுகளில் கலைக்கப்பட்டன. மூடல்களை எதிர்த்த ஆண்களும் பெண்களும் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர் அல்லது தூக்கிலிடப்பட்டனர்.

மார்ட்டின் லூதரின் இறையியலை நம்பிக்கையால் மட்டுமே நியாயப்படுத்துவதை ஹென்றி நிராகரித்த போதிலும், வேதத்தின் மேலாதிக்கத்தை ஜெர்மன் சீர்திருத்தவாதியின் வலியுறுத்தலை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, 'கடவுளின் வார்த்தை' (லேவியராகமம் 20.21) அவருடைய முதல் திருமணத்தை ரத்து செய்ததை நியாயப்படுத்தியது. இதன் விளைவாக, குரோம்வெல்

மற்றும் கேன்டர்பரியின் பேராயர் தாமஸ் க்ரான்மர் ஆகியோரால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட ஹென்றி, பாமர மக்களும் மதகுருக்களும் படிக்கக்கூடிய ஆங்கில பைபிளை அங்கீகரித்தார். இந்த நேரத்தில் ஆங்கிலத்தில் புதிய ஏற்பாட்டின் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பானது வில்லியம் டின்டேல் என்பவரால் ஆனது, அவர் 1536 இல் ஆண்ட்வெர்ப்பில் எரிக்கப்பட்ட லூத்தரன் ஆவார். இருப்பினும், ராஜாவும் அவரது மிகவும் பழமைவாத பிஷ்ப்புகளும் தண்டனை பெற்ற மதவெறியரின் எந்தப் படைப்பையும் வெளியிடும் எண்ணத்தை மகிழ்விக்க மறுத்துவிட்டனர். அதற்கு பதிலாக, மற்ற இரண்டு பைபிள்களுக்கு அரசு உரிமம் கிடைத்தது.

பைபிள் மொழிபெயர்ப்பு

முதலாவது, மைல்ஸ் கவர்டேலின் முழுமையான பைபிளின் மொழிபெயர்ப்பாகும் - இதுவே 1535 ஆம் ஆண்டு வெளிநாட்டில் அச்சிடப்பட்டது. கிங் டேவிட் மற்றும் செயின்ட் பால், பைபிளை பிஷ்ப்பிடம் ஒப்படைக்கிறார்கள். இரண்டாவது மொழிபெயர்ப்பு வெளிநாட்டிலும் அச்சிடப்பட்டது. இதற்குப் பொறுப்பானவர் ஒரு 'தாமஸ் மத்தேயு' என்று கூறப்படுகிறது, எனவே அந்த உரை 'மத்தேயு பைபிள்' என்று அறியப்பட்டது. உண்மையில், 'தாமஸ் மத்தேயு' என்பது இயேசுவின் சீடர்கள் இருவரின் பெயர்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட புனைப்பெயர். இந்த பைபிள் உண்மையில் டின்டேலின் கூட்டாளிகளில் ஒருவரான ஜான் ரோஜர்ஸ் என்பவரால் தயாரிக்கப்பட்டது. அவரது நண்பரின் மரணத்திற்குப் பிறகு, ரோஜர்ஸ் டின்டேலின் அச்சிடப்பட்ட புதிய ஏற்பாடு மற்றும் பழைய ஏற்பாட்டின் கையெழுத்துப் பிரதிகளின் அடிப்படையில் ஒரு புதிய உரையைத் தொகுத்தார்; கவர்டேலின் மொழிபெயர்ப்பு இடைவெளிகளை நிரப்ப பயன்படுத்தப்பட்டது.

அவரது மதக் கொள்கையின் முடிவுகள்:

ஹென்றி VIII இன் மதக் கொள்கை அவருக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் மிக முக்கியமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது.

முதலாவதாக, ஹென்றி VIII போப்பின் அதிகாரத்தை புறக்கணித்தபோது இங்கிலாந்தின் திருச்சபை சுதந்திரம் பாதுகாக்கப்பட்டது. அவரது ஆட்சியில் ராஜா தேவாலயத்தின் தலைவராக ஆனார், போப் அல்ல.

இரண்டாவதாக, அவரது மதக் கொள்கை ஆங்கில வரலாற்றில் முன்னும் பின்னும் இல்லாத உயரத்திற்கு கிரீடத்தின் அதிகாரத்தையும்

நிலையையும் உயர்த்தியது. ராஜா, அவருக்காக அனைத்து போப்பாண்டவர் அதிகாரங்களையும், மகத்தான தேவாலய சொத்துக்களையும் கைப்பற்றி, ஐரோப்பாவில் போதுமான செல்வாக்கு செலுத்த முடியும்.

மூன்றாவதாக, மேலாதிக்கச் சட்டத்தை ஏற்க மறுத்த பல புனித ஆயர்கள், சிறந்த அறிஞர்கள், உறுதியான துறவிகள் தூக்கிலிடப்பட்டனர் அல்லது சங்கிலியால் இறக்கப்பட்டனர்.

நான்காவதாக, சிறிய மடங்கள் கலைக்கப்பட்டது வடக்கு இங்கிலாந்தில் பரவலான அதிருப்தியைத் தூண்டியது. 1536ல் ராபர்ட் அஸ்கே தலைமையில் மக்கள் போராட்டத்தைத் தொடங்கினர்.

இது அருள் யாத்திரை என்று அழைக்கப்பட்டது. "ஒரு கடவுள், ஒரு நம்பிக்கை ஒரு ராஜா" என்பது அவர்களின் குறிக்கோள். கலகம் இரக்கமின்றி ஒடுக்கப்பட்டது; அஸ்கே உள்ளிட்ட தலைவர்கள் வேட்டையாடப்பட்டனர். 1537 ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில், கிரேஸின் புனித யாத்திரை ஒரு நினைவகத்தை விட அதிகமாக இல்லை. கிளர்ச்சியின் தோல்வி பெரிய மடங்கள் கலைக்க வழிவகுத்தது.

ஆனால் பொருளாதார வாழ்வில் கலைக்கப்பட்டதன் விளைவு பேரழிவை ஏற்படுத்தியது. எல்லா மடங்களும் ஊழல் செய்யவில்லை. அவர்களில் பலர் ஏழைகளுக்கும் ஆதரவற்றவர்களுக்கும் தொண்டு வழங்கினர். இப்போது அவற்றின் பராமரிப்பும் இல்லாமல் போய்விட்டது. துறவிகள் உட்பட பலர் சாலைகளில் பிச்சை எடுக்கவோ, திருடவோ அல்லது இறக்கவோ மாற்றப்பட்டனர், மடங்களை அடக்குவதன் மூலம் ஹெனரி ஒரு புற்றுநோய் மட்டையை வெட்ட விரும்பினார், இதனால் அவர் பல உயிரணுக்களை அழித்தார். மறுபுறம், மடங்களிலிருந்து ஹென்றி பெற்ற செல்வம் கல்வி, கட்டிடம், பாதுகாப்பு மற்றும் அரசு கடற்படையை வலுப்படுத்துவதற்காக செலவிடப்பட்டது. கடைசியாக, பைபிளின் மொழிபெயர்ப்பில் ஒரு முக்கியமான படி எடுக்கப்பட்டது. டின்டேலின் பைபிளின் பழைய கோப்ஸ் அழிக்கப்பட்டு, மைல்ஸ் கவர்டேல் செய்த புதிய மொழிபெயர்ப்பு பின்பற்றப்பட்டது.

இறப்பு

ஹென்றி 55 வயது ஏழு மாதங்களில் இறந்தார். அவர் இங்கிலாந்து மற்றும் வேல்ஸை 37 ஆண்டுகள் 281 நாட்கள் அஞ்சல் முஷ்டியுடன் ஆட்சி செய்தார். டியூடர் வம்சம் தொடரும், வாரிசுகளின் மூலம் உடையக்கூடியதாக இருந்தது, உதிரி ஆண் வாரிசுக்கான காப்பீடு இல்லாமல் இருந்தது (ஹென்றி VIII தானே இருந்தது). ஆயினும் கூட, இரண்டு மனைவிகள் விவாகரத்து செய்த பிறகு, மேலும் இருவர் தூக்கிலிடப்பட்டனர், மற்றொருவர் பிரசவத்திற்குப் பிறகு

இறந்துவிட்டார், மற்றும் அவரது சந்ததியினரின் பிரசவம், கருச்சிதைவுகள் மற்றும் பிரசவத்திற்குப் பிந்தைய இறப்புகள் ஆகியவற்றின் பயங்கரமான வழிபாடு, டியூடர் வரிசை வாழ்ந்தது ஒரு அதிசயம்.

எட்வர்ட் VI (1547-1553)

எட்வர்ட் VI தனது தந்தை ஹென்றி VIII இறந்தவுடன் ஒன்பது வயதில் அரசரானார், மேலும் ரீஜென்சி உருவாக்கப்பட்டது. அவர் அறிவுபூர்வமாக முன்கூட்டியவராக இருந்தாலும் (கிரேக்கம் மற்றும் லத்தீன் மொழிகளில் சரளமாக, அவர் தனது ஆட்சியின் முழு பத்திரிகையை வைத்திருந்தார்), இருப்பினும், அவர் உடல் ரீதியாக வலுவாக இல்லை. அவரது குறுகிய ஆட்சியானது பிரபுக்கள் தங்கள் சொந்த நிலைகளை வலுப்படுத்த ரீஜென்சியைப் பயன்படுத்தி ஆதிக்கம் செலுத்தினர். முன்பு ஹென்றி ஆதிக்கம் செலுத்திய கிங்ஸ் கவுன்சில், தற்போதுள்ள பிரிவுவாதத்திற்கு அடிபணிந்தது. ஹென்றியின் மரணத்தில், எட்வர்ட் சீமோர், ஹெர்ட்ஃபோர்டின் ஏரல் மற்றும் விரைவில் புதிய மன்னரின் மூத்த மாமாவான சோமர்செட் டியூக் ஆனார்.

சீமோர்

சீமோர் ஒரு திறமையான சிப்பாய்; ஸ்காட்லாந்து ராணி மேரியை எட்வர்டுக்கு நிச்சயதார்த்தம் செய்வதில் அவர்கள் அளித்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றத் தவறியதற்காக அவர் ஸ்காட்ஸுக்கு எதிராக ஒரு தண்டனைப் பயணத்தை நடத்தினார், இது 1547 இல் பிங்கி கிளிக் போரில் சீமோரின் வெற்றிக்கு வழிவகுத்தது - இருப்பினும் அவர் திருப்திகரமான சமாதானத்துடன் இதைப் பின்பற்றத் தவறிவிட்டார். விதிமுறை.

சர்ச் ஆஃப் இங்கிலாந்து

எட்வர்டின் ஆட்சியின் போது, சர்ச் ஆஃப் இங்கிலாந்து மிகவும் வெளிப்படையாக புராட்டஸ்டன்டாக மாறியது - எட்வர்ட் கடுமையாக இருந்தார். பொது பிரார்த்தனை புத்தகம் 1549 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, ரோமன் கத்தோலிக்க நடைமுறைகளின் அம்சங்கள் (சிலைகள் மற்றும் கறை படிந்த கண்ணாடி உட்பட) அழிக்கப்பட்டன மற்றும் மதகுருமார்களின் திருமணம் அனுமதிக்கப்பட்டது. பிரார்த்தனை புத்தகத்தின் திணிப்பு (லத்தீன் சேவைகளை ஆங்கிலத்துடன் மாற்றியது) கார்ன்வால் மற்றும் டெவோனில் கிளர்ச்சிகளுக்கு வழிவகுத்தது.

அவரது இராணுவத் திறன் இருந்தபோதிலும், நார்ஃபோக்கில் நில அடைப்புகளுக்கு எதிரான கெட்டின் கிளர்ச்சியை திறம்பட சமாளிக்க சீமோர் மிகவும் தாராளமாக இருந்தார். சீமோர் கவுன்சிலில் தனிமைப்படுத்தப்பட்டார், பின்னர் 1551 இல் நார்தம்பர்லேண்ட் பிரபு அவரைத் தூக்கியெறிந்தார். 1552 இல் சீமோர் தூக்கிலிடப்பட்டார், இந்த நிகழ்வை எட்வர்ட் தனது நாட்குறிப்பில் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டார்: 'இன்று, சோமர்செட் டியூக் அவரது தலையை வெட்டினார். டவர் ஹில்.'

நார்தம்பர்லேண்ட் எட்வர்டை கவர்வதற்கும் செல்வாக்கு செலுத்துவதற்கும் அதிக சிரமத்தை எடுத்தார்; சபையின் பிரபு தலைவராக அவரது சக்திவாய்ந்த பதவியானது, அரசர் மீதான அவரது தனிப்பட்ட உயர்வின் அடிப்படையில் அமைந்தது. ஆனால், இளையராஜா உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருந்தார். நார்தம்பர்லேண்ட் தனது மகன் லார்ட் கில்ஃபோர்ட் டல்லியை அவசரமாக ஹென்றி VIII இன் பெரிய மருமகர்களில் ஒருவரும் அரியணைக்கு உரிமைகோரும் லேடி ஜேன் கிரே என்பவரை மணந்தார். எட்வர்ட் ஜேனை தனது வாரிசாக ஏற்றுக்கொண்டார்.

மேரி டியூடர்:

மேரி டியூடர் இங்கிலாந்தின் முதல் அரசி ஆவார், 1553 முதல் 1558 இல் அவர் இறக்கும் வரை ஆட்சி செய்தார். அவர் புராட்டஸ்டன்ட்டுகளை மத ரீதியாக துன்புறுத்தியதற்காகவும் 300 க்கும் மேற்பட்ட குடிமக்களை தூக்கிலிட்டதற்காகவும் மிகவும் பிரபலமானவர்.

ப்ளடி மேரி

மேரி டியூடர் அரசர் VIII ஹென்றி மற்றும் அரகோனின் கேத்தரின் ஆகியோருக்கு முதிர்வயது வரை உயிர் பிழைத்த ஒரே குழந்தை. மேரி 1553 இல் அரியணை ஏறினார், இங்கிலாந்து மற்றும் அயர்லாந்தின் முதல் அரசியாக ஆட்சி செய்தார். இங்கிலாந்தை கத்தோலிக்க திருச்சபைக்கு திருப்பி அனுப்ப முயன்று, நூற்றுக்கணக்கான புராட்டஸ்டன்ட்டுகளை துன்புறுத்தி, "ப்ளடி மேரி" என்ற பெயரைப் பெற்றார். அவர் நவம்பர் 17, 1558 இல் லண்டனில் உள்ள செயின்ட் ஜேம்ஸ் அரண்மனையில் இறந்தார்.

ஆரம்ப கால வாழ்க்கை

மேரி டியூடர் பிப்ரவரி 18, 1516 அன்று இங்கிலாந்தின் கிரீன்விச்சில் உள்ள பிளாசென்டியா அரண்மனையில் பிறந்தார். கிங் ஹென்றி VIII மற்றும் அவரது முதல் மனைவி கேத்தரின் ஆஃப் அரகோனின் குழந்தைப் பருவத்தில் உயிர் பிழைத்த ஒரே குழந்தை அவர். அவர் பிறந்த சிறிது நேரத்திலேயே கத்தோலிக்கராக ஞானஸ்நானம் பெற்றார். அவரது தாயார் மற்றும் அறிஞர்களால் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட அவர், இசையிலும் மொழியிலும் சிறந்து விளங்கினார். 1525 ஆம் ஆண்டில், ஹென்றி அவளுக்கு வேல்ஸ் இளவரசி என்று பெயரிட்டார் மற்றும் வெல்ஷ் எல்லையில் வசிக்க தனது மகளை அனுப்பினார், அதே நேரத்தில் அவர் தொடர்ந்து அவளுக்கு திருமணத்தை பேச்சுவார்த்தை நடத்த முயன்றார்.

ஆண் வாரிசு இல்லாததால் விரக்தியடைந்த ஹென்றி, 1533 ஆம் ஆண்டில் கேத்தரினுடனான தனது திருமணத்தை பூஜ்யமாக அறிவித்தார், அவர் இறந்த தனது சகோதரனின் மனைவியை திருமணம் செய்து கொண்டதால், திருமணம் விவாகரத்து என்று கூறினார். அவர் கத்தோலிக்க திருச்சபையுடனான உறவை முறித்துக் கொண்டார், இங்கிலாந்து திருச்சபையை நிறுவினார், மேலும் கேத்தரின் மரியாதைக்குரிய பணிப்பெண்களில் ஒருவரான அன்னை பொலினை மணந்தார். போலின் எலிசபெத்தை பெற்றெடுத்த பிறகு, மேரி அரியணைக்கு வாரிசுக்கு ஒரு சவாலாக இருப்பார் என்று அஞ்சினார், மேலும் மேரியை சட்டவிரோதமாக அறிவிக்க பாராளுமன்றத்தின் சட்டத்திற்கு வெற்றிகரமாக அழுத்தம் கொடுத்தார். இது இளவரசியை அரியணைக்கு வெளியே அமர்த்தியது மற்றும் அவளது ஒன்றுவிட்ட சகோதரி எலிசபெத்திற்கு காத்திருக்கும் பெண்ணாக அவளை கட்டாயப்படுத்தியது.

ஹென்றி 1536 ஆம் ஆண்டில் தேசத்துரோகத்திற்காக போலினின் தலையை துண்டித்து தனது மூன்றாவது மனைவியான ஜேன் சீமோரை மணந்தார், அவர் இறுதியாக அவருக்கு எட்வர்ட் என்ற மகனைப் பெற்றார். ராஜா தனது மகர்களுடன் திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று சீமோர் வலியுறுத்தினார், ஆனால் மேரி அவரை சர்ச் ஆஃப் இங்கிலாந்தின் தலைவராக ஒப்புக்கொண்டு, அவரது தாயார் கேத்தரினுடனான அவரது திருமணத்தின் சட்டவிரோதத்தை ஒப்புக்கொண்டால் மட்டுமே அவர் அவ்வாறு செய்வார். வற்புறுத்தலின் கீழ், அவள் ஒப்புக்கொண்டாள், மேரி மீண்டும் அரச சபைக்குள் நுழைந்தாலும், அவளுடைய மத நம்பிக்கைகள் அவளை மோதலுக்கு மின்னல் கம்பியாக மாற்றியது. 1553 இல் 15 வயதில் இறந்த மேரியின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரர் எட்வர்ட் VI இன் குறுகிய ஆட்சியில் இந்த பதற்றம் தொடர்ந்தது.

சேர்க்கை மற்றும் ஆட்சி

எட்வர்டின் மரணத்திற்குப் பிறகு, எட்வர்ட் மற்றும் அவரது ஆலோசகர்களால் இரகசிய ஒப்பந்தத்தில் அரியணையில் அமர்த்தப்பட்ட ஹென்றியின் தங்கையின் பேத்தி லேடி ஜேன் கிரே என்ற புதிய ராணியை மேரி சவால் செய்து வெற்றிகரமாக பதவி நீக்கம் செய்தார். மேரி முதல் அரசியாக அரியணையை ஏற்றார் மற்றும் அவரது பெற்றோரின் திருமணத்தை மீண்டும் நிறுவினார். முதலில், அவர் தனது நாட்டின் மத இருமைவாதத்தை ஒப்புக்கொண்டார், ஆனால் அவர் இங்கிலாந்தை மீண்டும் கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாற்ற விரும்பினார்.

ஸ்பானிஷ் திருமணம் மற்றும் இறப்பு

மேரி சேரும் போது 37 வயது. அவள் குழந்தை இல்லாமல் இருந்தால், சிம்மாசனம் தனது புராட்டஸ்டன்ட் ஒன்றுவிட்ட சகோதரி எலிசபெத்துக்குச் செல்லும் என்று அவளுக்குத் தெரியும். அவளுடைய சீர்திருத்தங்கள் தலைகீழாக மாறுவதைத் தவிர்க்க அவளுக்கு ஒரு கத்தோலிக்க வாரிசு தேவைப்பட்டது. இந்த இலக்கை நிறைவேற்ற, அவர் ஸ்பெயினின் இரண்டாம் பிலிப்பை திருமணம் செய்ய ஏற்பாடு செய்தார்.

மேரி 17 நவம்பர் 1558 இல் இறந்தார், ஒருவேளை புற்றுநோயால், கிரீடத்தை அவரது ஒன்றுவிட்ட சகோதரி எலிசபெத்துக்கு விட்டுவிட்டார். மேரி வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் அபேயில் முதலாம் எலிசபெத்தின் கீழ் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார். கிங் ஜேம்ஸ் I எலிசபெத் இறந்த மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அபேயில் வேறு இடத்திலிருந்து தோண்டப்பட்டு மேரியின் கல்லறைக்கு மாற்றப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்.

எலிசபெத் I

எலிசபெத் I இங்கிலாந்து மற்றும் அயர்லாந்தின் ராணியாக 17 நவம்பர் 1558 முதல் 24 மார்ச் 1603 வரை இருந்தார். அவர் இங்கிலாந்தின் தலைசிறந்த மன்னர்களில் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார். எலிசபெத் 1533 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 7 ஆம் தேதி பிறந்தார், ஹென்றி VIII மற்றும் அவரது இரண்டாவது மனைவி ஆனி போலீன் ஆகியோரின் மகளாக எலிசபெத் இருந்தார். ஹென்றிக்கு ஏற்கனவே ஒரு மகள் இருந்தாள், மேரி - எலிசபெத்தின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரி - அரகோனின் முதல் மனைவி கேத்தரின் உடன். மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டது

இங்கிலாந்தை கத்தோலிக்க மதத்திற்கு (ரோமன் கத்தோலிக்க நம்பிக்கை) மீட்டெடுக்கும் தனது முயற்சியில் உடன்படாதவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனைகளை வழங்கிய எலிசபெத் தனது மூத்த சகோதரி மேரிக்கு மிகவும் வித்தியாசமான ஆட்சியாளராக நிரூபித்தார் - அவருக்கு 'ப்ளடி மேரி' என்ற புனைப்பெயரைப் பெற்றார்..

எலிசபெத்தின் ஆட்சியின் போது, அவர் தனது தந்தை முன்பு செய்ததைப் போலவே, கத்தோலிக்க மதத்திலிருந்து புராட்டஸ்டன்டிசத்திற்கு (கிறிஸ்தவ மதத்தின் மற்றொரு வடிவம்) நாட்டைத் திரும்பப் பெற முயன்றார். ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாக, எலிசபெத் மேரியை விட சகிப்புத்தன்மையுள்ள ஆட்சியாளர் என்பதை நிரூபித்தார், மேலும் இங்கிலாந்தை அனைவருக்கும் சிறந்த இடமாக மாற்ற முயன்றார்.

எலிசபெத் மிகவும் புத்திசாலி, விரைவான புத்திசாலித்தனமான ஆட்சியாளர் மற்றும் வற்புறுத்துவதில் அவரது சிறந்த திறமைகளுக்கு புகழ் பெற்றவர். அவள் அரிதாகவே தன் சொந்த வழியைப் பெறத் தவறினாள், அவளுடைய ஆட்சிக்கு உதவும் கவனமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மந்திரிகளுடன் தன்னைச் சூழ்ந்தாள். ஆனால் எலிசபெத் முக்கிய முடிவுகளை கடைசி நிமிடத்திற்கு விட்டுச் செல்வதில் ஒரு நற்பெயரைக் கொண்டிருந்தார் - அவரது அமைச்சர்களுக்கு எரிச்சலூட்டும் அளவுக்கு!

16 ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு பெண் ஆட்சிக்கு தகுதியற்றவள் என்று பலர் நம்பினர், ஆனால் எலிசபெத் அவர்கள் தவறு என்று நிரூபித்தார்! அவள் தனக்கு முன் வந்த எந்த அரசனைப் போலவும் தந்திரமான மற்றும் இரக்கமற்ற ஒரு தலைவராக இருக்க முடியும், மேலும் அவள் ஒரு வலிமையான, வலிமையான தலைவியாக இருந்தாள். இருப்பினும், எலிசபெத் முகஸ்துதியில் ஒரு பலவீனத்தை கொண்டிருந்தார், மேலும் அவர் மிகவும் வீணாக இருக்கலாம் - ஒவ்வொரு உருவப்படமும் கவனமாக பரிசோதிக்கப்பட்டு அவள் மிகவும் அழகாக இருக்கிறாள் என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டது!

எலிசபெத்தின் ஆட்சியின் ஆண்டுகளில், அவர் அடிக்கடி திருமணம் செய்து கொள்ள ஊக்குவிக்கப்பட்டார். அவளுக்கு ஆதரவாக ஒரு கணவனும் அவளுக்குப் பின் ஒரு வாரிசும் தேவை என்று அவளுடைய ஆலோசகர்கள் நினைத்தார்கள். 1566 ஆம் ஆண்டில், பாராளுமன்றம் எலிசபெத்தின் கையை கட்டாயப்படுத்த முயன்றது, அவள் திருமணம் ஆகும் வரை அவளுக்கு பணம் கொடுக்க மறுத்தது. எலிசபெத் பின்வாங்க மறுத்து, "நான் ஏற்கனவே

இங்கிலாந்து ராஜ்ஜியமான ஒரு கணவருக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கிறேன்" என்று கூறினார். பிரச்சினை மீண்டும் எழுப்பப்படவில்லை!

ராணி திருமணம் செய்து கொள்ளாததன் காரணத்தை வலுவாக உணர்ந்தார். வேறொரு ஐரோப்பிய நாட்டுடனான தொடர்பை உருவாக்க அவள் ஒரு வெளிநாட்டு இளவரசரை மணந்தால், அது இங்கிலாந்தை விட மற்ற நாட்டிற்கு அதிக பலன் அளித்திருக்கலாம் மற்றும் அவளை குறைந்த சக்தியடையச் செய்திருக்கலாம். அவள் ஒரு ஆங்கிலேயரை மணந்தால், அது அவளுடைய அமைச்சர்களுக்கும் ஆலோசகர்களுக்கும் இடையே மோதலை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம். அவளுடைய உணர்வுகள் இருந்தபோதிலும், அவள் சலுகைகளுக்குக் குறைவில்லை! பல ஆண்கள் முன்மொழிந்தனர் ஆனால் எலிசபெத் எப்போதும் அவர்களைக் காத்துக் கொண்டிருந்தார். இதன் பொருள் அவள் அவர்களிடமிருந்து அவளுக்குத் தேவையான ஆதரவைப் பெறலாம் மற்றும் அவர்களையும் விசுவாசமாக வைத்திருக்க முடியும்!

எலிசபெத் I மற்றும் மேரி, ஸ்காட்ஸ் ராணி

மேரி மற்றும் எலிசபெத், அந்தந்த நாடுகளின் முதல் உறவினர்கள் மற்றும் ராணிகள், 20 ஆண்டுகளாக ஆங்கிலம்-ஸ்காட்டிஷ் அரசியலில் ஆதிக்கம் செலுத்திய ஒரு பாறை உறவைக் கொண்டிருந்தனர். மேரி ஹென்றி VIII இன் மூத்த சகோதரியான மார்கரெட்டின் பேத்தி ஆவார். அவர் 1543 முதல் 1567 வரை ஸ்காட்லாந்தின் ராணியாக இருந்தார், அப்போது அவர் மிகவும் பிரபலமடையவில்லை மற்றும் பதவி விலக வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது (சிம்மாசனத்தை விட்டுவிடுங்கள்). அடுத்த ஆண்டு எலிசபெத்தால் வரவேற்கப்படுவார் என்ற நம்பிக்கையில் அவள் இங்கிலாந்துக்கு வந்தாள். ஆனால் அதற்கு பதிலாக, அவள் மிகவும் உறைபனியான வரவேற்பைப் பெற்றாள், குறைந்தபட்சம் ...

மேரி ஒரு கத்தோலிக்கராக இருந்தார், மேலும் பல கத்தோலிக்கர்கள் அவர் இங்கிலாந்தின் ராணியாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்தார்கள். எலிசபெத், தனது சிம்மாசனத்திற்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கக்கூடும் என்பதை அறிந்திருந்தாள், மேரியை 19 ஆண்டுகள் சிறையில் வைத்திருந்தார். பல ஆலோசகர்கள் எலிசபெத்தை ஸ்காட்ஸின் ராணியான மேரியை தூக்கிலிட ஊக்குவித்து, மேரியை ஆங்கிலேய அரியணையில் அமர்த்த விரும்பும் மக்களிடமிருந்து எழுச்சிகள் மற்றும் கிளர்ச்சிகளைத் தடுக்கின்றனர். எலிசபெத் பல ஆண்டுகளாக மறுத்துவிட்டார். மேரி குடும்பம் மட்டுமல்ல, அவள் சக ராணியாகவும் இருந்தாள், கடைசியாக எலிசபெத் விரும்பியது மன்னர்களின் மரணதண்டனையை ஊக்குவிப்பதாகும்!

இருப்பினும், எலிசபெத்தின் மிக முக்கியமான மந்திரிகளில் ஒருவரான பிரான்சிஸ் வால்சிங்கம் 1686 இல் எலிசபெத்தை கவிழ்க்க ஒரு சதியை கண்டுபிடித்தபோது விஷயங்கள் மாறியது. கத்தோலிக்க சதிகாரர்களுக்கு மேரி செய்திகளை அனுப்புவதை வால்சிங்கத்தின் உளவாளிகள் கண்டுபிடித்தனர். சில புத்திசாலித்தனமான தந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி, அவர்கள் கடிதங்களில் ஒன்றை இடைமறித்து, அதன் முடிவில் மேரியின் கையெழுத்தைப் போலியாக எழுதி, சதி செய்தவர்களின் அடையாளங்களைக் கேட்டார்கள். ஸ்னீக்கி!

மேரியின் மரணதண்டனையை எலிசபெத்தால் இனியும் தள்ளிப்போட முடியவில்லை. அவர் தேசத்துரோக குற்றவாளி எனக் கண்டறியப்பட்டு 1587 இல் தலை துண்டிக்கப்பட்டார். எலிசபெத் I இங்கிலாந்து மற்றும் அயர்லாந்தின் ராணியாக 17 நவம்பர் 1558 முதல் 24 மார்ச் 1603 வரை இருந்தார். அவர் இங்கிலாந்தின் சிறந்த மன்னர்களில் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார். எலிசபெத் 1533 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 7 ஆம் தேதி பிறந்தார், ஹென்றி VIII மற்றும் அவரது இரண்டாவது மனைவி ஆனி போலீன் ஆகியோரின் மகளாக எலிசபெத் இருந்தார். ஹென்றிக்கு ஏற்கனவே ஒரு மகள் இருந்தாள், மேரி - எலிசபெத்தின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரி - அரகோனின் முதல். **மனைவி கேத்தரின் உடன்**

எலிசபெத் மிகவும் கடினமான வளர்ப்பைக் கொண்டிருந்தார். அவளுக்கு இரண்டு வயதாக இருந்தபோது, அவளுடைய தந்தை அவளுடைய தாயின் தலையை துண்டித்துவிட்டார் - அய்யோ! - மற்றும் எலிசபெத் வாரிசு வரிசையில் இருந்து நீக்கப்பட்டார் (அரியணையை வாரிசு செய்வதற்கான உரிமை). அவர் தனது பட்டத்தை 'இளவரசி' என்பதில் இருந்து 'லேடி' என்று தரமிறக்கினார். அட்டா, பாவம்... அம்மாவின் மரணதண்டனையைத் தொடர்ந்து, எலிசபெத் அவளது தந்தையால் புறக்கணிக்கப்பட்டாள். ஏன்? ஹென்றி தனக்குப் பின் ஒரு ஆண் வாரிசு வர வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார்.

ஹென்றி தனது ஆறாவது மனைவியான கேத்தரின் பார்ரை மணந்த பிறகுதான் எலிசபெத் குடும்பத்தில் மீண்டும் வரவேற்கப்பட்டார். தந்தையும் மகளும் மீண்டும் இணைவது முக்கியம் என்று கேத்தரின் உணர்ந்தார், மேலும் எலிசபெத் பொதுப் பேச்சுக் கலையைக் கற்றுக்கொள்வது உட்பட ஒரு நல்ல கல்வியைப் பெற்றார் என்று உறுதியளித்தார் - இது எதிர்காலத்தில் அவருக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

இறுதியாக, இது எலிசபெத்தின் முறை. ஹென்றியின் குழந்தைகளில் மூன்றாமவர் அரியணையைப் பெற்றவர், அவர் தனது

ஒன்றுவிட்ட சகோதரர் மற்றும் ஒன்றுவிட்ட சகோதரியை விட நீண்ட காலம் ஆட்சி செய்ய வேண்டியிருந்தது. 1559 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 15 ஆம் தேதி அவரது முடிசூட்டு விழா ஒரு ஈர்க்கக்கூடிய, விலையுயர்ந்த கொண்டாட்டமாக இருந்தது. எலிசபெத் தெருவில் உள்ள சாதாரண மக்களிடமிருந்து மலர்களையும் வாழ்த்துக்களையும் மகிழ்ச்சியுடன் பெற்றார் - இன்று நம் ராணியைப் போலவே. எலிசபெத் வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் அபேக்கு நடக்க ஒரு கம்பளம் போடப்பட்டது, மேலும் மக்கள் அன்றைய நினைவுச்சின்னங்களாக துண்டுகளை வெட்டினர்.

இங்கிலாந்தை கத்தோலிக்க மதத்திற்கு (ரோமன் கத்தோலிக்க நம்பிக்கை) மீட்டெடுக்கும் தனது முயற்சியில் உடன்படாதவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனைகளை வழங்கிய எலிசபெத் தனது மூத்த சகோதரி மேரிக்கு மிகவும் வித்தியாசமான ஆட்சியாளராக நிரூபித்தார் - அவருக்கு 'ப்ளடி மேரி' என்ற புனைப்பெயரைப் பெற்றார்..

எலிசபெத்தின் ஆட்சியின் போது, அவர் தனது தந்தை முன்பு செய்ததைப் போலவே, கத்தோலிக்க மதத்திலிருந்து புராட்டஸ்டன்டிசத்திற்கு (கிறிஸ்தவ மதத்தின் மற்றொரு வடிவம்) நாட்டைத் திரும்பப் பெற முயன்றார். ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாக, எலிசபெத் மேரியை விட சகிப்புத்தன்மையுள்ள ஆட்சியாளர் என்பதை நிரூபித்தார், மேலும் இங்கிலாந்தை அனைவருக்கும் சிறந்த இடமாக மாற்ற முயன்றார். எலிசபெத் I உண்மைகள் எலிசபெத் I எப்போதும் அவரது செல்வத்தையும் அந்தஸ்தையும் பிரதிபலிக்கும் அற்புதமான ஆடைகளை அணிந்திருப்பார்.

எலிசபெத் மிகவும் புத்திசாலி, விரைவான புத்திசாலித்தனமான ஆட்சியாளர் மற்றும் வற்புறுத்துவதில் அவரது சிறந்த திறமைகளுக்கு புகழ் பெற்றவர். அவள் அரிதாகவே தன் சொந்த வழியைப் பெறத் தவறினாள், அவளுடைய ஆட்சிக்கு உதவும் கவனமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மந்திரிகளுடன் தன்னைச் சூழ்ந்தாள். ஆனால் எலிசபெத் முக்கிய முடிவுகளை கடைசி நிமிடத்திற்கு விட்டுச் செல்வதில் ஒரு நற்பெயரைக் கொண்டிருந்தார் - அவரது அமைச்சர்களுக்கு எரிச்சலூட்டும் அளவுக்கு!

16 ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு பெண் ஆட்சிக்கு தகுதியற்றவள் என்று பலர் நம்பினர், ஆனால் எலிசபெத் அவர்கள் தவறு என்று நிரூபித்தார்! அவள் தனக்கு முன் வந்த எந்த அரசனைப் போலவும் தந்திரமான மற்றும் இரக்கமற்ற ஒரு தலைவராக இருக்க முடியும், மேலும் அவள் ஒரு வலிமையான, வலிமையான தலைவியாக இருந்தாள். இருப்பினும், எலிசபெத் முகஸ்துதியில் ஒரு பலவீனத்தை கொண்டிருந்தார், மேலும்

அவர் மிகவும் வீணாக இருக்கலாம் - ஒவ்வொரு உருவப்படமும் கவனமாக பரிசோதிக்கப்பட்டு அவள் மிகவும் அழகாக இருக்கிறாள் என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டது.

எலிசபெத்தின் ஆட்சியின் ஆண்டுகளில், அவர் அடிக்கடி திருமணம் செய்து கொள்ள ஊக்குவிக்கப்பட்டார். அவளுக்கு ஆதரவாக ஒரு கணவனும் அவளுக்குப் பின் ஒரு வாரிசும் தேவை என்று அவளுடைய ஆலோசகர்கள் நினைத்தார்கள்.

1566 ஆம் ஆண்டில், பாராளுமன்றம் எலிசபெத்தின் கையை கட்டாயப்படுத்த முயன்றது, அவள் திருமணம் ஆகும் வரை அவளுக்கு பணம் கொடுக்க மறுத்தது. எலிசபெத் பின்வாங்க மறுத்து, "நான் ஏற்கனவே இங்கிலாந்து ராஜ்ஜியமான ஒரு கணவருக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கிறேன்" என்று கூறினார். பிரச்சினை மீண்டும் எழுப்பப்படவில்லை.

ராணி திருமணம் செய்து கொள்ளாததன் காரணத்தை வலுவாக உணர்ந்தார். வேறொரு ஐரோப்பிய நாட்டுடனான தொடர்பை உருவாக்க அவள் ஒரு வெளிநாட்டு இளவரசரை மணந்தால், அது இங்கிலாந்தை விட மற்ற நாட்டிற்கு அதிக லாபம் அளித்திருக்கலாம் மற்றும் அவளை குறைந்த சக்தியடையச் செய்திருக்கலாம். அவள் ஒரு ஆங்கிலேயரை மணந்தால், அது அவளுடைய அமைச்சர்களுக்கும் ஆலோசகர்களுக்கும் இடையே மோதலை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம்.

அவளுடைய உணர்வுகள் இருந்தபோதிலும், அவள் சலுகைகளுக்குக் குறைவில்லை! பல ஆண்கள் முன்மொழிந்தனர் ஆனால் எலிசபெத் எப்போதும் அவர்களைக் காத்துக் கொண்டிருந்தார். இதன் பொருள் அவள் அவர்களிடமிருந்து அவளுக்குத் தேவையான ஆதரவைப் பெறலாம் மற்றும் அவர்களையும் விசுவாசமாக வைத்திருக்க முடியும்! எலிசபெத் ராணியைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு ஸ்காட்லாந்து ராணி மேரியை அரியணையில் அமர்த்த 'பாபிங்டன் ப்ளாட்' முயன்றது.

மேரி மற்றும் எலிசபெத், அந்தந்த நாடுகளின் முதல் உறவினர்கள் மற்றும் ராணிகள், 20 ஆண்டுகளாக ஆங்கிலம்-ஸ்காட்டிஷ் அரசியலில் ஆதிக்கம் செலுத்திய ஒரு பாறை உறவைக் கொண்டிருந்தனர். மேரி ஹென்றி VIII இன் மூத்த சகோதரியான மார்கரெட்டின் பேத்தி ஆவார். அவர் 1543 முதல் 1567 வரை ஸ்காட்லாந்தின் ராணியாக இருந்தார், அப்போது அவர் மிகவும் பிரபலமடையவில்லை மற்றும் பதவி விலக வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது (சிம்மாசனத்தை விட்டுவிடுங்கள்). அடுத்த ஆண்டு எலிசபெத்தால் வரவேற்கப்படுவார் என்ற நம்பிக்கையில் அவள் இங்கிலாந்துக்கு வந்தாள். ஆனால் அதற்கு பதிலாக, அவர் மிகவும்

உறைபனியான வரவேற்பைப் பெற்றார். எலிசபெத், தனது சிம்மாசனத்திற்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கக்கூடும் என்பதை அறிந்திருந்தாள், மேரியை 19 ஆண்டுகள் சிறையில் வைத்திருந்தார்.

பல ஆலோசகர்கள் எலிசபெத்தை ஸ்காட்ஸின் ராணியான மேரியை தூக்கிலிட ஊக்குவித்து, மேரியை ஆங்கிலேய அரியணையில் அமர்த்த விரும்பும் மக்களிடமிருந்து எழுச்சிகள் மற்றும் கிளர்ச்சிகளைத் தடுக்கின்றனர். எலிசபெத் பல ஆண்டுகளாக மறுத்துவிட்டார். மேரி குடும்பம் மட்டுமல்ல, அவள் சக ராணியாகவும் இருந்தாள், கடைசியாக எலிசபெத் விரும்பியது மன்னர்களின் மரணதண்டனையை ஊக்குவிப்பதாகும்!

இருப்பினும், எலிசபெத்தின் மிக முக்கியமான மந்திரிகளில் ஒருவரான பிரான்சிஸ் வால்சிங்கம் 1686 இல் எலிசபெத்தை கவிழ்க்க ஒரு சதியை கண்டுபிடித்தபோது விஷயங்கள் மாறியது. கத்தோலிக்க சதிகாரர்களுக்கு மேரி செய்திகளை அனுப்புவதை வால்சிங்கத்தின் உளவாளிகள் கண்டுபிடித்தனர். சில புத்திசாலித்தனமான தந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி, அவர்கள் கடிதங்களில் ஒன்றை இடைமறித்து, அதன் முடிவில் மேரியின் கையெழுத்தைப் போலியாக எழுதி, சதி செய்தவர்களின் அடையாளங்களைக் கேட்டார்கள். ஸ்னீக்கி! மேரியின் மரணதண்டனையை எலிசபெத்தால் இனியும் தள்ளிப்போட முடியவில்லை. அவள் தேசத்துரோகக் குற்றவாளி எனக் கண்டறியப்பட்டு 1587 இல் தலை துண்டிக்கப்பட்டாள்.

ஸ்பானிஷ் அர்மடா

எலிசபெத் I ஸ்பெயினுக்கு எதிரான வெற்றிக்குப் பிறகு வரைந்த அர்மடா உருவப்படம். சிதைந்த ஸ்பானிஷ் கடற்படை அவளுக்குப் பின்னால் இருக்கும் ஜன்னலில் காணப்படுகிறது. மேரியின் மரணதண்டனை ஐரோப்பாவில் உள்ள கத்தோலிக்கர்களை கோபப்படுத்தியது. ஸ்பெயினின் இரண்டாம் பிலிப் மன்னர் இங்கிலாந்தை ஆக்கிரமித்து, எலிசபெத்தை அகற்றி நாட்டை மீண்டும் கத்தோலிக்கமாக்குமாறு போப் ஊக்குவித்தார்.

1588 ஆம் ஆண்டில், பிலிப் 130 கப்பல்களைக் கொண்ட ஸ்பானிய ஆர்மடா என்று அழைக்கப்படும் ஒரு கடற்படையை இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பினார். ஆங்கிலேயக் கடற்படை ஆங்கிலக் கால்வாயில் அர்மடாவைச் சந்தித்து, எரியும் கப்பல்களை ஸ்பானிய கப்பல்களுக்கு நடுவே அனுப்பி, அவை பிரிந்து சிதறும்படி கட்டாயப்படுத்தியது. ஸ்பானியர்கள் பின்வாங்கி, பிரிட்டிஷ் தீவுகளைச் சுற்றி ஸ்பெயினுக்குத் திரும்பிச் செல்ல எண்ணினர். ஆனால் ஒரு பயங்கரமான புயல் ஸ்காட்லாந்து மற்றும் அயர்லாந்தில் உள்ள பல

கப்பல்களை அழித்தது - இந்த புயல் இரண்டாம் பிலிப் மன்னர் பின்னர் 'புராட்டஸ்டன்ட் காற்று' என்று குறிப்பிடுவார்.

இது எலிசபெத்துக்கு கிடைத்த மாபெரும் வெற்றியாகும் - அவர் வெற்றியைக் கொண்டாடும் ஒரு உருவப்படத்தையும் (மேலே) அனுப்பினார். ராணியை கடவுள் ஏற்றுக்கொண்டார் என்பதை இது காட்டுகிறது என்று ஆங்கிலேயர்கள் நம்பினர். இருப்பினும், ஸ்பெயினுக்கு எதிரான போர் இன்னும் 19 ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கும்.

பொற்காலம்

பிரிட்டிஷ் வரலாற்றில் எலிசபெத்தின் ஆட்சி ஒரு 'பொற்காலமாக' திரும்பிப் பார்க்கப்படுகிறது. இது சர் பிரான்சிஸ் டிரேக் மற்றும் சர் வால்டர் ராலே போன்ற மனிதர்களின் சிறந்த ஆய்வுகளின் நேரம், அவர்கள் புதிய நிலங்களைக் கண்டுபிடித்து வெளிநாடுகளில் புதிய காலனிகளை அமைத்தனர். கவிதை, இசை மற்றும் இலக்கியம் செழித்தது, லண்டன் அதன் முதல் திரையரங்குகளைத் திறந்தது. வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் போன்ற நாடக ஆசிரியர்கள், குறிப்பாக ஷேக்ஸ்பியரின் 'A Midsummer Night's Dream' இன் முதல் நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்ட ராணியுடன் பெரும் புகழ் பெற்றனர்.

1601 ஆம் ஆண்டில், தனது ஆட்சியின் முடிவில், எலிசபெத் தனது அரசியல்வாதிகளுக்கு 'பொன் பேச்சு' என்று அழைக்கப்பட்டார். அதில் அவள் தன் நாடு மற்றும் குடிமக்கள் மீது தனக்குள்ள அன்பை வெளிப்படுத்தி, "எந்த நகையும் இல்லை, இந்த நகைக்கு முன் நான் நிர்ணயித்த விலை உயர்ந்ததாக இருக்காது; அதாவது உங்கள் அன்பை" 1600 களின் முற்பகுதியில், எலிசபெத்தின் உடல்நிலை சில காலமாக தோல்வியடைந்தது. அவளது நெருங்கிய நண்பர்கள் மற்றும் ஆலோசகர்கள் பலரின் மரணம் குறித்து மனம் தளர்ந்து, மனமுடைந்து, ஓய்வெடுக்க மறுத்து மணிக்கணக்கில் நின்று கொண்டிருந்தாள். அவளுக்கு வழக்கை, அழகிய பற்களால் வாய் துர்நாற்றம் - ஐயோ! - மேலும் அவர் தனது ஆட்சியின் போது எடுத்த முடிவுகளுக்கு வருத்தம் தெரிவிப்பதில் அதிக நேரத்தை செலவிட்டார் - குறிப்பாக ஸ்காட்ஸ் ராணி மேரிக்கு மரணதண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டது.

44 ஆண்டுகள் மிகவும் பிரபலமான ராணியாக ஆட்சி செய்த எலிசபெத் I 1603 மார்ச் 24 அன்று இறந்தார். அவருக்கு குழந்தைகள் இல்லாததால், அரியணைக்கு நேரடி வாரிசு இல்லாததால், அவர் கடைசி டியூடர் மன்னராக இருந்தார். அவரது மரணத்தைத் தொடர்ந்து, ஸ்காட்லாந்தின் ராணியின் மகன் மேரி - ஸ்காட்லாந்தின் ஜேம்ஸ் VI - இங்கிலாந்தின் கிங் ஜேம்ஸ் I என்று பெயரிடப்பட்டார்.

அவளுடைய மரணத்திற்கான காரணம் ஒருபோதும் தீர்மானிக்கப்படவில்லை. ஆனால் எந்தக் கோட்பாடும் நிரூபிக்கப்படவில்லை என்றாலும், எலிசபெத் அணிந்திருந்த மேக்கப்பில் இருந்து அவருக்கு ரத்த நச்சு ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்று பலர் நினைக்கிறார்கள். டியூடர் காலத்தில் மேக்-அப் ஈயம் போன்ற நச்சுப் பொருட்களால் நிறைந்திருந்தது - மேலும் எலிசபெத் பிரபலமாக அதை அணிந்திருந்தார்.

UNIT IV

ஜேம்ஸ் I

ஆரம்ப கால வாழ்க்கை

ஜேம்ஸ் ஸ்காட்லின் மேரி ராணி மற்றும் அவரது இரண்டாவது கணவர் ஹென்றி ஸ்டீவர்ட், லார்ட் டார்ன்லி ஆகியோரின் மகன். அவர் ராபர்ட் தி புரூஸிடமிருந்து ஸ்காட்டிஷ் மன்னர்கள் மூலமாகவும், ஹென்றி VIII இன் அவரது பெரிய பாட்டி மார்கரெட் டியூடர் சகோதரி மூலமாகவும் ஆங்கில டியூடர்கள் மூலமாகவும் வந்தவர். அவரது பெற்றோரின் திருமணம் குறுகிய காலமாக இருந்தது மற்றும் ஜூன் 1566 இல் ஜேம்ஸ் பிறந்து 8 மாதங்களுக்குப் பிறகு டார்ன்லி கொலை செய்யப்பட்டார். அவரது தாயார் மீண்டும் திருமணம் செய்து கொண்டார், ஆனால் 1567 இல் தனது குழந்தை மகனுக்கு ஆதரவாக ஸ்காட்லாந்தின் சிம்மாசனத்தைத் துறக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. ஜேம்ஸ் ஜூலை 1567 இல் 13 மாத வயதில் ஸ்காட்லாந்தின் அரசரான ஜேம்ஸ் VI ஆனார், மேலும் ஸ்டிரீலிங்கில் முடிசூட்டப்பட்டார். 1587 இல் எலிசபெத் I க்கு எதிராக கத்தோலிக்க சதித்திட்டங்களைத் தொடர்ந்து மேரி இங்கிலாந்திற்கு தப்பிச் சென்றார்.

குழந்தை பருவ வாழ்க்கை

அவரது குழந்தைப் பருவமும் இளமைப் பருவமும் மகிழ்ச்சியற்றதாகவும், அசாதாரணமானதாகவும், ஆபத்தானதாகவும் இருந்தன; அவர் பல்வேறு பாதுகாவலர்களைக் கொண்டிருந்தார், அவர்கள் அவரை நடத்துவது பரவலாக வேறுபட்டது. அவரது கல்வி, முழுமையானதாக இருந்தாலும், வலுவான பிரஸ்பைடரியன் மற்றும் கால்வினிச அரசியல் கோட்பாட்டுடன் எடைபோடப்பட்டது, மேலும் அவரது தன்மை - மிகவும் புத்திசாலி மற்றும் உணர்திறன், ஆனால் அடிப்படையில் ஆழமற்ற, வீண், மற்றும் கண்காட்சியாளர் - இதற்கு வன்முறையில் பதிலளித்தார். அவர் ஆடம்பரமான மற்றும்

விரும்பத்தகாத ஆண் விருப்பங்களுடன் ஆறுதல் தேடினார், பிற்காலத்தில், அவரது கௌரவம் மற்றும் மாநில விவகாரங்களில் தீங்கு விளைவிக்கும். டென்மார்க்கின் அன்னை நகரில் அவருக்கு பொருத்தமான ஒரு ராணி கண்டுபிடிக்கப்பட்டார், அவர்கள் 1589 இல் திருமணம் செய்து கொண்டனர். ஸ்காட்லாந்தின் அரசராக, அவர் பிரபுக்களின் அதிகாரத்தை கட்டுப்படுத்தினார், இருப்பினும் கிர்க்கின் (சர்ச் ஆஃப் ஸ்காட்லாந்து) அதிகாரத்தை மட்டுப்படுத்த அவர் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் வெற்றி பெறவில்லை.

இங்கிலாந்தின் எலிசபெத் I திருமணமாகாமல் 1603 இல் இறந்தபோது, ஜேம்ஸ் லண்டனுக்கு குடிபெயர்ந்தார் மற்றும் இங்கிலாந்து மற்றும் ஸ்காட்லாந்தின் ஒருங்கிணைந்த கிரீடங்களின் ஸ்டூவர்ட் கிங்ஸில் முதல்வராக இங்கிலாந்தின் ஜேம்ஸ் I முடிசூட்டப்பட்டார். அவரது ஸ்காட்டிஷ் பிடித்தவைகள், ஆண் நீதிமன்ற உறுப்பினர்களுடனான விவகாரங்கள் மற்றும் அநாகரீகமான வழிகளில் ஆங்கிலேய அரசவையினர் எச்சரிக்கையாக இருந்தனர். இருப்பினும் அவர் இலக்கியம் மற்றும் கலைகளின் ஆதரவாளராக இருந்தார். வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் அவர்களின் புரவலர் ஜேம்ஸுக்கு நாடகங்களை நிகழ்த்திய நடிகர்களின் 'கிங்ஸ் மென்' குழுவில் ஒருவர். அவர் கிங் ஜேம்ஸ் பைபிளின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பதிப்பை 1611 இல் வெளியிட்டார், இது பைபிளின் மிக முக்கியமான ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளில் ஒன்றாகும். அவர் ஆரம்பத்தில் முக்கியமாக சாலிஸ்பரியின் ஏர்ல் ராபர்ட் சிசிலின் ஆலோசனையின் பேரில் செயல்பட்டார், ஆனால் சாலிஸ்பரியின் மரணத்தில் அனைத்து கட்டுப்பாடுகளும் மறைந்துவிட்டன. அவரது மதக் கொள்கையானது கிரீடத்தின் உச்ச அதிகாரத்தையும் தெய்வீக உரிமையையும் உறுதிப்படுத்துவது மற்றும் எதிர்த்த பியூரிடன்கள் மற்றும் கத்தோலிக்கர்கள் இருவரையும் அடக்குவதைக் கொண்டிருந்தது. 1605 இல் பாராளுமன்றத்தை தகர்க்க கைஃபாக்ஸின் முயற்சி கத்தோலிக்க எதிர்ப்பு எதிர்வினையை உருவாக்கியது, இது ஜேம்ஸுக்கு தற்காலிக பிரபலத்தை அளித்தது, அது விரைவில் சிதறியது.

வெளியுறவு கொள்கை

ஸ்பெயினுடன் நெருங்கிய உறவுகளை அடைவதை முதன்மையாக இலக்காகக் கொண்ட அவரது வெளியுறவுக் கொள்கை, ஸ்பெயினை அர்மடாவின் பழைய கத்தோலிக்க எதிரியாகவும், உலக வர்த்தகத்திற்கான போட்டியாளராகவும் பார்த்த பாராளுமன்றத்திற்கு பிடிக்கவில்லை. அவரது ஆட்சியின் போது கிழக்கிந்திய நிறுவனம்

கிழக்கிலிருந்து மசாலாப் பொருட்களைக் கொண்டு வரும் வர்த்தகத்தை விரிவுபடுத்தியது, மேலும் ஜேம்ஸ்டவுன் வர்ஜீனியாவில் நிறுவப்பட்டது. அரசியல் ரீதியாக சமரசம் செய்து கொள்வதற்கான அவரது விருப்பம், முழுமையானவாதத்தின் அடிப்படையில் தொடர்ந்து பேசினாலும், அவரது ஆட்சியின் மேலோட்டமான ஸ்திரத்தன்மைக்கு பெரும்பாலும் காரணமாகிறது. இருப்பினும், அவரது பல செயல்களின் விளைவுகள் நீண்ட காலமாக இருந்தன, அவருடைய மரணத்திற்குப் பிறகுதான் முழுமையாகத் தெரியும். ஜேம்ஸ் மற்றும் அன்னிக்கு 8 குழந்தைகள் இருந்தனர், அவர்களில் மூன்று பேர் மட்டுமே குழந்தை பருவத்தில் தப்பிப்பிழைத்தனர். அவர்களின் மூத்த மகன் ஹென்றி 18 வயதில் டைபாய்டு நோயால் இறந்தார், மேலும் அவர்களின் 2வது மகன் சார்லஸ் மன்னர் சார்லஸ் I ஆனார். அவர்களது மகள் எலிசபெத்தின் திருமணம் ஃபிரடெரிக் V, எலக்ட்ரோ பாலடைன் மற்றும் போஹேமியாவின் மன்னர், இறுதியில் ஹனோவேரியன் பிரிட்டிஷ் அரியணைக்கு வரவிருந்தது.

ஜேம்ஸ் மற்றும் அவரது பாராளுமன்றம்

ஜேம்ஸ் I இன் ஆட்சியின் தொடக்கத்தில், அவருக்கு பாராளுமன்றத்தில் இருந்து சகிக்க முடியாத நல்ல வரவேற்பு கிடைத்தது. கடந்த சில ஆண்டுகளில் எலிசபெத்தின் கணிக்க முடியாத நடத்தைக்குப் பிறகு ஜேம்ஸ் பாராளுமன்றம் ஒரு புதிய தொடக்கத்தை வழங்குவதாகத் தோன்றியது. இருப்பினும், ஜேம்ஸ் பல பிரச்சினைகள் தொடர்பாக பாராளுமன்றத்துடன் சண்டையிட வேண்டியிருந்தது, மேலும் இந்த நேர்மறையான ஆரம்ப உறவு விரைவில் தடுமாறியது. ஜேம்ஸ் மற்றும் பாராளுமன்றம் வீழ்ச்சியடைய காரணமான முக்கிய பிரச்சினைகள் அரசு நிதிகள், அரசு குடும்பங்கள் மற்றும் ஜேம்ஸின் நம்பிக்கை, அவர் ஒருபோதும் தவறாக இருக்க முடியாது.

ஸ்ரூவர்ட் இங்கிலாந்தின் முதல் பாராளுமன்றம் 1604 முதல் 1611 வரை நீடித்தது. அது கையாண்ட முக்கியப் பிரச்சினைகள் அரசு நிதிகள் - ஏகபோகங்கள் ஒரு உதாரணம் - மற்றும் பாராளுமன்றத்தின் அனுமதியின்றி ஜேம்ஸுக்கு பணம் திரட்டியது. 1614 இல் அட்லெட் பாராளுமன்றம் கூடியது. இந்த பாராளுமன்றம் மதப் பிரச்சினைகள் (முதன்மையாக கத்தோலிக்க மதத்தின் பரவல்) மற்றும் அரசு நிதிகளைக் கையாண்டது. இருப்பினும், ஜேம்ஸால் கலைக்கப்படுவதற்கு முன்பு அது எட்டு வாரங்கள் மட்டுமே அமர்ந்திருந்தது, ஏனெனில் அது பாராளுமன்ற அனுமதியின்றி கிரீடத்தால் பணம் திரட்டப்பட்ட முழு சிக்கலையும் விவாதிக்க

விரும்பியது - ஒரு தலைப்பை அவர்கள் விவாதிக்க ஜேம்ஸ் தயாராக இல்லை.

ஜேம்ஸின் கீழ் அடுத்த பாராளுமன்றம் 1621 இல் இருந்தது. முப்பது வருடப் போர் 1618 இல் தொடங்கியது - எனவே வெளியுறவுக் கொள்கை விவகாரங்கள் முதன்மையானவை. பாராளுமன்றம் அதன் சொந்த அதிகாரங்கள் மற்றும் உரிமைகளைப் பற்றி விவாதிக்கும் உரிமையை விரும்பியது - ஜேம்ஸ் அனுமதிக்கத் தயாராக இல்லை. அட்வெட் பாராளுமன்றத்தைப் போலவே, இந்த பாராளுமன்றத்தின் ஆயுட்காலம் டிசம்பரில் 1621 இல் குறைக்கப்பட்டது. பாராளுமன்றமும் 1624 இல் அமர்ந்தது. அது கையாண்ட இரண்டு முக்கிய பிரச்சினைகள் ஸ்பெயினுடனான போருக்கு பணம் திரட்டுதல் மற்றும் லயோனல் கிரான்ஃபீல்ட் சிறையில் அடைக்கப்பட்டன. கிரீடம். 1624 இல் கூட்டப்பட்ட மேலும் ஒரு பாராளுமன்றம், வெளியுறவுக் கொள்கை கேள்விகளைத் தீர்க்கத் தவறிவிட்டது. 1625 இல் ஜேம்ஸ் இறந்தபோது, ஸ்பெயினுடனான போரின் விளிம்பில் இருந்தது. ஜேம்ஸுக்குப் பிறகு அவரது மகன் சார்லஸ் I வந்தார்.

சார்லஸ் I

ஆரம்ப கால வாழ்க்கை

ஸ்காட்லின் ராஜாவான ஜேம்ஸ் VI மற்றும் டென்மார்க்கின் அன்னை ஆகியோரின் இரண்டாவது மகனாக, சார்லஸ் நவம்பர் 19, 1600 இல் ஃபைஃப், டன்ஃபெர்ம்லைன் அரண்மனையில் பிறந்தார். அவர் ஒரு வளர்ச்சியடையாத குழந்தையாக இருந்தார் (அவர் கின்னஸ் புத்தகத்தில் நாட்டின் மிகக் குறுகிய ராஜா என்று பட்டியலிடப்பட்டுள்ளார்.) மூன்று வயதில் இன்னும் நடக்கவோ பேசவோ முடியாமல் இருந்தவர். எலிசபெத் I மார்ச் 1603 இல் இறந்தபோது, ஜேம்ஸ் VI இங்கிலாந்தின் மன்னராக ஜேம்ஸ் I ஆனார், சார்லஸ் முதலில் ஸ்காட்லாந்தில் செவிலியர்கள் மற்றும் ஊழியர்களின் பராமரிப்பில் விடப்பட்டார், ஏனெனில் பயணம் அவரது பலவீனமான ஆரோக்கியத்தை சேதப்படுத்தும் என்று அஞ்சப்பட்டது. அவர் ஜூலை 1604 இல் பயணத்தை மேற்கொண்டார், அதன்பின்னர் சர் ராபர்ட் கேரியின் டச்சு-பிறந்த மனைவியான அலெட்டா (ஹோகன்ஹோவ்) கேரியின் பொறுப்பில் நியமிக்கப்பட்டார், அவர் எப்படி நடக்கவும் பேசவும் கற்றுக் கொடுத்தார், மேலும் அவர் ஸ்பானிஷ் காலணிகளை அணிய வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். தோல் மற்றும் பித்தளை அவரது பலவீனமான கணுக்கால்களை

வலுப்படுத்த உதவும். வயது வந்த சார்லஸ் 5 அடி 4 அங்குலம் (162 செமீ) உயரமாக இருந்தார்.

சார்லஸ் அவரது மூத்த சகோதரரான ஹென்றி ஃபிரடெரிக் ஸ்டூவர்ட், வேல்ஸ் இளவரசர் போல் நன்கு மதிக்கப்படவில்லை; சார்லஸ் தானே ஹென்றியை வணங்கினார் மற்றும் அவரைப் பின்பற்ற முயன்றார். 1605 ஆம் ஆண்டில், இறையாண்மையின் இரண்டாவது மகனின் வழக்கப்படி, அவர் இங்கிலாந்தில் யார்க் டியூக் ஆனார். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, 1603 இல், அவர் ஸ்காட்லாந்தில் அல்பானியின் பிரபுவாக நியமிக்கப்பட்டார். 1612 இல் அவரது மூத்த சகோதரர் டைபாய்டு நோயால் இறந்தபோது, சார்லஸ் வாரிசாகத் தெரிந்தார், பின்னர் நவம்பர் 1616 இல் வேல்ஸ் இளவரசர் மற்றும் செஸ்டர் ஏரல் ஆனார். அவரது சகோதரி எலிசபெத் 1613 இல் ஃபிரடெரிக் V, எலெக்டர் பாலாடைன் என்பவரை மணந்து ஹைடெல்பெர்க்கிற்கு குடிபெயர்ந்தார்.

வேல்ஸின் புதிய இளவரசர், அவரது தந்தையின் விருப்பமான அரசவை, பக்கிங்ஹாம் முதல் டியூக் ஜார்ஜ் வில்லியர்ஸால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டார், அவர் 1623 இல் ஸ்பெயினுக்கு ஒரு பயணத்திற்கு அழைத்துச் சென்று பொருத்தமான மணமகளைத் தேடினார், மேலும் ஸ்பானிய மன்னர் மூன்றாம் பிலிப்பின் மகளிடம் குடியேறினார். , ஸ்பெயினின் இன்ஃபாண்டா மரியா அன்னா. எவ்வாறாயினும், ஸ்பானியர்கள் வேல்ஸ் இளவரசரை ரோமன் கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாற்றக் கோரியதால் திருமணம் எதுவும் நடக்கவில்லை. அக்டோபரில் அவர்கள் திரும்பியதும், வேல்ஸ் இளவரசர் மற்றும் பக்கிங்ஹாம் டியூக் இருவரும் ஜேம்ஸ் I ஸ்பெயின் மீது போரை அறிவிக்க வேண்டும் என்று கோரினர்.

ஆரம்பகால ஆட்சி

சார்லஸ் மார்ச் 27, 1625 இல் அரியணை ஏறினார், அதே ஆண்டு ஜூன் 13 அன்று அவருக்கு ஒன்பது வயது இளையவரான ஹென்றிட்டா மரியாவை ப்ராக்ஸி மூலம் திருமணம் செய்து கொண்டார். மே மாதம் அவர் தொடங்கிய முதல் பாராளுமன்றம், ரோமன் கத்தோலிக்கரான ஹென்றிட்டா மரியாவை திருமணம் செய்வதை எதிர்த்தது, ஏனெனில் சார்லஸ் ரோமன் கத்தோலிக்கர்கள் மீதான கட்டுப்பாடுகளை நீக்கி புராட்டஸ்டன்டிசத்தின் அதிகாரப்பூர்வ ஸ்தாபனத்தை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துவார் என்று அஞ்சினார். மறுபரிசீலனை செய்பவர்கள் தொடர்பான கட்டுப்பாடுகளை தளர்த்த மாட்டோம் என்று அவர் பாராளுமன்றத்துடன் ஒப்புக்கொண்டாலும், லூயிஸ் XIII உடனான ரகசிய திருமண ஒப்பந்தத்தில் அதைச் செய்வதாக அவர் உறுதியளித்தார். இந்த ஜோடி ஜூன் 13, 1625 அன்று கேன்டர்பரியில்

திருமணம் செய்து கொண்டது. சார்லஸ் பிப்ரவரி 2, 1626 அன்று வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் அபேயில் முடிசூட்டப்பட்டார், ஆனால் சர்ச்சையின் காரணமாக அவரது மனைவி அவருக்குப் பக்கத்தில் இல்லாமல் இருந்தார். அவர்களுக்கு ஒன்பது குழந்தைகள் இருந்தனர், மூன்று மகன்கள் மற்றும் மூன்று மகள்கள் குழந்தைப் பருவத்தில் உயிர் பிழைத்தனர்.

சார்லஸின் மதக் கொள்கைகள்

சார்லஸின் மதக் கொள்கைகள் மீதான அவநம்பிக்கை, திருச்சபை ரிச்சர்ட் மாண்டேகுவைச் சுற்றியுள்ள சர்ச்சையால் அதிகரித்தது. ஒரு துண்டுப் பிரசுரத்தில், ஜான் கால்வினின் போதனைகளுக்கு எதிராக மாண்டேகு வாதிட்டார், உடனடியாக பியூரிடன்கள் மத்தியில் அவப்பெயரை ஏற்படுத்தினார். ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸின் பியூரிட்டன் உறுப்பினர், ஜான் பிம், விவாதத்தின் போது மாண்டேகுவின் துண்டுப்பிரசுரத்தைத் தாக்கினார், அப்பெல்லோ சீசரேம் (லத்தீன் "நான் சீசரிடம் முறையிடுகிறேன்," என்ற தலைப்பில் சார்லஸ் I இன் உதவியைக் கோருவதற்கு மொண்டேகு தூண்டியது. புனித பவுல் அப்போஸ்தலரால் செய்யப்பட்டது). சார்லஸ் I மதகுருவுக்கு அவரது பாதுகாப்பை வழங்கினார், பல பியூரிடன்கள் அவரை விரோதமான பார்வையை எடுக்க வழிவகுத்தார்.

அவரது ஆரம்பகால ஆட்சியின் போது சார்லஸின் முதன்மையான அக்கறை வெளியுறவுக் கொள்கையாகும். ஃபிரடெரிக் V, எலெக்டர் பாலடைன், அவரது சகோதரி எலிசபெத்தின் கணவர், புனித ரோமானியப் பேரரசர் ஃபெர்டினாண்ட் II க்கு தேர்தல் பாலடினேட்டில் தனது பரம்பரை நிலங்களை இழந்தார், இது முப்பது ஆண்டுகாலப் போருக்கு வழிவகுத்தது. முதலில் போஹேமியாவின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மன்னர்களாக கத்தோலிக்க ஹப்ஸ்பர்க்கை மேலாதிக்கமாக வைத்திருப்பதற்கான ஒரு போர் மட்டுமே, இது ஐரோப்பாவில் புராட்டஸ்டன்ட்டுகளுக்கும் கத்தோலிக்கர்களுக்கும் இடையிலான உள்நாட்டு மற்றும் ஒப்புதல் வாக்குமூலப் போராக கட்டுப்பாட்டை மீறியது. சார்லஸ் கத்தோலிக்க ஸ்பானிய மன்னர் பிலிப் IV உடன் போர் தொடுப்பதன் மூலம் தனது மைத்துனருக்கு பாலட்டினேட்டை மீண்டும் பெற உதவுவதில் உறுதியாக இருந்தார், அவர் தனது சார்பாக பேரரசரிடம் பரிந்துரை செய்ய கட்டாயப்படுத்த முடியும் என்று அவர் நம்பினார்.

புதிய உலகில் ஸ்பானிஷ் காலனிகள் மீது மலிவான கடற்படைத் தாக்குதலை பாராளுமன்றம் விரும்புகிறது, ஸ்பானிஷ் புதையல் கடற்படைகளைக் கைப்பற்றுவது போருக்கு நிதியளிக்கும் என்று நம்புகிறது. இருப்பினும், சார்லஸ் கண்டத்தில் அதிக ஆக்ரோஷமான

(அதிக விலையுயர்ந்த) நடவடிக்கையை விரும்பினார். பாராளுமன்றம் £140,000 மானியம் வழங்க மட்டுமே வாக்களித்தது; சார்லஸுக்கு போதுமான தொகை இல்லை. மேலும், ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் ராஜா டன் மற்றும் பவுண்டேஜ் (இரண்டு வகையான சுங்க வரி) சேகரிக்க அனுமதிக்க ஒப்புக்கொண்டது, ஆனால் ஒரு வருட காலத்திற்கு மட்டுமே, 1414 முதல் முந்தைய இறையாண்மைகளுக்கு வாழ்க்கை உரிமை வழங்கப்பட்டது. இந்த முறையில், ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் ஒவ்வொரு ஆண்டும் மானியத்தை புதுப்பிக்கும்படி கட்டாயப்படுத்துவதன் மூலம் சார்லஸின் அதிகாரத்தை சரிபார்க்க வேண்டும் என்று நம்பியது. பக்கிங்ஹாம் டியூக் தலைமையிலான ஹவுஸ் ஆஃப் லார்ட்ஸில் சார்லஸின் கூட்டாளிகள் மசோதாவை நிறைவேற்ற மறுத்துவிட்டனர். டன்னேஜ் மற்றும் பவுண்டேஜ் வசூலிப்பதற்கான பாராளுமன்ற அதிகாரம் எதுவும் பெறப்படவில்லை என்றாலும், சார்லஸ் எப்படியும் கடமைகளை வசூலித்து வந்தார்.

கொடுங்கோன்மை அல்லது தனிப்பட்ட ஆட்சி

ஜனவரி 1629 இல் சார்லஸ் பாராளுமன்றத்தின் இரண்டாவது அமர்வைத் தொடங்கினார், அது ஜூன் 1628 இல் ஒத்திவைக்கப்பட்டது. சமீபத்தில் பக்கிங்ஹாம் படுகொலை செய்யப்பட்டதன் காரணமாக சார்லஸ் வேலையில் ஒரு சதியைக் கண்டார், அவரது காமன்ஸை "தேசத்துரோகம்" என்று அழைத்தார். ரோல் வழக்கின் வெளிச்சத்தில் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் உறுப்பினர்கள் தங்கள் எதிர்ப்பைக் காட்டத் தொடங்கினர். ரோல் ஒரு எம்.பி., அவர் டன் மற்றும் பவுண்டேஜ் செலுத்தாததற்காக அவரது பொருட்களை பறிமுதல் செய்தார். இது பல எம்.பி.க்களால் உரிமை மனு மீறலாகக் கருதப்பட்டது, அவர்கள் கைது சலுகையிலிருந்து சுதந்திரம் பொருட்களுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டது என்று வாதிட்டனர். மார்ச் மாதம் பாராளுமன்றத்தை ஒத்திவைக்குமாறு அவர் கோரியபோது, உறுப்பினர்கள் சபாநாயகர் ஜான் பிஞ்சை அவரது இருக்கையில் அமர வைத்தனர், அதே நேரத்தில் சார்லஸுக்கு எதிரான மூன்று தீர்மானங்கள் உரக்க வாசிக்கப்பட்டன. பாராளுமன்றத்தால் அங்கீகரிக்கப்படாத டன் அல்லது பவுண்டேஜ் செலுத்தும் எவரும் "இங்கிலாந்தின் சுதந்திரத்தை காட்டிக்கொடுப்பவராகவும், அதற்கு எதிரியாகவும் கருதப்படுவார்கள்" என்று இந்த தீர்மானங்களில் கடைசியாக அறிவித்தது. தீர்மானம் முறையாக நிறைவேற்றப்படாவிட்டாலும், பல உறுப்பினர்கள் ஒப்புதல் அளித்தனர். மன்னருக்கு எதிராக உலகளாவிய எதிர்ப்பு எதுவும் இல்லை என்பதைப் புரிந்துகொள்வதில் பல எம்.பி.க்கள் பாராளுமன்றத்தில் தடுத்து வைக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. பின்னர், காமன்ஸ் சார்லஸுக்கு அதிருப்தி

அளிக்கும் மேலதிக நடவடிக்கைகளை நிறைவேற்றியபோது, அவர் பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்தார்.

சார்லஸ் I இன் நீதிமன்ற ஓவியரான சர் அந்தோனி வான் டிக், இங்கிலாந்தின் மன்னர் சார்லஸ் I யை மூன்று கோணங்களில் இருந்து உருவாக்கினார், இது பொதுவாக டிரிபிள் போர்ட்ரெய்ட் என்று அழைக்கப்படுகிறது. 1636 இல் செய்யப்பட்ட இந்த எண்ணெய் ஓவியம், இத்தாலிய சிற்பி பெர்னினி, சார்லஸின் பளிங்கு மார்பை உருவாக்குவதற்காக உருவாக்கப்பட்டது.

நைட்ஹூட் டிஸ்ட்ரெய்ன்ட்

பாராளுமன்றம் இல்லாவிட்டாலும் சார்லஸ் தனது கருவூலத்தை பராமரிக்க நிதி பெற வேண்டியிருந்தது. எனவே, 1278 இல் நிறைவேற்றப்பட்ட "தி டிஸ்ட்ரெய்ன்ட் ஆஃப் நைட்ஹூட்" என்ற அனைத்து மறக்கப்பட்ட நிலப்பிரபுத்துவ சட்டத்தை நம்பி, ஒவ்வொரு ஆண்டும் 40 பவுண்டுகள் அல்லது அதற்கு மேல் சம்பாதிப்பவர்கள் ராஜாவின் முடிசூட்டு விழாவில் தன்னைக் காட்டிக்கொள்ள வேண்டும். 1626 இல் அவரது முடிசூட்டு விழாவில் கலந்து கொள்ளத் தவறிய அனைத்து நபர்களுக்கும் சார்லஸ் அபராதம் விதித்தார். மேலும் பிரபலமடையாத கப்பல் பணம் எனப்படும் வழக்கற்றுப் போன நிலப்பிரபுத்துவ வரியையும் அவர் மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தினார். 1634 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட ஒரு ரிட், எட்வர்ட் I மற்றும் எட்வர்ட் III ஆகியோரின் சட்டங்கள் இருந்தபோதிலும், போர்களின் போது தவிர அத்தகைய வரி விதிக்கப்படுவதைத் தடைசெய்திருந்தாலும், சமாதான காலத்தில் கப்பல் பணத்தை வசூலிக்க உத்தரவிட்டது. இருப்பினும், 1634 இன் இந்த முதல் எழுத்து, சட்ட அடிப்படையில் அதிக எதிர்ப்பை ஊக்குவிக்கவில்லை, ஆனால் 1635 ஆம் ஆண்டின் இரண்டாவது ரிட் செய்தது.

1636 இல் வெளியிடப்பட்ட கப்பல் பணத்தைக் கோரும் சார்லஸின் மூன்றாவது ரிட், சமாதான காலத்தில் கப்பல் பணத்தை சேகரிப்பதற்கான பண்டைய தடை அழிக்கப்பட்டதை தெளிவுபடுத்தியது. பலர் பணம் செலுத்துவதை எதிர்க்க முயன்றனர், ஆனால் சார்லஸின் நீதிபதிகள், அவரது பதவிக்காலம் அவரது "நல்ல மகிழ்ச்சியை" சார்ந்தது, வரி மன்னரின் தனிச்சிறப்புக்கு உட்பட்டது என்று அறிவித்தனர். சமாதான காலத்தில் கப்பல் பணம் திரட்டப்பட வேண்டும் என்று கோரும் இந்த நடவடிக்கை ஆளும் வர்க்கத்தினரிடையே பெரும் கவலையை ஏற்படுத்தியது; இருப்பினும், 1640 இல் ஸ்காட்லாந்தில் கிளர்ச்சியைத் தூண்டிய ஆங்கிலிகள் மற்றும் பெருகிய முறையில் ஆர்மினியன் பாணியிலான பிரார்த்தனை புத்தகத்தை அமல்படுத்த முயற்சித்தது.

மத மோதல்கள்

இங்கிலாந்து தேவாலயத்தை கால்வினிசத்திலிருந்து மிகவும் பாரம்பரியமான மற்றும் புனிதமான திசையில் நகர்த்த சார்லஸ் விரும்பினார். இந்த இலக்கை அவரது முக்கிய அரசியல் ஆலோசகர், பேராயர் வில்லியம் லாட் பகிர்ந்து கொண்டார். லாட் 1633 ஆம் ஆண்டில் கேன்டர்பரியின் பேராயராக சார்லஸால் நியமிக்கப்பட்டார் மற்றும் தேவாலயத்தில் செல்வாக்கற்ற சீர்திருத்தங்களைத் தொடங்கினார். லாட் இணக்கமற்ற மதகுருமார்களை பணிநீக்கம் செய்வதன் மூலமும், பியூரிட்டன் அமைப்புகளை மூடுவதன் மூலமும் சமய ஒற்றுமையை உறுதிப்படுத்த முயன்றார். இது சார்லஸின் பல ஆங்கிலம் மற்றும் ஸ்காட்டிஷ் பாடங்களின் சீர்திருத்தப் போக்குகளுக்கு தீவிரமாக விரோதமாக இருந்தது. அவரது கொள்கை கால்வினிச இறையியலுக்கு அருவருப்பானது, மேலும் பொதுவான பிரார்த்தனை புத்தகத்தால் அழைக்கப்படும் அனைத்து விழா மற்றும் ஆடைகளுடன் சர்ச் ஆஃப் இங்கிலாந்தின் வழிபாட்டு முறை கொண்டாடப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். லாட் அர்மீனிய இறையியலின் வக்கீலாகவும் இருந்தார், இதில் இரட்சிப்பை நிராகரிக்கும் திறனை வலியுறுத்துவது மதவெறி மற்றும் கடுமையான கால்வினிஸ்டுகளால் கிட்டத்தட்ட "கத்தோலிக்க" என்று பார்க்கப்பட்டது.

சார்லஸ் I இன் கீழ் ஸ்டார் சேம்பர் கோர்ட்டின் சட்டமீறல் அவரது முன்னோடிகளில் இருந்ததை விட அதிகமாக இருந்தது. சார்லஸின் ஆட்சியின் கீழ், பிரதிவாதிகள் குற்றப்பத்திரிகை, சட்டத்தின் முறையான செயல்முறை அல்லது சாட்சிகளை எதிர்கொள்ளும் உரிமை இல்லாமல் நீதிமன்றத்திற்குத் தொடர்ந்து இழுத்துச் செல்லப்பட்டனர், மேலும் அவர்களின் சாட்சியங்கள் ராஜா மற்றும் அவரது அரசவையில் விரிவான சித்திரவதை மூலம் வழக்கமாகப் பிரித்தெடுக்கப்பட்டன.

தனிப்பட்ட ஆட்சி காலம்

தனிப்பட்ட ஆட்சியின் முதல் ஆண்டுகள் இங்கிலாந்தில் அமைதியால் குறிக்கப்பட்டன, ஓரளவிற்கு இறுக்கமான மையக் கட்டுப்பாடு காரணமாக. பல தனிநபர்கள் சார்லஸின் வரிகள் மற்றும்

லாட்டின் கொள்கைகளை எதிர்த்தனர், ஆனால் ஆரம்பகால தனிப்பட்ட விதி காலத்தின் ஒட்டுமொத்த போக்கு அமைதியான ஒன்றாகும். எவ்வாறாயினும், ஸ்காட்லாந்தில் சார்லஸ் தனது மதக் கொள்கைகளைத் திணிக்க முயன்றபோது, அவர் பல சிரமங்களை எதிர்கொண்டார். ஸ்காட்லாந்தில் ஆங்கிலிகனிசத்தை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான ஒரு வாகனமாக புதிய பிரார்த்தனை புத்தகத்தை பார்த்த ஸ்காட்டிஷ் பிஷ்ப்புகளால் ஆதரிக்கப்பட்டாலும், பல பிரஸ்பைடியன் ஸ்காட்ஸால் எதிர்க்கப்பட்டது. சர்ச் ஆஃப் ஸ்காட்லாந்தின் பொதுச் சபை 1638 இல் எபிஸ்கோபாலியன் அரசாங்கத்தை (அதாவது, பிஷ்ப்களின் சர்ச்சின் ஆளுகை) ஒழித்தபோது, அதற்குப் பதிலாக பிரஸ்பைடியன் அரசாங்கத்தை (அதாவது பெரியவர்கள் மற்றும் டீக்கன்களின் ஆளுகை) கொண்டு வந்தபோது, சார்லஸ் தான் கண்டதைக் கீழே வைக்க முயன்றார். அவரது அதிகாரத்திற்கு எதிரான கிளர்ச்சியாக.

1639 ஆம் ஆண்டில், முதல் பிஷ்ப்ஸ் போர் வெடித்தபோது, சார்லஸ் தனது குடிமக்களிடமிருந்து வரி வசூலிக்க முயன்றார், அவர்கள் மேலும் கொடுக்க மறுத்தனர். அதே ஆண்டு ஜூன் மாதம் சார்லஸின் போர் ஒரு அவமானகரமான சண்டையில் முடிந்தது. பெர்விக் அமைதிப்படுத்தலில், சார்லஸ் தனது ஸ்காட்டிஷ் குடிமக்களுக்கு சிவில் மற்றும் திருச்சபை சுதந்திரங்களை வழங்க ஒப்புக்கொண்டார்.

இராணுவம்

முதல் பிஷ்ப் போரில் சார்லஸின் இராணுவ தோல்வி சார்லஸுக்கு நிதி மற்றும் இராணுவ நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியது, இது தனிப்பட்ட ஆட்சியின் முடிவுக்கு வழிவகுத்தது. அவரது நிதி பலவீனம் காரணமாக, நிதி திரட்டும் முயற்சியில் 1640 ஆம் ஆண்டுக்குள் பார்லிமென்ட் கூட்டத்திற்கு அழைப்பு விடுக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. ஆளும் வர்க்கத்தின் ஆளும் வர்க்கக் குறைகள் ஆளும் வர்க்கத்தின் தனிப்பட்ட ஆட்சிக் காலத்தின் போது ஏற்பட்ட மாற்றங்களுடன் ஸ்காட்டிஷ் கிளர்ச்சிக்கு ஒரு காரணியாக இருந்தபோதிலும், முக்கியமாக மதம் தொடர்பான முக்கியப் பிரச்சினையால் சார்லஸ் முதலில் அதிகார வர்க்கத்தை பாராளுமன்றத்தில் எதிர்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. 11 ஆண்டுகளில் நேரம். சாராம்சத்தில், விக் வரலாற்றாசிரியர்கள் "கொடுங்கோன்மையின் பதினொரு ஆண்டுகள்" என்று குறிப்பிடுவதை, சார்லஸ் மற்றும் லாட்டின் மோதல் மத மாற்றங்கள் முடிவுக்கு கொண்டு வந்தன.

குறுகிய பாராளுமன்றம்

சார்லஸ் மற்றும் சர்ச் ஆஃப் ஸ்காட்லாந்து இடையே சமாதான உடன்படிக்கையின் விளக்கம் தொடர்பான சர்ச்சைகள் மேலும் மோதலுக்கு வழிவகுத்தன. ஸ்காட்லை அடக்க, சார்லஸுக்கு அதிக பணம் தேவைப்பட்டது; எனவே, அவர் ஏப்ரல் 1640 இல் பாராளுமன்றத்தை திரும்ப அழைக்கும் விதியை எடுத்தார். சார்லஸ் கப்பல் பணத்தை திரும்பப் பெற முன்வந்தாலும், போருக்கான நிதியை சார்லஸ் திரட்டுவதற்கு ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் சம்மதித்த போதிலும், பல்வேறு முறைகேடுகள் பற்றி விவாதிக்க பாராளுமன்றம் கோரியபோது முட்டுக்கட்டை ஏற்பட்டது. தனிப்பட்ட ஆட்சியின் போது அதிகாரம். இந்த விஷயத்தில் இரு தரப்பும் காரணம் கொடுக்க மறுத்ததால், நாடாளுமன்றம் கூடிய ஒரு மாதத்திற்குள் மே 1640 இல் கலைக்கப்பட்டது. இதனால், பாராளுமன்றம் "குறுகிய பாராளுமன்றம்" என்று அறியப்பட்டது.

நீண்ட பாராளுமன்றம்

இதற்கிடையில், சார்லஸ் ஸ்காட்லை தோற்கடிக்க முயன்றார், ஆனால் பரிதாபமாக தோல்வியடைந்தார். அக்டோபர் 1640 இல் இரண்டாம் ஆயர்களின் போர் முடிவடைந்த பின்னர் கையெழுத்திடப்பட்ட ரிப்பனின் அவமானகரமான ஒப்பந்தம், ராஜா தான் போராடிய ஸ்காட்டிஷ் இராணுவத்தின் செலவுகளை செலுத்த வேண்டும். மன்னரின் பரம்பரை ஆலோசகர்களாகக் கருதப்பட்ட அனைத்து சகாக்களின் பண்டைய கவுன்சிலான மேக்னம் கான்சிலியத்தை வரவழைக்கும் அசாதாரண நடவடிக்கையை சார்லஸ் எடுத்தார். மகத்தான சமரசம் பல நூற்றாண்டுகளாக வரவழைக்கப்படவில்லை. சகாக்களின் ஆலோசனையின் பேரில், சார்லஸ் மற்றொரு பாராளுமன்றத்தை அழைத்தார், அதன் முன்னோடிக்கு மாறாக, "நீண்ட பாராளுமன்றம்" என்று அறியப்பட்டது.

நீண்ட பாராளுமன்றம் நவம்பர் 1640 இல் ஜான் பிம் தலைமையில் கூடியது, மேலும் சார்லஸுக்கு குறுகிய பாராளுமன்றம் போலவே கடினமாக இருந்தது. ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் உறுப்பினர்கள் தங்களை மதத்தில் புதுமைகள் மற்றும் சார்லஸின் ஆலோசகர்களின் கொடுங்கோன்மைக்கு எதிராக ராஜா, தேவாலயம் மற்றும் பாராளுமன்ற அரசாங்கத்தை பாதுகாக்கும் பழமைவாதிகள் என்று நினைத்தாலும், சார்லஸ் அவர்களில் பலரை ஆபத்தான கிளர்ச்சியாளர்களாக கருதினார்.

சார்லஸ் I இன் செயல்

ராஜா தனது விருப்பப்படி அதைக் கலைப்பதைத் தடுக்க, பாராளுமன்றம் முப்பெரும் சட்டத்தை இயற்றியது, இதற்கு பிப்ரவரி 1641 இல் அரசு ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தின்படி,

குறைந்தபட்சம் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையாவது பாராளுமன்றத்தை அழைக்க வேண்டும், மேலும் ராஜா தவறினால் முறையான சம்மன் அனுப்பினால், உறுப்பினர்கள் தாங்களாகவே கூடலாம். மே மாதம், பாராளுமன்றம் அதன் சொந்த அனுமதியின்றி கலைக்கப்பட முடியாது என்று வழங்கிய, இன்னும் தீவிரமான சட்டத்திற்கு அவர் ஒப்புதல் அளித்தார். சார்லஸ் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக ஒரு சலுகைக்கு தள்ளப்பட்டார். தாமஸ் வென்ட்வொர்த் மற்றும் வில்லியம் லாட் ஆகியோரின் மரணதண்டனையை அங்கீகரிக்கும் சட்ட மசோதாக்களை அவர் ஒப்புக்கொண்டார். கப்பல் பணம், நைட்ஹூட் மற்றும் கட்டாயக் கடன்கள் தடைசெய்யப்பட்ட அபராதம் ஆகியவை சட்டவிரோதமானது என்று அறிவிக்கப்பட்டது, மேலும் நட்சத்திர அறை மற்றும் உயர் ஸ்தானிகராலயத்தின் வெறுக்கப்பட்ட நீதிமன்றங்கள் ரத்து செய்யப்பட்டன. அவர் பல முக்கியமான சலுகைகளை அளித்தாலும், ஸ்காட்ஸின் ஆதரவைப் பெறுவதன் மூலம் சார்லஸ் தனது சொந்த இராணுவ நிலையை மேம்படுத்தினார். அவர் இறுதியாக பிரஸ்பைடியனிசத்தை அதிகாரப்பூர்வமாக நிறுவ ஒப்புக்கொண்டார்; பதிலுக்கு, அவர் கணிசமான பாராளுமன்ற எதிர்ப்பு ஆதரவைப் பெற முடிந்தது.

நவம்பர் 1641 இல், ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் கிராண்ட் ரெமான்ஸ்ட்ரன்ஸை நிறைவேற்றியது, சார்லஸ் தனது ஆட்சியின் தொடக்கத்தில் இருந்து செய்த அனைத்து அதிகார துஷ்பிரயோகங்களையும் கண்டித்தது. புராட்டஸ்டன்ட் ஆங்கிலேய ஆட்சிக்கு எதிராக ஐரிஷ் கிளர்ச்சி செய்தபோது பதற்றம் அதிகரித்தது மற்றும் சார்லஸின் உடந்தையாக இருந்த வதந்திகள் பாராளுமன்றத்தை அடைந்தன. கிளர்ச்சியை அடக்குவதற்கு ஒரு இராணுவம் தேவைப்பட்டது, ஆனால் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸின் பல உறுப்பினர்கள் சார்லஸ் பின்னர் அதை பாராளுமன்றத்திற்கு எதிராக பயன்படுத்தக்கூடும் என்று அஞ்சினார்கள். இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டை மன்னரிடமிருந்து பறிப்பதற்காக மிலிஷியா மசோதா இருந்தது, ஆனால் சார்லஸ் அதற்கு உடன்பட மறுத்துவிட்டார். எவ்வாறாயினும், மோதலை குறைக்கும் முயற்சியாக பாராளுமன்றம் ஆர்ப்பாட்டத்திற்கு ஆணையிட்டது.

ஆங்கில உள்நாட்டுப் போர்

ஆங்கில உள்நாட்டுப் போர் இன்னும் தொடங்கவில்லை, ஆனால் இரு தரப்பினரும் ஆயுதம் ஏந்தத் தொடங்கினர். பயனற்ற பேச்சுவார்த்தைகளுக்குப் பிறகு, ஆகஸ்ட் 22, 1642 இல் நாட்டிங்ஹாமில் சார்லஸ் அரசு தரத்தை (ஒரு காலமற்ற இடைக்கால சைகை) உயர்த்தினார். பின்னர் அவர் ஆக்ஸ்போர்டில் தனது நீதிமன்றத்தை

நிறுவினார், அங்கிருந்து அவரது அரசாங்கம் இங்கிலாந்தின் வடக்கு மற்றும் மேற்கு பகுதிகளை தனது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தது. லண்டன் மற்றும் தெற்கு மற்றும் கிழக்கு. கமிஷன் ஆஃப் அரேயின் தொன்மையான முறையைப் பயன்படுத்தி சார்லஸ் ஒரு இராணுவத்தை எழுப்பினார். உள்நாட்டுப் போர் அக்டோபர் 25, 1642 இல் முடிவில்லாத எட்ஜ்ஹில் போருடன் தொடங்கியது மற்றும் 1643 மற்றும் 1644 வரை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி தொடர்ந்தது, Naseby போர் பாராளுமன்றத்திற்கு ஆதரவாக இராணுவ சமநிலையை தீர்க்கமானதாக மாற்றும் வரை. ராயல்ஸ்டுகளுக்கு ஏராளமான தோல்விகள் ஏற்பட்டன, பின்னர் ஆக்ஸ்போர்டு முற்றுகை, ஏப்ரல் 1646 இல் சார்லஸ் தப்பினார். அவர் இங்கிலாந்தின் நெவார்க்கில் உள்ள ஸ்காட்டிஷ் பிரிஸ்பைரியன் இராணுவத்தின் கைகளில் தன்னை ஒப்படைத்தார், மேலும் அவர் அருகிலுள்ள சவுத்வெல், நாட்டிங்ஹாம்ஷைருக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டார். அவரது "புரவலர்கள்" அவரை என்ன செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு செய்தார். பிரிஸ்பைரியர்கள் இறுதியாக பாராளுமன்றத்துடன் ஒரு உடன்படிக்கைக்கு வந்து சார்லஸை 1647 இல் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தனர். அவர் நார்தாம்ப்டன்ஷையரில் உள்ள ஹோல்டன்பை ஹவுஸில் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார், கார்னெட் ஜார்ஜ் ஜாய்ஸ் அவரை நியூ மாடல் ஆர்மி என்ற பெயரில் நியூமார்க்கெட்டுக்கு வலுக்கட்டாயமாக அழைத்துச் செல்லும் வரை. இந்த நேரத்தில், புதிய மாதிரி இராணுவத்திற்கும் பாராளுமன்றத்திற்கும் இடையில் பரஸ்பர சந்தேகம் வளர்ந்தது, மேலும் சார்லஸ் அதைப் பயன்படுத்த ஆர்வமாக இருந்தார்.

கேரிஸ்ப்ரூக்கிலிருந்து, சார்லஸ் தொடர்ந்து பல்வேறு தரப்பினருடன் பேரம் பேச முயன்றார், இறுதியில் ஸ்காட்டிஷ் பிரிஸ்பைரியன்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்து, இங்கிலாந்து மற்றும் ஸ்காட்லாந்தில் சோதனைக் காலத்திற்கு பிரிஸ்பைரியனிசத்தை நிறுவ அனுமதிப்பதாக கூறினார். ராயல்ஸ்டுகள் ஜூலை 1648 இல் இரண்டாம் உள்நாட்டுப் போரைத் தூண்டினர், மேலும் சார்லஸ் உடன்படிக்கையின்படி ஸ்காட்ஸ் இங்கிலாந்து மீது படையெடுத்தார். இங்கிலாந்தின் பெரும்பாலான எழுச்சிகள் பாராளுமன்றத்திற்கு விசுவாசமான படைகளால் சண்டையிடப்பட்டதை விட சற்று அதிகமாகவே அடக்கப்பட்டன, ஆனால் கென்ட், எசெக்ஸ் மற்றும் கம்பர்லேண்டில் எழுச்சிகள், வேல்ஸில் கிளர்ச்சி மற்றும் ஸ்காட்டிஷ் படையெடுப்பு ஆகியவை ஆடுகளமான போர்கள் மற்றும் நீண்ட முற்றுகைகளின் சண்டையை உள்ளடக்கியது. ஆனால் பிரிஸ்டன்

போரில் (1648) ஸ்காட்ஸின் தோல்வியுடன், ராயல்ஸ்டுகள் போரில் வெற்றிபெறும் வாய்ப்பை இழந்தனர்.

விசாரணை மற்றும் மரணதண்டனை

1648 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் சார்லஸ் ஹர்ஸ்ட் கோட்டைக்கு மாற்றப்பட்டார், பின்னர் வின்ட்சர் கோட்டைக்கு மாற்றப்பட்டார். ஜனவரி 1649 இல், தோல்விக்குப் பிறகும் சார்லஸ் பாராளுமன்றத்தை மீறியதற்கும், சிறைப்பிடிக்கப்பட்டபோது இரண்டாவது உள்நாட்டுப் போரை அவர் ஊக்குவித்ததற்கும் பதிலளிக்கும் விதமாக, ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் சார்லஸின் விசாரணைக்காக நீதிமன்றத்தை உருவாக்கும் பாராளுமன்றச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. முதல் உள்நாட்டுப் போருக்குப் பிறகு, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ராஜா, தவறு செய்தாலும், அவரது சண்டையை நியாயப்படுத்த முடிந்தது, மேலும் புதிய அரசியலமைப்பு தீர்வின் கீழ் மன்னராக மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரங்களுக்கு அவர் இன்னும் தகுதியுடையவர் என்ற முன்மாதிரியை ஏற்றுக்கொண்டனர். தோற்கடிக்கப்பட்டபோதும், சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட போதும், இரண்டாம் உள்நாட்டுப் போரைத் தூண்டியதன் மூலம், சார்லஸ் தன்னை சரிசெய்ய முடியாதவராகவும், கண்ணியமற்றவராகவும், நியாயப்படுத்த முடியாத இரத்தக்களரிக்கு பொறுப்பானவராகவும் காட்டினார் என்பது இப்போது உணரப்பட்டது.

ஒரு ராஜாவை முயற்சிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஒரு நாவல்; முந்தைய மன்னர்கள் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டனர், ஆனால் மன்னர்களாக ஒருபோதும் விசாரணைக்கு கொண்டுவரப்படவில்லை. சட்டத்தின் மூலம் நிறுவப்பட்ட உயர் நீதி மன்றம் 135 ஆணையர்களைக் கொண்டது (அனைத்து நிறுவன நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும்). வழக்கு விசாரணைக்கு சொலிசிட்டர் ஜெனரல் ஜான் குக் தலைமை தாங்கினார்.

உயர் தேசத்துரோகம் மற்றும் "பிற உயர் குற்றங்கள்" என்ற குற்றச்சாட்டின் பேரில் சார்லஸின் விசாரணை ஜனவரி 20, 1649 இல் தொடங்கியது, ஆனால் சார்லஸ் ஒரு மனுவில் நுழைய மறுத்துவிட்டார், எந்த நீதிமன்றமும் ஒரு மன்னர் மீது அதிகார வரம்பு இல்லை என்று கூறினார். அவர் முடிசூட்டப்பட்டு அபிஷேகம் செய்யப்பட்டபோது ஆட்சி செய்வதற்கான தனது சொந்த அதிகாரம் கடவுளால் அவருக்கு வழங்கப்பட்டதாக அவர் நம்பினார், மேலும் அவரை முயற்சித்தவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட சக்தி வெறுமனே துப்பாக்கிக் குழலில் இருந்து வளர்ந்தது. இதற்கு மாறாக, எந்த மனிதனும் சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர் அல்ல என்று நீதிமன்றம் முன்மொழிந்தது. ஒரு வார காலப்பகுதியில், சார்லஸ் மூன்று முறை

மன்றாடும்படி கேட்டபோது, அவர் மறுத்துவிட்டார். சார்பு வாக்குமூலமாக வாதிட மறுப்பது அப்போது சாதாரண நடைமுறையாக இருந்தது: குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்வது, இதன் பொருள் அரசுத் தரப்பு அதன் வழக்கிற்கு சாட்சிகளை அழைக்க முடியாது. இருப்பினும், விசாரணை சாட்சிகளை கேட்டது. ஜனவரி 29, 1649 அன்று 59 கமிஷனர்கள் சார்லஸின் மரண உத்தரவில் கையெழுத்திட்டனர். தீர்ப்புக்குப் பிறகு, அவர் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த செயின்ட் ஜேம்ஸ் அரண்மனையிலிருந்து வைட்ஹால் அரண்மனைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார், அங்கு விருந்து மாளிகைக்கு முன்னால் மரணதண்டனை சாரக்கட்டு அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

ஜனவரி 30, 1649 அன்று சார்லஸ் தலை துண்டிக்கப்பட்டபோது, ஜனவரி மாதக் குளிர் காலநிலையைத் தடுப்பதற்காக அவர் ஒரு கனமான காட்டன் சட்டையை அணிந்திருந்தார், இதனால் கூட்டத்தினர் பயம் அல்லது பலவீனம் என்று தவறாக நினைக்கலாம். ஒரு பிரார்த்தனையைச் சொல்லிவிட்டுத் தன் தலையைத் தடுப்பின் மீது வைத்து, மரணதண்டனை செய்பவருக்குத் தான் தயாராக இருப்பதாகச் சமிக்ஞை செய்தார்; பின்னர் அவர் ஒரு சுத்தமான அடியால் தலை துண்டிக்கப்பட்டார்.

மரணதண்டனை நிறைவேற்றப்பட்ட சில நிமிடங்களுக்குப் பிறகு, கூடியிருந்த கூட்டத்தினரிடமிருந்து ஒரு புலம்பல் கேட்டதாக பிலிப் ஹென்றி பதிவு செய்தார், அவர்களில் சிலர் பின்னர் தங்கள் கைக்குட்டைகளை அவரது இரத்தத்தில் தோய்த்து, தியாகி மன்னரின் வழிபாட்டைத் தொடங்கினர். இருப்பினும், சாமுவேல் பெப்பிஸ் உட்பட வேறு எந்த சாட்சி ஆதாரங்களும் இதை பதிவு செய்யவில்லை. நிகழ்வு நடந்து சுமார் 12 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, மறுசீரமைப்பின் போது ஹென்றியின் கணக்கு எழுதப்பட்டது. ராஜா தூக்கிலிடப்பட்டபோது ஹென்றிக்கு வயது 19, அவரும் அவரது குடும்பத்தினரும் அரசுவாத பிரச்சார எழுத்தாளர்கள்.

மரணதண்டனை நிறைவேற்றுபவர் சம்பவ இடத்தில் முகமூடி அணிந்திருந்ததால், மன்னரின் தலையை துண்டித்தவர் யார் என்பது குறித்து சில விவாதங்கள் உள்ளன. கமிஷனர்கள் லண்டனின் பொதுவான ஹேங்மேன் ரிச்சர்ட் பிராண்டனை அணுகினர், ஆனால் அவர் மறுத்துவிட்டார், மேலும் சமகால ஆதாரங்கள் பொதுவாக அவரை மன்னரின் தலைவர் என்று அடையாளம் காணவில்லை. எல்லிஸின் வரலாற்று விசாரணைகள், எவ்வாறாயினும், அவரை மரணதண்டனை செய்பவர் என்று பெயரிடுகிறது, அவர் இறப்பதற்கு முன்பு அவ்வாறு கூறினார் என்று வாதிடுகிறார். அவர் மனந்திரும்பி,

கமிஷனை ஏற்க ஒப்புக்கொண்டார், ஆனால் அடையாளம் காணப்பட்ட மற்றவர்களும் உள்ளனர். கன்னிங் என்ற ஐரிஷ் நாட்டவர் சார்லஸின் தலையை துண்டித்ததாக பரவலாக நம்பப்படுகிறது, மேலும் அவரை மரணதண்டனை செய்பவர் என்று பெயரிடப்பட்ட தகடு அயர்லாந்தின் கால்வேயில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது. மறுசீரமைப்பிற்குப் பிறகு வில்லியம் ஹெவ்லெட் மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்டதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டார். 1661 ஆம் ஆண்டில் "டேபோர்ன் மற்றும் பிக்கர்ஸ்டாஃப்" என அடையாளம் காணப்பட்ட இருவர் கைது செய்யப்பட்டனர் ஆனால் பின்னர் விடுவிக்கப்பட்டனர். ஹென்றி வாக்கர், ஒரு புரட்சிகர பத்திரிகையாளர், அல்லது அவரது சகோதரர் வில்லியம் ஆகியோர் சந்தேகிக்கப்பட்டனர், ஆனால் குற்றம் சாட்டப்படவில்லை. இங்கிலாந்தைச் சுற்றியுள்ள பல்வேறு உள்ளூர் புனைவுகள் உள்ளூர் தகுதிகளை பெயரிடுகின்றன. 1813 ஆம் ஆண்டில் விண்ட்சரில் நடத்தப்பட்ட ஒரு பரிசோதனையானது, அனுபவம் வாய்ந்த தலைவரால் மரணதண்டனை செய்யப்பட்டதாகக் கூறுகிறது.

ஒரு துரோகியின் தலையை உயர்த்திப் பிடித்து, "இதோ ஒரு துரோகியின் தலை!" என்ற வார்த்தைகளுடன் கூட்டத்திற்கு காட்சிப்படுத்துவது வழக்கமாக இருந்தது. சார்லஸின் தலை காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தாலும், வார்த்தைகள் பயன்படுத்தப்படவில்லை. ஒரு முன்னோடியில்லாத சைகையில், புரட்சிகர தலைவர்களில் ஒருவரான ஆலிவர் குரோம்வெல், மன்னரின் தலையை அவரது உடலில் மீண்டும் தைக்க அனுமதித்தார், இதனால் குடும்பத்தினர் மரியாதை செலுத்தினர். விண்ட்சர் கோட்டையில் உள்ள செயின்ட் ஜார்ஜ் தேவாலயத்தில் உள்ள ஹென்றி VIII இன் பெட்டகத்தில் பிப்ரவரி 7, 1649 அன்று சார்லஸ் தனிப்பட்ட மற்றும் இரவில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார். ராஜாவின் மகன், இரண்டாம் சார்லஸ் மன்னர், பின்னர் ஒரு விரிவான அரசு கல்லறையைத் திட்டமிட்டார், ஆனால் அது ஒருபோதும் கட்டப்படவில்லை.

சார்லஸின் மரணதண்டனைக்குப் பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு, சார்லஸின் கையிலிருந்து ஒரு நினைவுக் குறிப்பு விற்பனைக்கு வந்தது. இந்த புத்தகம், எய்கான் பசிலைக் (கிரேக்கம்: "ராயல் போர்ட்ரெய்ட்"), அரசு கொள்கைகளுக்கு மன்னிப்புக் கோரியது, மேலும் ராயலிசு பிரச்சாரத்தின் ஒரு பயனுள்ள பகுதியை நிரூபித்தது. தூக்கிலிடப்பட்ட நாளில் சார்லஸுடன் வந்திருந்த படுக்கையறையின் சார்லஸின் மணமகன் வில்லியம் லெவெட், பின்னர் ஒரு அறிக்கையில் ராஜா ஐகான் பசிலைக்கை எழுதுவதைக் கண்டதாக சத்தியம் செய்தார். ஜான் குக் சார்லஸ் ஒரு வேண்டுகோளை முன்வைத்திருந்தால் அவர் ஆற்றிய உரையை வெளியிட்டார், அதே

நேரத்தில் பாராளுமன்றம் ஜான் மில்லனை ஐகோனோக்ளாஸ்டஸ் ("தி ஐகானோக்ளாஸ்ட்") என்ற மறுபரிசீலனை எழுத நியமித்தார், ஆனால் பதில் ராயலலிஸ்ட் புத்தகத்தின் பரிதாபத்திற்கு எதிராக சிறிது முன்னேறியது.

மரணதண்டனை தொடர்பாக சமகால பிரபலமான பத்திரிகைகளில் பல்வேறு அதிசயங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன - டோவரில் ஒரு கடற்கரை திமிங்கலம் ராஜா இறந்த ஒரு மணி நேரத்திற்குள் இறந்தது, அன்றிரவு ஓயிஹால் மீது ஒரு நட்சத்திரம் தோன்றியது, மேலும் ராஜா இறக்கத் தகுதியானவர் என்று கூறியவர் அவரது கண்கள் காகங்களால் குத்தப்பட்டன.

மரபு

ஐல் ஆஃப் வைட், காரிஸ்ப்ரூக் கோட்டையில் சார்லஸ் I இன் நினைவுச்சின்னம். முடியாட்சி தூக்கியெறியப்பட்ட நிலையில், அப்போது பாராளுமன்ற இராணுவத்தின் லார்ட் ஜெனரலாக இருந்த ஆலிவர் குரோம்வெல் அடங்கிய அரசு கவுன்சிலால் அதிகாரம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. 1640 இல் சார்லஸ் I ஆல் அழைக்கப்பட்ட நீண்ட பாராளுமன்றம் (அப்போது ரம்ப் பாராளுமன்றம் என்று அறியப்பட்டது) 1653 இல் குரோம்வெல் வலுக்கட்டாயமாக அதை கலைக்கும் வரை தொடர்ந்தது. பின்னர் குரோம்வெல் இங்கிலாந்து, ஸ்காட்லாந்து மற்றும் அயர்லாந்தின் லார்ட் ப்ரொடெக்டர் ஆனார்; பெயரைத் தவிர எல்லாவற்றிலும் ஒரு மன்னர்: அவர் அரசு முடிசூட்டு நாற்காலியில் கூட "முதலீடு" செய்யப்பட்டார். 1658 இல் அவர் இறந்த பிறகு, குரோம்வெல்லுக்குப் பின் அவரது மகன் ரிச்சர்ட் குரோம்வெல் சுருக்கமாக பதவியேற்றார். ரிச்சர்ட் குரோம்வெல் ஒரு பயனற்ற ஆட்சியாளராக இருந்தார், மேலும் நீண்ட பாராளுமன்றம் 1659 இல் மீண்டும் நிறுவப்பட்டது. நீண்ட பாராளுமன்றம் 1660 இல் கலைக்கப்பட்டது, மேலும் 20 ஆண்டுகளில் நடந்த முதல் தேர்தல்கள் ஒரு மாநாட்டு பாராளுமன்றத்தின் தேர்தலுக்கு வழிவகுத்தது, இது சார்லஸ் I இன் மூத்த மகன் சார்லஸ் என முடியாட்சிக்கு திரும்பியது. II.

மறுசீரமைப்பிற்குப் பிறகு, சார்லஸ் II தனது தந்தையின் நினைவாக-அவர் தூக்கிலிடப்பட்ட ஜனவரி 30 அன்று அனுசரிக்கப்படும்-பொது பிரார்த்தனை புத்தகத்தில் சேர்த்தார். விக்டோரியா மகாராணியின் காலத்தில், தேவாலயத்தின் ஒரு முக்கிய பண்டிகை நாளில் இறந்த மன்னரை நினைவுகூரும் மக்கள் அதிருப்தியின் காரணமாக இது அகற்றப்பட்டது; இப்போது, ஜனவரி 30 "குறைந்த திருவிழா" என்று மட்டுமே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது. இங்கிலாந்து, கனடா, ஆஸ்திரேலியா மற்றும் அமெரிக்காவில் சார்லஸ் I க்கு "ராஜா மற்றும் தியாகி" என்று அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பல

ஆங்கிலிகன்/எபிஸ்கோபல் தேவாலயங்கள் உள்ளன. தியாகி மன்னர் சார்லஸ் தியாகி சங்கம் 1894 இல் திருமதி கிரேவில்-நெஜென்ட் என்பவரால் நிறுவப்பட்டது, அவருக்கு உதவியாளராக சகோ. ஜேம்ஸ் ஃபிஷ், லண்டனில் உள்ள செயின்ட் மார்கரெட் பாட்டென்ஸின் ரெக்டர். SKCM இன் நோக்கங்களில் சர்ச் ஆஃப் இங்கிலாந்து மற்றும் ஆங்கிலிகன் கம்யூனியன் பிரார்த்தனை, சார்லஸின் "தியாகி" நினைவாக ஜனவரி 30 ஆம் தேதியை பரவலாகக் கடைப்பிடிப்பதை ஊக்குவித்தல் மற்றும் பொது பிரார்த்தனை புத்தகத்தில் அவரது பண்டிகை நாளை மீண்டும் நிலைநிறுத்துதல் ஆகியவை அடங்கும். "கிறிஸ்தவ அரசாட்சி" மற்றும் "ஆங்கிலிக்கன் நம்பிக்கையின் பாதுகாவலர்" என்ற கருத்துக்காக சார்லஸ் மன்னர் சில ஆங்கிலிக்கர்களால் தியாகியாகக் கருதப்படுகிறார்.

வட அமெரிக்காவில் உள்ள கரோலினா காலனி சார்லஸ் I. கரோலினாவின் பெயரால் பெயரிடப்பட்டது. கரோலினா பின்னர் வட கரோலினா மற்றும் தென் கரோலினாவாக பிரிக்கப்பட்டது, இது இறுதியில் ஐக்கிய மாகாணங்களின் உருவாக்கத்தின் போது இங்கிலாந்தில் இருந்து சுதந்திரத்தை அறிவித்தது. வர்ஜீனியா காலனியில் வடக்கே, கேப் சார்லஸ், சார்லஸ் நதி, சார்லஸ் ரிவர் ஷேர் மற்றும் சார்லஸ் சிட்டி ஷேர் ஆகியவை அவருக்குப் பெயரிடப்பட்டன. சார்லஸ் சிட்டி ஷேர் கிட்டத்தட்ட நானூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வர்ஜீனியாவின் சார்லஸ் சிட்டி கவுண்டியாக உயிர்வாழ்கிறது. வர்ஜீனியா காலனி இப்போது வர்ஜீனியாவின் காமன்வெல்த் ஆகும் (காமன்வெல்த்ஸ் என்று அழைக்கப்படும் நான்கு அமெரிக்க மாநிலங்களில் ஒன்றாகும்), மேலும் ஆங்கில உள்நாட்டுப் போரின்போது சார்லஸ் I க்கு விசுவாசமாக இருந்ததால் சார்லஸ் II வழங்கிய "தி ஓல்ட் டொமினியன்" என்ற அதிகாரப்பூர்வ புனைப்பெயரைத் தக்க வைத்துக் கொண்டுள்ளது. .

உடை மற்றும் ஆயுதங்கள்

சார்லஸ் I இன் அதிகாரப்பூர்வ பாணி "சார்லஸ், கடவுளின் அருளால், இங்கிலாந்து, ஸ்காட்லாந்து, பிரான்ஸ் மற்றும் அயர்லாந்து, நம்பிக்கையின் பாதுகாவலர், முதலியன." (பிரான்சுக்கான உரிமைகோரல் பெயரளவுக்கு மட்டுமே இருந்தது, மேலும் எட்வர்ட் III முதல் ஒவ்வொரு ஆங்கிலேய மன்னராலும் வலியுறுத்தப்பட்டது, உண்மையில் பிரெஞ்சுப் பிரதேசத்தின் அளவு கட்டுப்படுத்தப்பட்டது.) இருப்பினும், அவரது மரண உத்தரவின் ஆசிரியர்கள் அவருடைய மதப் பகுதிகளைப் பயன்படுத்த விரும்பவில்லை. தலைப்பு. அது அவரை "சார்லஸ் ஸ்டீவர்ட், இங்கிலாந்து மன்னர்" என்று மட்டுமே குறிப்பிடுகிறது.

கசப்பான காலநிலையில் பெருமளவான மக்கள் திரண்டிருந்தனர். ஆனால் அவை வெகு தொலைவில் நடைபெற்றதால், மன்னரின் இறுதிக் குறுந்தொகை உறைந்த காற்றில் தொலைந்து போனது. ஓயிஹாலில் உள்ள பேங்க்வெட்டிங் ஹவுஸுக்கு எதிரே அமைக்கப்பட்ட சாரக்கட்டு கருப்பு துணியால் சுற்றி தொங்கவிடப்பட்டிருந்தது.

கறுப்பு மற்றும் மணல் தரையின் மையத்தில் துரோகிகளை துண்டிக்க பயன்படுத்தப்படும் ஒரு வகையான கோடரி மற்றும் ஒரு கீழ் காலாண்டுத் தொகுதி இருந்தது. முகமூடியுடன் பெரிதும் மாறுவேடமிட்ட இருவர், அந்தச் செயலைச் செய்யத் தயாராக நின்றனர்.

ஒரு அரசனின் மரணம்

ராஜா, இப்போது ஒரு வெள்ளை நைட்கேப்பில் அவரது தலைமுடி கட்டப்பட்டு, தனது மேலங்கியை கழற்றிவிட்டு படுத்துக் கொண்டார். மரணதண்டனை செய்பவரிடம் அவர் ஒரு சிறிய பிரார்த்தனையைச் சொல்வதாகக் கூறினார், பின்னர் அவர் தயாராக இருப்பதாக ஒரு சமிக்ஞை கொடுத்தார், சிறிது இடைநிறுத்தத்திற்குப் பிறகு, ராஜா தனது கையை நீட்டினார், மற்றும் கோடாரி விழுந்தது, மரணதண்டனை செய்பவர் ஒரு சுத்தமான அடியில் அவரது தலையை துண்டித்தார்.

இங்கிலாந்து காமன்வெல்த்

காமன்வெல்த் என்பது இரண்டாம் ஆங்கில உள்நாட்டுப் போரின் முடிவு மற்றும் சார்லஸ் I (1649) இன் விசாரணை மற்றும் மரணதண்டனையைத் தொடர்ந்து இங்கிலாந்து, பின்னர் அயர்லாந்து மற்றும் ஸ்காட்லாந்துடன் இணைந்து குடியரசாக ஆளப்பட்டது. குடியரசின் இருப்பு மே 19, 1649 இல் ரம்ப் பாராளுமன்றத்தால் அறிவிக்கப்பட்டது. ஆரம்பகால காமன்வெல்த்தின் அதிகாரம் முதன்மையாக பாராளுமன்றம் மற்றும் மாநில கவுன்சிலுக்கு வழங்கப்பட்டது. இந்தக் காலக்கட்டத்தில், குறிப்பாக அயர்லாந்து மற்றும் ஸ்காட்லாந்தில், பாராளுமன்றப் படைகளுக்கும் அவர்களை எதிர்த்தவர்களுக்கும் இடையே சண்டை தொடர்ந்தது, இப்போது மூன்றாவது ஆங்கிலக் குடிமை என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

ரம்ப் பாராளுமன்றம்

1653 ஆம் ஆண்டில், ரம்ப் பாராளுமன்றம் வலுக்கட்டாயமாக கலைக்கப்பட்ட பிறகு, ஆலிவர் குரோம்வெல் இங்கிலாந்து, ஸ்காட்லாந்து மற்றும் அயர்லாந்தின் ஐக்கிய காமன்வெல்த் அரசாங்கத்தின் விதிமுறைகளின் கீழ் பிரபு பாதுகாவலராக அறிவிக்கப்பட்டார். "காமன்வெல்த்" என்ற சொல் சில சமயங்களில்

1649 முதல் 1660 வரை பயன்படுத்தப்பட்டது-இது முடியாட்சியாளர்களால் இண்டர்ரெக்னம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது- இருப்பினும் மற்ற வரலாற்றாசிரியர்களுக்கு, இந்த வார்த்தையின் பயன்பாடு 1653 இல் குரோம்வெல் முறையான அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முந்தைய ஆண்டுகளுக்கு மட்டுமே..

பாதுகாவலர்

காமன்வெல்த் காலத்தில் இங்கிலாந்து (அந்த நேரத்தில் வேல்ஸை உள்ளடக்கியது), அயர்லாந்து மற்றும் ஸ்காட்லாந்து ஆகியவை லார்ட் ப்ரொடெக்டரால் ஆளப்பட்ட காலம். 1653 இல் ப்ரொடெக்டரேட் தொடங்கியது, ரம்ப் பாராளுமன்றம் மற்றும் பின்னர் பேர்போன் பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, ஆலிவர் குரோம்வெல் அரசாங்கக் கருவியின் விதிமுறைகளின் கீழ் காமன்வெல்த்தின் லார்ட் ப்ரொடெக்டராக நியமிக்கப்பட்டார்.

குரோம்வெல்லின் பங்கு

க்ரோம்வெல் லார்ட் ப்ரொடெக்டர் என இரண்டு முக்கிய நோக்கங்களைக் கொண்டிருந்தார். முதலாவது உள்நாட்டுப் போர்கள் மற்றும் ரெஜிசைட்டின் குழப்பத்திற்குப் பிறகு தேசத்தை "குணப்படுத்துதல் மற்றும் தீர்த்து வைப்பது". அரசாங்கத்தின் புரட்சிகர தன்மை இருந்தபோதிலும், சமூக முன்னுரிமைகள் சமூக ஒழுங்கை சீர்திருத்த எந்த அர்த்தமுள்ள முயற்சியையும் உள்ளடக்கவில்லை. அவர் வெளிநாட்டு காலனிகளை அணுகும் விதத்திலும் கவனமாக இருந்தார். இந்த காலகட்டத்தில் இங்கிலாந்தின் அமெரிக்க காலனிகள் நியூ இங்கிலாந்து கூட்டமைப்பு, பிராவிடன்ஸ் தோட்டம், வர்ஜீனியா காலனி மற்றும் மேரிலாண்ட் காலனி ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தன. குரோம்வெல் விரைவில் இவற்றைச் சமர்ப்பிப்பதைப் பெற்றார், ஆனால் பெரும்பாலும் அவற்றை அவர்களின் சொந்த விவகாரங்களுக்கு விட்டுவிட்டார். அவரது இரண்டாவது நோக்கம் ஆன்மீக மற்றும் தார்மீக சீர்திருத்தம் ஆகும். மிகவும் மதவாதியாக (சுதந்திர பியூரிட்டன்), அவர் மனசாட்சியின் சுதந்திரத்தை மீட்டெடுப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார் மற்றும் இங்கிலாந்து முழுவதும் வெளிப்புற மற்றும் உள்நோக்கிய தெய்வீகத்தை மேம்படுத்தினார். பிந்தையது கடுமையான மதச் சட்டங்களாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டது (எ.கா., கட்டாய தேவாலய வருகை).

முதல் பாதுகாப்பு பாராளுமன்றம்

முதல் பாதுகாவலர் பாராளுமன்றம் செப்டம்பர் 1654 இல் கூடியது, மேலும் சில ஆரம்ப சைகைகளுக்குப் பிறகு குரோம்வெல் முன்பு செய்த நியமனங்களுக்கு ஒப்புதல் அளித்த பிறகு,

அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தத்தின் மிதமான திட்டத்தில் பணியாற்றத் தொடங்கியது. பாராளுமன்றத்தின் மசோதாவை எதிர்ப்பதற்குப் பதிலாக, ஜனவரி 1655 இல், குரோம்வெல் அவற்றைக் கலைத்தார். சர் ஜான் பென்ருடாக் தலைமையிலான அரசுகுல எழுச்சிக்குப் பிறகு, குரோம்வெல் இங்கிலாந்தை இராணுவ மேஜர் ஜெனரல்களால் ஆளப்படும் இராணுவ மாவட்டங்களாகப் பிரித்தார். பதினைந்து மேஜர் ஜெனரல்கள் மற்றும் துணை மேஜர் ஜெனரல்கள் - "கடவுள் கவர்னர்கள்" என்று அழைக்கப்பட்டனர் - தேசிய பாதுகாப்புக்கு மட்டுமல்ல, குரோம்வெல்லின் தார்மீக சிலுவைப்போருக்கும் மையமாக இருந்தனர். இருப்பினும், மேஜர் ஜெனரல்கள் ஒரு வருடத்திற்கும் குறைவாகவே நீடித்தன. குரோம்வெல் தனது ஆட்களை ஆதரிக்கத் தவறியது, அவர்களைத் தனது எதிரிகளுக்கு தியாகம் செய்வதன் மூலம், அவர்களின் அழிவுக்கு காரணமாக அமைந்தது. நவம்பர் 1655 மற்றும் செப்டம்பர் 1656 க்கு இடையில் அவர்களின் நடவடிக்கைகள் 1640 களின் காயங்களை மீண்டும் திறந்தன மற்றும் ஆட்சியின் மீதான எதிர்ப்பை ஆழமாக்கியது.

முதல் ஆங்கிலோ-டச்சு போர்

இந்த காலகட்டத்தில் குரோம்வெல் வெளியுறவுக் கொள்கையிலும் சவால்களை எதிர்கொண்டார். டச்சுக் குடியரசிற்கு எதிராக 1652 இல் வெடித்த முதல் ஆங்கிலோ-டச்சுப் போர் இறுதியில் 1654 இல் வெற்றி பெற்றது. டச்சுக்களுடன் சமாதான பேச்சுவார்த்தை நடத்திய குரோம்வெல் ஸ்பானியர்களை போரில் ஈடுபடுத்தத் தொடங்கினார். இது கரீபியனில் உள்ள ஸ்பானிஷ் காலனிகள் மீதான தாக்குதலுக்கான இரகசிய தயாரிப்புகளை உள்ளடக்கியது மற்றும் ஜமைக்காவின் படையெடுப்பிற்கு வழிவகுத்தது, அது பின்னர் ஆங்கிலேய காலனியாக மாறியது. அப்போதைய இங்கிலாந்தின் முன்னணி வணிகப் போட்டியாளரான ஹாலந்தின் பொருளாதார வெற்றிக்கு யூத சமூகம் செய்த பங்களிப்பையும் லார்ட் ப்ரொடெக்டர் அறிந்தார். இது எட்வர்ட் I ஆல் நாடுகடத்தப்பட்ட 350 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இங்கிலாந்திற்குத் திரும்ப யூதர்களை ஊக்குவித்தார், அவர்கள் ஆங்கில உள்நாட்டுப் போரின் இடையூறுக்குப் பிறகு நாட்டை மீட்டெடுக்க உதவுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில்.

1657 ஆம் ஆண்டில், ஆலிவர் க்ரோம்வெல் பாராளுமன்றத்தால் அவருக்கு வழங்கப்பட்ட கிரீடத்தின் வாய்ப்பை நிராகரித்தார் மற்றும் சம்பிரதாயபூர்வமாக லார்ட் ப்ரொடெக்டராக மீண்டும் நிறுவப்பட்டார், இந்த முறை இந்த தலைப்பின் கீழ் அவருக்கு வழங்கப்பட்டதை விட அதிக அதிகாரங்களுடன். இருப்பினும், மிக முக்கியமாக, லார்ட் ப்ரொடெக்டரின் அலுவலகம் இன்னும் பரம்பரையாக மாறவில்லை,

இருப்பினும் க்ராம்வெல் இப்போது தனது சொந்த வாரிசை பரிந்துரைக்க முடிந்தது. குரோம்வெல்லின் புதிய உரிமைகள் மற்றும் அதிகாரங்கள் அரசாங்கத்தின் கருவியை மாற்றியமைத்த ஒரு சட்டமியற்றும் கருவியான தாழ்மையான மனு மற்றும் ஆலோசனையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. கிரீடத்தை மீட்டெடுப்பதில் தோல்வியுற்ற போதிலும், இந்த புதிய அரசியலமைப்பு பண்டைய அரசியலமைப்பின் பல சின்னங்களை அமைத்தது, இதில் வாழ்க்கை சகாக்களின் வீடு (ஹவுஸ் ஆஃப் லார்ட்ஸ் பதிலாக) உட்பட. தாழ்மையான மனுவில் இது "பிற வீடு" என்று அழைக்கப்பட்டது, ஏனெனில் காமன்ஸ் பொருத்தமான பெயரை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. மேலும், ஆலிவர் குரோம்வெல் முடியாட்சியின் பொறிகளை அதிகளவில் எடுத்துக் கொண்டார். 1653 இல் லார்ட் ப்ரொடெக்டர் ஆவதற்கு முன்பும் அதற்குப் பிறகும் குரோம்வெல்லின் கையொப்பம். "ஆலிவர் பி" என்பது ஆலிவர் ப்ரொடெக்டரைக் குறிக்கிறது, ஆங்கில மன்னர்கள் தங்கள் பெயர்களில் கையெழுத்திட்டதைப் போன்றது, எடுத்துக்காட்டாக, "எலிசபெத் ஆர்", எலிசபெத் ரெஜினா என்பதைக் குறிக்கிறது.

குரோம்வெல்லின் மரணத்திற்குப் பிறகு

குரோம்வெல் 1658 இல் இயற்கையான காரணங்களால் இறந்தார், மேலும் அவரது மகன் ரிச்சர்ட் லார்ட் ப்ரொடெக்டராக வெற்றி பெற்றார். ரிச்சர்ட் இராணுவத்திற்கு அப்பால் பாதுகாப்பிற்கான அடிப்படையை பொதுமக்களுக்கு விரிவுபடுத்த முயன்றார். அவர் 1659 இல் ஒரு பாராளுமன்றத்தை அழைத்தார். இருப்பினும், குடியரசுக் கட்சியினர் அவரது தந்தையின் ஆட்சியை "கொடுங்கோன்மை மற்றும் பொருளாதார மந்தநிலை" என்று மதிப்பிட்டு, பெருகிய முறையில் முடியாட்சி போன்ற பாதுகாவலர்களின் தன்மையைத் தாக்கினர். ரிச்சர்ட் பாராளுமன்றத்தை நிர்வகிக்கவும் இராணுவத்தை கட்டுப்படுத்தவும் முடியவில்லை. மே மாதம், ரம்ப் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரத்தின் பேரில் பாதுகாப்புக் குழு அமைக்கப்பட்டது, மாநிலப் பாதுகாப்பாளர் கவுன்சிலை இடமாற்றம் செய்து, புதிய மாநில கவுன்சில் மூலம் மாற்றப்பட்டது. ஒரு வருடம் கழித்து முடியாட்சி மீட்டெடுக்கப்பட்டது.

குரோம்வெல் பிரிட்டிஷ் தீவுகளின் வரலாற்றில் மிகவும் சர்ச்சைக்குரிய நபர்களில் ஒருவர், சிலரால் ஒரு ரெஜிசிடல் சர்வாதிகாரி அல்லது இராணுவ சர்வாதிகாரியாகவும் மற்றவர்களால் சுதந்திர நாயகனாகவும் கருதப்படுகிறார். ஸ்காட்லாந்து மற்றும் அயர்லாந்தில் கத்தோலிக்கர்களுக்கு எதிரான அவரது நடவடிக்கைகள் இனப்படுகொலை அல்லது இனப்படுகொலைக்கு அருகில்

வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன, மேலும் அயர்லாந்தில் அவரது பதிவு கடுமையாக விமர்சிக்கப்படுகிறது. 1641 ஐரிஷ் கிளர்ச்சியைத் தொடர்ந்து, அயர்லாந்தின் பெரும்பகுதி ஐரிஷ் கத்தோலிக்க கூட்டமைப்பின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தது. 1649 இன் முற்பகுதியில், ஆங்கிலேய உள்நாட்டுப் போரில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்ட ஆங்கிலேய ராயல்ஸ்டுகளுடன் கூட்டமைப்புகள் கூட்டணி வைத்தன. மே 1652 வாக்கில், குரோம்வெல்லின் பாராளுமன்ற இராணுவம் அயர்லாந்தில் உள்ள கூட்டமைப்பு மற்றும் அரசுவாதக் கூட்டணியைத் தோற்கடித்து நாட்டை ஆக்கிரமித்தது- ஐரிஷ் கூட்டமைப்புப் போர்களுக்கு (அல்லது பதினொரு ஆண்டுகாலப் போர்) முற்றுப்புள்ளி வைத்தது. இருப்பினும், கொரில்லா போர் மேலும் ஒரு வருடம் தொடர்ந்தது. குரோம்வெல் ரோமன் கத்தோலிக்கர்களுக்கு (மக்கள்தொகையில் பெரும்பான்மையானவர்கள்) எதிராக தொடர்ச்சியான தண்டனைச் சட்டங்களை இயற்றினார் மற்றும் அவர்களின் பெரிய அளவிலான நிலங்களை பறிமுதல் செய்தார்.

அயர்லாந்தில் நடந்த கொடூரமான அட்டூழியங்களுக்கு, பிரச்சாரத்தின் முதல் ஆண்டு நேரடித் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்த குரோம்வெல் எந்த அளவுக்குப் பொறுப்பாளியாக இருந்தார் என்பது இன்றுவரை விவாதிக்கப்படுகிறது.

UNIT V சார்லஸ் II

1660 இல், சார்லஸ் II ஆங்கிலேய அரியணையில் ஏறினார் மற்றும் மறுசீரமைப்பு தொடங்குகிறது; சார்லஸ் II இன் உருவப்படம் காட்டப்பட்டுள்ளது. 1681 இல், வில்லியம் பென் பென்சில்வேனியா காலனியை நிறுவினார்; வில்லியம் பென்னின் உருவப்படம் காட்டப்பட்டுள்ளது. 1688-1689 இல், புகழ்பெற்ற புரட்சி இரண்டாம் ஜேம்ஸ் மன்னரை வீழ்த்தியது; கிங் ஜேம்ஸ் II இன் உருவப்படம் காட்டப்பட்டுள்ளது. 1689 இல், உரிமைகள் மசோதா இங்கிலாந்தில் அரசியலமைப்பு முடியாட்சியை நிறுவுகிறது; உரிமைகள் பில் காட்டப்பட்டுள்ளது. 1733 இல், ஜேம்ஸ் ஓக்லெதோர்ப் ஜார்ஜியாவை "தகுதியான ஏழைகளுக்காக" கண்டுபிடித்தார்; ஜேம்ஸ் ஓக்லெதோர்பின் உருவப்படம் காட்டப்பட்டுள்ளது. 1739 இல், ஸ்டோனோ கலகத்தில் அடிமைகள் கிளர்ச்சி செய்தனர். 1741 ஆம் ஆண்டில், சந்தேகத்திற்கிடமான தீ நியூயார்க் சதி சோதனைகளுக்கு வழிவகுத்தது. 1754 இல், பிரெஞ்சு மற்றும் இந்தியப் போர் (ஏழு வருடப் போர்) தொடங்குகிறது. 1763 இல், பாரிஸ் உடன்படிக்கை நியூ பிரான்சை நீக்கியது.

1660 ஆம் ஆண்டில் இரண்டாம் சார்லஸ் அரியணை ஏறியபோது, அட்லாண்டிக்கின் இருபுறமும் உள்ள ஆங்கிலேய குடிமக்கள் ஆங்கில உள்நாட்டுப் போர்களின் விளைவாக ஒரு தசாப்தத்திற்குப் பிறகு ராஜா இல்லாமல் ஆங்கிலேய முடியாட்சியை மீட்டெடுத்ததைக் கொண்டாடினர். இங்கிலாந்தின் உலகளாவிய சக்தியை வலுப்படுத்துவதில் சார்லஸ் II சிறிது நேரத்தை இழந்தார். 1660 களில் இருந்து 1680 கள் வரை, நியூ யார்க் மற்றும் நியூ ஜெர்சி (டச்சுக்காரர்களிடமிருந்து இந்த பகுதிகளை எடுத்துக் கொண்டது) மற்றும் பென்சில்வேனியா மற்றும் கரோலினாஸ் ஆகியவற்றின் மறுசீரமைப்பு காலனிகளை நிறுவுவதன் மூலம் இரண்டாம் சார்லஸ் இங்கிலாந்தின் வட அமெரிக்க சொத்துக்களுக்கு கூடுதல் உடைமைகளைச் சேர்த்தார். இங்கிலாந்தின் வெளிநாட்டு உடைமைகளிலிருந்து மிகப் பெரிய பொருளாதாரப் பலனைப் பெறுவதற்காக, சார்லஸ் II வணிக வழிசெலுத்தல் சட்டங்களை இயற்றினார், இருப்பினும் பல காலனித்துவ வணிகர்கள் அவற்றைப் புறக்கணித்தனர், ஏனெனில் அமலாக்கம் மந்தமாக இருந்தது.

சார்லஸ் மற்றும் அவரது ஆட்சி

சார்லஸ் II இன் சரித்திரம் அவரது தந்தை, சார்லஸ் I. சார்லஸ் I 1625 இல் ஆங்கிலேய அரியணை ஏறினார், விரைவில் ஒரு பிரெஞ்சு

கத்தோலிக்க இளவரசி ஹென்றிட்டா மரியாவை மணந்தார், அவர் தனது கணவரின் ஆட்சியின் போது வெளிப்படையாக கத்தோலிக்க மதத்தை கடைப்பிடித்ததால் ஆங்கில புராட்டஸ்டன்ட்டுகளால் அதிகம் விரும்பப்படவில்லை. மிகவும் வெளிப்படையாகப் பேசும் புராட்டஸ்டன்ட்டுகள், பியூரிடன்கள், 1620 களில் பாராளுமன்றத்தில் வலுவான குரலைக் கொண்டிருந்தனர், மேலும் அவர்கள் ராஜாவின் திருமணத்தையும் கத்தோலிக்க மதத்துடனான அவரது உறவுகளையும் கடுமையாக எதிர்த்தனர். பாராளுமன்றத்தின் அனுமதியின்றி வரிகளை விதிக்கும் அரசரின் முயற்சிகள் உட்பட அவரது ஆணைகளை பாராளுமன்றம் எதிர்த்துப் போராட முயன்றபோது, சார்லஸ் I 1629 இல் பாராளுமன்றத்தை இடைநிறுத்தி அடுத்த பதினொரு ஆண்டுகளுக்கு ஆட்சி செய்தார்.

ஆங்கில உள்நாட்டுப் போர்

அரசருக்கும் நாடாளுமன்றத்துக்கும் இடையே ஏற்பட்ட சண்டை போர் மூன்றுவதற்கு வழிவகுத்தது. ஆங்கில உள்நாட்டுப் போர் 1642 முதல் 1649 வரை நீடித்தது மற்றும் ஆலிவர் க்ராம்வெல் மற்றும் அவரது பாராளுமன்றப் படைகளுக்கு எதிராக ராஜாவையும் அவரது அரச ஆதரவாளர்களையும் போட்டியிட்டது. பல ஆண்டுகால சண்டைக்குப் பிறகு, பாராளுமன்றப் படைகள் மேலாதிக்கத்தைப் பெற்றன, 1649 இல், அவர்கள் சார்லஸ் I மீது தேசத்துரோகக் குற்றம் சாட்டி, தலையை துண்டித்தனர். முடியாட்சி கலைக்கப்பட்டது, இங்கிலாந்து குடியரசாக மாறியது: ராஜா இல்லாத மாநிலம். ஆலிவர் க்ராம்வெல் புதிய ஆங்கில காமன்வெல்த் தலைவராக இருந்தார், மேலும் ஆங்கிலேய இடைக்காலம் அல்லது அரசர்களுக்கிடையேயான காலம் என அழைக்கப்படும் காலம் தொடங்கியது.

குரோம்வெல்

குரோம்வெல் முதலில் பரவலான புகழைப் பெற்றிருந்தாலும், காலப்போக்கில் அவர் இங்கிலாந்தில் பலருக்கு இராணுவ சர்வாதிகாரியின் அதிகாரங்களை எடுத்துக் கொண்டார். குரோம்வெல் மீது அதிருப்தி வளர்ந்தது. அவர் 1658 இல் இறந்தபோது மற்றும் அவரது தந்தையின் அரசியல் திறன்கள் இல்லாத அவரது மகன் ரிச்சர்டுக்கு கட்டுப்பாடு சென்றபோது, பெரும்பான்மையான ஆங்கிலேயர்கள் ஒரு மாற்று பரம்பரை முடியாட்சிக்கு அஞ்சினார்கள். அவர்கள் போதுமான அளவு இருந்தது மற்றும் சார்லஸ் II ராஜாவாக வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். 1660 ஆம் ஆண்டில், தூக்கிலிடப்பட்ட மன்னன் முதலாம் சார்லஸின் மகனை மீண்டும் அரியணைக்கு வரவேற்று ஆங்கிலேய முடியாட்சியை மீண்டும் தொடங்குவதற்கும், இடைக்காலத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கும் அவர்கள்

வரவேற்றனர் ([இணைப்பு]). சார்லஸ் II மீண்டும் திரும்புவது மறுசீரமைப்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது.

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தின் கட்டுப்பாட்டிற்காக முடியாட்சியும் பாராளுமன்றமும் போராடின. 1656 ஆம் ஆண்டு சாமுவேல் கூப்பரின் உருவப்படத்தில் இங்கு காட்டப்பட்ட ஆலிவர் க்ரோம்வெல் (அ), இங்கிலாந்துக்கு ஒரு சிறந்த ஆட்சி முறையை வழங்குவதாகத் தோன்றினாலும், அவர் தனக்கென பரந்த அதிகாரங்களை ஏற்றுக்கொண்டார் மற்றும் 1215 இல் மேக்னா கார்ட்டாவின் கீழ் நிறுவப்பட்ட ஆங்கிலேயர்களின் நேசத்துக்குரிய சுதந்திரங்களை புறக்கணித்தார். இதன் விளைவாக, ஆங்கிலேயர்கள் 1660 இல் சார்லஸ் II (b) ஐ மீண்டும் அரியணைக்கு வரவேற்றனர். ஜான் மைக்கேல் ரைட்டின் இந்த உருவப்படம் சுமார் வரையப்பட்டது. 1660-1665, புதிய அரசர் அரியணை ஏறிய உடனேயே.

இரண்டாம் சார்லஸ் இங்கிலாந்தின் வெளிநாட்டு உடைமைகளை விரிவுபடுத்துவதில் உறுதியாக இருந்தார். 1660 களில் இருந்து 1680 களில் அவரது கொள்கைகள் மறுசீரமைப்பு காலனிகளை நிறுவி ஆதரித்தன: கரோலினாஸ், நியூ ஜெர்சி, நியூயார்க் மற்றும் பென்சில்வேனியா. அனைத்து மறுசீரமைப்பு காலனிகளும் தனியுரிம காலனிகளாகத் தொடங்கப்பட்டன, அதாவது, ஒவ்வொரு காலனியையும் ஒரு நம்பகமான தனிநபர், குடும்பம் அல்லது குழுவிற்கு மன்னர் வழங்கினார்.

கரோலினாஸ்

வரஜீனியாவிற்கும் ஸ்பானிஷ் புளோரிடாவிற்கும் இடையில் ஆங்கிலேயரின் கட்டுப்பாட்டை நிறுவ இரண்டாம் சார்லஸ் நம்பினார். அந்த நோக்கத்திற்காக, அவர் 1663 இல் எட்டு நம்பகமான மற்றும் விசுவாசமான ஆதரவாளர்களுக்கு அரச சாசனத்தை வழங்கினார், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் கரோலினா மாகாணத்தின் ஒரு பகுதியின் நிலப்பிரபுத்துவ பாணி உரிமையாளராக இருக்க வேண்டும்.

இருப்பினும், இந்த உரிமையாளர்கள் காலனிகளுக்கு இடம்பெயரவில்லை. மாறாக, சிறிய கரீபியன் தீவான பார்படாஸில் இருந்து ஆங்கிலேய தோட்ட உரிமையாளர்கள், ஏற்கனவே நன்கு நிறுவப்பட்ட ஆங்கிலேய சர்க்கரை காலனி அடிமைத் தொழிலாளர்களால் தூண்டப்பட்டு, அங்கு குடியேறுவதற்காக கரோலினாவின் தெற்குப் பகுதிக்கு குடிபெயர்ந்தனர். 1670 இல், அவர்கள் சார்லஸ் டவுனை (பின்னர் சார்லஸ்டன்) நிறுவினர், இது சார்லஸ் II இன் நினைவாக பெயரிடப்பட்டது, ஆஷ்லே மற்றும் கூப்பர் நதிகளின் சந்திப்பில் ([இணைப்பு]). சார்லஸ் டவுனைச் சுற்றியுள்ள குடியேற்றம் வளர்ந்தவுடன், மேற்கிந்தியத் தீவுகளுக்கு ஏற்றுமதி

செய்வதற்கான கால்நடைகளை உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கியது. கரோலினாவின் வடக்குப் பகுதியில், குடியேறியவர்கள் பைன் மரங்களிலிருந்து சாற்றை நீர்ப்புகா மரக் கப்பல்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் டர்பெண்டைனாக மாற்றினர். கரோலினாவின் வடக்கு மற்றும் தெற்கு பகுதிகளில் குடியேறியவர்களிடையே அரசியல் கருத்து வேறுபாடுகள் 1710 களில் இருந்து 1720 களில் அதிகரித்தன, மேலும் 1729 இல் வடக்கு மற்றும் தெற்கு கரோலினா என்ற இரண்டு காலனிகளை உருவாக்க வழிவகுத்தது. கரோலினாவின் தெற்குப் பகுதி 1700 களில் இருந்து அரிசி மற்றும் இண்டிகோவை (ஆங்கில அரசர்களால் பயன்படுத்தப்படும் அடர் நீல நிற சாயத்தை விளைவிக்கும் ஒரு தாவரம்) உற்பத்தி செய்து வருகிறது, மேலும் தென் கரோலினா இந்த முக்கிய பயிர்களை தொடர்ந்து சார்ந்துள்ளது. வட கரோலினா கப்பல்களுக்கான பொருட்களைத் தொடர்ந்து தயாரித்தது, குறிப்பாக டர்பெண்டைன் மற்றும் தார், மேலும் விர்ஜினியர்கள் தங்களுடைய புகையிலை இருப்புகளை விரிவுபடுத்துவதற்காக அங்கு சென்றதால் அதன் மக்கள்தொகை அதிகரித்தது. வர்ஜீனியா மற்றும் வட கரோலினா ஆகிய இரு நாடுகளுக்கும் புகையிலை முதன்மையான ஏற்றுமதியாகும், இது ஆப்பிரிக்காவில் இருந்து மான் தோல்கள் மற்றும் அடிமைகளை வர்த்தகம் செய்தது.

வட அமெரிக்காவின் 1733 வரைபடத்தில் இங்கு சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள காலனித்துவ சார்லஸ் டவுன் துறைமுகம் தெற்கில் மிகப்பெரியது மற்றும் அட்லாண்டிக் அடிமை வர்த்தகத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டிருந்தது.

கரோலினாஸில் அடிமைத்தனம் விரைவாக வளர்ந்தது, ஏனெனில் ஆரம்பகால புலம்பெயர்ந்தோர் பலர் அடிமைத்தனம் நன்கு நிறுவப்பட்ட பார்படாஸிலிருந்து வந்தவர்கள். 1600 களின் இறுதியில், அடிமைகளை நம்பியிருந்த ஒரு பணக்கார வர்க்க நெல் பயிரிடுபவர்கள் கரோலினாஸின் தெற்குப் பகுதியில், குறிப்பாக சார்லஸ் டவுனைச் சுற்றி ஆதிக்கம் செலுத்தினர். 1715 வாக்கில், காலனியில் அடிமைகளின் எண்ணிக்கை காரணமாக தென் கரோலினாவில் கறுப்பின பெரும்பான்மை இருந்தது. 1600களின் பிற்பகுதியில் பார்படாஸ் அடிமைக் குறியீடுகளின் அடிப்படையில் கரோலினாக்கள் அடிமைச் சட்டங்களை இயற்றத் தொடங்கியதால் 1700களின் முற்பகுதியில் அடிமைத்தனத்திற்கான சட்ட அடிப்படை நிறுவப்பட்டது. இந்தச் சட்டங்கள் ஆப்பிரிக்கர்களை மற்ற பண்டங்களாக வாங்கவும் விற்கவும் வேண்டிய சொத்தின் நிலைக்குக் குறைத்தன.

ஆங்கிலேய குடியேற்றத்தின் பிற பகுதிகளைப் போலவே, கரோலினாஸில் உள்ள பூர்வீக மக்கள் ஐரோப்பிய நோய்களின் அறிமுகத்தால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். நோயின் பாதிப்புகள் இருந்தபோதிலும், அப்பகுதியில் உள்ள இந்தியர்கள் சகித்துக்கொண்டு, மற்ற காலனிகளில் உள்ள முறையைப் பின்பற்றி, ஐரோப்பிய பொருட்களைச் சார்ந்து வளர்ந்தனர். உள்ளூர் யமசி மற்றும் க்ரீக் பழங்குடியினர் ஆங்கிலேயர்களுடன் வர்த்தக பற்றாக்குறையை உருவாக்கினர், மான் தோல்கள் மற்றும் ஐரோப்பிய துப்பாக்கிகளுக்காக சிறைபிடிக்கப்பட்ட அடிமைகளை வர்த்தகம் செய்தனர். ஆங்கிலேய குடியேற்றவாசிகள் உள்ளூர் இந்திய பழங்குடியினருடன், குறிப்பாக யமசியுடன், நெல் மற்றும் புகையிலை வயல்களை இந்திய நிலங்களுக்கு விரிவுபடுத்துவதன் மூலம் பதட்டங்களை அதிகப்படுத்தினர். இன்னும் மோசமான விஷயம் என்னவென்றால், ஆங்கில வணிகர்கள் கடன்களுக்கான கட்டணமாக பூர்வீக பெண்களை சிறைபிடித்தனர்.

வணிகர்கள் செய்த சீற்றங்கள், பூர்வீக நிலத்தில் ஆங்கிலேயர் குடியேற்றத்தை தடுக்க முடியாத விரிவாக்கத்துடன் இணைந்து, யமசி போர் (1715-1718) வெடிக்க வழிவகுத்தது, இது ஐரோப்பிய படையெடுப்பாளர்களை விரட்ட உள்ளூர் பழங்குடியினரின் கூட்டணியின் முயற்சியாகும். புதியவர்களை அடலாண்டிக் கடக்க கட்டாயப்படுத்தும் இந்த சொந்த முயற்சி கரோலினா காலனிகளை அழிப்பதில் கிட்டத்தட்ட வெற்றி பெற்றது. செரோகி ஆங்கிலேயர்களுடன் கூட்டு சேர்ந்தபோதுதான், இப்பகுதியிலிருந்து ஆங்கிலேயர்களை ஒழிக்கும் கூட்டணியின் நோக்கம் தடுமாற்றம் அடைந்தது. யமசி போர் காலனித்துவ போராட்டங்களின் விளைவுகளை வடிவமைப்பதில் பூர்வீக மக்கள் ஆற்றிய முக்கிய பங்களியும், ஒருவேளை மிக முக்கியமாக, வெவ்வேறு பூர்வீக குழுக்களிடையே நிலவிய ஒற்றுமையின்மையையும் நிரூபிக்கிறது.

நியூயார்க் மற்றும் நியூ ஜெர்சி

இரண்டாம் சார்லஸ் நியூ நெதர்லாந்தின் டச்சு காலனியின் மீதும் தனது பார்வையை வைத்தார். நியூ நெதர்லாந்தை ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றியது டச்சுக்காரர்களுக்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் இடையிலான ஏகாதிபத்திய போட்டியின் விளைவாக உருவானது. 1650கள் மற்றும் 1660களின் ஆங்கிலோ-டச்சுப் போர்களின் போது, இரு சக்திகளும் அடலாண்டிக் உலகில் வணிக நன்மைகளைப் பெற முயற்சித்தன. இரண்டாம் ஆங்கிலோ-டச்சுப் போரின் போது (1664-1667), ஆங்கிலப் படையினர் நியூ நெதர்லாந்தின் டச்சு ஃபர் வர்த்தக காலனியின் கட்டுப்பாட்டைப் பெற்றன, மேலும் 1664 ஆம் ஆண்டில்,

சார்லஸ் II இந்த காலனியை (இன்றைய நியூ ஜெர்சி உட்பட) தனது சகோதரர் ஜேம்ஸ், டியூக்கிற்கு வழங்கினார். யார்க் (பின்னர் ஜேம்ஸ் II). அவரது நினைவாக காலனி மற்றும் நகரம் நியூயார்க் என மறுபெயரிடப்பட்டது. நியூயார்க்கில் டச்சுக்காரர்கள் ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ் துரத்தினார்கள். 1673 இல், மூன்றாம் ஆங்கிலோ-டச்சுப் போரின் போது (1672-1674), டச்சுக்காரர்கள் காலனியை மீண்டும் கைப்பற்றினர். இருப்பினும், மோதலின் முடிவில், ஆங்கிலேயர்கள் கட்டுப்பாட்டை மீட்டெடுத்தனர். "வியூ ஆஃப் நியூ ஆம்ஸ்டர்டாம்" (சுமார் 1665), ஜோஹன்னஸ் விங்பூன்ஸின் வாட்டர்கலர், 1660கள் மற்றும் 1670களின் ஆங்கிலோ-டச்சுப் போர்களின் போது வரையப்பட்டது. நியூ ஆம்ஸ்டர்டாம் அதிகாரப்பூர்வமாக 1664 இல் நியூயார்க் நகரமாக மீண்டும் இணைக்கப்பட்டது, ஆனால் 1674 வரை டச்சு மற்றும் ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ் மாற்றப்பட்டது.

சுதந்திர சாசனம்

யார்க் பிரபுவுக்கு உள்ளூரில் ஆட்சி செய்யவோ அல்லது உள்ளூர் குடியேற்றவாசிகளின் விருப்பங்களைக் கேட்கவோ விருப்பம் இல்லை. 1683 ஆம் ஆண்டு வரை, ஆங்கிலேயர்கள் காலனியைக் கைப்பற்றி கிட்டத்தட்ட 20 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, குடியேற்றவாசிகளால் உள்ளூர் பிரதிநிதிகள் சட்டமன்றத்தைக் கூட்ட முடிந்தது. சட்டமன்றத்தின் 1683 சுதந்திரங்கள் மற்றும் சலுகைகள் சாசனம் ஆங்கிலேயர்களின் பாரம்பரிய உரிமைகளை, நடுவர் மன்றத்தால் விசாரணை செய்யும் உரிமை மற்றும் பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கத்திற்கான உரிமை போன்றவற்றை அமைத்தது.

ஆங்கிலேயர்கள் டச்சு புரவலர் முறையைத் தொடர்ந்தனர், விருப்பமான சில குடும்பங்களுக்கு பெரிய தோட்டங்களை வழங்கினர். 160,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் உள்ள இந்த தோட்டங்களில் மிகப்பெரியது 1686 இல் ராபர்ட் லிவிங்ஸ்டனுக்கு வழங்கப்பட்டது. ஹட்சன் நதி பள்ளத்தாக்கைக் கட்டுப்படுத்திய லிவிங்ஸ்டன்ஸ் மற்றும் பிற மேனரி குடும்பங்கள் ஒரு வலிமையான அரசியல் மற்றும் பொருளாதார சக்தியை உருவாக்கியது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு நியூயார்க் நகரம், இதற்கிடையில், பல்வேறு மக்கள் மற்றும் மதங்களைக் கொண்டிருந்தது-அத்துடன் டச்சு மற்றும் ஆங்கிலேயர்களும், அது பிரெஞ்சு புராட்டஸ்டன்ட்கள் (ஹுகுவெனோட்ஸ்), யூதர்கள், பியூரிடன்கள், குவாக்கர்கள், ஆங்கிலிகன்கள் மற்றும் ஏராளமான அடிமைகளை வைத்திருந்தது. காலனித்துவத்தின் பிற மண்டலங்களில் செய்தது போலவே, காலனித்துவ நியூயார்க்கின் வரலாற்றை வடிவமைப்பதில் பூர்வீக மக்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். 1600களில் பல தசாப்த காலப்

போருக்குப் பிறகு, மொஹாக், ஒனிடா, ஒனோண்டாகா, கயுகா மற்றும் செனெகா ஆகிய நாடுகளைக் கொண்ட ஐரோகுயிஸின் சக்திவாய்ந்த ஐந்து நாடுகள், கனடாவில் ஆங்கிலேயர்களுடனும் வடக்கே பிரெஞ்சுக்காரர்களுடனும் நடுநிலைக் கொள்கையை வெற்றிகரமாகப் பின்பற்றின. 1700 களின் முதல் பாதியில். இந்த பூர்வீகக் கொள்கையானது பிரெஞ்சு மற்றும் ஆங்கிலேயர்களுடன் வர்த்தகத்தின் பலன்களை அனுபவிக்கும் அதே வேளையில், ஈராக்வோயிஸ் தங்கள் சொந்த அரசாங்கத்தின் கீழ் தங்கள் சொந்த கிராமங்களில் தொடர்ந்து வாழ்ந்து வந்தனர்.

பென்சில்வேனியா

மறுசீரமைப்பு காலனிகளில் பென்சில்வேனியாவும் அடங்கும், இது பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ அமெரிக்காவின் புவியியல் மையமாக மாறியது. பென்சில்வேனியா (இதன் பொருள் லத்தீன் மொழியில் "பென்'ஸ் ஓட்ஸ்") 1681 இல் உருவாக்கப்பட்டது, அப்போது சார்லஸ் II அமெரிக்காவின் மிகப்பெரிய தனியுரிம காலனியை வில்லியம் பென்னுக்கு ([இணைப்பு]) வழங்கினார். வில்லியம் பென்னின் தந்தை, அட்மிரல் வில்லியம் பென், 1655 இல் ஸ்பெயினில் இருந்து ஜமைக்காவைக் கைப்பற்ற உதவியதன் மூலம் ஆங்கிலேய மகுடத்தைச் சேவித்தார். அரசர் தனிப்பட்ட முறையில் அட்மிரலுக்கும் கடன்பட்டிருந்தார்.

ஆங்கிலேய கிரீடம் பென்னின் தந்தைக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடனைத் தீர்ப்பதற்காக, இறுதியில் பென்சில்வேனியாவின் காமன்வெல்த் ஆக மாறிய நிலத்தை சார்லஸ் II வில்லியம் பென்னுக்கு வழங்கினார்.

நியூ இங்கிலாந்து காலனிகளின் ஆரம்பகால குடியேற்றவாசிகளைப் போலவே, பென்சில்வேனியாவின் முதல் காலனித்துவவாதிகளும் பெரும்பாலும் மத காரணங்களுக்காக இடம்பெயர்ந்தனர். வில்லியம் பென் ஒரு குவாக்கர், நண்பர்கள் சங்கம் என்று அழைக்கப்படும் புதிய புராட்டஸ்டன்ட் பிரிவின் உறுப்பினர். ஜார்ஜ் ஃபாக்ஸ் 1640 களின் பிற்பகுதியில் இங்கிலாந்தில் நண்பர்கள் சங்கத்தை நிறுவினார், பியூரிட்டனிசம் மற்றும் முன்னறிவிப்பு யோசனையில் அதிருப்தி அடைந்தார். மாறாக, ஃபாக்ஸ் மற்றும் அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அவருக்குள் அல்லது அவளுக்குள் ஒரு "உள் ஒளி", தெய்வீகத்தின் தீப்பொறி இருப்பதாக வலியுறுத்தினர். உட்புற ஒளி அவர்களை நகர்த்தும்போது அவை நிலநடுக்கம் ஏற்படுவதாகக் கூறப்பட்டதால் அவை குவாக்கர்ஸ் என்று பெயர் பெற்றன. குவாக்கர்கள் உலக தரவரிசை என்ற கருத்தை நிராகரித்தனர், அதற்கு பதிலாக சமூக சமத்துவத்தின் புதிய மற்றும்

தீவிர வடிவத்தை நம்பினர். பரம்பரை உயரடுக்கின் சலுகை பெற்ற நபர்களுக்கு வழக்கமாக இருக்கும் "உங்கள் பிரபு" அல்லது "மை லேடி" போன்ற சொற்களைக் காட்டிலும் "தே" மற்றும் "நீ" என்று பயன்படுத்தி, அவர்கள் அனைவரையும் சமமானவர்கள் என்று அவர்களின் பேச்சு இந்த நம்பிக்கையை பிரதிபலித்தது.

ஆங்கில கிரீடம் இங்கிலாந்தில் குவாக்கர்களை துன்புறுத்தியது, காலனித்துவ அரசாங்கங்கள் சமமாக கடுமையாக இருந்தன; மாசசூசெட்ஸ் அங்கு மதமாற்றம் செய்யச் சென்ற பல ஆரம்பகால குவாக்கர்களை தூக்கிலிட்டது. இத்தகைய துன்புறுத்தலைத் தவிர்க்க, குவாக்கர்களும் அவர்களது குடும்பங்களும் முதலில் சர்க்கரைத் தீவான பார்படாஸில் ஒரு சமூகத்தை உருவாக்கினர். இருப்பினும், நிறுவப்பட்ட உடனேயே, பென்சில்வேனியா தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இடமாக மாறியது. குவாக்கர்கள் பென்சில்வேனியாவிலும் நியூ ஜெர்சியிலும் குவிந்தனர், அங்கு அவர்கள் தங்கள் மதத்தைப் பிரசங்கிக்கவும் அமைதியாகவும் கடைப்பிடித்தனர். நியூ இங்கிலாந்து போலல்லாமல், அதன் அதிகாரப்பூர்வ மதம் பியூரிட்டனிசம், பென்சில்வேனியா ஒரு அதிகாரப்பூர்வ தேவாலயத்தை நிறுவவில்லை. உண்மையில், ஆங்கிலேய அமெரிக்காவில் வேறு எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு மத சகிப்புத்தன்மையை காலனி அனுமதித்தது. தனது காலனிக்கு குடியேற்றத்தை ஊக்குவிக்க உதவுவதற்காக, பென்சில்வேனியாவிற்கு வர ஒப்புக்கொண்ட மக்களுக்கு ஐம்பது ஏக்கர் நிலத்தை பென் உறுதியளித்தார் மற்றும் அவர்களின் சேவை காலத்தை முடித்தார். வேறு எந்த காலனியையும் விட பென்சில்வேனியா ஒப்பந்த ஊழியர்களையே நம்பியிருக்கும் அளவுக்கு, சிறந்த வாழ்க்கையைத் தேடுபவர்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் வந்ததில் ஆச்சரியமில்லை.

குவாக்கரிசத்தின் முதன்மைக் கோட்பாடுகளில் ஒன்று அமைதிவாதமாகும், இது வில்லியம் பென் உள்ளூர் பூர்வீக மக்களுடன் நட்புறவை ஏற்படுத்த வழிவகுத்தது. அவர் லென்னி லெனாப் (டெலாவேர்) பழங்குடியினருடன் நட்புறவு ஒப்பந்தத்தை உருவாக்கினார், அவர்களின் நிலத்தை வலுக்கட்டாயமாக எடுத்துக் கொள்ளாமல் நியாயமான விலைக்கு வாங்கினார். 1701 ஆம் ஆண்டில், அவர் போரைத் தவிர்ப்பதற்காக சுஸ்க்ஹன்னோக்ஸுடன் ஒரு ஒப்பந்தத்திலும் கையெழுத்திட்டார். மற்ற காலனிகளைப் போலல்லாமல், பென்சில்வேனியா அதன் ஆரம்பகால வரலாற்றில் பூர்வீக மக்களுடன் எல்லையில் போரை சந்திக்கவில்லை.

ஒரு முக்கியமான துறைமுக நகரமாக, பிலடெல்பியா வேகமாக வளர்ந்தது. அங்குள்ள குவாக்கர் வணிகர்கள் அட்லாண்டிக் உலகம்

முழுவதும் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி, செழித்து வரும் ஆப்பிரிக்க அடிமை வர்த்தகத்தில் பங்கு பெற்றனர். சில குவாக்கர்கள், "உள் வெளிச்சம்" மற்றும் அடிமைத்தனத்தின் மீதான நம்பிக்கைக்கு இடையே உள்ள முரண்பாட்டால் மிகவும் கவலையடைந்தனர், இந்த நடைமுறையை நிராகரித்து, அதை முற்றிலுமாக ஒழிப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். இங்கிலாந்திலிருந்து மட்டுமல்ல, ஐரோப்பா முழுவதிலும் இருந்து நூறாயிரக்கணக்கான மக்கள் வந்த புலம்பெயர்ந்தோருக்கு பிலடெல்பியாவும் ஒரு காந்தமாக செயல்பட்டது. இந்த நகரம் மற்றும் உண்மையில் பென்சில்வேனியா அனைத்தும் ஏழை ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சிறந்த நாடாகத் தோன்றியது, அவர்களில் பலர் வேலையாட்களாக வந்து நிலத்தை சொந்தமாகக் கனவு கண்டனர். பியூரிட்டன் பாஸ்டனில் இருந்து தப்பியோடிய அதிர்ஷ்டசாலி பெஞ்சமின் ஃபிராங்க்ளின் போன்ற மிகச் சிலரே அசாதாரணமாக சிறப்பாக செயல்பட்டனர். காலனியில் உள்ள பிற புலம்பெயர்ந்த குழுக்கள், குறிப்பாக ஜெர்மானியர்கள் மற்றும் ஸ்காட்ச்-ஐரிஷ் (ஸ்காட்லாந்து மற்றும் இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த குடும்பங்கள், பிரிட்டிஷ் அமெரிக்காவிற்குச் செல்வதற்கு முன்பு அயர்லாந்தில் முதலில் வாழ்ந்தவர்கள்), பென்சில்வேனியாவில் தங்கள் நிலையை பெரிதும் மேம்படுத்தினர். நிச்சயமாக, வெள்ளை எஜமானர்களுக்கு வேலை செய்வதற்காக காலனியில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஆப்பிரிக்கர்கள் மிகவும் மோசமாக இருந்தனர்.

ஜான் வில்சன் தப்பியோடிய கைதிகளுக்கு வெகுமதி அளிக்கிறார் வில்லியம் பிராட்ஃபோர்டால் வெளியிடப்பட்ட தி அமெரிக்கன் வீக்லி மெர்குரி, பிலடெல்பியாவின் முதல் செய்தித்தாள் ஆகும். "ஜான் வில்சன், கோலர்" (ஜெயிலர்) இன் இந்த விளம்பரம், சிறையில் இருந்து தப்பிய பல ஆண்களை பிடிக்கும் எவருக்கும் வெகுமதி அளிக்கிறது.

ஜான் பால்மர், பிளம்லி, அலியாஸ் பெயின், ஜோசப் ஜோன்ஸின் வேலைக்காரர், ஓடிப்போய் சமீபத்தில் நியூயார்க்கில் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். அவர் அமெரிக்க மெர்குரி, நவமில் முழுமையாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளார். 23, 1721. அவர் ஒரு இலவங்கப்பட்டை நிற கோட், நடுத்தர அளவிலான புதிய நிற மனிதர். இங்கு வழங்கப்பட்டுள்ளதைத் தவிர, அவரைப் பாதுகாக்கும் எவருக்கும் அவரது எஜமானர் கைத்துப்பாக்கி வெகுமதியை வழங்குவார்.

டேனியல் ஓக்டோபாய், ஒரு டச்சுக்காரர், சுமார் 24 வயது, அம்பாய் நகரில் உள்ள டாக்டர் ஜான்ஸ்டனின் வேலைக்காரர். அவர் ஒரு மெல்லிய உதிரி மனிதர், சாம்பல் நிற மருந்து இடுப்பு மற்றும் ப்ரீச் மற்றும் ஒரு வெளிர் நிற கோட். எபினைசர் மல்லரி, ஒரு நியூ-

இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்தவர், சுமார் 24 வயது, நடுத்தர அளவிலான மெல்லிய மனிதர், ஸ்னஃப் நிற கோட் மற்றும் சாதாரண டிக்கிங் வைஸ்ட் கோட் மற்றும் ப்ரீச்ஸ் அணிந்துள்ளார். அவருக்கு அடர் பழுப்பு நிற முடி உள்ளது. மேத்யூ துலானி, ஒரு ஜரிஷ் நாயகன், ஸ்வர்த்தி காம்ப்ளெக்ஷன், மற்றும் ஆலிவ் நிற துணி கோட் மற்றும் துணி பொத்தான்கள் கொண்ட வைஸ்ட் கோட் அணிந்துள்ளார்.

ஜான் ஃப்ளெமிங், ஒரு ஜரிஷ் லாட், சுமார் 18 வயது, இந்த நகரத்தில் உள்ள வணிகரான திரு. மிராண்டாவுக்குச் சொந்தமானவர். அவரிடம் கோட் இல்லை, சாம்பல் நிற மருந்து இடுப்பு கோட் மற்றும் ஒரு குறுகிய விளிம்பு தொப்பி உள்ளது. மேரிலாந்தின் அலெக்சாண்டர் பால்க்னரிடமிருந்து ஓடிப்போன பணியாளரான ஷ்ராப்ஷயர் மேன் ஜான் கார்பெட் 12வது உடனடியில் வெடித்தார். அவர் சிவப்பு விரிகுடாவுடன் வரிசையாக இரட்டை மார்பக மாலுமியின் ஜாக்கெட்டைப் பெற்றுள்ளார், ஒரு மாலுமியாக நடித்து, ஜெர்சியில் உள்ள ஜோசப்ஸ் காலிங்ஸில் ஒருமுறை பள்ளியில் கற்பித்தார்.

வழிசெலுத்தல் நடவடிக்கைகள்

பேரரசுக்கு செல்வத்தை உருவாக்குவது முதன்மை இலக்காக இருந்தது, பதினேழாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில், குறிப்பாக மறுசீரமைப்பின் போது, இங்கிலாந்து அமெரிக்க காலனிகளுடன் வர்த்தகத்தில் சிறந்த கட்டுப்பாட்டைப் பெற முயற்சித்தது. இந்தக் கட்டுப்பாட்டை அடைய முயற்சித்த வணிகக் கொள்கைகள் வழிசெலுத்தல் சட்டங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன.

1651 நேவிகேஷன் ஆர்ட்னன்ஸ், குரோம்வெல்லின் இங்கிலாந்தின் தயாரிப்பு, இங்கிலாந்து மற்றும் காலனிகளுக்கு இடையே ஆங்கிலக் கப்பல்கள் மட்டுமே பொருட்களை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும், மேலும் கேப்டன் மற்றும் நான்கில் மூன்று பங்கு குழுவினர் ஆங்கிலேயராக இருக்க வேண்டும். சர்க்கரை மற்றும் புகையிலை மற்றும் இண்டிகோ, அரிசி, வெல்லப்பாகு மற்றும் டர்பெண்டைன் போன்ற கடற்படைக் கடைகள் போன்ற மிகவும் இலாபகரமான பொருட்கள் உட்பட இங்கிலாந்து அல்லது ஆங்கில காலனிகளுக்கு மட்டுமே கொண்டு செல்லக்கூடிய "எண்ணப்பட்ட கட்டுரைகள்" மேலும் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. அனைத்தும் இங்கிலாந்தில் உற்பத்தி செய்யப்படாத மதிப்புமிக்க பொருட்கள் அல்லது பிரிட்டிஷ் கடற்படையால் தேவைப்பட்டது. அரியணை ஏறிய பிறகு, சார்லஸ் II 1660 வழிசெலுத்தல் சட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளித்தார், இது 1651 சட்டத்தை மீண்டும் காலனிகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்வதில் ஏகபோகத்தை உறுதிப்படுத்தியது.

மற்ற வழிசெலுத்தல் சட்டங்களில் 1663 ஸ்டேபிள் சட்டம் மற்றும் 1673 தோட்ட கடமைகள் சட்டம் ஆகியவை அடங்கும். ஆங்கிலேய ஏற்றுமதியாளர்கள் மற்றும் உற்பத்தியாளர்களுக்கு இலாபகரமான ஏகபோகத்தை உருவாக்கி, இங்கிலாந்தில் தயாரிக்கப்படாத பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதிலிருந்து ஸ்டேபிள் சட்டம் காலனித்துவவாதிகளைத் தடை செய்தது. பெருந்தோட்டக் கடமைகள் சட்டம் ஒரு காலனியில் இருந்து மற்றொரு காலனிக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படும் எண்ணிடப்பட்ட பொருட்களுக்கு வரி விதித்தது, இது முக்கியமாக நியூ இங்கிலாந்தர்களை இலக்காகக் கொண்டது, அவர்கள் மேற்கிந்தியத் தீவுகளிலிருந்து பெருமளவிலான வெல்லப்பாகுகளைக் கொண்டு சென்றனர், பிரெஞ்சு கட்டுப்பாட்டில் உள்ள தீவுகளில் இருந்து ரம் தயாரிக்க கடத்தப்பட்ட வெல்லப்பாகுகள் உட்பட.

வர்த்தகம் மற்றும் சுங்கம்

1675 ஆம் ஆண்டில், சார்லஸ் II வர்த்தகம் மற்றும் தோட்டங்களின் பிரபுக்களை ஏற்பாடு செய்தார், இது பொதுவாக லார்ட்ஸ் ஆஃப் டிரேட் என்று அழைக்கப்படுகிறது, இது காலனித்துவ அரசாங்கங்களுக்கும் கிரீடத்திற்கும் இடையே வலுவான உறவுகளை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன் ஒரு நிர்வாக அமைப்பாகும். இருப்பினும், 1696 வழிசெலுத்தல் சட்டம் வர்த்தக வாரியத்தை உருவாக்கியது, வர்த்தக பிரபுக்களை மாற்றியது. இந்தச் சட்டம், சுங்கச் சட்டங்களின் அமலாக்கத்தை வலுப்படுத்துவதற்காக, துணை-அட்மிரால்டி நீதிமன்றங்களையும் நிறுவியது, அங்கு நடுவர் மன்றம் இல்லாமல் சுங்க மீறுபவர்களை அரசு அரசால் விசாரிக்க முடியும். இந்தச் சட்டத்தின் கீழ், கடத்தப்பட்ட பொருட்கள் இருப்பதாக சந்தேகிக்கப்படும் கப்பல்களில் ஏறுவதற்கும் தேடுவதற்கும் சுங்க அதிகாரிகளுக்கு "உதவியின் கடிதங்கள்" எனப்படும் வாரண்டுகள் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டது.

வழிசெலுத்தல் சட்டங்கள் இருந்தபோதிலும், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பெரும்பகுதியில் பிரதம மந்திரி ராபர்ட் வால்போலின் கொள்கைகளின் காரணமாக கிரேட் பிரிட்டன் ஆங்கிலேய காலனிகளின் மீது தளர்வான கட்டுப்பாட்டை வைத்திருந்தது. அவரது நீண்ட காலத்தில் (1721-1742), வால்போல் தனது நம்பிக்கையின்படி, கட்டுப்பாடுகள் இல்லாதபோது வர்த்தகம் சிறப்பாக வளர்ந்தது. நேவிகேஷன் சட்டங்களின் கடுமையான அமலாக்கம் இல்லாததை, நல்வாழ்வு புறக்கணிப்பு என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் விவரித்துள்ளனர். கூடுதலாக, குடியேற்றவாசிகள் வர்த்தகத்தில் ஈடுபடுவதற்கு தங்கள் சொந்த கப்பல்களை உருவாக்குவதை எதுவும்

தடுக்கவில்லை. புதிய இங்கிலாந்து குறிப்பாக வடக்கு காலனிகளில் கட்டப்பட்ட வணிகக் கப்பல்களின் எண்ணிக்கையால் சாத்தியமான வணக்க புறக்கணிப்பு மற்றும் துடிப்பான கடல் கலாச்சாரம் ஆகிய இரண்டிலிருந்தும் பயனடைந்தது. 1733 ஆம் ஆண்டு மொலாசஸ் சட்டத்தின் வழக்கு பிரிட்டிஷ் வணிகக் கொள்கையின் பலவீனங்களை விளக்குகிறது. 1733 ஆம் ஆண்டு சட்டம், பிரித்தானிய மேற்கிந்திய உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஒரு நன்மையை வழங்குவதற்காக, பிரிட்டனின் போட்டியாளர்களான பிரெஞ்சு மற்றும் டச்சுக்காரர்களிடமிருந்து, கச்சா சர்க்கரை, ரம் மற்றும் வெல்லப்பாகு ஆகியவற்றின் மீது கேலன் ஒன்றுக்கு ஆறு பைசா வரி விதிக்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயர்கள் 1733 சட்டத்தை அமல்படுத்தாததால், நியூ இங்கிலாந்து கடற்படையினர் இந்த பொருட்களை பிரெஞ்சு மற்றும் டச்சு மேற்கிந்திய தீவுகளில் இருந்து ஆங்கில தீவுகளில் வாங்குவதை விட மலிவாக கடத்தி வந்தனர்.

சார்லஸ் II இன் வெவ்வேறு அமைச்சகங்கள் பிரிவி கவுன்சில்

1660 ஆம் ஆண்டில், இங்கிலாந்து, ஸ்காட்லாந்து மற்றும் அயர்லாந்து ராஜ்ஜியங்களை ஆண்ட இரண்டாம் சார்லஸ் மன்னரால் முடியாட்சி மீட்டெடுக்கப்பட்டபோது, ராயல் பிரிவி கவுன்சிலும் மீண்டும் நிறுவப்பட்டு ஒரு சிறிய குழு ஆலோசகர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. 1707 ஆம் ஆண்டில், ராணி அன்னேயின் ஆட்சி மற்றும் ஸ்காட்லாந்து மற்றும் இங்கிலாந்து இடையேயான யூனியன் சட்டத்தின் கீழ், இரு நாடுகளின் தனிப்பட்ட பிரிவி கவுன்சில் ஐக்கிய இராச்சியத்தின் பிரைவி கவுன்சிலாக மாறியது.

எவ்வாறாயினும், உள்நாட்டுப் போருக்கு முன்னர் கவுன்சில் அனுபவித்த உயர் பதவி ஒருபோதும் முழுமையாக மீட்டெடுக்கப்படவில்லை, அடுத்த ஆண்டுகளில், நீண்ட கொள்கை விவாதங்கள் பாராளுமன்றத்திற்கு மாற்றப்பட்டன, குழுக்களிடையே முக்கியமான நிர்வாக முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

கேபல் அமைச்சகத்தின் எழுச்சி

1667 ஆம் ஆண்டில் பக்கிங்ஹாம்மின் 2 வது டியூக் ஜார்ஜ் வில்லியர்ஸால் கேபல் அமைச்சகத்தின் எழுச்சி தொடங்கப்பட்டது, அவர் கிளாரெண்டனின் 1 வது ஏரல், லார்ட் சான்சலர் மற்றும் முதலமைச்சராக இருந்த எட்வர்ட் ஹைட் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, சார்லஸ் II இன் ஆட்சியின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில். 1649 முதல் 1660 வரை ஆட்சி செய்த ஆங்கிலேய காமன்வெல்த் ஆட்சிக்குப் பிறகு, மறுசீரமைப்பு காலம் என்றும் குறிப்பிடப்படும் சார்லஸ் II இன் ஆட்சியானது.

இரண்டாம் சார்லஸின் கடைசி நாட்கள்

அவரது மரணப் படுக்கையில், சார்லஸ் இறுதியாக கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாறுவதாக உறுதியளித்தார், அவரது குடிமக்கள் பலரை கோபப்படுத்தினார். அவர் பிப்ரவரி 6, 1685 அன்று லண்டனின் ஓயிட்ஹால் அரண்மனையில் காலமானார்.

ஜேம்ஸ் I

அரசர் ஜேம்ஸ் II

கடைசி கத்தோலிக்க மன்னரான இரண்டாம் ஜேம்ஸ் மன்னரின் ஆட்சி மிகவும் குறுகியதாக இருந்தது. நாட்டில் தொடர்ந்த மத பதற்றம் மற்றும் அரசியலமைப்பு நெருக்கடியின் மூலத்தை சமாளிக்க முடியாமல், மன்னராக அவரது குறுகிய மூன்று ஆண்டுகள் புகழ்பெற்ற புரட்சியில் உச்சக்கட்டத்தை அடையும்.

ஜேம்ஸ் 1633 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 14 ஆம் தேதி சார்லஸ் I மற்றும் அவரது பிரெஞ்சு மனைவி ஹென்றிட்டா மரியா ஆகியோருக்கு பிறந்தார், மேலும் அவரது தாத்தா ஜேம்ஸ் I மற்றும் VI ஆகியோரின் பெயரால் அவர் பெயரிடப்பட்டார். ஆங்கில உள்நாட்டுப் போரின் போது அவர் கைப்பற்றப்பட்டார் ஆனால் கண்டத்தில் நாடுகடத்தப்பட்டார். அவர் 1660 ஆம் ஆண்டில் தனது சகோதரர் இரண்டாம் சார்லஸின் மறுசீரமைப்பில் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பினார், அவர் தன்னை ஒரு சிப்பாயாக வேறுபடுத்திக் கொண்டார். 1660 ஆம் ஆண்டில், ஜேம்ஸ் இரண்டாம் சார்லஸின் முதலமைச்சரின் மகள் அன்னை ஹைடை மணந்தார், அவர்களுக்கு மேரி மற்றும் ஆன் என்ற இரண்டு குழந்தைகள் இருந்தனர். 1669 ஆம் ஆண்டில், ஜேம்ஸ் கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாறினார் மற்றும் 1673 ஆம் ஆண்டின் சோதனைச் சட்டம் உட்பட பல கத்தோலிக்க எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக ஒரு நிலைப்பாட்டை எடுத்தார்.

அந்த ஆண்டின் பிற்பகுதியில், ஜேம்ஸ் கிளர்ச்சியை எதிர்கொண்டார், சார்லஸ் II இன் முறைகேடான மகன் மான்மவுத் டியூக் தலைமையில். 1685 இல் செட்ஜ்மூர் போருக்குப் பிறகு கிளர்ச்சி எளிதில் நசுக்கப்பட்டது, மேலும் பிரபலமற்ற லார்ட் தலைமை நீதிபதி நீதிபதி ஜெஃப்ரிஸால் 'பிளடி அசீசஸ்' இல் காட்டுமிராண்டித்தனமான தண்டனைகள் விதிக்கப்பட்டன. மான்மவுத் தானே குழப்பமான முறையில் தலை துண்டிக்கப்பட்டார்.

இது, ரோமன் கத்தோலிக்க மற்றும் புராட்டஸ்டன்ட் எதிர்ப்பாளர்களுக்கு குடிமை சமத்துவத்தை வழங்க ஜேம்ஸின் முயற்சிகளுடன் சேர்ந்து, பாராளுமன்றத்துடன் மோதலுக்கு

வழிவகுத்தது. 1685 இல், ஜேம்ஸ் அதைத் தடைசெய்து தனியாக ஆட்சி செய்தார். அவர் கத்தோலிக்கர்களை இராணுவ, அரசியல் மற்றும் கல்விப் பதவிகளுக்கு நியமிப்பதன் மூலம் கத்தோலிக்க மதத்தை மேம்படுத்த முயன்றார். 1687 ஆம் ஆண்டில், அவர் முழுமையான மத சகிப்புத்தன்மையை இலக்காகக் கொண்ட ஒரு பிரகடனத்தை வெளியிட்டார் மற்றும் ஆங்கிலிகள் மதகுருமார்கள் தங்கள் பிரசங்கங்களில் இருந்து அதைப் படிக்க அறிவுறுத்தினார்.

ஜூன் 1688 இல், ஜேம்ஸின் இரண்டாவது மனைவி மேரி ஆஃப் மொடெனா, ஜேம்ஸ் பிரான்சிஸ் எட்வர்ட் என்ற மகனைப் பெற்றெடுத்தார். ஒரு கத்தோலிக்க வாரிசு இப்போது உறுதிசெய்யப்பட்டுவிட்டது என்று பயந்து, புராட்டஸ்டன்ட் பிரபுக்களின் குழு, ஜேம்ஸின் மூத்தவரின் கணவர் ஆரஞ்ச் வில்லியம் மற்றும் புராட்டஸ்டன்ட், மகள் மேரி ஆகியோரிடம் முறையிட்டது. நவம்பரில், வில்லியம் டெவோனில் இராணுவத்துடன் இறங்கினார். இராணுவம் மற்றும் கடற்படையால் கைவிடப்பட்ட ஜேம்ஸ் முற்றிலும் தனது நரம்பை இழந்து வெளிநாட்டிற்கு தப்பி ஓடினார். பிப்ரவரி 1689 இல், ஜேம்ஸின் விமானம் ஒரு பதவி விலகல் மற்றும் வில்லியம் மற்றும் மேரி கூட்டு மன்னர்களாக முடிசூட்டப்பட்டதாக பாராளுமன்றம் அறிவித்தது.

"1688 இன் புரட்சி" மற்றும் "இரத்தமற்ற புரட்சி" என்றும் அழைக்கப்படும் புகழ்பெற்ற புரட்சி 1688 முதல் 1689 வரை இங்கிலாந்தில் நடந்தது. இது கத்தோலிக்க அரசர் இரண்டாம் ஜேம்ஸ் பதவியில் இருந்து அகற்றப்பட்டது, அவருக்குப் பதிலாக அவரது புராட்டஸ்டன்ட் மகள் மேரி மற்றும் அவரது டச்சு கணவர் வில்லியம் ஆஃப் ஆரஞ்ச் ஆகியோர் நியமிக்கப்பட்டனர். புரட்சிக்கான நோக்கங்கள் சிக்கலானவை மற்றும் அரசியல் மற்றும் மத அக்கறைகளை உள்ளடக்கியது. இந்த நிகழ்வு இறுதியில் இங்கிலாந்து எவ்வாறு நிர்வகிக்கப்பட்டது என்பதை மாற்றியது, முடியாட்சியின் மீது பாராளுமன்றத்திற்கு அதிக அதிகாரத்தை அளித்தது மற்றும் அரசியல் ஜனநாயகத்தின் தொடக்கத்திற்கு விதைகளை விதைத்தது.

கிங் ஜேம்ஸ் II

கத்தோலிக்கர்களுக்கும் புராட்டஸ்டன்டுகளுக்கும் இடையிலான உறவுகள் பதட்டமாக இருந்த காலத்தில், 1685 ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் இரண்டாம் ஜேம்ஸ் மன்னர் அரியணை ஏறினார். மன்னராட்சிக்கும் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்திற்கும் இடையே கணிசமான உராய்வு இருந்தது. கத்தோலிக்கராக இருந்த ஜேம்ஸ், கத்தோலிக்கர்களுக்கு வழிபாட்டு சுதந்திரத்தை ஆதரித்தார் மற்றும் இராணுவத்திற்கு கத்தோலிக்க அதிகாரிகளை நியமித்தார்.

அவர் பிரான்சுடன் நெருங்கிய உறவுகளைக் கொண்டிருந்தார் - இது பல ஆங்கிலேயர்களை கவலையடையச் செய்தது.

1687 ஆம் ஆண்டில், கிங் ஜேம்ஸ் II ஒரு பிரகடனத்தை வெளியிட்டார், இது கத்தோலிக்கர்களுக்கு எதிரான தண்டனைச் சட்டங்களை இடைநிறுத்தியது மற்றும் சில புராட்டஸ்டன்ட் எதிர்ப்பாளர்களை ஏற்றுக்கொண்டது. அந்த ஆண்டின் பிற்பகுதியில், மன்னர் தனது பாராளுமன்றத்தை முறையாக கலைத்து, நிபந்தனையின்றி அவரை ஆதரிக்கும் புதிய பாராளுமன்றத்தை உருவாக்க முயற்சித்தார்.

ஜேம்ஸின் மகள் மேரி, ஒரு புராட்டஸ்டன்ட், 1688 ஆம் ஆண்டு வரை ஜேம்ஸுக்கு ஒரு மகன், ஜேம்ஸ் பிரான்சிஸ் எட்வர்ட் ஸ்டூவர்ட் பிறந்தார், அவர் கத்தோலிக்கராக வளர்க்கப்படுவார் என்று அறிவித்தார். ஜேம்ஸின் மகனின் பிறப்பு வாரிசுகளின் வரிசையை மாற்றியது, மேலும் பலர் இங்கிலாந்தில் ஒரு கத்தோலிக்க வம்சம் வருமென அஞ்சினார்கள். கத்தோலிக்க வாரிசை எதிர்த்த முக்கிய குழுவான விக்ஸ் குறிப்பாக சீற்றமடைந்தனர். அரசர் கத்தோலிக்க மதத்தை உயர்த்தியது, பிரான்சுடனான அவரது நெருங்கிய உறவு, பாராளுமன்றத்துடனான அவரது மோதல் மற்றும் ஆங்கிலேய அரியணையில் ஜேம்ஸுக்குப் பின் யார் வருவார் என்பதில் நிச்சயமற்ற தன்மை ஆகியவை கிளர்ச்சியின் கிசுகிசுக்களுக்கு வழிவகுத்தது - இறுதியில் ஜேம்ஸ் II இன் வீழ்ச்சி.

ஆரஞ்சு வில்லியம்

1688 ஆம் ஆண்டில், கிங் ஜேம்ஸின் சகாக்களில் ஏழு பேர் டச்சுத் தலைவரான வில்லியம் ஆஃப் ஆரஞ்சுக்கு கடிதம் எழுதி, இளவரசர் இங்கிலாந்தை ஆக்கிரமித்தால் அவருக்கு விசுவாசமாக இருப்பதாக உறுதியளித்தனர். வில்லியம் ஏற்கனவே இங்கிலாந்துக்கு எதிராக இராணுவ நடவடிக்கை எடுக்கும் பணியில் இருந்தார், மேலும் இந்த கடிதம் கூடுதல் பிரச்சார நோக்கமாக செயல்பட்டது. ஆரஞ்சு வில்லியம் படையெடுப்பிற்காக ஈர்க்கக்கூடிய ஆர்மடாவைக் கூட்டி, நவம்பர் 1688 இல் டெவோனில் உள்ள டோர்பேயில் தரையிறங்கினார்.

எவ்வாறாயினும், கிங் ஜேம்ஸ் இராணுவத் தாக்குதல்களுக்குத் தயாராகி, படையெடுக்கும் இராணுவத்தைச் சந்திக்க தனது படையகளைக் கொண்டுவர லண்டனை விட்டு வெளியேறினார். ஆனால் ஜேம்ஸின் சொந்த ஆட்கள் பலர், அவரது குடும்ப உறுப்பினர்கள் உட்பட, அவரை கைவிட்டு வில்லியமின் பக்கம் திரும்பினர். இந்த பின்னடைவுக்கு கூடுதலாக, ஜேம்ஸின் உடல்நிலை மோசமடைந்தது. நவம்பர் 23 அன்று லண்டனுக்குத் திரும்பிச் செல்ல ஜேம்ஸ் முடிவு செய்தார். "சுதந்திரமான" பாராளுமன்றத்திற்கு

ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக இருப்பதாகவும் ஆனால் தனது சொந்தப் பாதுகாப்பைக் கருத்தில் கொண்டு நாட்டை விட்டு வெளியேறத் திட்டமிடுவதாகவும் அவர் விரைவில் அறிவித்தார். டிசம்பர் 1688 இல், கிங் ஜேம்ஸ் தப்பிக்க முயற்சி செய்தார், ஆனால் பிடிபட்டார். அந்த மாதத்தின் பிற்பகுதியில், அவர் மற்றொரு முயற்சியை மேற்கொண்டார் மற்றும் வெற்றிகரமாக பிரான்சுக்கு தப்பிச் சென்றார், அங்கு அவரது கத்தோலிக்க உறவினர் லூயிஸ் XIV அரியணையை வகித்தார், அங்கு ஜேம்ஸ் 1701 இல் நாடுகடத்தப்பட்ட நிலையில் இறந்தார்.

உரிமைகள் மசோதா

ஜனவரி 1689 இல், இப்போது பிரபலமான மாநாட்டு பாராளுமன்றம் கூடியது. வில்லியம் இருந்து குறிப்பிடத்தக்க அழுத்தத்திற்குப் பிறகு, பாராளுமன்றம் ஒரு கூட்டு முடியாட்சிக்கு ஒப்புக்கொண்டது, வில்லியம் ராஜாவாகவும், ஜேம்ஸின் மகள் மேரி ராணியாகவும் இருந்தார். இரண்டு புதிய ஆட்சியாளர்களும் முந்தைய மன்னர்களை விட அதிகமான கட்டுப்பாடுகளை பாராளுமன்றத்தில் ஏற்றுக்கொண்டனர், இது பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் முழுவதும் அதிகாரப் பகிர்வில் முன்னோடியில்லாத மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது.

ராஜா மற்றும் ராணி இருவரும் உரிமைகள் பிரகடனத்தில் கையெழுத்திட்டனர், இது உரிமைகள் மசோதா என்று அறியப்பட்டது. இந்த ஆவணம் வழக்கமான பாராளுமன்றங்களுக்கான உரிமை, சுதந்திரமான தேர்தல்கள் மற்றும் பாராளுமன்றத்தில் பேச்சு சுதந்திரம் உள்ளிட்ட பல அரசியலமைப்பு கோட்பாடுகளை ஒப்புக்கொண்டது. கூடுதலாக, இது முடியாட்சியை கத்தோலிக்கமாக இருந்து தடை செய்தது. பல வரலாற்றாசிரியர்கள் உரிமைகள் மசோதா ஒரு அரசியலமைப்பு முடியாட்சிக்கான முதல் படி என்று நம்புகிறார்கள்.

இரத்தமில்லாத புரட்சி

புகழ்பெற்ற புரட்சி சில நேரங்களில் இரத்தமற்ற புரட்சி என்று அழைக்கப்படுகிறது, இருப்பினும் இந்த விளக்கம் முற்றிலும் துல்லியமாக இல்லை. இங்கிலாந்தில் சிறிய இரத்தக்களரி மற்றும் வன்முறை இருந்தபோது, புரட்சி அயர்லாந்து மற்றும் ஸ்காட்லாந்தில் குறிப்பிடத்தக்க உயிர் இழப்புக்கு வழிவகுத்தது.

கத்தோலிக்க வரலாற்றாசிரியர்கள் பொதுவாக புகழ்பெற்ற புரட்சியை "1688 இன் புரட்சி" என்று குறிப்பிடுகின்றனர், அதே நேரத்தில் விக் வரலாற்றாசிரியர்கள் "இரத்தமற்ற புரட்சி" என்ற சொற்றொடரை விரும்புகிறார்கள். "புகழ்பெற்ற புரட்சி" என்ற சொல் முதன்முதலில் 1689 இல் ஜான் ஹாம்ப்டன் என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது.

புகழ்பெற்ற புரட்சியின் மரபு

முழுமையான முடியாட்சியிலிருந்து அரசியலமைப்பு முடியாட்சிக்கு பிரிட்டன் மாறுவதற்கு வழிவகுத்த மிக முக்கியமான நிகழ்வுகளில் ஒன்று புகழ்பெற்ற புரட்சி என்று பல வரலாற்றாசிரியர்கள் நம்புகின்றனர். இந்த நிகழ்வுக்குப் பிறகு, இங்கிலாந்தில் முடியாட்சி மீண்டும் முழுமையான அதிகாரத்தை வைத்திருக்காது.

உரிமைகள் மசோதா மூலம், ரீஜெண்டின் அதிகாரம் முதல்முறையாக வரையறுக்கப்பட்டு, எழுதப்பட்டு மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. புரட்சிக்கு அடுத்த ஆண்டுகளில் பாராளுமன்றத்தின் செயல்பாடும் செல்வாக்கும் வியத்தகு முறையில் மாறியது. இந்த நிகழ்வு வட அமெரிக்காவில் உள்ள 13 காலனிகளிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. கிங் ஜேம்ஸ் தூக்கியெறியப்பட்ட பின்னர் குடியேற்றவாசிகள் கடுமையான, பியூரிட்டன் எதிர்ப்பு சட்டங்களிலிருந்து தற்காலிகமாக விடுவிக்கப்பட்டனர்.

புரட்சி பற்றிய செய்தி அமெரிக்கர்களுக்கு எட்டியபோது, பாஸ்டன் கிளர்ச்சி, நியூயார்க்கில் லீஸ்லரின் கிளர்ச்சி மற்றும் மேரிலாந்தில் புராட்டஸ்டன்ட் புரட்சி உட்பட பல எழுச்சிகள் தொடர்ந்தன. புகழ்பெற்ற புரட்சிக்குப் பிறகு, பிரிட்டனில் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் தொடர்ந்து அதிகரித்து வருகிறது, அதே நேரத்தில் முடியாட்சியின் செல்வாக்கு குறைந்துவிட்டது. இந்த முக்கியமான நிகழ்வு ஐக்கிய இராச்சியத்தின் இன்றைய அரசியல் அமைப்பு மற்றும் அரசாங்கத்திற்கு களம் அமைக்க உதவியது என்பதில் சந்தேகமில்லை. மார்ச் 1689 இல், ஜேம்ஸ் அயர்லாந்தில் தரையிறங்கினார், அங்கு அவர் பிரெஞ்சு ஆதரவுடன் ஒரு இராணுவத்தை எழுப்பினார். ஜூலை 1690 இல் பாய்ன் போரில் வில்லியம் அவர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டார். ஜேம்ஸ் 16 செப்டம்பர் 1701 இல் பிரான்சில் உள்ள செயிண்ட்-ஜெர்மைனில் நாடுகடத்தப்பட்ட நிலையில் இறந்தார்.